

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΨΑΛΤΗΡΙ

Περιλαμβάνον ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων Ἀσματικὰς Ἀκολουθίας πλήρεις, ἥτοι Ἰδιόμελα, Δοξαστικά, Καταβασίας, Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Προκείμενα καὶ Ἰδιόμελα Κυριακῶν Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, Μέγα Ἀπόδειπνον, Ἀκάθιστον πλήρη, Κατανυκτικά, τὰ τῶν Θ. Λειτουργιῶν Μεγ. Βασιλείου καὶ Προηγιασμένων μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὁδηγιῶν καὶ Τυπικῶν Διατάξεων.

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Καθύναμιν ἔρδειν καὶ Θεοῦ φίλον»
(Ἡσιόδου)

«Εὐφάμοις δὲ πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάνω» (Εὐρυπίδου)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΟΦΡΑΤΟΥΣ 48 - ΑΘΗΝΑΙ

1931

ΨΑΛΤΗΡΙ

Περιλαμβάνον ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων Ἀσματικὰς Ἀκολουθίας πλήρεις, ἥτοι Ἰδιόμελα, Δοξαστικά, Καταβασίας, Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Προκείμενα καὶ Ἰδιόμελα Κυριακῶν Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, Μέγα Ἀπόδειπνον, Ἀκάθιστον πλήρη, Κατανυκτικά, τὰ τῶν Θ. Λειτουργιῶν Μεγ. Βασιλείου καὶ Προηγιασμένων μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὁδηγιῶν καὶ Τυπικῶν Διατάξεων.=====

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Καθδύναμιν ἔρδειν καὶ Θεῷ φίλον»
(Ἡσίοδος)

«Εὐφροίμους δὲ πόνοις μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάρνω» (Εὐριπίδης)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 - ΑΘΗΝΑΙ

1931

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου
ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ ;

(Ψλμ. ρε', 2)

Αἰνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
καὶ εὐλογεῖτω πάντα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

(Ψαμ. ρμδ', 21)

**Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν μου,
ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἀνατύπωσις οἰουδήποτε τῶν περιεχομένων ὕμνων
ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας μου.**

**ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ
ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ,

**ΜΥΣΤΗ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΕΝΘΕΡΜΩ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΠΑΤΡΙΚΩΣ ΔΕ ΥΠΕΡ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΙ**

**Υλικῆς ἀφοσιώσεως ἕνεκεν
Εὐγνωμόνως ἀνατίθημι**

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 334
Διεκπ. 291

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1931

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Πρὸς τὸν κύριον Ἑμμανουὴλ Φαρλέκαν, Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν*

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ἐν. ἔτ. ἔκθεσιν τῆς ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κυρίου Δωροθέου καὶ τῶν κυρίων Κωνσταντίνου Χρηστοπούλου καὶ Νικολάου Παππᾶ, Μουσικοδιδασκάλων, ἀποτελεσθείσης Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ ὑφ' ὑμῶν ἐκπονηθέντος «Τριωδίου», ἐνέκρινε τοῦτο, ὡς συντεταγμένον μετ' ἐπιμελείας καὶ τηρῆσαν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν γραμμὴν τῶν ἀπ' αἰώνων παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῶν μελῶν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος.

Ο Α' ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
(Τ. Σ) Ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Ρουμπάνης

Η ΠΡΟΣ ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΜΟΥ

Πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν πάτριον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν καὶ εἰδικῶς περὶ τὴν μελοποιίαν ἀσχοληθεῖς, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὑμνωδίας *κατὰ τε τὸ μέλος καὶ τὸν θυμὸν* ἐπεξεργάσθην, μετὰ πάσης εὐλαβείας περιοριζόμενος εἰς τὸν κύκλον τῶν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων παραδεδομένων ἡμῖν καὶ τὸ γνήσιον Ἐκκλησιαστικὸν ὕφος ἐκπροσωποῦσων μουσικῶν γραμμῶν, ὧν χρῆσιν ἐποιήσαμην προσαρμόζων πάντοτε τὸ κάλλος τῆς μελωδίας πρὸς τὸ τῆς ποιήσεως, ὥστε Μουσικὴ καὶ Ποίησις νὰ συμβαδίζωσιν.

Ὅγκον χειρογράφων ἐφηρμοσμένων μουσικῶν μελωδιῶν εἶχον συγκεντρῶσει ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀρχιγραμματεὺς τῆς πρεσβυγενοῦς Μητροπόλεως Ἐφέσου διατελῶν καὶ τοὺς χοροὺς τοῦ ἐν Κορδελιῷ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον διευθύνων. Καὶ διέφυγον μὲν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν συμφορὰν τὴν ἀγχόνην Θεῖα ἀρωγῇ τῆς ἐν ἰσχύϊ δεδοξασμένης Δεξιᾶς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα μετὰ παντός, ὃ ἐκεκτήμεθα, ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰς δῆρῳσιν καὶ ἀρπαγὴν ἐκτραπεισῶν ὁρδῶν τῶν κατακτητῶν.

Κατὰ δὲ τὴν ἐνταῦθα ἔλευσίν μου ξενίας ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ Πετράκῃ τυχὼν, τὴν ἐν τῷ Ναῷ αὐτῆς ψαλμωδίαν ἀνέλαβον, ἐξ οὗ καὶ ἐδόθη μοι ἀφορμή, ἵνα ἐξ ὑπαρχῆς τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν ἐπεξεργασίαν καὶ διασκευὴν καὶ αὐτὴς ἐπιχειρήσω καὶ κατὰ μικρὸν ἅπασαν τὴν ἐνιαύσιον Ἀκολουθίαν ἀπαρτίσω.

Ἐκ τῶν εὐμενῶν δὲ κρίσεων τῶν τε ἐν δημοσίαις ἐμφανίσεισι προϊόντα τῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μελῶν παρ' ἐμοῦ γενομένης ἐπεξεργασίας ἐκτελεσάντων καὶ τῶν ἀκουσάντων αὐτά, προήχθην ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς σχηματισμὸν πεποιθήσεως, ὅτι ἔργον χρήσιμον τῇ Ἀγίᾳ ἡμῶν Μητρί Ἐκκλησίᾳ θὰ προσενέγκω, χωρὶς δὲ νὰ καυχηθῶ ὅτι τὸ ἔργον μου εἶναι τέλειον ἐν πᾶσι — πολλοῦ γε καὶ δεῖ — θὰ διευκολύνω τοὺς ἱεροψάλτας εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ θὰ παρορμήσω τοὺς σπουδαστὰς τῆς πατρίου ἡμῶν μουσικῆς εἰς τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν τοῦ ἀνεκτιμήτου τούτου θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν Κειμηλίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἵνα ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἐν λόγῳ μελωδιῶν τύποις ἐκδώσω τὸ **Τριψῶδιον**, περιλαμβάνον ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βατίων Ἀκολουθίας πλήρεις μετὰ τῶν σχετικῶν Τυπικῶν Διατάξεων καὶ πλείστων χρησίμων τοῖς μέλλουσι νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ βιβλίον μου τοῦτο ὁδηγιῶν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν ἀξίωμα, ὅτι ἐμμένοντες εἰς τὰς παραδεδομένας ἡμῖν Ἐκκλησιαστικὰς Μελωδίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προβαίνωμεν εἰς νέων μελωδιῶν συνθέσεις, ἐρρίφθη ἐπ' ἐσχάτων ἡ γνώμη ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς, μὴδ' αὐτῶν τῶν Εἰρημολογικῶν ἐξαιρουμένων, ἐν οἷς κυριαρχεῖ ὠρισμένος ῥυθμός, ἔχουσιν ἀνάγκην ριζικῆς ἀνακαινίσεως, χάριν τελείας δῆθεν ἀποδόσεως τοῦ νοήματος τῶν ψαλλομένων ὕμνων, ἀδιάφορον ἂν ἀπόλλυται ὁ ὠρισμένος ῥυθμός καὶ ἡ προσωδία τοῦ ποιητικοῦ μέτρου, καὶ ἂν ἀποξενοῦντες οὕτω τὰς Ἐκκλησιαστικὰς μελωδίας ἀπὸ τῆς κυριαρχούσης ἐν αὐταῖς βυζαντινῆς αἰσθητικῆς, δημιουργῶμεν μίαν νέαν μουσικὴν, ὅπως ξένην πρὸς τὴν ἐν χρήσει πάτριον.

Ἀκραιφνῶς ἀφωσιωμένος εἰς τὰς σεπτὰς παραδόσεις, οὐδὲν τὸ ὀδυνηρὸν πρὸς τὰς παραδεδομένας ἡμῖν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων Ἐκκλησιαστικὰς γραμμὰς παρενέβαλον ἐν τῇ τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἐπεξεργασία, οὐδ' ἐδημιούργησά τι τὸ πρωτότυπον (1). Τὸ ὑποβαλλόμενον ἔργον εἶναι μᾶλλον ἀπάνθισμα τῶν ἔργων τῶν δοκιμωτέρων μουσικοδιδασκάλων τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, οἵτινες διεφύλαξαν τὴν παράδοσιν πιστοτέραν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὰς μελωδίας αὐτῶν εἶναι ἡ σεμνότης τοῦ ὕφους καὶ ἡ καθαρότης τοῦ χαρακτῆρος τῆς μουσικῆς Βυζαντινῆς Τέχνης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ διατεθῇ θρησκευτικῶς ἡ ψυχὴ τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἡρμήνευον οἱ ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι Διδάσκαλοι τὰ ἔσματα τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύω δ' ὅτι ἡ μελοποίησις δὲν εἶναι τόσοσιν προσωπικὴ αὐτῶν δημιουργία, ὅσον μουσικὴ παράδοσις τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀφ' ἧς ἀσυγγνώστως ἐξετροχιάσθησαν νεωτερισταί τινες ἱεροψάλται καὶ μουσικοδιδάσκαλοι τῶν Ἀθηνῶν· ἕκαστος αὐτῶν συγγράφει, μελοποιεῖ καὶ ψάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν, ἄνευ πειθαρχίας εἰς τὴν ἀρχαιοπρεπῇ μουσικῇ γραμμῇ, ἣτις ἐκφράζει τὴν σοβαρότητα τοῦ ἡθους τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ψυχῆς, διαθέτουσα αὐτὴν εἰς κατάνυξιν καὶ γεννώσα συγκινήσεις, ἐν οἷς αἰσθάνεται τὴν ἀπήχησιν τῶν εὐσεβῶν ὀρθοδόξων αἰσθημάτων. Καὶ θὰ ἦτο καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν τραγελαφικὴν παραμόρφωσιν τῶν Βυζαντινῶν μας μελωδιῶν ὑπὸ μίαν τετράφωνον κακοτεχνοτροπίαν, ἣν — ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω — χαρακτηρίζει ἀσύννετος ἐκτροχιασμός ἐκ τῆς παραδόσεως, τὴν ὁποίαν οὐδόλως δικαιούμεθα νὰ θίξωμεν παραμορφοῦντες τὴν θρησκευτικὴν αὐτῆς

(1). Τὴν Μουσικὴν ἐδιδάχθην ἐν τῇ πατρίδι μου Ἀϊδινίῳ (Τράλλεσι) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, παροτρύνσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου νῦν Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, καθηγητοῦ τότε τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, μαθητεύσας παρὰ τῷ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένῳ ἀρίστῳ μουσικοδιδασκάλῳ Ἐμμανουὴλ Ἀντωνακάκῃ, Κρητί, μαθητῇ ὑπάρχοντι τῶν Πρωτοψαλτῶν Κρήτης Παύλου Βλαστοῦ καὶ Κωνστ. Ψαρουδάκη, ὅστις πάλιν ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ἐκ τῶν ἐφευρετῶν τῆς ἐν χρήσει μεθόδου Γρηγορίῳ Πρωτοψάλτῃ τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Παρηκολούθησα δὲ ἐφ' ἱκανὸν ἐν ΚΠόλει ἀκροώμενος τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Βυζαντινοῦ ὕφους ἀειμνήστων Μεγ. Πρωτοψαλτῶν Γ. Βιολάκη καὶ Ἀριστείδου Νικολαΐδου ὡς καὶ τοῦ καλλικελάδου νῦν Μεγ. Πρωτοψάλτου Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

φρυσιογνωμίαν. Ἀντιθέτως, αὕτη στερεοποιηθεῖσα διὰ τῶν αἰώνων δέον ν' ἀποτελέσῃ θέμα σοβαρᾶς καὶ φιλοστόργου μελέτης πρὸς διατήρησιν τῆς κληρονομηθείσης προγονικῆς παρακαταθήκης. Καὶ μόνη ἡ ἰδέα ὅτι αἱ παραδεδομένοι ἡμῖν Ἐκκλησιαστικαὶ μελωδίαὶ ἐδημιουργήθησαν εἰς ἐποχὴν κυστικοπαυτῶν ἐξάρσεων καὶ ἐμπνεύσεων, εἰς ἐποχὴν δημιουργίας μιᾶς ὁλοκλήρου θρησκείας, δέον νὰ ἐμπνεύσῃ ἡμῖν ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὴν Μουσικὴν καὶ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῶν σφαλερῶν νεωτερισμῶν, εἰς οἷς ἐξετροχιάσθησαν οἱ διάφοροι τῶν Ἀθηναίων ὑμνωδοί, μηδόλως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρόκειται περὶ προγονικοῦ Κειμηλίου, ὅπερ διασωθὲν μέχρις ἡμῶν ὑπὸ τῆς Ἀγίας Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας θεωρεῖται καὶ κτῆμα παγκόσμιον.

Ὑπὸ τοιούτων ἐμπορούμενος ἰδεῶν, προέβην εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς τοῦ ὑπὸ τὴν Σεπτῇ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκρισιν ὑποβαλλομένου ΤΡΙΩΔΙΟΥ μουσικῆς ὕλης, καθ' ἣν ὑπ' ὅψει εἶχον πρωτίστως μὲν καὶ κυρίως τὴν πολυχεύμονα τῆς Μουσικῆς ἡμῶν πηγὴν, ἥτοι Πέτρον τὸν Λαμπαδάριον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν Πρωτοψάλτας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἰάκωβον, Κωνσταντῖνον καὶ Γρηγόριον, τὸν Διδάσκαλον Χουρμούζιον τὸν Χαρτοφύλακα καὶ Θεόδωρον τὸν Φωκαέα, ἔτι δὲ Γεώργιον τὸν Ραιδεστηνὸν καὶ τὸν εὐφάνταστον τῆς Σμύρνης Πρωτοψάλτην Νικόλαον (1), ὃν τὸ ὕφος ἐν τοῖς διασκευασθεῖσιν ὕμνοις ἀπετύπωσα, ἀπαρίσας — ὡς ἐφθην εἰπὼν — Ἐκλογὰς γραμμῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν ἐκλεκτοῖς μουσικοῖς μαθήμασιν ἐγκατεσπαρμένων, μὴ ἀποκρουούσας τοὺς ἀκούοντας, ἐτήρησα δὲ μετὰ πάσης εὐλαβείας τοὺς παραδεδεγμένους κανόνας τῆς ὀρθογραφίας, εὐανάγνωστον μὲν (2) καταστήσας τὴν μουσικὴν μου γραφὴν, *εὐχερῆ*

(1). Ὁ Πρωτοψάλτης Σμύρνης Νικόλαος († 1887) ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Μεγ. Πρωτοψάλτῃ Μανουήλ τῷ Βυζαντίῳ († 1819), οὗτινος ἀφ' ἐτέρου Δομέστιχος ὑπῆλξε καὶ ὁ μετέπειτα Μέγας Πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁ Βυζάντιος († 1862). Εἰς τοῦτο δὲ ἀποδοτέα ἡ καταπληκτικὴ ὁμοιότης τῶν συνθέσεων τοῦ τε Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Νικολάου, μιμηθέντων πιστῶς τὸ σοβαρὸν καὶ γλαφυρὸν ὕφος τοῦ Πρωτοψάλτου Μανουήλ. Αἱ μελωδίαὶ τοῦ Νικολάου σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἠσκησαν ἐπὶ τῶν Μουσικῶν καὶ ἱεροψαλτῶν τῆς Σμύρνης καὶ ἀπάσης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὡς καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου.

(2). Παρὰ τὸ εὐανάγνωστον τῆς γραφῆς καὶ τὸ εὐχερὲς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ταπεινῷ τούτῳ πονήματι περιεχομένων μελωδιῶν, συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς κ. Ἱερουψάλταις ὅπως ἀποφεύγωσι νὰ ψάλλωσιν αὐτάς ἐκ τοῦ προχείρου. Ἡ προμελέτη εἶναι ἀπαραίτητος. Οἱ μετρίως μάλιστα εἰς τὸ «ἀπὸ διφθέρας» ψάλλειν ἠσκημένοι, εἰς οὓς προσφέρομαι νὰ παράσχω πᾶσαν ἀρωγὴν καὶ νὰ διδάξω αὐτοὺς πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐπιτυχῇ ἐκτέλεσιν τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν τοῦ Τριωδίου μου, ὡς ἔχωσιν ὑπ' ὅψει τὴν ἀξιώματος θέσιν ἐπέχουσιν σύστασιν τῶν παλαιῶν μουσικοδιδασκάλων, ὅτι ὁ σπουδαστὴς τῆς Ἐκκλ. μουσικῆς προπονούμενος ὀφείλει *«νὰ ψάλλῃ τὸ μάθημα 99 φρᾶς παραλ' αὐτὴν καὶ μίαν φορὰν μέλος»*. Οὕτω καὶ εἰς τὰς μελωδίας ταύτας θὰ ἐμβαθύνωσι καὶ τὸν πονήσαντα δὲν θέλουσιν ἀδικήσῃ καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ ὑποτιμήσῃ. Πολλοί, ὡς ἔθος, ἀναλαμβάνοντες ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ψάλλωσι μελωδίαν τινά, ἀβυσανίστως ἀποφαίνονται ὅτι «δὲν ἀξίζει», ἐν ᾧ φρονίμως θὰ ἐποιοῦν, ἐὰν ἀνεφώνουν τὸ Αἰσώπειον «δμφακὲς εἰσιν».

δὲ τὴν παρὰ πολυμελῶν χορῶν ἐκτέλεσιν τοῦ κειμένου, εἰς ὃ μάλιστα παρενέβαλον καὶ τὰς καταλλήλους συνθηματικὰς λέξεις πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐκτελεστῶν διὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἡπίου, τοῦ ἱκετευτικοῦ, τοῦ ζωηροῦ, τοῦ βραδυτέρου κτλ., καίτοι, ὥς τοῖς πεπειραμένοις ἱεροψάλταις γνωστόν, ἡ ἐναλλαγὴ τῶν μουσικῶν κλιμάκων καὶ γενῶν ἐν τοῖς ψαλλομένοις τροπαρίοις, ἢ τῶν λέξεων σημασία καὶ τοῦ κειμένου ἢ ἔννοια ὁδηγοῦσιν εἰς ἀπόδοσιν ἀναλόγου ἔκφρασεως τῶν σχετικῶν γραμμῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπεσήμηνα δὲ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τῶν φθόγγων, ἐπὶ τῶν μουσικῶν χαρακτῆρων τιθεμένου, τὸ «ἴ σ ο ν» πρὸς ὁδηγίαν τῶν ψαλλόντων διὰ τὴν τούτου ἐναλλαγὴν παρὰ τῶν ἰσοκρατῶν.

Ἐπὶ τούτοις, φρονῶν ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ψαλμῳδίᾳ χρησιμοποιούμενα κείμενα δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρωσι τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀρχῆς, πρὶν ἢ θίσω εἰς κυκλοφορίαν τὴν κόπου μακροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς δεηθεῖσαν, θεία δὲ συνάρσει συντελεσθεῖσαν ἔκδοσιν, πεντακοσίας πον σελίδας περιλαμβάνουσας, προύγομαι εὐσεβᾶτως νὰ ὑποβάλω τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ ταπεινόν μου τοῦτο μουσικὸν πόνημα, υἱικῶς ἐξαιτούμενος, ὅπως ἀγαθυνομένη περιβάλλῃ αὐτὸ διὰ τῆς Σεπτῆς Αὐτῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπιτρέψῃ κατ' ἀκολουθίαν τὴν ἐν ταῖς Ἱεραῖς ὑμνωδίαις χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Ὑποσημειοῦμαι δὲ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου

Εὐπειθέστατος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκκληροῦντες τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 72)64 καὶ ἀπὸ 20ῆς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Σεπτοῦ Ὑμῶν ἐγγράφου ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, διεξήλθομεν ἐπισταμένως τὸ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Ἑμμανουὴλ Φαρλέκα, ἐκπονηθὲν ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ. Ὑποβάλλοντες δὲ διὰ τοῦ παρόντος τὴν γνώμην ἡμῶν, γνωρίζομεν τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι ὁ συνθέτης τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου, ἐτήρησε μετ' εὐλαβείας ἐν αὐτῷ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν γραμμὴν, μὴ ἀπομακρυνθεὶς τῶν ἀπ' αἰώνων παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν.

Ὁ κ. Ἑμμανουὴλ Φαρλέκας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον αἰτήσει του, ἀναφέρει ὅτι δὲν παρουσιάζει πρωτότυπον ἐργασίαν, ἀλλὰ διασκευὰς καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν γνωστῶν καὶ ἐγκεκριμένων μουσικῶν κειμένων. Παρὰ τοῦτο ὅμως, ἀποφαινόμεθα ὅτι ἡ δὴλωσις αὕτη κρίνεται ὑφ' ἡμῶν λίαν μετριόφρων, καθ' ὅσον ἐν πολλοῖς τὸ ἔργον παρουσιάζει πρωτοτυπίαν ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῆς σεμνῆς καὶ ἀπερίττου βυζαντινῆς μουσικῆς μελωδίας, ἀποτελεῖ δὲ ταμεῖον καλλιτεχνικῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρουσιάζει καὶ εἰς ἄκρον ἐπιμεμελημένην ἐμφάνισιν, ἅτε τετυπωμένον καλλιτεχνικῶς καὶ ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, δὲν παρέλειψε δὲ ὁ συνθέτης νὰ διορθώσῃ ἐν τέλει τούτου καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐκτίπωσιν παρεισφρήσαντα ἀναπόφευκτα τυπογραφικὰ λάθη.

Θὰ ᾔτο δ' ἐν τέλει παράλειψις ἐκ μέρους ἡμῶν ἂν μὴ ἀπονέμομεν εἰς τὸν κ. Ἑμμανουὴλ Φαρλέκαν τὸν δίκαιον ἔπαινον διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλοπονίαν, μὴ φεισθέντα μάλιστα οὐδενὸς κόπου καὶ δαπανῶν, ἵνα παρουσιάσῃ εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον τὸ βιβλίον αὐτοῦ ὡς οἶόν τε τέλειον.

Ἐφ' ᾧ καὶ ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς τὴν γνώμην ἡμῶν ὅτι τὸ μουσικὸν τοῦτο πόνημα εἶναι ἄξιον νὰ τύχῃ τῆς σεπτῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἀνωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κυθῆρων ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Τὰ μέλη

Κωνσταντῖνος Χρηστόπουλος
Νικόλαος Παππᾶς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Χλευάζεται και κακολογείται ή Βυζαντινή 'Εκκλησιαστική ήμῶν Μουσική, τῆς ὁποίας ἄφθαστον και ἀνεκτίμητον τὸ καλλιτεχνικὸν ὕψος και τὸ μεγαλεῖον τῆς μελωδίας, ἐξ ἀφορμῆς ἐνίων τῶν 'Ιεροψαλτῶν. Οἱ τοιοῦτοι, δυστυχῶς, ὡς πάρεργον και ἐμπειρικῶς τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἔργον ἐκτελοῦντες, μόνον δὲ πρὸς τὸ ἐξ αὐτοῦ ὕλιν καὶ ὄφελος ἀποβλέποντες, δὲν κατῴρθωσαν νὰ αἰσθανθῶσι τὴν πρὸς τὴν θεῖαν τέχνην ἀγάπην, ἣτις, ὠθοῦσα αὐτοὺς πρὸς ἀνάλογον ἐργασίαν, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τοῦ 'Ιεροψάλτου. Οἱ τοιοῦτοι προσερχόμενοι εἰς τὸ ἀναλόγιον ἄνευ μουσικῶν βιβλίων και ὅλως ἀπαράσκευοι, ψάλλουσιν ὅτι ἀσυνάρτητον και ἀκαλαίσθητον ἡ χαρακτηριστικὴ προχειρολογία ἡθέλεν ἐμπνεύσει εἰς αὐτοὺς, πρὸς κύμβαλα ἀλαλάζοντα ἐοικότες. Δὲν παραδειγματίζονται τοῦλάχιστον ἀπὸ τοὺς τετραφωνιστάς, οἵτινες, καίπερ τὰ αὐτὰ πάντοτε μουσικὰ μέλη στερεοτύπως ἐκτελοῦντες, οὐδέποτε ἄνευ καταλλήλου προπονήσεως και προπαρασκευῆς προσέρχονται εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Εἰς ἄτακτον βεβαίως φυγὴν θὰ ἐτρέπετο τὸ ἐκκλησίασμα ἂν εἰς και μόνος κατὰ τὸ σύστημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς ἔψαλλον, ἐν ᾧ ἀνεκτοὶ εἶναι οἱ κατὰ τὸ σύστημα τῆς 'Εκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς ψάλλοντες ἀνεξαρτήτως τῆς ἄνευ προσηκούσης παρασκευῆς προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸν Ναόν.

'Αλλὰ μουσικὴ ἐκτέλεσις ἄνευ ἁρμονίας, μὲ ἓνα και μόνον ἱεροψάλτην, ἔστω και τὸν καλλιφωνότερον, ἄνευ κανοναρχῶν, ἄνευ δομειστίχων, ἄνευ προπονήσεως, ἄνευ μουσικῶν κειμένων, δὲν δύναται νὰ νηθῇ, οὐδὲ παράγει τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα συναισθήματα, εἰς ἃ ἡ 'Ιερὰ 'Υμνωδία ἀποβλέπει. Διὸ και οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς φίλους 'Ιεροψάλτας τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ καταρτίζωσι τὸν χορὸν τῶν ἐκ 2—3 δομειστίχων και 4—6 τοῦλάχιστον κανοναρχῶν (παίδων), τοὺς ὁποίους και νὰ προγυμνάζωσι κατ' ἀρχάς μὲν καθ' ἐκάστην, ὅταν δὲ ἐθισθῶσι, δις τῆς ἐβδομάδος. Κατὰ τὴν προγύμνασιν δέον νὰ καθορίζωνται τίνες θὰ κανοναρχῶσι, και εἰς τίνας γραμμὰς θὰ ἰσχυρατῶσιν οἱ λοιποί, εἰς τίνας ἰδίᾳ καταλήξεις θὰ συμπάλλωσιν ἅπαντες και τίνα ἄσματα θὰ συμπάλλη ἅπας ὁ χορὸς ἄνευ διακοπῆς κατὰ σύστημα καλαισθητικόν.

Και ποῖον μὲν, τέλειον πάντως, σύστημα μουσικῆς ἁρμονίας ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς δὲν ἔχει ἐξακριβωθῇ· ὠρισμένως ὅμως ἡ ἐκτέλεσις τῆς μελωδίας παρ' αὐτοῖς ἐγένετο κατὰ διάφορον ἢ κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν σύστημα. Εἶναι γνωστὸν ἐν τούτοις ὅτι οἱ πολυμελεῖς χοροὶ ἔψαλλον κατὰ μονότονον πολυφωνίαν, (τριφωνίαν κατ' ἀντιφωνίαν), ἥτοι συνέψαλλον εἰς τρεῖς φωνάς κατ' ἀντιφωνίαν, οἱ μὲν βαθύφωνοι ἐν τῇ χαμηλῇ κλίμακι, οἱ ὀξύφωνοι ἐν τῇ ἀντιφωνίᾳ ταύτης, ἥτοι ἐν τῇ διαπασῶν (μεσαιᾷ κλίμακι), και οἱ ὑψίφωνοι (παῖδες) ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀντιφωνίᾳ, ἥτοι ἐν τῇ δις διαπασῶν κλίμακι. 'Ανάλογόν τι σύστημα μελωδίας δέον νὰ ἐφαρμόζηται και παρ' ἡμῖν ἢ μάλλον τὸ ἀξιόλογον σύστημα τῆς συνηχητικῆς γραμμῆς τοῦ Μουσικοδιδασκάλου κ. Κ. Ψάχου. Δύσκολα τὰ ζητούμενα, θὰ εἴπωσιν τινες· ἀλλ' ἐχέτωσαν ὑπ' ὄψει ὅτι «τὰ καλὰ κόποις κτῶνται». 'Εννοεῖται δ' ὅτι διὰ τὸν καταρτισμὸν 'Εκκλ. Μουσικῶν χορῶν ἀπαιτεῖται και ἀνάλογος οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Ναῶν, δι' ἣν τὸν λόγον ἔχουσιν οἱ κ. 'Επίτροποι ἐπικουρῶσης και τῆς 'Εκκλησιαστικῆς 'Αρχῆς.

2) Νά ψάλλωσιν ἀπὸ βιβλίου («ἀπὸ ~~Τριψύδου~~») καὶ τὰ ἐπουσιωδέστερα ἔτι τῶν ἱσμάτων, ἀφ' οὗ παρσχευασθῶσι διὰ καταλλήλου προμελέτης, ὥστε νά εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ὁρισμένα τὰ ψαλῆσόμενα μαθήματα, ἵνα ψαλῶσιν ὀκριβῶς καὶ ἀπταιστώσ.

3) Νό τηρῶσι τὸν ὁρισμένον κατάλληλον ῥυθμὸν (χρόνον) ἐν τῇ ἐκτελέσει καὶ νά κανονίζωσι τὴν βάσιν τοῦ ψαλῆσομένου μαθήματος διὰ τοῦ **τονοδότου**, ὥστε νά μὴ ἐκτρέπωνται εἰς κραυγὰς ἀπαισίας, ἀλλὰ νά ψάλλωσι «φωναῖς αἰσῖαις» μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ὑπ' ὅψει ἔχοντες τὴν διάταξιν τοῦ ΟΕ' Κανόνος τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμένης Συνόδου: **«Τοὺς ἐπὶ τὸ ψάλλειν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις πα-
» ραγινόμενους βυυλόμεθα μήτε βσαῖς ἀτάκτοις κεχρηῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς
» κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων».**

4) Νά ἀποφεύγωσιν ἀτίκτους καὶ ἀναρμόστους κινήσεις, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐκτελοῦντες τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἔργον, μετ' εὐλαβείας ἱστάμενοι καὶ μηδόλως παρεκκλίνοντες τοῦ σεινοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς (1), εὐσχημόνως δὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐκπέμποντες νά μὴ παρουσιάζωσιν οἰκτρὰν ὄψιν κατὰ τε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἱερᾶς ὑμνωδίας καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῆς φωνῆς, κατὰ τρόπον τὴν καλαισθησίαν προσβάλλοντα. Νά διδῶσι τὸ σύνθημα τῆς προσευχῆς καὶ εὐλαβοῦς στάσεως κατερχόμενοι τῶν στασιδίων των κατὰ τὰς ὁρισμένας ὥρας τῆς Θείας λατρείας (1.—Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως, 2.—Μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον κατὰ τὸν 50ὸν ψαλμὸν μέχρι τοῦ «Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας», 3.—Κατὰ τὴν «Τιμιωτέραν», 4.—Κατὰ τὴν Δοξολογίαν μέχρι τῆς ἀπαγγελίας τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς», 5.—Κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον τῶν Τιμίων Δώρων, 6.—Κατὰ τὸ «Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν» μέχρι τοῦ «Ἐν πρώτοις μνησθητι», 7.—Πρὸ τοῦ «Πρόσχωμεν» μέχρι τοῦ «Ἰὰ Ἁγία τοῖς ἁγίοις», 8.—Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου Θεοῦ . . .»).

Ἐς εὐρίη δὲ ἐν προκειμένῳ ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἱεροψαλτῶν ἡ κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων ἐπιτίμησις τοῦ Ἱεροῦ Χρυσσοστόμου, ἐν ἱερῷ ἀγανακτήσει λέγοντος: «Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, θέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν, φόβῳ τε καὶ τρόμῳ τὴν ἐξομολόγησιν τῷ Κτίστῃ ποιῆσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν πταισμάτων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μύμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις, ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπανατείνων καὶ τοῖς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὀλῳ περικλόμενος τῷ σώματι». Πᾶς τις δὲ φαντάζεται ὁποίας — οἰκτρὰς πάντως — ἐντυπώσεις ἀποκομίζει ὁ Ἅγιος, ὅσάκις ἂν παρακολουθῇ τὴν Λειτουργίαν Του ἐκτελουμένην παρὰ τινων τετραφωνιστῶν, ἐν συμφυρμῷ μάλιστα μετὰ δεσποινίδων. Τούτων ἄλλοι μὲν μετὰ τὴν βακτηρίαν των ἀνα χεῖρας ἐπιδεικτικῶς περιβλέποντες καὶ ἀτάκτως περιστρεφόμενοι, ἄλλοι δὲ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ τοὺς λαιμοδέτας ἀποβάλλοντες, ὥσει πρὸς παλαίστραν ἀπεκδυόμενοι, μεταφέρουσι τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὸ καφωδεῖον μετὰ τὰ θυμελικά των ἱσματα, ἅτινα οἱ Ἱ. Κανόνες ἀποδοκιμάζοντες τῶν ἱερῶν περιβόλων ἀπρόβλητα διακηρύττουσι.

5) Νά καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ καὶ μέριμνα ἐκ μέρους τῶν ψαλτῶν καὶ τῶν ἱερέων πρὸς τήρησιν ἀρμονικῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας. Προκειμένου δλδ. ὁ ἱερεὺς νά ἀπαγγείλῃ ἐκφωνήσιν τινα, θέον νά προσέχῃ ὥστε ὁ τόνος τῆς ἐκφωνήσεως νά ἔχῃ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηαλέντος τροπαρίου. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ψάλται ἀρχίζοντες τροπάριον τι ὀφείλουσι νά ὑπολογίζωσι τὴν βάσιν αὐτοῦ

(1). Ἐθος ἱερὸν ὑπῆρχε μέχρις ἐσχάτων, ἵνα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου τὸ Ἱερὸν Τριψύδιον τίθεται πρὸ τῆς Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας εἰς τὴν βάσιν τοῦ Εἰκονοστασίου (Τεμπλέου), οἱ δὲ ψάλλται πρὶν ἢ καταλάβωσι τὸ στασιδίον των ἐποιοῦν μετάνοιαν καὶ παραλαμβάνοντες τὸ ἱερὸν βιβλίον ἡσπάζοντο αὐτὸ καὶ τὰς Ἱ. Εἰκόνας, ὁ μὲν τοῦ Χριστοῦ ὁ δὲ τῆς Παναγίας, τὴν Θεῖαν ἐνίσχυσιν ἐπικαλούμενοι ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς περιόδου τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Τριψύδου.

ἀναλόγως τῆς προηγηθείσης ἐκφωνήσεως, τοῦ ἱερέως. Ἄλλως, τὸ ἀποτέλεσμα ἥτης μουσικῆς ἐκτελέσεως θὰ εἶναι παραφωνία καὶ χασμωδία, αἵτινες ἐπιμελῶς δεόν νὰ ἀποφεύγωνται.

Ἐν τέλει οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ οἱ ἱερεῖς ὀφείλουσι νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν τακτικὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἀσματικῶν Ἀκολουθιῶν μὴ βιάζόμενοι πρὸς συντόμους αὐτῶν μηδὲ χασμωδιῶν δι' ἀκαίρων ἐπεμβάσεων εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἱεροψάλτου πρόξενoi γεγόμενοι.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΣΥΓΓΕΚΟΜΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

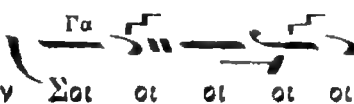

Βρδ. = βραδύτερον. Τὸ «Βρδ». σημειοῦται κυρίως εἰς τὰς ἐν ἀναλελυμένη γραφῇ παρασημασμένας γραμμάς, (ὅπου δηλ. ὑπάρχουσι δίγοργα), ἵνα ὁ ψάλλων χαλαρώσῃ τὸν χρόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς ἐκείνης μὲ βραδυτέραν γρονικὴν ἄγωγὴν. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀναλελυμέναι γραμμαί, εἰς ἃς δὲν σημειοῦται τὸ «Βρδ.», δεόν νὰ ψάλλωνται μὲ βραδυτέραν τῆς τακτικῆς χρονικὴν ἄγωγὴν.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι Τριωδίῳ δίγοργα εἶναι ἀναλύσεις τῶν ἐξῆς ἰδίᾳ γραμμῶν :

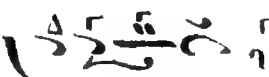
α') *Τῆς πεταστῆς μετὰ κλάσματος* () π. χ.

1. Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ τῆς 2ας σελίδος ἡ ἀναλελυμένη γραμμή :

 συνεπτυγμένως ἀντιπροσωπεύει τὴν
προσῆλθον Σοι οἱ οἱ οἱ οἱ

2. Ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ τῆς 3ης σελίδος ἡ ἀναλελυμένη γραμμή :

 ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν
πόσα δυ υ υ υ υ νανται δυ νανται τὰ δάκρυα.

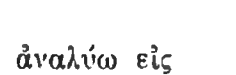
β') *Τὴν γραμμὴν* ἡγ ἀναλύω εἰς

 ἡγ

Ἐν σελίδι 5 στίχῳ τοῦ δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων ἡ γραμμή :

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
Βιβλῆ με ε ε ε ε ε ενων

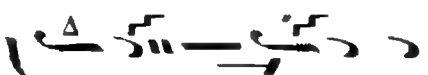

Βεβαρη με ε ε ε ε νων

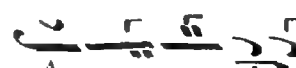
γ') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς π. χ.

Ἐν σελίδι 28 στίχῳ 7 εἰς τὰς λέξεις «Σοὶ προσπίπτομεν» ἡ γραμμὴ :

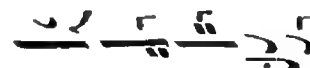
 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
προσ πι ι ι ι ι . πι ι ι

Ἐν σελίδι 216 εἰς τὴν λέξιν «καὶ σῶσον» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
σω ω ω ω ω σον σω ω σον

δ') Τὴν γραμμὴν ἀναλυτικώτερον σημειῶ οὕτω :

 π. χ. ἐν σελ. 216 (ἀρχὴ δοξαστικοῦ)

 ἀντὶ τῆς
Τὴν ὕψη λο ο ο ο φρο ο λο ο ο φρο

ε') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς π. χ.

Ἐν σελ. 216 στίχ. 3 τοῦ Δοξαστικοῦ εἰς τὴν λέξιν «Κύριος» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
Κυ υ υ υ ρι ι ο ος Κυ ρι ι ο ος

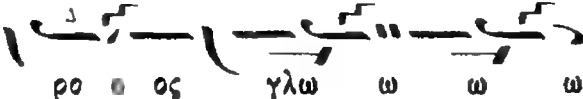
Ἐν σελ. 217 στίχ. 6 εἰς τὴν λέξιν «γενόμενος» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς γραμμῆς
Γε νο ο ο ο νο

ς') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς

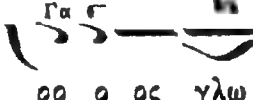

Ἐν σελ. 181 στίχ. 5

ρ ο ο ς γ λ ω ω ω ω

εἶναι ἀνάλυσις τῆς

ρ ο ο ς γ λ ω

- **Τκτ.** = **Τακτικῶς** (ἥτοι ἐπάνοδος εἰς τὴν τακτικὴν χρονικὴν ἀγωγὴν).
- **Ἡπ.** = ἡπίως.
- **Ἡμφ.** = ἡμιφώνως.
- **Ἰκετ.** = ἰκετευτικῶς.
- **Κλαυθ.** = κλαυθμηρῶς.
- **Ζωηρ.** = ζωηρῶς.

— Τὰ ἐν παρενθέσει ἀρκτικὰ στοιχεῖα τῶν φθόγγων τῆς μουσικῆς κλίμακος (Π), (Β), (Γ), (Δ) κτλ. τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπεράνω ἢ κάτωθι τῶν μουσικῶν χαρακτήρων ἢ εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἡλοῦσι τὸν φθόγγον, ὅστις πρέπει νὰ ἐπικρατῇ ὡς «ἴσον», καὶ οὐχὶ ὅτι ὁ χαρακτήρ ἐφ' οὗ τίθεται τὸ Π, Β κτλ. εἶναι Π, Β κτλ. Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν ἵνα μὴ γίνηται θορυβώδης ἡ ἰσοκράτησις, προτιμωμένης διὰ τοὺς ὀξεῖς μάλιστα φθόγγους (Δι, Κε) τῆς χαμηλῆς κλίμακος.

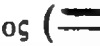
— Πολλαχοῦ σημειοῦμεν ἄνωθεν τῶν μαρτυριῶν τὸν Σταυρὸν (+) οὐχὶ ὡς σημεῖον ἐπιδρῶν εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου, ἀλλὰ πρὸς διακοπὴν τοῦ ᾄσματος καὶ τελειοτέραν οὕτως ἀπόδασιν τοῦ νοήματος, καὶ ἵνα δοθῇ οὕτω καιρὸς εἰς τὸν ψάλλοντα νὰ ἀναπνεύσῃ, τοῦθ' ὅπερ δεόν νὰ πρᾶτται καὶ εἰς τὰ σημεῖα τῶν μαρτυριῶν. Προετιμήσαμεν δὲ τὸν Σταυρὸν ἀντὶ τῆς σιωπῆς κυρίως δι' ἔλλειψιν τῶν σχετικῶν τυπογραφικῶν στοιχείων.

— Ἐν ἀρχῇ τῶν Τροπαρίων μετὰ τὴν ἀρκτικὴν μαρτυρίαν τοῦ ἤχου σημειοῦμεν ἐν παρενθέσει τοὺς φθόγγους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς (Do), (Re), (Mi), (Fa) κτλ., ἵνα ὀρίσωμεν τὸν ὑψηλότερον φθόγγον, μὲ τὸν ὁποῖον εἰς ὑψίφωνος ἱεροψάλτης **χρησιμοποιοῦν τὸν τονοδότην** δεόν νὰ κανονίσῃ ἐν τῷ ἀπηχήματι τὸ «ἴσον» τοῦ ἤχου τοῦ Τροπαρίου. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ μὴ ὑψίφωνοι δεόν ἀναλόγως νὰ κανονίζωσι τὴν βάσιν τοῦ ἤχου δίδοντες τὸ «ἴσον» κατὰ ἓνα ἢ καὶ δύο τόνους χαμηλότερον, ἀναλόγως τῆς φωνητικῆς τῶν ἐπαρκείας, ὥστε νὰ μὴ ἐκβιάζωσι τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν.

— Ἐπίσης χρῆσιν ποιοῦμαι τῆς **κορώνης** (• —) διὰ τὴν κατὰ βούλησιν τοῦ ψάλλοντος παράτασιν τοῦ χρόνου τοῦ ἐφ' οὗ τίθεται χαρακτήρος. Ὅθεν, ὅπου τίθεται ἡ κορώνη, ὕναται ὁ ψάλλον νὰ παρατείνῃ κατ' ἀρέσκειαν τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τοῦ χαρακτήρος, ὥσεί οὗτος ἔφερε τρεῖς ἢ πλείονας ἀπλᾶς, μὲ βαθμιαίαν χαλάρωσιν τῆς φωνητικῆς ἐντάσεως (εἰς τὴν ἀντιφωνίαν ἰδίως).

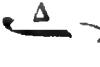

— Ἐπίσης μεταχειρίζομεθα πλεοναστικῶς ὑφέσεις καὶ διέσεις (ρ σ), ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ψάλλοντος ὅτι οἱ ἐφ' ὧν τίθενται τόνοι εἶναι

ἐλάχιστοι. Ἐπίσης πλεοναστικῶς ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐναρμόνιον φθορὰν τοῦ Ζω (ρ), καίπερ μὴ λελυμένην, πρὸς ἐπισήμανσιν τοῦ φθόγγου (Ζω) καὶ εὐκολίαν τοῦ ψάλλοντος.

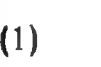

— Χρῆσιν πρὸς τούτοις ποιῶμαι (εἰς τὰ πρῶτα ἰδίως τυλογραφικὰ φύλλα) **τρισήμων ποδῶν** παρενθέντων τοιούτους μεταξὺ τῶν δισήμων ἢ τετρασήμων καὶ ἐπισημαίνων αὐτοὺς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3. Πολλαχοῦ ὁμως ἀποφεύγω αὐτοὺς χωρίζων εἰς δισήμους, ἐν οἷς ἔστιν ὅτε λαμβάνεται ἐν τῇ ἄρσει τὸ ἢ ἡ . Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ῥυθμικὴ ὀρθογραφία ἀπαιτεῖ ὀλίγον μετ' ἀντικενώματος ()· μεταχειριζόμεθα ὁμως ψηφιστὸν ἢ πεταστήν, πρὸς τήρησιν τῆς κατὰ παράδοσιν γραφῆς, καθόσον μάλιστα πρόκειται περὶ τονουμένων συλλαβῶν. Πολλοὺς τῶν τρισήμων, εἰς τὰ ἰδιόμελα ἰδίᾳ τοῦ στιχηρατικοῦ μέλους, δύναται ὁ ψάλλων νὰ μετατρέψῃ εἰς τετρασήμους 1) δι' ἐνὸς κλάσματος τιθεμένου εἰς τὸν πρῶτον ἢ τὸν τρίτον χαρακτῆρα τοῦ τρισήμου ποδός, ἀναλόγως τοῦ τονισμοῦ· π. χ.

σελ. 16.
Α γι ον μη αν τα νε λης απ ■ μου

2) Δι' ἀφαιρέσεως κλάσματος ἐκ φθογοσήμου τοῦ τρισήμου ποδός.

σελ. 16.
Ὁ θεός της σω τη ρι ας μου

3) Δι' αὐξήσεως τοῦ τελευταίου φθόγγου τοῦ πρὸ τοῦ τρισήμου ῥυθμικοῦ ποδός κατὰ ἓνα χρόνον, ὥστε ὁ α' φθόγγος τοῦ τρισήμου ποδός νὰ συγχρονῇται μὲ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου ῥυθμικοῦ ποδός ἀπαγγελλόμενος ἐν ἄρσει.

σελ. 1.   (1)
Μη προ σευ ξω με θα Φα ρι σα ι κως

(1). Ὡς γνωστόν, ἡ λέξις «Μῆ» ἐν τῇ φράσει «Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς» ἀποδίδεται εἰς τὸ «Φαρισαϊκῶς» (= Μὴ Φαρισαϊκῶς προσευξώμεθα), ἐν ᾧ μὲ τὸ συνήθως ψαλλόμενον μέλος

π   ἢ
q Μη προ σευ ξω με ■ θα ξω με ε θα

προτρέπεται τὸ ἐκκλησίασμα «νὰ μὴ προσευχηθῇ»! Πρὸς ἀποφυγὴν διαστρεφῆς τῆς ἐννοίας μετεχειρίσθη δὺ ἀλλεπαλλήλους τρισήμους

π
q Μη προ σευ ξω με θα Φα ρι σα ι κως

τούς ὁποίους ὁμως δυνάμεθα νὰ μετατρέψωμεν εἰς τετρασήμους διὰ προσθήκης δύο χρονικῶν σημείων, ἥτοι σιωπῆς () εἰς τὸν πρῶτον καὶ κλάσματος () εἰς τὸν δεύτερον, ὡς ἄνω δείκνυται.

4) Διὰ προσθήκης ἑνὸς ἀνιόντος καὶ ἑνὸς ἰσοδυνάμου κατιόντος τόνου.

σελ. 55.
 η του ξυ λου ■ πο γε ευ σις

σελ. 55.
 πα γγε νη κα τε σθι ι ω ων

5) Διὰ προσθήκης ἑνὸς ἀνιόντος τόνου καὶ δι' αὐξήσεως κατὰ ἓνα τόνον τῆς ποσοτικῆς δυνάμεως τῶν κατιόντων.

σελ. 96.
 νη στευ σω μεν ω σπερ εν

6) Διὰ προσθαφαιρέσεως ἀνιόντων καὶ κατιόντων τόνων ἢ χρονικῶν σημείων

σελ. 96.
 α ξι ω θει η μεν παν τες κα τι δειν

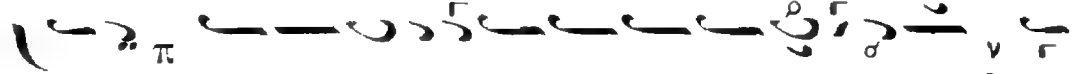

 πει νω ω θη η σε ε ται αι Δ τα πει νω θω ω ω

 ω ω μεν εν αν τι ον του θε ου Τε ε λω νι ι κω ω ως η η

 δι α νη στει ει ει ας δι κρα α α ζο ο ο ον

 τες η Γ λα σθη τι η μι ι ν ο ο ο θε ε ο ος η η

 Ημφ. τοις α μαρ τω λαι οις

Τὸ αὐτὸ ὁ δεξιὸς χορὸς μετὰ τοῦ στίχου :

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε Αὐτὸν

 πα αν τε ε ες οι οι οι λα α α οι

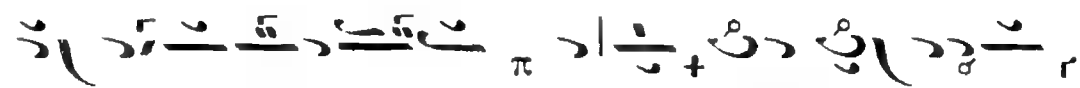

Εἶτα ὁ ἀριστερός :

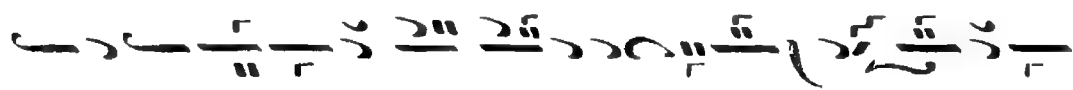
Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλή-
 θεια τοῦ Κυρίου

 με νει εις το ον αι αι ω ω ω ω να

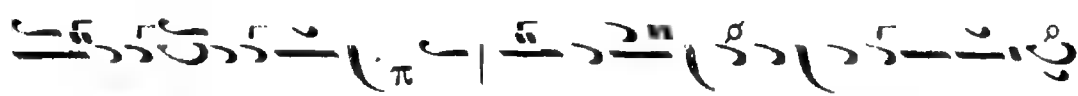

 Φ ρι σαι ος κε νο δο ξι ι ι ι α νι κω ω με ε

 νο ος η και τε λω ω ω νης τη με τα νοι οι οι α δι κλι

 νο με ε νο ος Δ προ ση ηλ θο ον Σοι οι οι

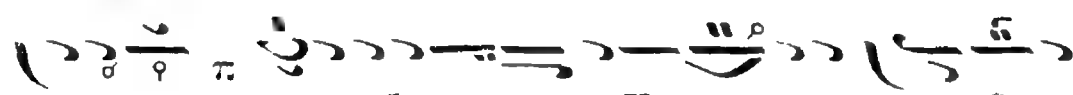

— π
οι οι οι τω ω μο ο ο ο νω ω Δε σπο ο ο ο τη q

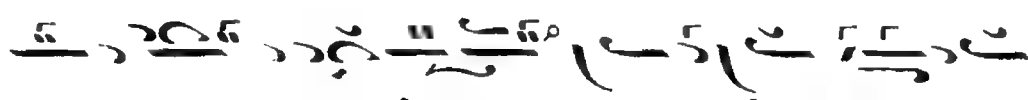
— αλ λο με ε εν καυ χη σα με ε νο ος η η ε στε ρη η

 π +
θη των Α γα α θω ω ω ν q ■ δε μη φθεγ ξα με ε νος η η

— η ξι ω ω ω θη των Δω ω ω ρε ε ε ω ω ω ω ω

 π
η ω ω ω ω ν q Εν του ου τοι οις τοι οις στε ε ■ να γμοι

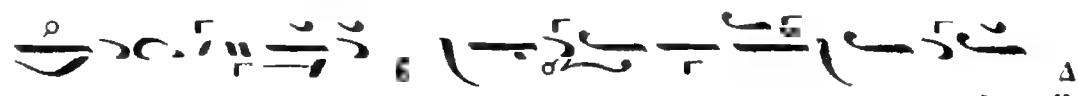
 π
οι οι οις q στη ρι ι ξο ο ον με Χρι στε ε ■ ■ θε ε

 ο ος ω ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

Δ'όξα. Ὑψος $\lambda \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{N} \eta$ (Re)

Ρυθμός Δίσημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{1}{\text{—}}$) $\overset{4}{\chi}$

Π αν το κρα α α α α το ορ Κυ υ υ υ υ

 Δ
υ υ ρι ι ι ε ε κ οι οι οι οι οι οι οι δα $\dot{\eta}$

 πο σα α θυ υ υ υ υ να αν ται τα δα ■ α α α

 α α κρυ υ q τα α δα α ■ α κρυ υ υ υ

σας ^(N) ε λε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον με

Καὶ νυν :

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις.

Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα. Ἦχος $\frac{A}{\pi} \dot{\eta} \Pi \alpha$ (Re)

Ρυθμὸς Δίσημος $(\frac{0}{\text{—}} \frac{I}{\text{—}})$ $\frac{1}{\chi}$

B βα ρη με ε ε ε ε ε νων η η των οφθαλ

μω ω ω ω ω ω ν μου ου ῥ εκ τω ων α α νο

μι ι ω ω ω ω ν μου ου ς ου ου δυ υ υ υ

υ υ υ να α μαι ῥ α τε νι σαι αι και αι ι ι

δει ει ει ν η η το ον αι θε ε ρα του Ου ου ου ρα α

ου ου ου ου του ου ου ου ου ου ου ου q αλ λα

+ δε ε ε ε ε ε ξαι αι αι με ως τον Τε

λω ω ω ω ω ω ν η η ην η η με τα νο ου ου ου

ουντα Σω ω τη η ηρ ῥ και ε λε η σο ο ον με

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἐκ τῆς παρακλητικῆς τὰ τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκια καὶ Καθίσματα. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί. Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριφιδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι». Καταβασίαι αἱ τῆς Ὑποπιν- τῆς «Χέρσον ἄβυσσοτόκον», ἐὰν δὲν ἀπεδόθη ἡ Ἑορτή. Ἄλλως, αἱ ἐξῆς:

Καταβασίαι

Ψαλλόμεναι μὲ τὸν συνήθη τῶν Καταβασιῶν δίσσημον ῥυθμὸν ἢ καὶ μὲ τὸν ὑποσκάζοντα διπλοῦν λεγόμενον χρόνον

Ἦχος λ π Βου (La==Δι) χ

Ω εν η πει ρω πε ζευ σα α ας ο Ι σρα α ηλ

εν α βυσ σω ω ι ι χνε ε ε σι τον δι ω ω

ω ω κτην Φα ρα α ω κα θο ρω ω ω ν πο ο ο ν του

ου με ε ε νον θε ω ω ω ε πι ι ι νι κι ι ι

ον ω δη η ην ε βο ο ο α α α α σω ω με εν

Ο υκ ε στιν Α α α γι ος ω ως Συ υ Ὁδὴ Γ' Βου

Κυ ρι ι ε ο ο ο ο ο ο θε ε ε ο ος μου ο ο υ

φω ω ω σας το ε ε ρας των πι στω ω ω ω ν

Σου ου α α γα α α θε και στε ρε ω ω ω σα ας

α αυ του ου ους εν τη πε ε ε ε τρα τη η

η ης ο μο ο λο ο γι ι α ας Σου ου 'Ωδή Δ' Βου

X ρι στο ος μου ου Δυ υ υ να α α μιν θε

ο ο ος και αι Κυ υ ρι ι ος η σε πτη Εκ

κλησι α α θε ο πρε ε πως μελ πει α να κρα ζου ου σα

εκ δι νοι οι οι ας κα θα α ρας εν Κυ ρι ι

ι ι ω ε ε ορ τα α ζου ου σα α 'Ωδή Ε' Βου

T ω θει ω φε ε ε εγ γει Σου α γα θε τας των

ορ θρι ζον των Σοι οι ψυ υ υ χα ας πο ο ο ο

θω κη τα α αυ γα α σον δε ε ο ο ο μαι

Σε ει δε ε ε ναι Λο ο ο γε ε ε θε ε ε

ου τον ο ο ο ον τως θε ε ο ο ον εκ ζο ο ο φου

των πται σμα τω ω ων α να α α κκ α λου ου με ε

νο ον Ὡδὴ 5' Βου

του βι ι ι ου ου ου την θα α α λας σαν υ υ

υ υ φου με ε νη η ην κα α α θο ο ο ρων των πει ρα

σμων τω κλυ υ υ δω ω ω νι τω ευ δι ω λι

με ε ε ε νι Σου προσ δρα α μων βο ω ω ω Σοι α α

να γα γε εκ φθο ρα α α α ας την ζω η η

η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε λε ε ε Ὡδὴ Ζ' Βου

Δρο σο βο λο ον μεν την κα α μι ι νο ο ον ειρ

γα σα το ο Αγ γε ε λος τοι οι οι ος Ο οι οι

ι ι οι οι ος παι αι αι αι τους Χαλ δαι αι ους δε

κα τα φλε ε ε γον προ ο ο ο στα γμα θε ε ου τον

τυ ρα αννον πει ει ει σε ε ε βο ο ο αν

ευ λο γη το ος ει ει ο θε ο ο ο ος ο τω ω ων

Πα α τε ε ε ε ρω ων η η η μων 'Ωδη Η' Βου

Αἰνοῦμεν, Εὐλογοῦμεν καὶ

προ σκυ νου με ε εν τον Κυ υ υ ρι ον

Ε κ φλο γος τοις () ο σι ι ι οις δρο ο ο ο

σο ο ον ε ε πη η γα α σα ας και δι και ου

θυ υ σι ι ι αν υ υ υ δα α α τι ι ε ε

φλε ε ξα ας α παν τα γαρ δρα ας Χρι στε ε

μο ο ο νω ω ω τω βου ου ου λε ε ε ε σθαι Σε

υ περ υ ψου ου με εν εις πα α αν τας του ου ου

ου ους αι αι ω ω ω να α α α ας

Αἱ Καταβασίαι Σύντομοι.

(Εἰς σύντομον Εἰρημολογικὸν μέλος) Ρυθμὸς Δίσημος ($\underline{\text{C}}^0 \cdot \underline{\text{I}}^1$) 'χ

'Ηχος λ̣ π̣ Βου — 'Ωδὴ Α'

Ω $\overset{\epsilon}{\underset{\varsigma}{\text{C}}}$ | εν η πει ρω πε ζευ σας ■ Ι σρα ηλ $\overset{\Delta}{\text{C}}$ εν

α βυ σω ι χνε σι $\overset{\Delta}{\text{C}}$ τον δι ω κτην Φα ρα ω $\overset{\Delta}{\text{C}}$ κα θο

ρων πον του με νον $\overset{\epsilon}{\text{C}}$ θε ω ω ω ε πι νι κι ον ω δη ν ε βο

α α Α α σω ω με εν ἢ ῥυθμὸν ὑποσκάζοντα ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν λεγόμενον διπλοῦν χρόνον

(λίαν ἀργῶς) λ̣ χ̣ 'Ωδὴ Α' Βου —

Ω $\overset{\epsilon}{\underset{\varsigma}{\text{C}}}$ | εν η πει ρω πε ζε ευ σας ο

Ι σρα ηλ $\overset{\Delta}{\text{C}}$ εν α βυ υ σ σω ι ι χνε σι $\overset{\Delta}{\text{C}}$ τον δι

ω ω κτην Φα ρα ω $\overset{\Delta}{\text{C}}$ κα θο ρων πον του με νον $\overset{\epsilon}{\text{C}}$ θε

ω ω ω ω ε πι νι ι κι ον ω δη ην ε

βο α Α α ■ σω ω μεν 'Ωδὴ Γ' Βου —

Ο $\overset{\Delta}{\text{C}}$ | υκ ε στιν Α γι ος ως Συ υ Κυ ρι ε ο θε

ο ο ος μου ο υ φω σας το κε ρας των πι στων Σου Α γα

θε και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο

γι ας Σου ου

Ὦδὴ Δ' Βου

Χ ρι στος μου δυ να μις θε ος και Κυ ρι ος

η Σε πτη εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε

ορ τα ζου σα α

Ὦδὴ Ε' Βου

Τ ω θει ω φε γγει Σου α γα θε τας των ορ θρι

ζον των Σοι φυ χας πο θω κα τα α αυ γα σον δε ο μαι

Σε ει δε ε ε ναι ε Λο γε θε ου τον ο ον τως θε

ον εκ ζο φου των πται σμα των να κα λου με ε

νο ον

Ὦδὴ ΣΤ' Βου

Τ^υ σου βί^ι σου την θα^α λα^ασαν^α υ^υ φου με νην κα^α θο^ο
 ρον^ε των πει^σ ρα^σ σμ^σων τω κλυ^υ δ^δωνι τω^ω ευ^υ δι^ι ω^ω λι^ι με^ε νι Σου^υ
 προσ^σ θ^θρα^α μ^μων βο^ο ω^ω ω^ω Σοι^ι Α^α να^α γα^α γε^ε εκ^κ φ^φθ^θ ρας^ς
 την^ν ζ^ζω^ω ην^ν μου^υ Ηο^ο λυ^υ ε^ε λε^ε ε^ε ε^ε ε^ε 'Ωδ^δή Ζ' Βου^υ

Δ^Δ ρο^ο ο^ο βο^ο λον^ν με^ε ν την^ν κα^α μι^ι νον^ν ει^ι ρ^ρ γα^α σα^α το^ο Α^α γγε^ε λος^ς
 τοις^ς Ο^ο σι^ι οις^ς Παι^ι σι^ι ι^ι τους^ς Χα^α λ^λ θαι^ι ους^ς δε^ε κα^α τα^α φλε^ε
 γον^ν προ^ο στα^α γμα^α Θε^ε ου^υ τον^ν τυ^υ υ^υ υ^υ ρα^α νον^ν ε^ε πει^ι σε^ε βο^ο αν^ν
 Ευ^υ λο^ο γη^η τος^ς ει^ι ει^ι ο^ο θε^ε ο^ο ο^ο ος^ς των^ν Ηα^α
 τε^ε ε^ε ρων^ν η^η μω^ω ω^ω ω^ω 'Ωδ^δή Η' Βου^υ

Αἰνοῦμεν, Εὐλογοῦμεν

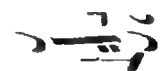
και^ι προ^ο σκυ^υ νου^υ ου^υ ου^υ με^ε ν τον^ν Κυ^υ ρι^ι ον^ν
 Ε^Ε κ^κ φλο^ο γος^ς τοις^ς Ο^ο σι^ι οις^ς δρο^ο ο^ο ο^ο σον^ν ε^ε πη^η γα^α
 σας^ς και^ι Δι^ι και^ι ου^υ καρ^ρ δι^ι αν^ν υ^υ υ^υ υ^υ δα^α τι^ι ε^ε φλε^ε ξας^ς

Α παν τα γαρ δρας Χρι στε ε μο νω τω βου λε σθαι Σε υ περ

υ φου μεν εις παν τας του ους αι ω ω ω να α

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

α α ας

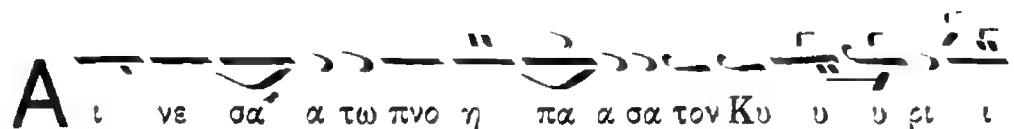
«Πᾶσα πνοή» Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Νη (Re) χ̣̣̣̣̣̣ (δίσημος)

α α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ

ρι ον δι

Τὸ Γ'

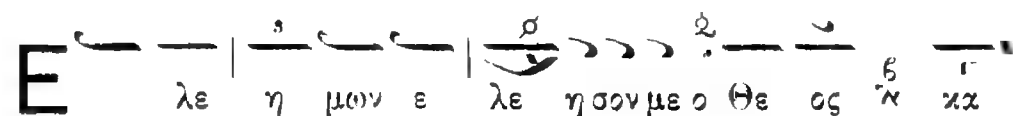

Α ι νε σα α τω πνο η πα α σα τον Κυ υ υ ρι ι

ο ο ο ον

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ χ̣̣̣̣̣̣ χ̣̣̣̣̣̣

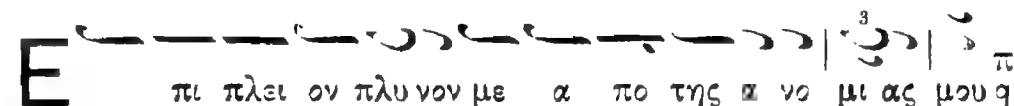
Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος κ̣̣̣̣̣̣ κ̣̣̣̣̣̣

τα το με γα ε λε ο ο ος Σου κ̣̣̣̣̣̣ και κ̣̣̣̣̣̣ τα το πλη η θος

των οικτιρ μω ων Σου ε ξα λει ψον το νο μη μα μου δι

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της νο μι ας μου q

και ■ πο της ■ μαρ τι ας μου κα θα ρι σο με ν
Δ

Ο ■ τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω ω σκω ς ν

και η ■ μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δια παντος ν
Δ

Σ ν
μο νω η μαρ τον Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον Σου ε ποι η σα λ ο πως αν δι και ω θης εν τοις

λο γοις Σου ν
Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι Σε Δ

| ν
δου γαρ εν ■ νο μι αις συν ε λη η φθην ε
λ

και εν α μαρ τι αις ε κυ ση σε ε με ε η μητηρ μου ν
Δ

| ν
δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας ε
λ τα Α θη

λα και τα κρυ φια λ της σο φιας Σου ε δη λω σας μοι ν
Δ

Τὸ αὐτὸ Ἀρχὸν χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως ν
Δ λ

| ν
δου ου γαρ α λη θει ■ αν η η

γα πη η σα ας τα α θη η λα α και τα κρυ υ

υ υ φι ι ι ι α λ της σο φι α ας Σου ου ε

δη λω ω ω σα α ας μοι ρ

Εὐλογοῦντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει συγχρόνως τὸ

«Εἰς πολλὰ ἔτη» χ

Ε ις πο ολ λα α α α α α α

α ε ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

σπο τα α α Καὶ συνεχίζει τὸν ψαλμὸν ρ

Ρ αν τι ει εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σο

μαι ρ πλυ νει ει εις με λ και υ περ χι να λευ καν

θη σο μαι ρ

Α κου τι εις μοι α γα λι α σιν και ευ φρο συ

νην ρ α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να ρ

Α πα στρε φον το προ σω πον Σου α πο των α μαρ τι

ων μου ἦ και πασαςτας α νο μι ας μου ου ε ξα λει φονε ἦ

Καρ δι αν κα θα ραν ἦ κτι σον εν ε μοι ο Θε ος ἦ

και πνευ μα ευθε εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μου ἦ

Μη α πορ ρι ψης με ■ πο του προ σω που Σου ἦ και

το Πνευ μα Σου το Α γι ον μη αν τα νε λης α πε μου ἦ

Απο δοξ μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου

Σου ἦ και Πνευ μα τι η γε μο νι κω ω στη ρι ξον με ἦ

Δι δα α ξω α νο μουςτας ο δους Σου ἦ και α
σε βεις ἦ ε πι Σε ε Ε ε πι στρε φουσι ἦ

Ρυ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ἦ ο Θε ος

της σω τη ριας μου ἦ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου

την δι και ο συ νην Σου ἦ

Κ υ ρ ι ι ■ τ α χ ε ι λ η μ ο υ ■ ν ο ι ο ι ξ ε ι ς και τ ο σ τ ο μ α
 μου α ν α γ γ ε λ ε ι τ η ν α ι ν ε σ ι ν Σ ο υ
 Ο τι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι ι ι α ν ε
 δ ω κ α ■ α ν ο λ ο κ α υ τ ω μ α τ α ο υ κ ε υ δ ο κ η σ η ς
 Θ σ ι ■ τ ω θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε
 ■ ε ν ο ν καρ δι ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ε ε ν η ν και τ ε τ α π ε ι ν ω
 με ν η ν ■ θ ε ο ς ο υ κ ε ξ ο υ δ ε ν ω σ ε ι
 Α γ α θ υ ν ο ν Κυ ρ ι ε ε ν τ η ε υ δ ο κ ι α Σ ο υ
 τ η ν Σ ι ω ν και ο ι κ ο δ ο μ η θ η τ ω τ α τ ε ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ
 Τ ε ε υ δ ο κ η σ ε ι ς θ υ σ ι ι α ν δι και ο σ υ ν η ς
 Α ν α φ ο ρ α ν η η και ο λ ο κ α υ τ ω ω μ α α τ α
 Τ τε ■ ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ σ ι α σ τ η ρ ι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω υ ω νω ων α α α μην δ

Της σω τη ρι ι α ας ε ε ε ευ

θυ υ νον μοι τρι ι θους θε ο ο ο το ο ο κε δι

αι σχραι αις γαρ κα τερ ρυ υπω α την ψυ χη γν

αμαρ τι ι ι αις ρ ως ρα θυ μω ως το ον θι οονμουκ

ο ο ο ο ο λο ον' ε εκ θα πα νη η η η η

σας ρ Ταις Σαις πρε σθει αις ρυ υ υ σαι αι αι με δ

πα α α α σης α α κα θα α αρ σι ι ι ι ας τέλος

Ταις Σαις πρε σθει ει ει αις δι ρυ υ υ υ

σαι με ρ πα α α α σης α α κα θα α αρ σι ι ι ι

ας

Χορίζ δὲ νὰ μεταβάλωμεν τὴν βῆσιν ψάλλομεν καὶ τὸ Πεντηκοστάριον
«Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν» ὡς ἀπὸ τοῦ Νη.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα (Re)

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου Δ ρ

Ε ξα λειφον το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η η η η η η θ η ρ των πε πραγ με

ε ε νων μοι δει ει νω ων η η εν νο ω ωων ο ο τα

α α λα ας τρε ε ε ε ε ε ε ε ε μω ω ᾧ

την φο ο θε ε ραν η με ε ε ραν τη ης κρι ι

ι ι ι ι ι σε ως π αλ λα α θα αρ

ρω ων ᾧ εις το ε λε ος της ε ευ σπλαγχνι ι ι

α α α ας Σου ως ο ο Δα α α θι ι ιδ

βοω ω ω ω Σοι ρ Ε λε η η σον με ο ο θε

ε ος ρ κα τα το με ε ε γα α Σου ε λε ο ο ο ο ο ος

Ἄλλον

Τ α α π λ η η η η η η η η η θ η ὧ των π ε π ρ α
 γ μ ε ε ν ω ν μ ο ι δ ε ι ν ω ν γ η ε ν ν ο ω ω ω ω ν
 ο ο τ α α α α α λ α α ς ὧ τ ρ ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε μ ω κ τ η ν φ ο ο β ε
 ρ α α α ν ρ η μ ε ε ε ε ρ α α α ν τ η ς κ ρ ι ι
 ι σ ε ε ε ω ς α α λ λ α θ α ρ ρ ω ω ν ε ι ς τ ο ε λ ε ο ς
 τ η ς ε ε υ σ π λ α γ χ ν ι ι α α α ς Σ ο υ ῆ ω ς Δ α
 β ι δ β ο ο ο ω ω Σ ο ι ε λ ε η η η η σ ο
 ο ο ο ν μ ε ε ε ε ο ο θ ε ε ο ο ο ο ο
 ο ς ρ κ α τ α τ ο μ ε γ α Σ ο υ ε λ ε ο ο ο ο ς

Εἶτα : «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου» καὶ στιχολογεῖται

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ ἤχος λ π Δ (La) χ (Δίσσημος)

Τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ θ ι μ και ε ν θ ο ξ ο

τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως θον Λο γον ον τε κου σαν την ον τως θε ο το

κον Σε με γα λυ υ νο μεν ^{Ετερον Λ}

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου θιμ και

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

φθο ο ρως θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως

θε ο το κον Σε με γα λυ υ νο μεν

Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ὕδγ θ' χ (Δίσημος)

ε ον θρω ω ποις ι δει ει ειν α α ου

να το ον ο ον ου το λ μα Α α γ γε ε ε λων ς α τε νι

σαι τα Τα γ μα τα α δι α Σου δε Πα να α γ νε ω

ρα α α θη βρο ο τοι εις Λο ο γος σε α α α αρ κω π

με ε νος Ο ον με γα α λυ υ νο ον τες

συν ταις Ου ρα νι αι αις Στρα τι αι αι αις Σε μα α κα ρι

Ἡ αὐτὴ Καταβασία (εἰς σύντομον Εἰρημολογικὸν μέλος)
ι ζο με ε εν (ἀργῶς) χ

Θ ε ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυνατον Ο ον

ου τολ μα Αγγε λων α τε νι σαι τα Τα γμα τα Δι Σου

δε Πα να γνε ω ρα θη βρο ταις Λο ο γος σε σαρ κω με

ε ε νος Ον με γα λυ νο ν τες συν ταις Ου ρα νι αις

Στρα τι αις Σε μα κα ρι ι ζο με ε εν

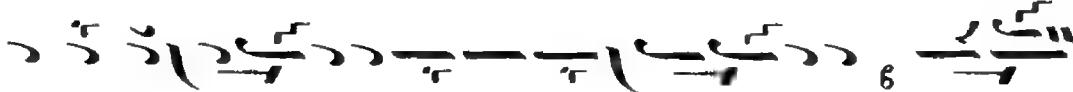
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀναλελυμένην γραφὴν τοῦ διπλοῦ λεγομένου χρόνου

(λίαν ἀργῶς) χ

Θ ε ον αν θρω ω ποις ι δειν δυ υ νατον

Ο ον ου τολ μα Α γγε ε λων α τε νι ι σαι τα

Τα γμα τα Δι α Σου δε Πα αν α γνε ω ρα α

 θη ἔρο τοῖς Λο γος σε σαρ κω με ε ε νος Ο ον

 με γα λυ υ νον τες συν ταις Ου ρα νι ι αῖς Στρα τι

 αι αῖς Σε μα κα ρι ι ι ζο με ε ε ε εν

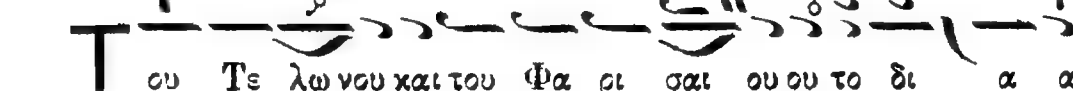
Ἐξαποστειλάρια : Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου.
Εἰς τοὺς Αἶνοὺς : Ἀναστάσιμα 4 (εἰς στιχηρικὸν μέλος κατὰ προτίμησιν)
 καὶ τοῦ Τριωδίου 4 ἢτοι τὰ δύο τοῦ Ἑσπερινοῦ («Μὴ προσευξώμεθα» καὶ «Φαρισαῖος
 κενοδοξίᾳ νικώμενος») καὶ τὰ ἐξῆς δύο :

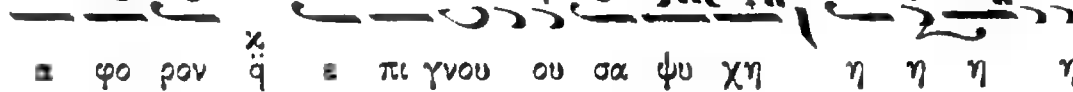
Ρυθμὸς Δίσσημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{1}{\text{—}}$) $\overset{1}{\chi}$ Ἦχος $\overset{1}{\text{—}}$ $\overset{1}{\eta}$

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου

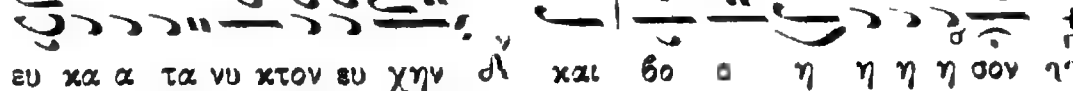
 μη ε πι λα θη των πε ε νη η η των Σου

 εις τε ε ε ε λο ος

 ου Τε λωνου και του Φα ρι σαι ου ου το δι α α

 φο ρον ε πι γνου ου σα ψυ χη η η η η

 μου q του με εν μι ι ση η σον την υ πε ρη φα

 νο ον φω ω ω νην του δε ε ε ε ζη λω σον την

 ευ κα α τα νυ κτον ευ χην και βο η η η η σον η η

Ο Θεός ἐλάα σθη τι ε ε ε ε ε ε ε μοι

τω ω α μαρ τω λω ρ κα: ε λε ε ε ε ε η σο ο ο

Ἐξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

με ε 77

၇၇

δὲ ἡ γῆ σομαί χ παντατα αθαυμα

 ου Φα ρι σαι αι αι αι ου

χον φω ω νη γν γγ πει στοι οι μι ση η η

α α αντες του δε τε λω ω ω ω νου την ευ

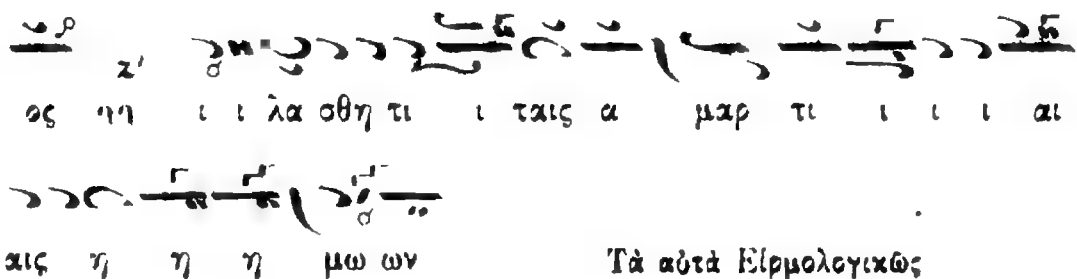
[illegible]

μη τα ι' ψη λα α α φρο ο νω ω ω μεν α αλ

λε αυ του ους τα α πει νου ου ουν τες π εν με τα

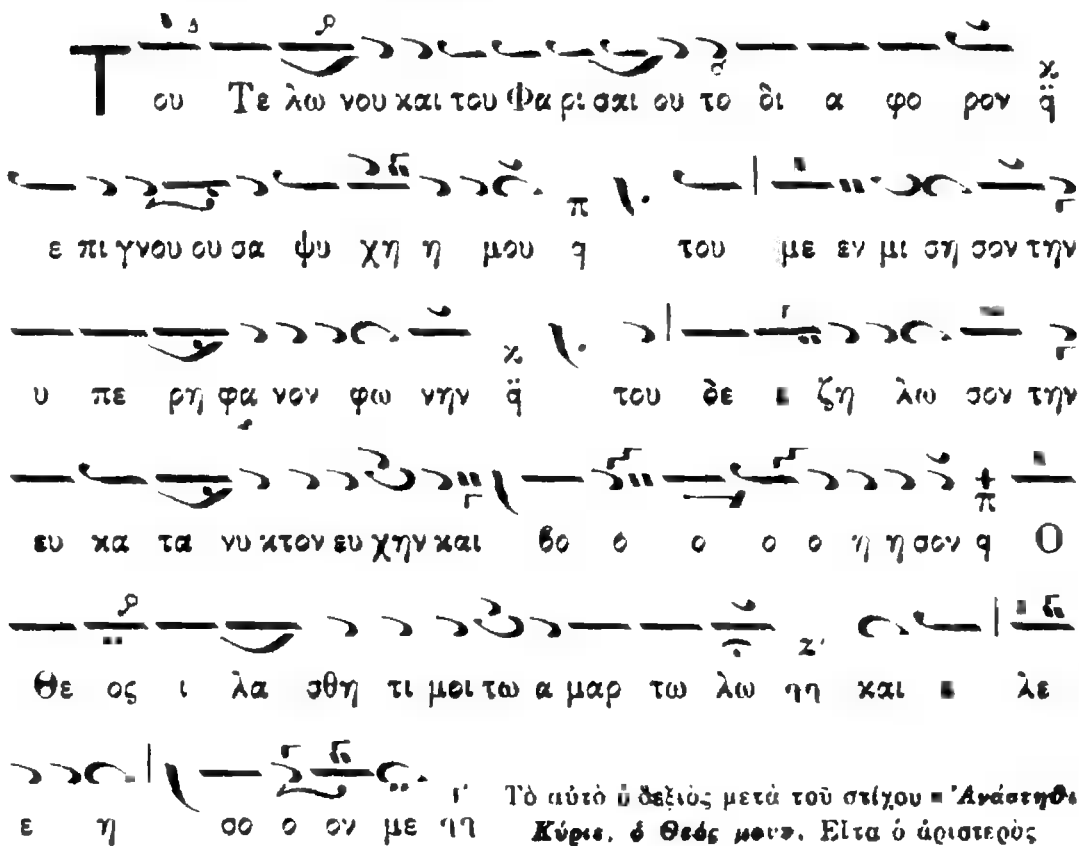
 νοι οἱ ἀ ἀ χρα ἀ ἀ ἀ ἀ ξω ω ω μεν ᾱ 0 θε ε

Τὰ αὐτὰ Εἰρμολογικῶς

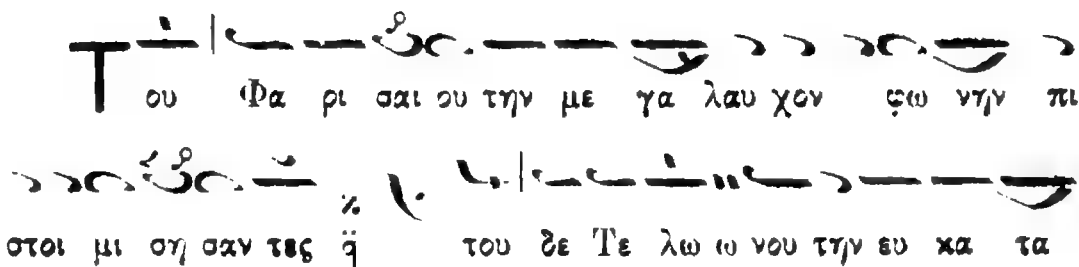
Παραλείποντες τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ («Μὴ προσευξώμεθα» κτλ.) Ψάλλομεν Ἀναστάσιμα πέντε εἰς μέλος εἰρμολογικόν, καὶ τὰ ἐπόμενα δύο δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς ἀπὸ τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις*»

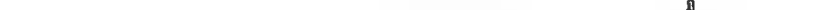
(Ἀργῶς) Δίσσημος χ ἡ ἰ ς.

Τὸ αὐτὸ ὁ δεξιὸς μετὰ τοῦ στίχου «*Ἀνάστηθι Κύριε, ὁ Θεός μου*». Εἶτα ὁ ἀριστερὸς

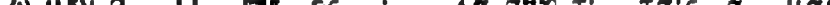
Στίχ. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

 νυ πτον ευ χην ζη λω σαν τες q μη τα ι' ψη λα φρο νω μεν q

 αὐ τοὺς τα πει νοῦ οὐ συν τες

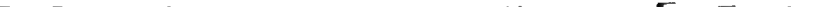
 κρᾶξω ὡ μὲν γὰρ Ὁ Θεὸς ἐλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις

αἰς τῶν ἡμερῶν τούτων

Δόξα. Ἦχος ἁ̣ ᾠ̣ Νῆ̣ (Re)

Ρυθμός Δίστημης: $\left(\begin{smallmatrix} 0 & 1 \end{smallmatrix} \right) \chi'$

T αἰς εἴς ἐ = ἐ ἐρ γων καὶ αὐ χη ῆ ῆ ῆ ῆ

 ΘΕ Ε Ε Ε ΣΙ Δ Φα ρι σαι αι αι αι αι ου Δ δι

καὶ οὐ οὐν τὰ αὐτοῦ καὶ τε ε ε ε ε

 ε χ ρ ι ι ι γ α α ς Κ υ υ υ υ υ υ υ ρ ι ι ι ε Κ υ υ

ρι ι ς και Τε λω ω ω ω ω ν η ν με τρι ο πα

6
 θη η η η η η σα αν τα α και οτε ε

να γμοι οι οίς
 ι λα σμο ο ο ον αι αι αι

του ου ου ου ου ου ου ου με ε νο ο ον ε ε ε

δι και αι αι αι αι ω ω ω ω σας δι Ου γαρ

προ ο οι ι ι ι ε ε σαι q τους με γα λο

ο ο ο φρο ο νας λο γι ι ι σμου ους ηη

και τας συν τε τριμ με ε νας καρ δι ι ι ας q ουκ

ε ξου θε ε ναι ει ηει ει ει εις δι ο ο ο ο ο

και η η μεις δι Σοι οι προσ πι ι ι ι ι ι ι ι

προ μεν εν τα πεινω ω ω ω ω σει κ το πα

θον τι ι δι ι η η η η μα ας δι Πα ρα α α α α

α α σχου την α α α α α α φε ε τη η ην

α φε ε ε σιν δι και αι το με ε ε γα

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν : ῥ'περευλογημένη. — Δοξολογία. — Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοντάκιον (Πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»).

Φαρισαίου φύγωμεν | ὑψηγορίαν | καὶ Τελώνου μάθωμεν | τὸ
ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς | πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· | Ἰλά-
σθητι, μόνε | ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ
ἑξῆς δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀρχεται ὁ ἀριστερός
ἀπὸ τοῦ στίχου «Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος» (ἰδὲ ἐν σελ. 1).

Ρυθμὸς δίσσημος; (⁰ ^I) ⁷ χ ῥ'Ηχος ⁹ ⁹ πα (F-a)

Εἰς α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ■

πι ι στε ευ ευ θην q γε ω σπο ρη η η η σα α ας την

α μαρ τι ι ■ ί αν τ η θρε πα νη ε θε ■

ρι ι σα η η τους στα χυ ας της α με ε λει ει ει α ας %

και θρα γμα των ε στι ι θα σα η η πρα ξε ων μου τας θη η

η μο ο νι ι ας η η α ας και κα τε ε στρω σα δλ ουχ

α λω νι ι της με ε τα νοι οι οι οι ας q

Αλλ αι τω ω ω ω Σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο

ον η μω ων θε ε ον q τω α νε μω της Σης φι λε

ευ σπλαγ χνι ι ας η η α πο λι κμι σον το α α π χυ ρο

ον των ε ε ε ερ γω ω ω ων μου q και σι ταρ

χη σον τη ψυ χη η μου την α α α α α α α

φε σιν q εις την ου ρα νι ον Σου συγ κλει ων με π πο θη

κη ην και σω ω ω σο ο ο ον με q Σείχ. Αιναίτε τόν Κύριον
πάντα τὰ Ἔθνη (σελ. 2) π

Ε πι γνω μεν ■ δελ φοι οι ε του μυ στη ρι ι ου

την δυ υ υ να α α μιν q τον γαρ ■ της α

μαρ τι ι ι ας q προς την πα τρι κη ην ■ ■ σι ι

αν η η α να δρα μον τα α Α σω τον υι ι ο ο ον η η

■ πα να γα θος Ηα τη ηρ η η προ υ παν τη η σα ας α

σπα α α ■ ζε ε ται q και πα λιν της οι κει

ας θο ο ο ξης χα ρι ζε ται αι αι αι τα α γνοι ρι ι ι

ι σμα α τα α και μυ στι κη ην τοι οis A α

νω ω ω ηη πι τε λαι ει ει ε ε ου φρο συ

υ υ υ υ υ ην η θυ υ ων τον Mo σchon τον Σι

ι τε ε ου το ον η ι να η μεις α ξι ως πο λι

τευ σω ω με θα ηη τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω

πω ω Πα α τρι ι ηη και τω εν δο ξω θυ υ μα α τι

ι ηη τω Σω τη η η ρι τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

ι τε ε ου το ον η ι να η μεις α ξι ως πο λι

τευ σω ω με θα ηη τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω

πω ω Πα α τρι ι ηη και τω εν δο ξω θυ υ μα α τι

ι ηη τω Σω τη η η ρι τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

πω ω Πα α τρι ι ηη και τω εν δο ξω θυ υ μα α τι

ι ηη τω Σω τη η η ρι τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

πω ω Πα α τρι ι ηη και τω εν δο ξω θυ υ μα α τι

ι ηη τω Σω τη η η ρι τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξα. Ήχος Δι Ρυθμός Δίστημος (0 1) χ

Ω ω ω + πο ο ο σσι ων A

γα α θω ω ω ω ων ο α α θλι ι ος ε μαυ

το ο ον ε στε ε ε ε ε ρη σα Ω ω ω

το ο ον ε στε ε ε ε ε ρη σα Ω ω ω

το ο ον ε στε ε ε ε ε ρη σα Ω ω ω

ποι οι οι οι οι ας ρ Βα ■ οι λει ει ει α ας ρ

ε ξε ε ε ε ε πε ε ε ε ε ε σον ρ ο τα

λαι αι πω ω ρος ε ε γω ω ω τον πλου ου ου ου

το ον η η να α λω ω ω σα ο ο ον περ ε ε

ε ε λα α α α θον τ την εν το λη ην πα ■

ρε ε ■ ε ε ε ε ε βην τ Οι οι οι οι

μοι οι οι τα α λαι αι να ψυ υ χη η η η ρ τω

πυ ρι ι ι ι τω αι αι ω νι ι ι ι ι ι ω ω ρ

λοι πο ον κα τα δι κα κ ■ α α α ■ α α

ξε ε ■ ■ εσαι τ Δι ι ο ο ο ο ο προ τε

ε ■ λους βο ο ο ο ο ο ο η η η η βο ο

η η σον Χριστω ω ω τω Θε ε ω ω ω ω τ Ως τον α α

α σω ω ω ω το ο ον δε ε ξαι με υι ι ο ο ο

ο ον ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και Ε

Και νυν :

λε ε η ο ο ο ο ο ον με Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δοξαστικόν. Ρυθμὸς Δίστημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{1}{\text{—}}$) χ Ἦχος λ π Πα

της πατρι κη η η ης δω ω ρε ε ε α α ας η

δι α σκορ πι ι ι σα α ας τον πλου ου ου τον ρ α

λο ο γοις συν ε ε βο ο σκο ο μην ο τα α α αλας

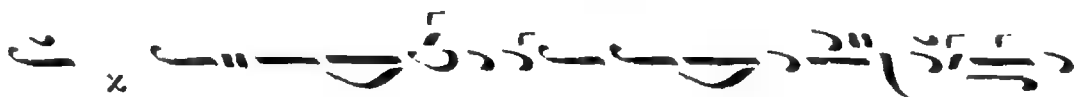
κτη η η η η νε ε σι και της αυ τω ων ο

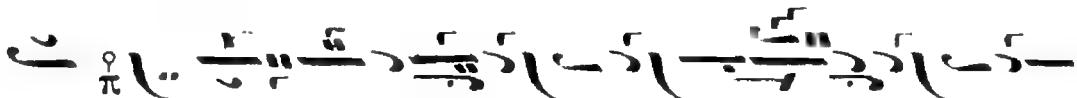
ρε γο ο με ε νο ος τρο ο φης ρ ε λι ι ι μω

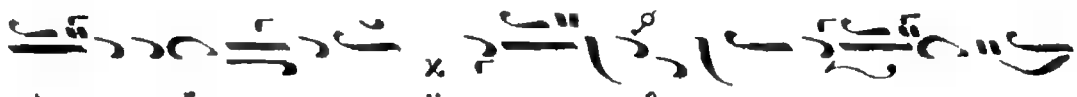
ε λι ι μωτ το ον ρ μη η χο ο ρ τα ζο

με ε νος αλλ υ πο στρε ε ε ε

ψας ρ προς τον ευ σπλα αγ χνο ο ον Πα τε ε

 ρα ^χ κραυ γα α α α ζω συν δα α α κρυ υ υ

 αι ^π Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι

 Δε ■ ξαι αι αι με ^χ ᾧ ως μι σθι ■ ο ον προσ πι

 ι ^ρ πτο ον τα ^ν ς τη η φι ι λα θρω ω πι ι ι ι

 ι ι α α α Σου και σω ω ω σο ο ον με

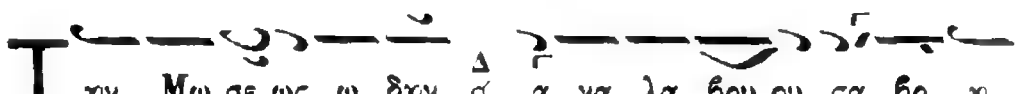
Καὶ νῦν: «Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκιον: Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Εἰς τὸ ν. Ὁρθρον: Τυπικὴ διάταξις ὡς καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου (σελ. 6).

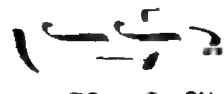
Καταβασαίαι Σύντομοι.

Ρυθμὸς Δίσημος (⁰ ^I) ^χ Ἦχος ^π ^π ^π Ὁδὴ Α'

 Τ ην Μω σε ως ω δην ^Δ α να λα βου ου σα βο η

^π σον ψυ χη ^π Βο ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο μοι

^Δ εις σω τη ρι ι αν ^ρ Ου τος μου Θε ο ος και δο ξασω Αυ

 το ο ον

Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (Λίαν ἀργῶς) χ π

τ η ν μ ω σε ε ε ως ω δην ς α να λα βου ου ου

ι ς α α α βο η σον ψυ χη π Bo ο ο η θο ος και

ι ρ α σ τ η ς ε γε ε νε το ο ο μοι εις σω τη ρι ι αν ς

Ου τος μου θε ος και αι δο ξα α σω Αυ το ον

Σ τ ει ει ρω θεν π μου τον νουν π καρ πο 'Ωδη Γ' π

φο ρον ο θε ος α να δει ξο ον με π Γε ωρ γε ε των

κα λων ς Φυ τουρ γε των Α γα θω ων Δ σ τ η η Ευσπλαγ

χ νι α Σου 'Ωδη Δ' π

τ η ν εκ Παρ θε ος νου Σου Γε νη σιν ς Προ

φη η της προ βλε ος επων α νε κη ρυτ τε βο ων π

Την α κο η ην Σου α κη κο α και ε φο βη η η θην π

Ο ο τι α πο θαι μαν ς και εξ Ο ο ρους Α γι ου κα τα

σκι ι ου ς ε πε δη μη σας Χρι στε ε ε 'Ωδή Ε' π

Τ ης νυ κτο ος δι ελ θου ου σης ς η ηγ γι κεν η Η

με ■ ε ρα π και το φως τω κο σμω ε πε λαμ ψε π Δι

α του ου το υ μνει ει ει ει Σε ς Ταγ μα τα Α γγε ε λων

και δο ξο λο γει Σε Χρι στε ο θε ■ ο ος 'Ωδή ς' π

Β υ θω α μαρ τη μα των συν ε χομαι Σω τηρ ς και

εν τω πε λα α γει του θι ι ου θυ θι ζομαι π αλλ

ω ωσ περ τον Ι ω ναν εκ του θη ρος ς κα με ε των

πα θων α να γα α γε και δι α σω σον με 'Ωδή Ζ' π

Τ α χε ρου βιμ μι μου με νοι ς Παι ■ δε εν τη

κα μι ι ι νω π ε χο ρευ ο ον βο ων τε ς Ευ

λο ■ γη τος ει ο θε ος π ■ τι εν α λη θει ■ α και
 κρι σει ■ πη γα γεσ παν τα τα αυ τα δι α τας α μαρ τι
 ας η μων π Ο υ περ υ μνη τος και δε δο ξα σμε
 νος εις παν τας τους αι ω νας Ὡδή Η' π σ

Αἰνοῦμεν,
 Εὐλογοῦμεν και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Τ ον εν τη βα α τω Μω ση ς της Παρ θε νου
 το θα αυ μα π εν Σι ναι ω τω Ο ρει προ τυ πω σαν
 τα πο τε π υ μνει τε ευ λο γει τε ς και υ περ
 υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (σελ. 13) καὶ ψάλλεται

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ ΎΜΝΟΣ Πα χ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου διμ ς και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ π την ■ δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ρ την ον τως Θε ο

το κον Σε με γα λυ νο μεν

π
Ἄλλοτερον

Τ ην τι μι ω τε ε ράν των Χε ρου βιμ ρ και εν

δο ξο τε ραν α ουγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ρ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

το κον Σε ■ με γα λυ νο μεν

Καταβασία

π
Θ' Ὁδῆς χ

(Ἀργῶς)

Τ ων γη γε νων τι ις η κου σε τοι ου ου τον ρ

η τις ε ω ρα κε πο τε π ο τι Παρ θε νος

ευ ρε θη εν γαστρι ■ χου σα ρ α νω δι νως το βρε

ε φος α πο τε κου ου σα τοι ου τον Σου ου το θαυμα π

και Σε α γνη Θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα λυ

νο με ■ εν

Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ π

τ ω γ γ ϵ ν ω τ ι ι ι ϵ η η κ υ σ ϵ τ ι υ υ

σ Δ τ ι ι ϵ ϵ ω ρ α κ ϵ ρ τ ϵ ω ω τ ι Π α ρ

θ ϵ ν ρ ϵ ϵ θ η ϵ ν γ α σ τ ρ ι χ υ σ α κ α ι α ν ω

δ υ υ ν ω ς τ \omicron β ρ ϵ ϵ ϵ ϕ ρ ς α ρ τ ϵ κ υ υ σ α τ ι

υ υ τ \omicron ν ς τ \omicron θ α υ μ α κ α ι Σ ϵ Λ γ ν η η θ ϵ

\omicron κ υ η η η τ \omicron μ α ρ ι α μ ϵ γ α λ υ υ υ ν \omicron

χ μ ϵ ϵ ν

Ἐξαποστειλάρια : Τὸ Ἀναστάσιμον
καὶ τὰ τοῦ Τριφδίου

Εἰς τοὺς λῖνοὺς : Ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ ἐξῆς 3 τοῦ Τριφδίου, ὡς ἀρχει-
ται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

Ρυθμὸς Δίσσημος ($\overset{0}{\cup}$ $\overset{1}{\cup}$) χ Ἦχος Δ ι (La)

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

Π α σ α ρ ν η Λ ι ν α τ ω τ \omicron ν κ υ υ υ ρ ι \omicron ν

τ η τ \omicron α σ ω ω τ \omicron ν ϕ ω ν η ν ρ ρ σ ϕ ϵ ϵ ϵ ρ ω

Σοι Κυ υ υ ρι ε Η η μα αρ τον ε νω πι

ον των ο φθαλμων Σου ου Α γα θε Ε σκο ορ πι ι ι

σα τον πλου ου τον τω ω ω ω ν χα ρι σμα α α α α

α α α τω ω ω ω ν Σου Α α λ λα α δε ε ξαι

με ε με ε ε τα α α νο ου ου ουν τα Σω τη ηρ και

σω ω ω σο ο ο ον με Ήχος ᾱ Πά (Mi)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγῆ-
σομαι

παν τα τα θαυ μα σι α α α α Σου

Ω ς ο α σω ω το ς υι υι ος ᾱ η η η η

η η θεν κα γω ω ω Οι κτι ι ι ι ρ μον q ο τον

βι ο ον ο ο λον q δα πα νη η η η σας εν τη α πο

δη μι ι ι ι ι ι α q ε σκορ πι σα

το ον πλου ου ου το ον Ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α

α α α τερ q δε ξαι με Me τα νο ου ου ουν τα ο Θε

ε ος λ̣ και Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ήχος λ̣ λ̣ Νη (Re)

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου·
μὴ ἐπιλάβῃ λ̣

των πε ε νη η των Σου ει ει εις τε ε ε ε λος

Δ α πα νη σας α α σω ω ω τως λ̣ της πα τρι κης

ου οι ι ας τον πλου ου ου ου το ον λ̣ και κα τα να

ω ω ω ω σα ας λ̣ ε ρη μο ος γε ε γο ο να λ̣

εν τη χω ω ρα οι οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο

ο λι ι ι τω ων λ̣ και μη με τι ι φε ε ε ρων το

με τε του των ουν οι οι οι κε ε ε ε ε ε οι ι

ο ον κ ε πιστρε ε ε ε ψας βο ω ω ω Σοι οι

τω οι κτι ιρ μο ο νι Πα α τρι ι ι κ Η η μαρ

τον εις τον Ου ρα α α νο ο ον ηη και ε νω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον Σου και ουκ ει ει μι ι α α

ξι ι ος κλη η θη η η η ναι υι υι υι ο ο ο ος

Σου η ποι οι οι οι η η σο ο ον με κ ως ε να α

των μι ι οθι ι ι ι ι ι ι ι ον Σου ο θε

ε ε ο ο ος ηη και ε λε ε η σο ο ο ο

ο ο ο ο ον με ε ε ε

Δόξα τών Αἰώνων Ἦχος λ π Πα (Re)

Ρυθμός Δίστημος ($\begin{smallmatrix} 0 & I \\ \text{—} & \text{—} \end{smallmatrix}$) χ

α α α α α α τε ε ερ Α γ α θε ε ε

ε ε ε ε ε ε μα κρυ υ υν θη ην α πο ο ο ο

Σου ου ου ῥ μη εγ κα τα α λι ι ι ι ι πη ης

με ε ῥ μη α α α χρει ει ει ον δει ει ει

ει ει ξη ης ῥ της Βα α α σι ι λει ει ει

ει ει ει α ας Σου Ο ε χθρο ο ο ος ο παμ

πο ο νη ρο ος ρ ε γυ μνω σε ε ε ε ε με ρ

η ρε ε ε μου τον πλου ου ου ου ου του ου ου τον ῥ

της ψυ χη η η ης τα χα ρι ι ι ι ι ι σμα

τα χα ρι ι σμα α α τα α σω ω ω ω ω τω ως

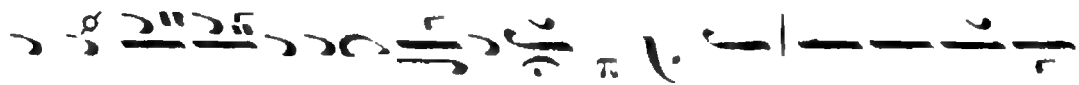
δι ι ι ε σκ ο ο ο ρ πι ι ι ι ι ι σα ρ

Α να στα α α ας ου ουν ε πι στρε ε ε φας προς

Σε ε ε ε ε βο ο ο ω ω ω ω ω ω

Ποι ο: η η σο ο ον με ε ε ε ε ως ε ■ ε να

τω ων μι σθι ι ω ω ων Σου ο δι ε με ε

ε ε Εν Σταυρω ω ω ω κ τας Α χρα α αν του ου ους

Σου χει ει ει ρας α πλω ω ω ω ω ω ω

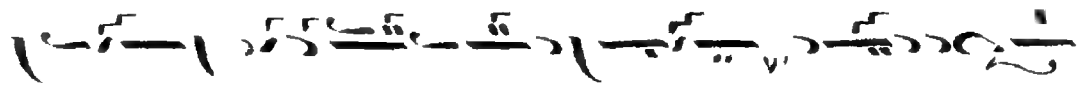
ω ω ω ω ω σας η ι να του δι νου ου ου θη η

ρο ο ο ο ος α φαρ πα α α α α α α ση η α

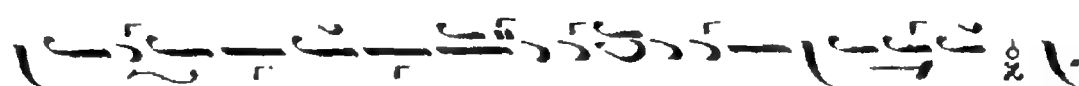
φαρ πα α ση ης με ε ε ε ε ε ε ■ ρ και την πρω ω ω

τη η η ην κ α α τα α στο ο λη η η η η ε ■ ε πε εν

δυ υ υ υ υ υ υ ση η η Ε παν δυ υ υ υ ση ης

με ε ■ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε η

ως μο ο νο ος πο ο λυ ε ■ ε λε ε ε ■ ος

Τὸ αὐτὸ Δοξαστικὸν ἀπλούστερον. Ὑψος λ π Πα

Π α α α α α α α α α τε ε ε ερ Α α γα

α α θε ε η η ε μα κρυ υ υ υν θη η ην α πο ο

Σου ου ου του ου ου ρ μη η η η εγ κα α α τα

λι ι ι ι πη η η ης με ρ μη δε α χρει ει ει

ο ον δει ει ει ξης της Βα α α αι λει ει α α ας

Σου π Ο ε χθρο ο ος ο παμ πο νη η ρος ρ ε γυ μνω

σε' ε ε ε με και η ρε ε μου ου το ον πλου ου ου

ου ου ου ου ου ου τον Της ψυ χη η η ης τα χα

ρι ι σμα α τα σω ω ω ω τω ω ω ως ρ

δι ε σκο ο ο ο ο ορ πι ι ι ι δι ε ε ε σκο ο ο

ο ο ο ορ πι ι σα Α να στα α α ας

ου ουν ε πι στρε ε ψα α προ ο ος Σε ε ε ε
 εκ βο ο ο ω ω ω ω ω ω ω Ποι οι η η σο ο ον
 με ε ε ως ε ε να τω ων μι ι σθι ι ι ι ω ω ω
 ων Σου q δι ε με ε ε ε εν Σταυ ρω ρ
 τας χρα αν του ου ους Σου χει ει ει ρας α πλω ω
 ω ω ω ω ω σας q ι να του δει νου θη ρο ο ο
 ο ος α φα ρ πα α α α ση η ης με q και την πρω
 ω ω την κα α τα α στο ο λη η ην q ε ε πε ε εν
 δυ υ υ υ υ υ υ υ υ ση η ης με ε ε ε q
 ως μο νο ος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ος

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. **Κοντάκιον** Ἦχος γ' (Πρὸς τὸ «*Ἡ Παρθένος σήμερον*»).

Τῆς πατρῶας δόξης Σου | ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως | ἐν κακοῖς
 ἐσκόρπισα, | ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον. | Ὅθεν Σοι | τὴν τοῦ ἀσώ-
 του φωνὴν κραυγάζω· | Ἡμαρτον | ἐνώπιόν Σου, Πάτερ Οἰκτίρμον· |
 δέξαι με μετανοοῦντα | καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων Σου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα»
Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχοῦ τῆς ἑβδομάδος: τρία (ζῆτει εἰς τὸ παράρτημα), καὶ τρία τῶν
Κεκοιμημένων πρὸς τὸ «Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος». Τὸ κατωτέρω Δοξαστικὸν δέον
νὰ ψαλῇ μὲ ὕψος ὀρθινῶδες.

Δόξα. Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νῆ (Do) Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{1}{\text{—}}$) $\overset{4}{\chi}$

⊖ ρῆ νω ω ω ω ω και ο δυ υ ρο ο μαι

ο ταν εν νο η η η η η σω ω ω τον θα α

α α να α α α τον ς και ι δω εν τοις τα

α α φοις κει με νη ην Δ την κατ ει

ο ο να θε ε ω πλα σθει σαν η μι εν ω ω ραι αι

ο ο τη η η τα α α μορ φο ο ον δο ο ξον

μη η ε ε ε ε χου σαν ει ει ει ει ει ει ει ει

ει δος Ω ω του ου ου θα αυ μα α τος

τι ι το πε ρι η η μας του το γε ε ε ε ε ε

γο ο νε ε μυ υ στη η ρι ι ο ον ς πω ως πα ρε δο

θη η με ε ε εν τη η η φθο ρα α α πω ως συν ε

ζε ε ε ε ε ε ε ε ευ χθη η μεν τω θα να α

α α τω π (Δ) Ον τως θε ε ου προσ τα α αξει ω ως

γε ε ε γρα α α πται' η του πα ρε ε χο ο ον

το ος (N) τοις με τα στα α σι τη η ην α να α α α

α α πα α α αυ σιν

Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος δὲν γίνεται. Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου ψάλλομεν τὸ «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος λ η̇

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη η λου ι ι α

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: «Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε». — Τὸ δὲ Γ' μετὰ τοῦ στίχου «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν» οὕτω:

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι ι α α Αλλη λου ι ι

α α α α

Εἶτα: «Καταξίωσον, Κύριε». — Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου (ζήτει εἰς τὸ παρόρημα).

τυ ρων Σου A πο στο ο ο λων Προ φη των I ε

ρα ρχων Ο σι ων και αι Δι και ων και παντων τω ων A

γι ων τους κοι μη θεν τας δου λους Σου A να α παυ

σο ο ο ο ο ν

Μετά τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διη-
νεκῶς» (ζήτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ — Ἦχος πλάγ. β' Σάββατον (πρῶτ) — ἢ ἐν τῷ
Πεντηκοσταρίῳ Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς) μετὰ τῶν στίχων τοῦ μὲν πρῶ-
του Τροπαρίου, ὅπερ ἐστὶ μαρτυρικόν, : «*Προσβείαις τῶν Μαρτύρων Σου, Χριστέ*
■ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου», τοῦ II δευτέρου, ὅπερ ἐστὶ τῶν
κεκοιμημένων, : «*Δι ψυχῶν αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται*» καὶ τοῦ τρίτου καὶ
τετάρτου «*Δόξα—Καὶ νῦν*». Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' ᾠδῆς ψάλλομεν τὸν Εἰρμόν «*Θεὸν*
ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» (σελ. 22 καὶ 23).—Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος λ π ς ς

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι κο

νο μων q και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη

μι ουρ γε q α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων

δου λω ων Σου ς Εν Σοι γαρ την ελ πι δα A νε

θεν το τω Ποι η τη και Πλα στη και θε ε ω η η μων

Δόξα τὸ τέλος: «Ἐν Σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα» **Καὶ νῦν** Θεοτοκίον ᾠ

Σ $\text{ε ε ε και τειχος και λι με να ε χο μεν και}$

$\text{πρε σθουνευ προσδε κτον q προς Ον ε τε κεσ Θε ον q Θε ο}$

$\text{το κε Α νυμ φευ τε των πι στων η Σω τη ρι α α α α}$

Ἐπακολουθεῖ ἡ Μνημόνευσις τῶν Κολύβων καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτῷ. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ «Ἀλληλούια» τετράκις εἰς ἦχον πλάγιον δ', τὰς δύο πρώτας φορές ἄνευ στίχων, τὰς δὲ δύο τελευταίας μετὰ τῶν στίχων *Μανάριοι* . . . *Καὶ τὸ μνημόνευον αὐτῶν* . . . (ἰδὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ σελ. 49), τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἦχου κτλ. κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριψδίου, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τοῦ Τριψδίου (χθμα), μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τῆς θ' ᾠδῆς, ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς.

Ὁ Εἰρμός **Ἦχος** λ ᾠ ᾠ (Δίσημος) χ

$\text{Τ ον εν Ο ο ρει Α γι ω δο ξα σθε εν τα ᾠ και}$

$\text{εν θα τω πυ ρι τω της Α ει περ θε ε νου ᾠ τω Μω}$

$\text{υ σει Μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει τε ■}$

$\text{και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να ■ ας}$

Εἶτα Στιχολλογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» ᾠ ᾠ

$\text{Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ᾠ και εν δο}$

Ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ δλ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν δλ την Ον τως

Θε ο το κον Σε ε με γα λυ υ νο ο μεν Τὸ γ' καὶ δ' γ δλ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δλ και εν δο

Ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ δλ την α δι ■

φθο ο ■ ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν δλ την ον τως

Θε ο το ο κον Σε ε με γα λυ υ νο ο μεν Τὸ ε' καὶ ς' ρ δλ

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν δλ

και πλου τουν τας ■ ξα πε στει λε κλ νους δλ

Τ ην τι μι ■ τε ραν των Χε ρου βιμ δλ και εν δο

Ξο ■ ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ δλ την ■

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν δλ την

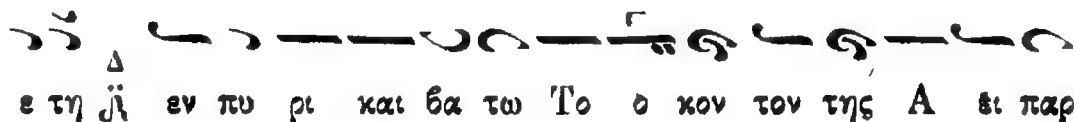

Ον τως θε το κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν

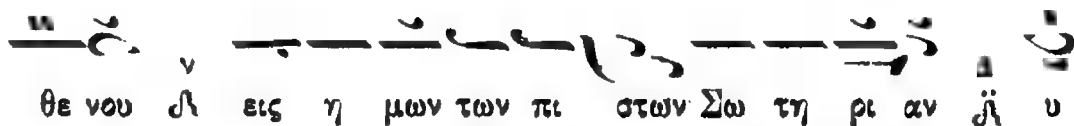
Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ὲ ᾠ

ον προ δη λω θεν τα εν Ο ο ρει τω Νο μο θε

ε τη ὲ εν πυ ρι και θα τω Το ο κον τον της Α ει παρ

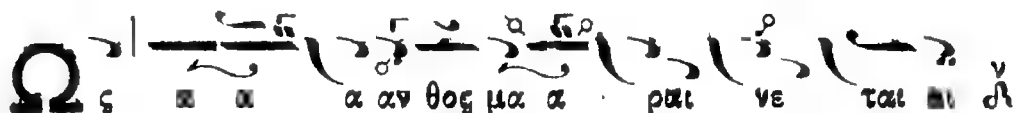
θε νου ὲ εις η μων των πι στων Σω τη ρι αν ὲ υ

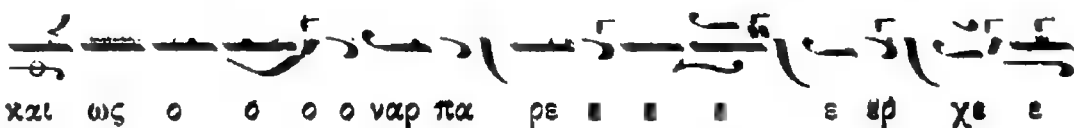
μνοι σις α σι γη τοις με γα λυ υ νο ο με ■ ■

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ: Τὰ προσόμοια «ἀεὶτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί» (ἦχος πλ. δ' πρὸς τὸ «Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος») εἰς τέσσαρα ἦτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Λίνεϊτε Ἀθτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Ἀθτῷ».

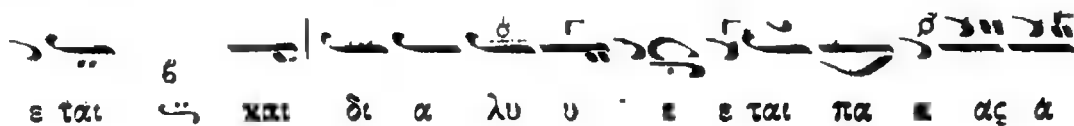
Δόξα. Ρυθμὸς Δίσημος (ὁ ἰ) ᾠ ἦχος Δι (Sol)

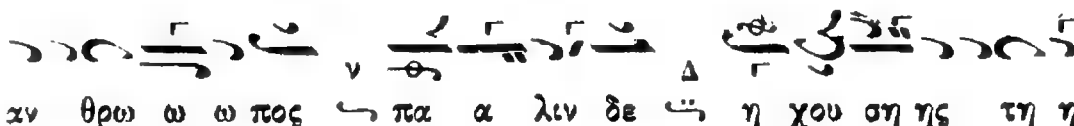
Ω ς ■ ■ α αν θος μα α ραι νε ται ὲ

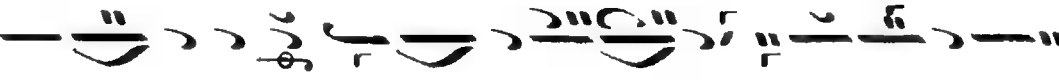

και ως ο ο ο ο ναρ πα ρε ■ ■ ■ ε ερ χε ε

ε ται και δι α λυ υ ε ε ται πα ας α

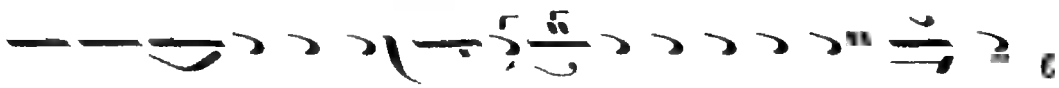

αν θρω ω ω πορ πα α λιν δε η χου ση ης τη η

—
 ης σαλ πι ιγ γος νε κροι οι οι ως ■ συσ σει ει σμω ω

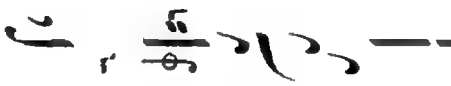

—
 παν τε ε ε ε ες α να στη η η η σο ο ο ον ται

 προς την σην υ παν τη σιν Χρι στε ε ε ο θε ■ ος το ο

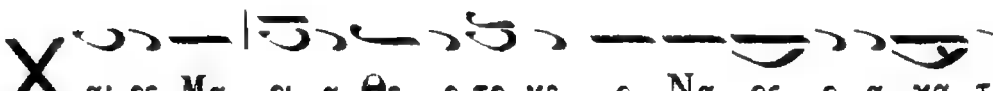

 τε Δε σπο ■ τα ους με τε ε στη σας εξ η η μων εν ταις

—
 των α γι ων Σου κα τα α ■ α τα ξο ον σκη ναι αις

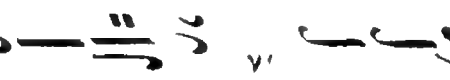

 τα του ου των εγ κλη η η η η μα α α α α ■

 τα ρ πα α ρι ι δω ω ων Α α γα α α θε

Καὶ νῦν. Ὑψος 6' Δι (Εἰρμολογικῶς) Χ

Χ
 αι ρε Μα ρι α θε ο το κε ο Να ος ο α κα τα

 λυ τος μαλ λον δε ο α γι ος θως βο α ο ο

 Προ φη της Α γι ος ο Να ος Σου ρ θαυ μα στο ος εν

—
 δι και ο ου υ νη η η

Σοὶ δόξα πρόπει—Πληρώσωμεν — καὶ εἶτα τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου
(ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου).

Δόξα. Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{1}{\text{—}}$) $\overset{7}{\chi}$ Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ Πα (Re)

Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα α α τι ι ι ι σεν
 η του ξυ λου α πο γευ σις πα λαι ε ε εν Ε δεμ ρ
 ο τε ο ο ο φις ι ο ν ε ε εξ η ρε ευ ξα α α α
 το δι αυ του γαρ ει ση η ηλ θε ε εν ο θα α α
 να α α α τος ρ παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ω τον
 α αν θρω ω ω πον α λλ ελ θω ων ο ο Δε σπο
 ο ο της ῥ κα α θει ει λε ε τον δρα α α κο ο ο
 ον τα και α να α πα αυ σιν η μι ι ι εν ε
 ε δω ρη η σα α α το π ρος Αυ τον ου συν βο η
 ω μεν ρ Φει ει ει ει σαι αι Σω ω ω τηρ ρ και αι

ου ου ους προ ο ο σε ε λα α α θου ρ με τα των Εκ

λε κτω ω ων Σου ου α να α α πα α α αυ ον

Και νυν. Ἦχος λ' β' Πα

Σ υ υ ει ει ει ο θε ο η η μων ρ ο εν ο

φι α τα παν τα δη μι ουρ γω ω ων και αι πλη η η

ρων π Προ φη τας εξ α πε στει λα ας Χρι ι

στε ρ προ φη τευσαι Σου ου τη η ην πα α α ρου οι

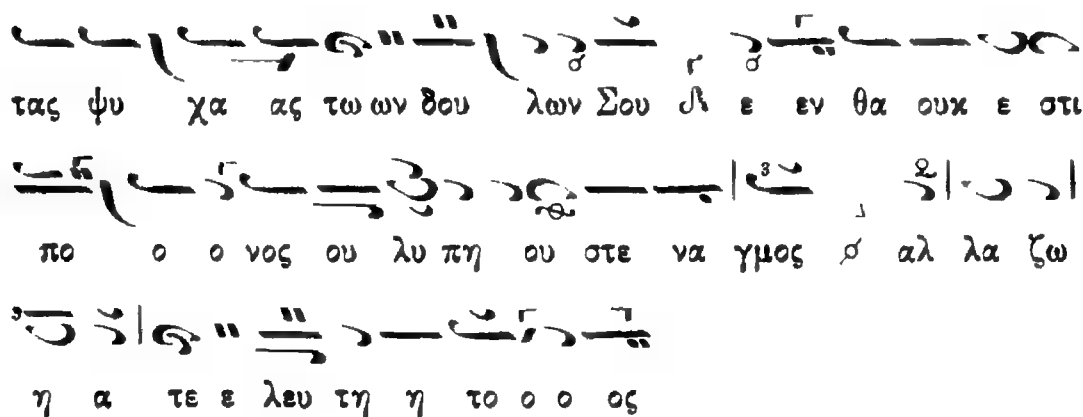
ι ι αν ρ και Α πο στο ο ο λους κη ρυ υ ξαι

π Σου ου τα Με ε γα λει ει ει α Και οι μεν προ ε

φη τευσαν την Ε ε ε λευ οι ι εν Σου ρ Οι δε

τω Βα πτι σμα α τι ε φω ω ω τι σα αν τα ε ε ε ε

θνη Μα α α αρ τυ ρ ε ρ πα ο ον ε ρ

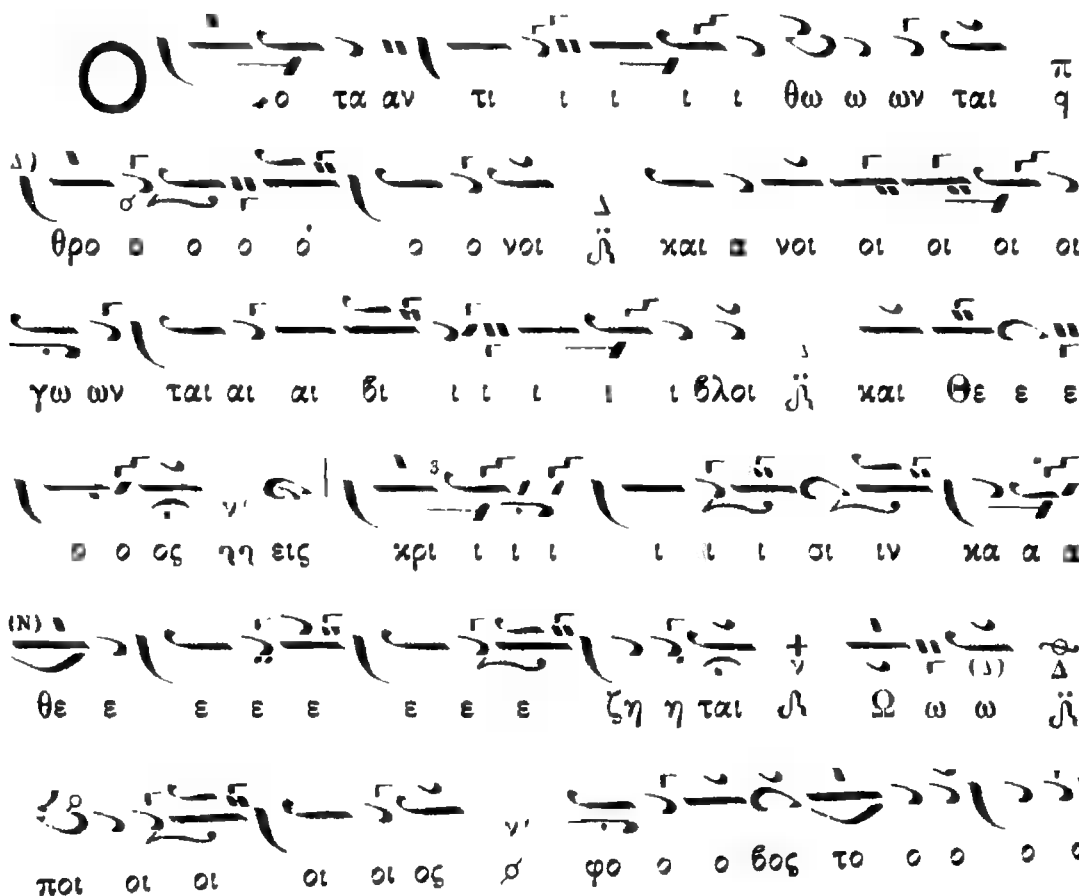
Ἀπόστολος: Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν. — Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν. — Κοινωνικὸν Μακάριοι, οὗς ἐξελέξω.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 6, καὶ τοῦ Τριψδίου + προσόμοια πρὸς τὸ «Ὁλὴν ἀποθέμενοι».

Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Νῆ (Do) Ρυθμὸς Δίσημος (0 1) χ

Τὸ παρὸν Δοξαστικὸν δεόν νὰ ψαλῇ ἐν πολλοῖς μὲ ὕφος θρηνηῶδες.

ο τε ε ε ε Α γ γε ε ε ε λων πα ρι στα

με γω ων ε εν φο ο βω και πο τα μου

ου πυ υ υ ρο ος ε ε ε ε ε ελ

^(N) ο ο ο ον το ρ Τι ι ποι η η ω ω μεν

το ο ο τε οι ε εν πο ολ λαι αι αις

μα ρ τι ι ι ι αι αι αις υ πε ε ε ευ

θυ υ υ νοι α α αν θρω ω ω ποι Ο τα αν δε α α

κου σω ω μεν κα λου ου ουν το ς Α αυ του ου ου τους

Ευ λο γη με ε ε ε ε νους του Πα α τρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ρς η η εις Βα σι λει ει ει ει

ει ει ει α α αν ρ α μα ρ τω λου ου ους

δε ε ρ α πο πε εμ πο ο ον το ς εις κο ο ο ο ^(N)

ο ο ο λα α σιν Δ Τι ι ις υ πο ο στη η

σε ε ται αι ς την φο ο θε ρα α αν ε κει ει

ει ει ει νη η ην α πο ο ο ο ο ο φα α α α

σιν ς (Ικατεντικῶς) Αλ λα α μο ο νε φι λα α αν θρω ω πε

Σω ω τη η η ηρ ο Βα σι λε ευς τω ων αι

ω ιι ω νω ων ς πριν το τε ε ε ε λο ος φθα α α

ση ς δι α της με τα νοι οι οι οι ας ς ε πι

στρε ε ε ε ε φας ε λε ε η η η σο ο

ον με

Καὶ νῦν :

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα. Ἦχος λ ς Νη (Re) Ρυθμός Δίσημος (0 1) λ

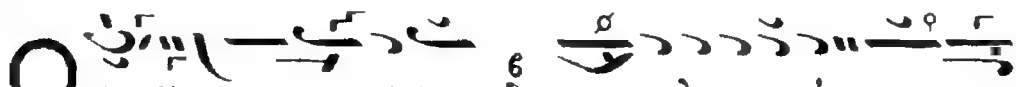
Τὸ παρὸν Δοξαστικὸν (ὡς καὶ τὸ τῶν Ἑσπερίων) δόν νὰ ψαλῇ μέ ὕψος θρη-
νῶδες· ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτοῦ «Οἶμοι, μέλαινα ψυχὴ! Ἔως πότε» δυνατόν νὰ ψαλῇ κατὰ
δύο τρόπους· ἢ οὕτως :

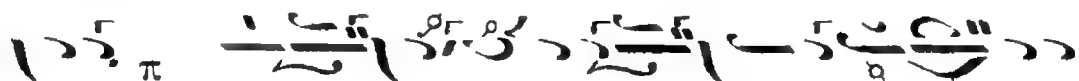
οι οι οι οι μοι ς με λαι νη ψυ υ

 χη η η ρ ε ε ω ως πο ο ο ο ο ο ο

 τε

·Η οὕτω Ω

 ι οι οι οι μοι κ με ε λαι να ψυ χη η

 η η ρ ε ε ως πο ο ο ο ο ο ο τε των κα α

 κω ω ω ων ου ουκ ε ε ε κ ο ο ρ πται Ω Ε ε ε

 ε ω ως πο ο ο ο τε κ τη ρα θυ μι ι ι ι κ

 κα τα α α χει σαι αι Δ Τι ι ι ι ου ουκ

 ε εν θυ υ μει η η την φο ρα α α αν ω ραν του

 ου θα να α του Τι ι ι ου ου τρε

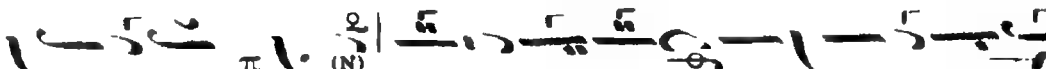

 μει ει ο ο ο ο ο λη η η η το φρι

 κτο ο ο ον Βη η μα του ου Σω ω ω · τη η η ρος Ω

Α α ρ α ^(Δ) _Δ τι α πο ο ο ο λο γη η η σει

η τι ι ι ^(Γ) _Γ πο ο ο ο ^(Ν) _Ν κρι θη η η σει ει ει ς

τα ε ερ γα α Σου πα ρι σταν ται προς ο ε λεγ χο ο

ον Σου ^π _π αι πρα α α ^(Ν) _Ν ξεις ο λε ο ε εγ

χου οι ^(Γ) _Γ τη γο ρου ου ου ου ου ου ου ου σαι ^Δ _Δ

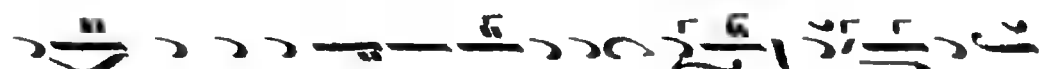

Αοι πο ο ^(Γ) _Γ ον ω ω ψυ υ χη η η ο χρο ο νο ος

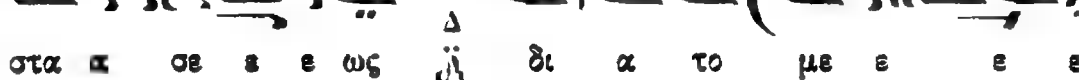

ε ε φε ε ε ε στη κε ε κ δρα α με ε ε

προ ο φθα α α ^(Δ) _Δ ον ^Δ _Δ πι ι σται βο ο ο ο ο ο ο

η η η η σον ^(Δ) _Δ Η η μαρ το ον Κυ υ ρι ι

ε ε κ η η η η μαρ τον Σοι ^(Ν) _Ν Αλλ οι οι θα

φι λαν θρω ω πε 'ε το ε ευ σπλα αγ χνο ο ον Σου ^Δ _Δ

 Ο ποι μη η η ην ο κα α α λο ος ηη μη χω

 ρι ι ι ι σης με ε ηι της εκ δε ξι ω ων

 Σου πα ρα α στα α α α α α σε ε πα α ρα

 στα α σε ε ε ως ηι δι α το με ε ε ε

 γα α α Σου ι ι ε ε ε ε λε ε ι ε ος

Καὶ νῦν: Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον: Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον: Τυπικὴ διάταξις ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς.

Καταβασαίαι.

Ρυθμός Δίσημος (0 1') χ Ἦχος λη Βου (La) Ὁδὴ Α'
 Β
 ο η θος και αι σκε πα α στης ι γε ι το μοι

 εις σω τη ρι ι ι α αν ι Ου τος μου θε ε

 ος ι ι αι αι δο ξα α α α σω ω Α α αυ τον ι

 θε ος του ου Πα τρο ο ο ος μου ι και υ ψω ω ω

 σω Αυ το ον εν δο ο ι ξως γα α αρ δε ε δο ο

Ἰα α σται αι

Ὦδὴ Γ' Βου

Σ τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ ρι ε ^Δ ε πι την
 πε τραν των εν το λω ω ω ων Σου ου ^Δ σα λευ θει ει
 σαν την κα αρ δι ι α αν μου ^Δ ο τι μο νος α α
 γι ι ι ο ος ^Δ ^{Δεξιός} υ πα αρ χει αις και αι Κυ υ

ρι ι ο ος

Ὦδὴ Δ' Βου

Α κή κο εν ο ο ο Προ φη η η της ⁶ τήν ε
 λευ σιν Σου Κυ ρι ι και φο βη η η η θη η ^Δ
 τι με λλεις ^Δ εκ Παρ θε ε νου ου τι ι κε ε
 ε σθαι ^Δ και αν θρω ποις δι ει ^Δ κνυ σθαι αι ^Δ αι ε
 ε λε ε ε γεν ⁶ Α κη κο α την α ην Σου ^Δ και
 ε ε ^Δ φο ο βη η η θην ^Δ Δο ξα τη θυ να

α α μαι ει Σου ου Κυ υ ρι ε ε 'Ωδὴ Ε' Βου

Ε νυ κτος ορ θρι ζο ον τα φι λαν θρω ω πε φω ω

ω τι σο ον ε ο μαι και δη η η γη η

η σο ον κα α με ε ε εν τοις προσ τα γμα

αι ι Σου και δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ειν

το θε ε ε ε λη η μα α Σου 'Ωδὴ ς' Βου

Ε βο η σα α α εν εν ο λη η καρ δι ι

ι μου προς τον φι λα αν θρω ω πο ον θε ε ε

ον και ε πη κου ου σε ε ε μου εξ α δου κα α

τω ω τα α α του και νη η γα γε εν εκ φθο ρας

τη η η η ην ζω ω η η ην μου 'Ωδὴ Ζ' Βου

Η μα αρ το με ε ε εν η νο μη η η σα

μεν η δι κη η σα α α μεν ε νω πι ο ο ο ον

Σου ου Ου δε συν ε τη η ρη η σα α μεν

ου δε ε ε Ε ποι οι η σα α μεν κα θως εν ε τει ει

ει ει ει λω ω η η η μιν αλ λα μη η πα ρα δω

ης η μας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω ων Πα α α

τε ε ε ε ρω ων Θε ε ε ος Ὁδὴ Η' Βου

Αἰνοῦμεν, Εὐλογοῦμεν

καὶ προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι ον

ον Στρα τι αι αι αι Ου ρα νω ων δο ο

ξα α ζου ου ου σι και φρι ι ι τει τα Χε ρου βιμ

και τα α Σε ρα α φειμ πα α α σα α πνο

η η η και κτι ι ι σις υ μνει ει τε ε Ευ λο

γει ει ει ει ει τε και υ περ υ φου ου ου τε εις

πα α αν τα ας του ου ους αι αι ω ω ω να α α ας

Αἱ αὐταὶ Καταβασαὶ Σύντομοι.

Ρυθμός Δίσσημος (0 I) 7 Ἦχος λ̣ Βου (La) Ὠδή Α'

B ο η θο ος και σκε πα στης γε νε το ο μοι

εις σω τη ρι αν Ου τος μου Θε ος και δο ξα σω Αυ

το ον Θε ος του πα τρος μου και υ ψω σω Αυ τον

εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα σται αι

Ἡ αὐτὴ ψῆδὴ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) ἤ

B ο η θο ος και σκε ε πα στης ε γε ε νε το ο

μοι εις σω τη ρι ι αν Ου τος μου ου Θε ος και δο ξα α

σω Αυ το ον Θε ος του Πα τρος μου και υ ψω ω σω Αυ

τον εν δο ο ξως γαρ δε δο ο ξα α α σται αι Ὠδή Γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την ε τραντων

— — — — —
 εν το λων Σου ^Δ σα λευθει σαν την καρ δι αν μου ^σ ο

— — — — —
 τι μο νος Α γι ος ^Δ ^{Δεξιως} υ παρ χεις και Κυ ρι ι

— — — — —
 ο ος ^Δ 'Ωδη Δ' ^Δ

Α — — — — —
 κη κο εν ο Προ φη της ^ε την ε λευ

— — — — —
 σιν Σου Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ^Δ ο τι μελ λεις εκ

— — — — —
 Παρ θε νου τι κτε σθαι ^σ και αν θρω ποις δει κνυ σθαι και ε

— — — — —
 λε γεν ^ε Α κη κο α την α κο ην Σου και ε φο βη θην ^Δ

— — — — —
 δο ξα τη δυ να μει Σου Κυ ρι ι ^Δ ^ε 'Ωδη Ε' ^Δ

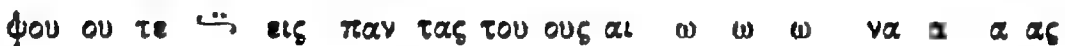
Ε — — — — —
 κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε ^ε φω τι σον

— — — — —
 δε ο μαι και ^ε δη γη σον κα με ^ε εν τοις προ στα γμα

— — — — —
 σι ι ι Σου ^ε και δι δα ξον με Σω τηρ ποι ειν το θε

— — — — —
 ε λη μα Σου ^Δ 'Ωδη ΣΤ' ^Δ

 σις υ μνει τε Ευ λο γει ει ει τε και η περ η

 φου ου τε εις παν τας του ους αι ω ω ω να α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (σελ. 13).

Εἶτα σειχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» (σελ. 22), μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ

Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς χ (Δίσσημος)

 Α α σπο ρου ου συλ λη η η ψε ως ο Το ο ο κος

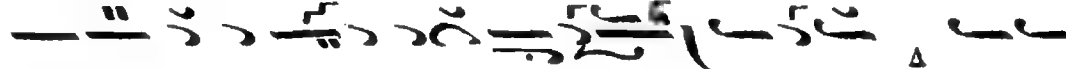

 α α α νε αρ μη ηνευε το ος Μη η η τρο ο ος α να

 α αν θρου ου α φθο ρο ο ος η κυ υ υ η σι ις

 Θε ου ου ου γαρ η η η γε εν νη σις και αι

 αι αι νο ο ο ποι ει ει ει τας φυ υ υ σει εις Δι

 ο Σε πα α α α σαι αι αι Αι γε νε αι αι ως

 Θε ο νυμ φο ο ον Μη τε ε ε ε ε ρα ορ θο

 δο ο ξω ως μα ρι ζο με ε

Τὴν αὐτὴν Καταβασίαν Σύντομον ζῆται ἐν τοῖς Παραορμάσιν.

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους: Ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ ἐξῆς 3 τοῦ Τριωδίου, ὧν ἀρχε-
ται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣ (Re) Ρυθμὸς δίσσημος (0 1) χ̣

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. π̣ ̣ πᾶσα πνοή Δ ρ̣

Αἰ νε σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ον π̣

Ε ν νο ω ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

την ω ω ω ραν ρ ρ ταν μελ λω μεν πα α αν τες ̣

γυ μνοι αι και αι ως κα α τα α κρι ι ι ι τοι γη τω

α δε κα στω κρι τη η πα ρι ι στα α α σθαι ̣ Το

τε ε σα α αλ πι γέ η χη σει ει ει με ε ε γα α ̣

και τα θε με λι α της γη ης σει σθη σον ται ρ̣ και

οι νε κροι εκ των μνη μα α α των εξ α να στη η η

σο ο ο ον ται ρ̣ και η λι κι α μι α πα α ρ̣

τε ες γε νη η σο ο ον ται ̣ και πα αν τω ων τα

κρυ υ πτα α α φ α νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι

ε νω ω πι ο ο ον Σου και κο ο φον

ται και κλαυ σο ον ται αι λ και εις το πυρ το ω νι ον

πε λευ σο ον ται ρ οι μη δε πο τε με τα α α

νο η η σα α αν τες και αι αι αι εν χα α

ρα α α α και α γα αλ λι α α σει ο

των δι και ω ων κλη η η ρο ος η η ει σε λε ε ευ

σε ει σε λε ευ σε ε ται αι εις πα στα α δα Ου ρα

α α νι ι ι ον

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὕψωθήτω ἡ χεὶρ
Σου·

μη ε πι λα θη των πε ε νη η των Σου εις τε ε ε λος

Ω ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο

ο θε ε ρα ρ ο ταν κα θι ση ο Κρι ι τη η ης ω

πι θρο ο νου φο ο θε ε ε ρου βι ι θλοι α

νοι οι γωνν ται και πρα α α ξεις ε λε ε ε γ χο ο ο ον

ται ρ και τα κρυ πτα του σκο ο ο τους δη μο

σι ε ε ε ευ ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι

τρε ε ε χου ου σιν ε πι συν γον τες πα α αν

τα α τα Ε ε ε ε θνη Δε ε ευ τε α κου ου

α α α τε θα σι λει εις και αρ χον τες η η δου ου

λοι ρ και ε λε ευ θε ε ροι η η α μαρ τω λοι και

δι ι ι και αι αι αι οι οι πλου σι οι και πε ε νη η

τε ες ο τι ε ε ρ χε ε ε ται αι Χρι ι ι στος

ο με ε ελ λων κρι ι ι ναι πα α α α σα αν την

Οι οι κοῦ με ■ ■ νην κει τι ι ι ις υ υ πο

στη η σε ε ται αι γη α πο προ σω ω ω ω που Α αυτου

ου ου ου χ ■ ταν Α γγε λοι πα ρι ι ι στα αν ται

ε λεγ χον τε ες τα ας πρα α α ξει εις τας δι α

νοι οι οι οι ας ᾗ τας εν θυ μη η η η η σει εις ς

τας εν νυ κτι ι ι και εν η με ε ε ε ρα

Ω ω ποι οι οι οι οι οι α ω ω ρα α α το

ο ο τε ε αλ λα προ του φθασαι το τε λος σπου ου

■ σον κρα α ζου ου σα α ψυ υ υ χη ᾗ ■ θε

ο ■ ος ς ε πι ι ι ι στρε ψον σω σο ον με ε

ως μο ■ νος ε ε ε σπλα α αγ χνος

Ἦχος λ ᾠ ᾠ (Δίσσημος) χ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ᾠ

δι η γη σομαι παντα τα θαυμασι

α α σου

Δα νι η η ηλ ο Προ ο ο φη η η η η

της α νη ηρ επι θυμιων γε ε νο με ε νο ος α

το ε ξουσι στικον θε ε ου ου ου ου θε ε

ω ω ω ρη η η η σας ου ου τως ε ε

βο ο ο ο α Κρι τη η ρι ο ον κα α

θι ι σε ε η η και βι βλοι οι η η νε ε ω ω ω ω

χθη η η σαν Βλε ε πε φυ υ χη η η μου α νη στε

ε ε ευ εις τον πλησι ον σου ου ου ου μη

η α α θε τει βρω μα α α α α των α

πε χει εις τον α δελ φο ο ον σου ου μη η η

κα α τα α κρι ι ι ι ι ι νεις ς μη η η

τω πυ υ ρι ι ι ι ι πα ρα πεμ πο με ε ε ε ε

νη κ κα τα κα η ης ω ω σει ει κη η η ρο ος ς

Αλλ α νεμ πο δι ι ι ι στως ς ει α ξει ει ει

σε ε Χρι ι ι στος ς εις την Βα σι λει ει ει ει ει ει

α αν Α α αυ του

Δόξα. Ήχος ᾠ Πα (Fa) Ρυθμός Δίσημος (0 1) χ

Π ρο κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ε αυ τους

α δε ελ φοι οι ς τη βα σι ι λι ι ι ι ι ι

δι ι ς τω ω ω ω ν α α ρε ε τω ω ω ω

γω ω ω ω ω ω ν ς Ι θου ου ου γα αρ ηη πα

π τη βα σι λι ι ι ι ι δι ι ι ς

ρα γα ■ γο ■■ γη

 η η μ ε ι εν Α γα θω ω ω ν χ ο ο μ ε ι ι ι ι

 σου σα ρ των πα θω ω ων ρ π

 α ζει τα οι δη η μα α τα ^{Ζωηως} Δ και αι τω Δε σπο

ο ο τη η ηη κα ταλ λα α α ατ τει ει τους πται αι α

 Ζηλωῶς
 αὶ αὶ αὶ αὶ αὐ αὐ τοὺς πταί σα ἀν τὰ αἶς Δι ι

ο μετ' Ε ε ε ευ φρο συ υ υ υ νη ης τα α α αυ την υ

[illegible]

 ω ω ων τε ες Χρι στω ω ω τω ω θε ε ε

ω ω ω ρ Ο Α ν α στα α α ας ε εκ τω ων

(*) — | —
 ye e xpo ω ω ω ω γω ω ω ω ωγ γγ α κα

τα κρι ι ι ι ι ι ι ι τους η μα α α ας δι

γε ε γο ο νε ηη πλου ου ου ου το ον η η μι

ιν α γα θω ω ων κο μι ι ι ζου ου ου σα ρ των πα

α α θω ων ρ κα τευ να α α α α ζει ρ τα οι

θη η μα α τα α και τω Δε σπο ο ο ο ο τη ηη

κα ταλ λα α α ατ τει ει τους πται αι σα α α εν τας

Δι ι ο με ετ Ε ε ε ευ φρο συ υ υ νη ης τα αυ

την υ πο δε ξω με ε θα α ηη βο ω ων τε ες Χρι ι

στω ω ω ω τω ω θε ε ε ω ω ω ρ Ο Α

να στα ας εκ των νε εκρω ων ηη α κα τα κρι

ι τους η μα α α ας δι α φυ υ υ υ υ λα α

δι α φυ υ λα ξο ο ηο ο ο ο ον ηη δο ξο λο

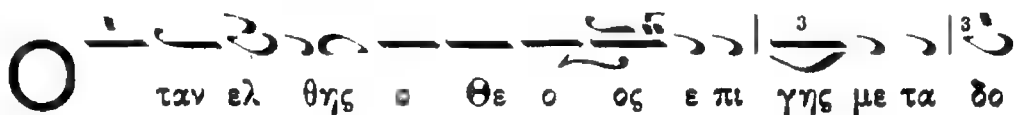
γου ου ου ου ου ουν τας Σε ε ε ηη τον μο ο

νον Α α να μα α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία.

Κοντάκιον. Ἦχος α' π

ταν ελ θης ■ Θε ο ος ε πι γης με τα δο

ξης και τρε μω σι τα συμ παν τα η πο τα μος δε του

πυ ρο ος προ του βη η μα τος ■ ελ κη η και δι ι θλοι

α νοι γων ται και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ων ται η

Το τε ρυ σαι αι, με εκ του πυ ρο ος του α σβε ■ στου ρ

και α ξι ω σον εκ δε ξι ων Σου με στη ναι η Κρι

τα δι και ο ο τα α τε ■ ε ε

Τρισάγιον. Ἀπόστολος. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως : Ἀξιδόν ἐστιν. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε.*

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ : Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 6, καὶ τοῦ Τριψδίου 4 προσόμοια πρὸς τὸ «Ὁλην ἀποθέμενοι» (ἦχος πλ. β').

Δόξα. Ρυθμὸς Δίσσημος ($\frac{0}{1}$) χ Ἦχος λ π π α (Re)

κα α α θι ι σε ε εν Α α Δ αμ ■

πε ε ε ναν τι ι του ου Πα α α ρα δει ει ει ■

σου ου ου ου ου ου ου ου ρ και την ι δι ι αν

γυ μνω σι ιν ηη θρη νω ω ω ω ω ω ω δυ υ υ

υ υ υ υ ρε ε το π ^{Θρηναδῶς-Bῑḏ} Οι οι οι οι μοι οι

οι _(Δ) τον α πα τη η πο ο νη η η ρα α ρ πει

σθεν τα α α και αι αι κλα πε ε εν τα ρ και δο ο ο

ξης μα α κρυν θε ε ε ε ε ε ε ε εν τα π _(Π)

Οι οι οι οι οι μοι οι ḡ τον α πλο ο τη η τι ι γυ _(J)

υ υ μνο ον ηη νυ υ υ υ υν δε ε η πο ρη η η _(II)

με ε ε ε ε νον ^{Ζωηρωῶς} _π Αλλ ω ω Πα α ρα α α _(K)

α α α α δει ει γε ḡ ου κε ε τι Σου της _γ

τρυ φη η η η η ης α α πο ο ο λα α α α αυ

σω ρ ου κε ε ε τι ο ψο ο μαι αι ηη τον

Κυ υ ρι ι ον ἡ και θε ο ο ο ον μου ου και

Πλα α α α στην ημω π εις γη η ην γαρ πε λε ε

ε ευ σο ο ο ο ο μαι ρ εξ η ης και προ

ο σε λη η η η η φθηην π (Ἰατεντικῶς) Ε λε η η η η

μο ον ρ Οι χτι ι ι ι ι ι ρ μον θο

ω ω ω ω ω ω Σοι οι Ε λε ε η σο ο ον

με ἡ τον πα ρα πε σο ο ο ο ον τα

Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἵπωμεν πάντες. Ἀποστίχα: Τὰ Ἀνυστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα τῶν Ἀποστίχων. Ἦχος λ̣α̣ Πά (Re)

Ρυθμός Δίστημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{I}{\text{—}}$) χ̣

Ε ξε βλη η η η η η η η η η η η η

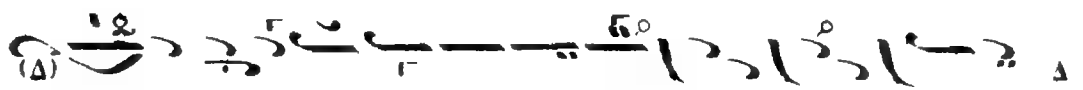
η η θη ρ Ε ξε βλη η η η θη η η Α δαμ του

 νος ^(π) και δι ■ τη ην Ε ευ αν κε κλει ει ει ομε ε ε

 ε νος ^{Βρδ (Κ)} Ι κε ε ε ε ε τε ευ ε τω Σε

 Ποι η η σα αν τι κα με ■ ε Πλα σαν τι ι

 ο ■ πως των σων αν θε ε ε ε ω ων πλη η

 σθη η η η η η η σο ο μαι ρ δι ο και αι

 προς αυ τον ο Σω ω τηρ το ε μον πλα α α σμα

 ου θε λω α πο λε ε ε ε σθαι αι αλ λα α θου λο μαι

 του το σω ζε ε σθαι ρ και εις ε πι ι γνωω σιν λη

 θει ει ει α ας ε ε ελ θει ει ν Ο ο τι τον ερ

 χο ο με ε νο ο ον προ ο ος με ε ου μη εκ

 βα α α λω ε ε ε ξω ω ω

Καὶ νῦν: Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου.

Ἀπολυτίκιον: Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον: Τυπικὴ διάταξις ἢ τῶν προηγουμένων Κυριακῶν.
Καταβασίαι: «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας» (σελ. 6 — 18), ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου (σελ. 18). Ἡ «Τιμωτέρα» μετὰ τῆς Καταβασίας (σελ. 21).

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριψοδίου.

Εἰς τοὺς Αἶνον: Ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 τοῦ Τριψοδίου Ἰδιόμελα τῶν
Αἶνων, ὧν ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων. Ἦχος Ἀ γ Πα (Δίσημος) χ

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· π

Πα πα πνο η ᾗ αι νε σα α α α τω ω ω τον Κυ

υ ρι ι ι ον ᾗ

Ο μοι ο Α α θαμ εν θρη νω κε κρα γεν ᾗ

ο τι φί εις και γυ νη η η ᾗ θε ι κης πα ρου

σι ι α α ς με ε ε ε ξω ω ω ω ω ω σαν ρ

και Πα ρα θαι σου της τρυ υ φη η ης ξυ λου θρω

ω ω σις ᾗ η η λο ο τρι ι ι ι ω ω ω σεν ᾗ

Οι οι οι μοι ᾗ ου φί ε ε ρω λοι οι πόν τη ο

νπ ει θες ο πο τε ε ε Βα σι ι λα ε υς ᾗ των

■ πι γει ων παν τω ων κτι ι σμα α α α τω ων θε ε

ε ου ρ νυν αι χμα α λω το ος ω ω ω φθην ᾠ υ πο μι

ας α θε ε σμου συ υμ θου ου ου λης π Και ο πο

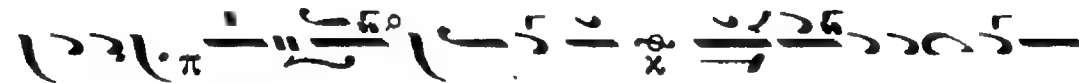
τε ■ βο ο ξαν α θα να σι ι ι ι α α ας ημ φι

ι ■ σμε ■ ε ε νος ᾗ της νε κρω σε ε ως την δο ραν η η

ως θνη τος ■ λε ει νω ω ω ω ως πε ρι ι φε ε ■ ε

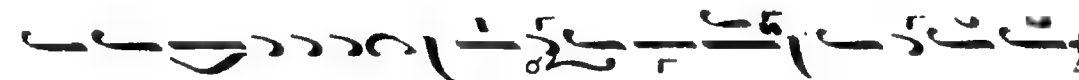
ρω ω ρ Οἱ οἱ οἱ μοι ᾗ τι να α τω ω ων

θρη η η νω ων ᾗ συν ερ γα α α α τη ην ποι η

η σο ■ ο μαι ρ Αλ λα Συ φι λαν θρω πε ε ᾠ

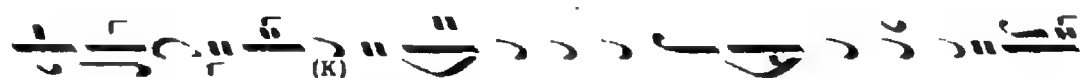
■ εκ γης δη μι ουρ γη η η η η η η η σας με ᾠ

Ευ σπλα γχι ι ι ι αν φρ ρε ■ ε σας ᾗ της δου λει

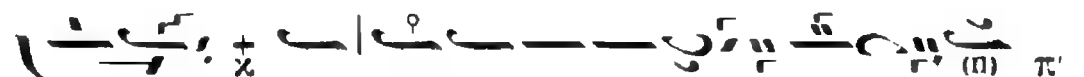
α ας του ε ε χθρου ρ ■ να κα ■ λε σαι ■ και

τει ει ει ει ει χο ος αρ ρη η κτον κα τε χον τες την πι

στιν και ως θω ρα α κα την προ σε ευ

χη η ην και πε ρι κε φα λαι αι αι α α αν

την ε λε η η μο ο ου ου ου νην αν

τι μα χαι ρας την νη στει ει αν η τι ις εκ

τε ε ε μνει γη α πο καρ δι ι ι ι ι ας πα σαν κα

κι ι ι ι ι αν Ο ποι ω ων τα α αυ τα

τον λη θι νον κο μι ζε ται στε ε φα α νον γη πα

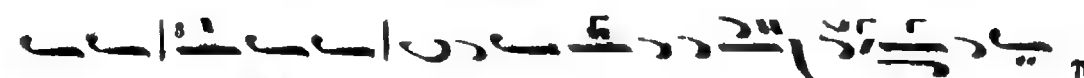
ρα του παμ θα σι λε ε ε ω ως Χρι ι ι στου εν

τη Η με ρα της κρι ι σε ως

Ήχος λ Πά (Re) Ρυθμός δίσημος (0 1) χ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου π

δι η γη σσ μαι παν τα τα θαυ μα α σι α α Σου π

A δαμ του Πα ρα δει σου δι ω κε ε ται ρ τρο

φης με τα λα θων ο ο πα ρη η η η κο ο ος ρ

Μω σης ης θε ε ο πτη η η η ης ε χρη μα α α α

τι ι ι ι ρ νη στει ει τα ομ μα τα της ψυ χη ης

κα α α θη ρα με ε νος Δι ο του Πα

ρα δει σου οι κη το ρες γε νε σθαι ε ε πι ι ι

πο θου ου συν τες ρ α παλ λα γω ω ω μεν της λυ σι

τε λους τρυ φη ης και θε ον κα θο ραν ε φι ε

με ε νοι ρ Μω σα ι κως την τε τρα θα της δε κκ α

α θυ ος νη στει ευ σω ω ω μεν προ σευ χη και τη θε

η η η η η σει ει λι κρι νως προα κα α αρ τε

ρου ου συν τες ρ κα του σω μεν της ψυ χη ης τε πα

θη μα α τα α δι α πο σο θη η σω ω μεν της ^(m)

σαρ κο ος α α οι δη η μα α α τα π ^(Δ) κου φοι

εις την α α α νω πο ρει α αν με τι ι ι ω

ω ω ω με εν ρ ο ο που αι των Α γγε ε ε λω ω ων

χο ρει ει αι ρ α οι γη η η τοι οis φω ω ω

ναι αι αις ^(K) την δι αι ρε τον η η νυ υ μνου

ου ου οι ι ι Τρι α α θα ῖ κα θο ρα αν το α ^(Δ)

μη χα νο ον α α λ λο ος και αι Δε σπα ο τι ι ι κον

Αυ τη η η ης α ξι ω σον η μας Γι Θε ου ου ου

Ζω ω ω ο ο δο ο ο τα σ τους ε πι Σαι πε ποι θο

τας συ γ χα ρε ε ευ σαι αι ῖ ταις των Α γγε ε λων Στρα

α τι ι ι αις ταις της Τε κου σης Σε Μη τρο ο ος

Δι αυ τη η ης γαρ
 ι ι ι ι ι α

Μω ω υ υ ση ης γε γο νε τω Κτι ι ι ι στη η

η συν ο ο ο μι ι ι ι λος ρ και φω ω νη

η η ην ρ α α ο ο ρα α α τω ως εν

ταις α κο αι αι αι αις υ υ υ πε ε ε

ξα α α το ιε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

Κυ υ ρι ι ε ε κ δι αυ τη ης α α ξι ω ω σο ο

ο ον και η η μα α α ας κ προ σκυ νησαι Σου τα α

πα α α α α α θη η και αι την Α γι α αν Α

να α α α α στα α Α να α α α στα α α

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ν q ω ως

φι λα α α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία. Καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία. Τυ-
πικά—Μακαρισμοὶ ἢ Ἀντίφωνα—Δευτε προσκυνήσωμεν—Ἀναστάσιμον Ἀπολυτί-
κιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ

Κοντάκιον. Ὑψος λ 6' $\frac{1}{2}$

Της σο φι ι ας ο δη γε φρο νη η σε ως χο ρη γε $\frac{6}{1}$

των α φρο νων παι δευ τα και των πτω χω ω ων υ πε

ρα σπι στα $\frac{1}{2}$ στη ρι ξον συν ε τι σον την καρ δι αν μου

Δε σπο τα $\frac{1}{2}$ Συ δι δου μοι λο γον ο του Πα τρος

Λο ο ο γος $\frac{6}{1}$ Ι δου γαρ τα χει λη μου ου μη κω

λυ σω εν τω κρα α ζειν Σοι $\frac{1}{2}$ Ε λε η η μόν $\frac{1}{2}$

ε λε η σον με τον πα ρα πε σο ον τα α α

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως : Ἀξιόν ἐστιν. Κοινωνικόν : Αἰνεῖτε.

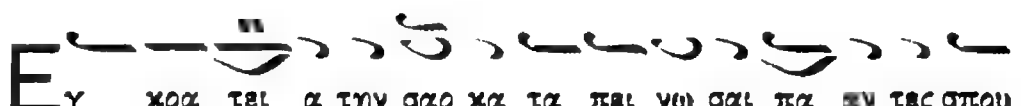
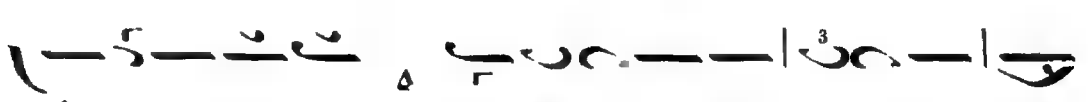

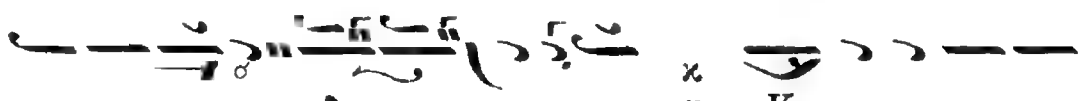
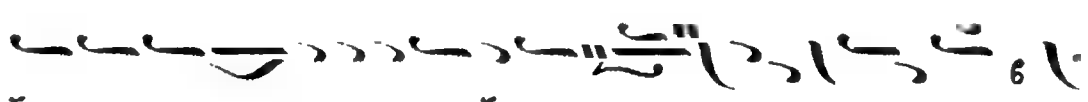

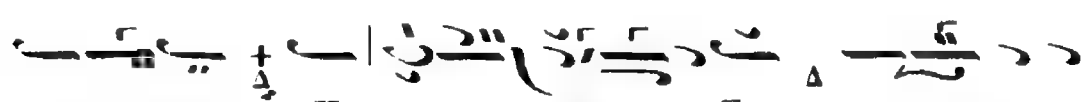

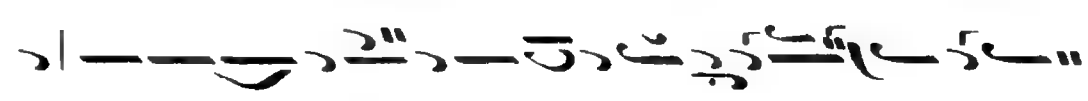

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψαλλόμενον εἰρημολογικῶς μετὰ τοῦ «Θοῦ, Κύριε»
μέχρι τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» ψάλλομεν + Κατανυκτικά
τοῦ ἤχου (ιδεῖ ἐν Παραρτήματι καὶ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), εἶτα δὲ τὰ ἑξῆς 3 Ἰδιό-
μελα καὶ 3 τοῦ Μηναίου προσόμοια.

Ἰδιόμελα Ὑψος $\frac{1}{2}$ Δι Ρυθμὸς Δίσημος ($\frac{0}{1}$) $\frac{1}{2}$

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται $\frac{1}{2}$

ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν $\frac{1}{2}$

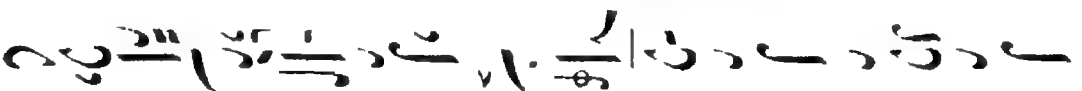

 Ε γ κρα τει α την σα ρ κα τα παι νω σαι πα ν τας σπου

 δα α α σω μεν το θει ον υ περ χο με νοι στα

 δι ι ον της α μω ω μου ου ου Νη η σται ει ει ας

 και ευ χαις και δα α κρυ σι Κυ ρι ον τον σω

 ζον τα η μα α α ας εκ ζη τη η η σω ω ω ω μεν

 και λη θην της κα κι ας παν τε λη ποι η σω με ε εν βο

 ω ων τας Η μαρ το με ε εν Σοι σω ω σον ως

 πα λαι Νι νευ ι τας Χρι στε ε Βα α σι ι λε ευ

 και κοι νω νους η μας Ου ρα νι ου Βα σι ι λει ει ει α ας

 ποι η σον Ε ε ευ σπλα α αγ χνε

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου· ἤλπισεν

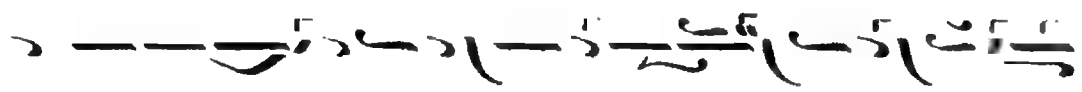

 η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ε
 μαυ τον = πελ πι ζω εν νο ων τα, ε ερ γα μου

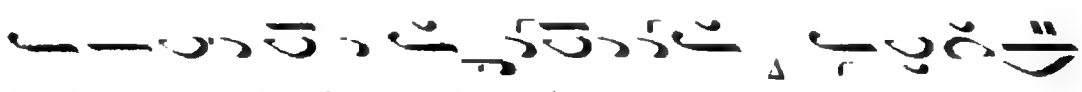

 Κυ υ υ ρι ε τα πα σης τι μω ρι ι α α ας

 ε πα = ξι ι ι α Ι δου γαρ πα ρα βλε ψας τα

 [σε πα Σου Σω ω τερ Εν τα α αλ μα τα = σω τως

 μου τον βι ι ι ι ον η να α α α α = λω ω ω

 ω σα Δι ο κα θι κε τε ε ε ε ευ ω

 με τα νοι ας ομ θροις με κα α θα α α ρας νη σται α και

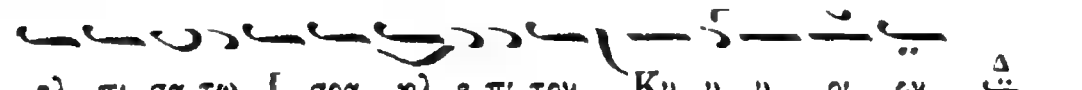

 αι αι δε η η σαι ως μο νος Ε λε η η η η μων εκ

 λα α α α α α αμ πρυ υ υ υ νον και μη η

 βδε ^{Βρδ} λυ υ υ υ υ ξη η η με ρ Ευ ερ γε τα των α πα

 = αν των και Ι πε ε ρα = γα α α θε

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρώτης μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώτης

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι εν

Τον της νηστειας και ρον ^{ζ'} φαιδρω ω ω ω ως
 α πα αρ ξω ω ω ω με ε ε θα ^ε προς α γω
 ω ω νας πνευ μα α α τι κους ρ ε αυ του ους υ υ υ
 πο βα αλ λο ο οντες ^υ Α γνι σω ω με ε ε εν
 την ψυ υ χη η ην η την σα α α αρ κα ^κ θα α α α α
 ρω ω ω ω μεν ^ε νη στευ σω μεν ως περ εν τοι οis
 βρω μα α σιν ^ε εκ παν τος πα α θους ρ τας α ρε τας
 τρυ φω ω ω ων τες του πνε ε ε ε μα α α τος ^ε
 εν αις δι α τε λουν τε ες πο ο ο θω ^ε α ξι ω
 θει η μεν παν τες κα τι δειν το παν σε ε ε πτον Πα
 α α θος Χρι στου ου ου ου του ου θε ε ^ε ου ^ε
 και το Α γι ε ο ο ον Πα α α σχα α ^ε πνευ μα τι

(Δις)

αι αι αι αι α α α αυ τη η ην

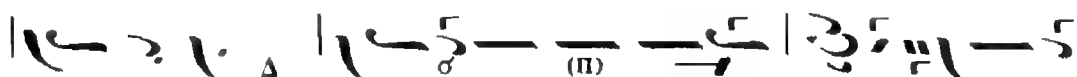
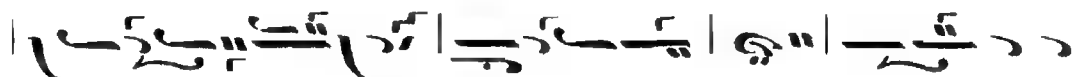
Στίχος τοῦ Β΄ : Ἡ σωτηρία Σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου ῥ

Στίχος τοῦ Γ΄ : Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ῥ

Τὸ τέλος
τοῦ Γ΄.

προ σχε ες τη η ψυ υ χη η η η η η

μου ου ῥ και π αι αι αι αι αι αι αι αι αιλυ υ υ υ υ και λυ υ τρω ω σαι π αι αι αι αι

α α α α αυ τη η η η η η η η η η

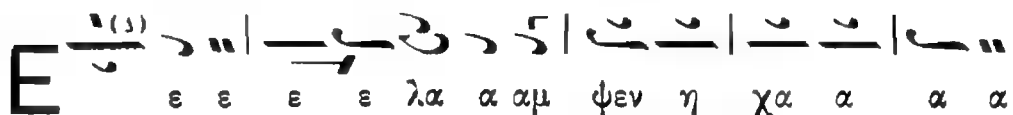

η η η ην

Ὁ Ἰσραὺς τὴν ἑκτενὴ «Εἶπωμεν πάντες» καὶ εἰς ἐκάστην δέησιν ἀπαγγέλλομεν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τρίς, χῦμα καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ. «Καταξίωσον, Κύριε», «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν» καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὰ Ἀπόστιχα. Ἀρχίζει δὲ ὁ α' χορὸς μὲ τὸ Ἰδιόμελον, ὃπερ ἐπαναλαμβάνει ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου : «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου . . . » (σελ. 108).

Ἰδιόμελον παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ῥ ῥ Πά (Re) (Τετράσημος) ῥ χ

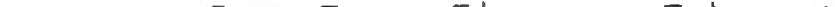
ε ε ε ε λα α αμ φεν η χα α α α

α α γα α α α ρι ι ι Σου ου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ηι ι ι ι ε π

Ε ε ε ε ε ε λ α α α ε ε λ α α μ ψ ε ν ο φω

 τ ι σ μ ο ο ο ο ο ο ο ο ο τ ω ω ω ω ω ψ υ χ ω

$\omega \omega \omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega \omega \nu \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \eta \eta \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \mu \omega \nu \quad \rho \quad \epsilon$

σου ου ου ου και ρο ος ε ευ προ ο ο κ ο ο σδε

ε ε β ε ε ε ε κτος q ι δου ου ου και αι ρο ο

0 **0** **70** **50** **α** **vov** **oi** **oi** **oi** **oi** **oi** **oi**

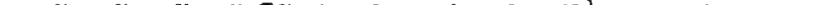
$\alpha \quad \alpha_5$

 ε ε β ε α π ο θ ω ω μ ε θ α ρ τ α ε ε ε ε ε ε

ε ερ γα α ■ α α α α ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ■

[illegible]

δυ σω ω ω ω με ε λ ε ε ε ε ε ε ε θ α γ α α α

 Γα α α α α τ α α ο ο ο π λ α α α α α α α

ἡ α α τα ο ο πλα α α του ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου φω ω ω ω ω ω ω ω ω

του φω τος q ο ο ο ο ο ο ο ο ο πω ω ως κ

δι α πλε ε ε ε ε ε ε ε ε σα α δι α πλε ε ε σα αν

τε ες κ το της νη στει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

α ας κ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γα α

πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λα με γα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γο ο ο ο ο ο ο ος ολ εις την τρι ι ι η η η η

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

— — — — — | (Δ) — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
του Κυ ρι ι ου ου και Σω τη η η ρος η η η

| — — — — — | (B) — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
μω ω ων Ι η η σου ου ου ηου ου ου ου Χρι στου ου

| (B) — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ο ο ο ος ο τα α ας ψυ υ υ υ χα τας ψυ χας

— — — — — | — — — — —
η η η μω ων

Τὸ β' μετὰ τοῦ στίχου
«Πρὸς Σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου . . .» (σελ. 103).

Τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος ᾠ Πά (Re) (Τετράσημοι) χ

Ε — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ε ε λα α αμ ψεν η χα α ρις Σου

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε ρ Ε ε ε ε ε ε

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
λα α α α α ε ε λα αμ ψεν ο φω τι σμο ος τω

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ων ψυ υ υ υ χω ω ω ω ω ων η η μω ων ρ

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
Ι δου ου και αι ρο ος ευ προ ο ο ο δε ε ε

ε κτος q π ⁽¹⁾ I δου ου και ρο ος χ με τα νοι ο

οι οι οι οι οι ηοι οι οι οι ας Δ Α πο θω ω ω

ω ω ω με ε θα τα ε ε ε ε ε ερ γα του

σκο ο ο ο ο ο ο ο ο τους Δ και εν θυ

σω ω ω ω με ε θα α χ τα ο ο ο πλα α

του ου φω ω ω το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος q ο ο ο πως χ δι α πλε ε ε ε ε

ε ευ σα α δι α πλε ευ σα αν τε ες χ το της νη στει ει

ει ει ει ει ας με ε ε ε ε ε ε ε γα α

πε ε ε ε ε ε ε ε ε λα α α με γα πε ε

λα α γος δι εις την τρι η με ε ρον Α α να α α

α α α α α στα Α α α να α στα α α σι

ι ι ι ν α α α τα τη η σω ω ω μεν q του Κυ

ρι ι ου ου και Σω ω τη η η ρος η η η μω ω ω ν

Ι η η σου ου ου ου ου ου Χρι στου ου λ του ου

σω ζο ον το ο ο ρς τα ας ψυ υ χας η η η μω ω ν

Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου: (1)

«Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

ε ως ου οι κτει ρη η σαι αι η η η μας q

Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ Μαρτυρικὸν (εἰρημολογικῶς) μετὰ τοῦ στίχου:

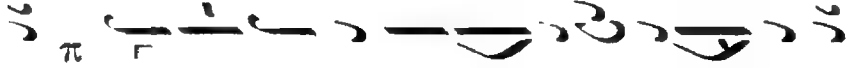
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνοῦσι

και η ε ξου δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις λ

Ο εν δο ξα ζο με νος εν ταις μνει αις των Α

γι ων Σου Χρι στε ε Θε ος λ υπ αυ τω ων δυ σω που με ε

(1) Οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προσαλλομένων στίχων τῶν Στιχηρῶν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀπαγγέλλωσιν ἐντόνως καὶ ῥυθμικῶς ὁλοκληροὺς τοὺς στίχους ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς ἐπήκοον τῶν ἐκκλησιαζομένων.

 νος ρ κα τα πεμ φον η μιν το με γα ε λε ος κ

'Ο β' χορός. Δόξα Πατρί και Υἱῷ, και Ἁγίῳ Πνεύματι· και νῦν

 και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α μην κ

 των Αγ γε ε ε λων αι τα ξεις Σε ρ Θε ο μη η τορ

 δο ξα ζου σι κ τον Θε ον γαρ Πα αν α γνε α πε κυ η

 σας κ τον συν Πα τρι και τω Πνευ μα τι ρ α ει ει συν

 υ παρ χον τα και Α γγε λων Στρα τι ας εκ μη ον

 των βου λη μα τι υ πο στη σαν τα κ Ον ι κε ε τευ ε

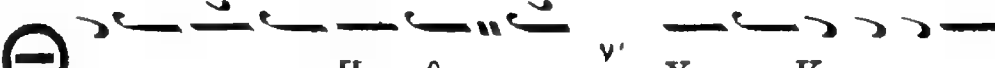
 σω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας των ορ θο δο ξως Σε

 α νυ μίνου ουν των Παν α χραν τε ε ε ε ε

Νῦν ἀπολύεις — Τρισάγιον. Καί καταβάντες ἀπὸ τῶν στασιδίων ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Τροπάρια:

Ἦχος

 ε ο το κε Παρ θε ε νε Χαι ρε Κε χα ρι τω

με ε νη Μα ρι ι ο Κυ υ υ ρι ος με τα Σου q

Ευ λο γη με νη Συ εν γυ ναι ξι ηη και ευ λο γη με νος

ο Καρ πος της κοι λι ας Σου q ο τι Σω τη ρα

ε ε τε κες των ψυ χων η μων q

Bα πτι στα του Χρι στου ηη πα αν των η μων μνη

σθη τι : να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων q Σοι

γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η μων q

Δο ξα Πα τρι και Γε ω και Α γι ω Πνευ μα τι q

κε τευ σα τε υ περ η μων ηη Α γι οι Α πο στο

λοι και Α α γι οι πα αν τες ηη ι να ρυ σθω μεν κιν

δυ υ υ νων και θλι ψε ων q Γ' μας γαρ θερ μους

προ στα α τας προς τον Σω τη η ρα κε κτη με θα q

Και νυν και α ει γη και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην γ

Υ πο την Σην ευ σπλαγχνι αν κα τα φε ευ γο μεν θε

ο το ο ο κε η τας η μων ι κε σι ας μη πα ρι ι

δης εν πε ρι στα α α σει η αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας γη μο ο νη Α γνη γη μο νη Ευ λο γη με

ε ε νη η η η η

Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα—Καὶ νῦν.—Τὴν τιμιωτέραν.—Ἐπουράνιε Βασιλεῦ.—
Καὶ ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' (Fa) (Δίσημος) χ

λε πα α α αν τω ωων προ ο στα τευ εις

Α α α γα α α θη η τω ωων τα φευ γον των

ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α σου χει ει

ρι ι α αλ ληην γα αρ ου ουκ ε χο ο μεν μαρ

τῶ λῶι οἰ οἰ πρὸς Θε ε ε ον π εν κιν θυ υ

υ υ νοι οἰς καὶ αἰ αἰ αἰ θλι ι ψε ε ε οἰ ι ι ιν

α εἰ εἰ εἰ με ε οἰ ι τελ εἰ εἰ αν π οἰ οἰ οἰ κα ■

τα α κα αμ πτο με ε νοι υ πο πται αἰ ομα ■ α τω

ων πο ο ολ λων π Μη τη η η η η ηρ του ου ου ου

Θε ου ου ου του ου Ἰ υ φι ι ι στου π ο ο ο θεν

Σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ υ υ σαι αἰ πα α α σης

πε ρι στα α σε ε (ι) ως του ου ου ους δου ου λου ου ους

σου ου ου ου

Ἰστέον ὅτι ἡ τυπικὴ διάταξις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἑυρινῆς τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Τὸ πρῶτ τῶν Καθημερινῶν τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ἥς τὴν διάταξιν εὐρίσκεις ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος (Καθαρᾶς Δευτέρας), ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραι, ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ τῷ Τριψδίῳ (Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος).

Ἑροπάρια τῶν ἁερῶν.

Εἰς τὴν Α' Ὄραν μετὰ τὸν α' τρίψαλμον.

Ἦχος ἁ' Πα' χ'

Το πρωι ει σα κου σον της φω νης μου ο

Βα σι λε ευσ μου και ο θε ο ο ος μου π

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου :

Στίχ. β'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε. π

Στίχ. γ'. Ὅτι πρὸς Σὲ προσεύξομαι, Κύριε. π Το Γ'.

Το πρωι ει σα α κου σον της φω νης μου ο Βα

σι λε ευσ μου και ο θε ο ο ος μου ου ου ου

Μετὰ τὸ «Τί Σὲ καλέσωμεν» τὰ ἑξῆς : π χ'

Τα δι α βη μα τα μου κα τευ θυ νον κα τα το

λο γι ον Σου και μη κα τα κυ ρι ευ σα τωι μου ου πα σα

νο μι ε ι α π

Λυ τρω σαι με πο συ νο φαν τι ας αν θρω πων ο

και φυ λα α ξω τας εν το λα α ας Σου π

Τ_ο προ σω πον Σου ε πι φα νον ε πι τον δου

λον Σου και δι θα ξον με τα δι και ω μα τα α α Σου π

Π_{λη} ρω θη τω το στο μα μου αι νε σε ως Σου

Κυ ρι ς ο πως υ μνη σω την δο ξαν Σου ο λην την

η με ραν την με γα λο πρε πει αν Σου (Δις) π
Τὸ Γ' οὕτω :

Π_{λη} ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως Σου

Κυ ρι ε ς ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν Σου ς ο λην

την η με ραν ς την με γα λο πρε πει α αν Σου ου ου ου

Εἰς τὴν Ἑρτέτην ᾠδὴν. Μετὰ τὸν Α' δίψαλμον.

Ἦχος Βου χ

Κυ ρι ε ο το Πα να γι ον Σου Πνευ μα

εν τη τρι τη ω ρα τοις Α πο στο λοις Σου κα τα

πεμ ψας Του το Α γα θε μη αν τα νε λης αφ η μων

αλλ εγ και νι σον η μιν τοις δε ο με νοις Σου ⁶

Στίχος Β'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί . . .

Στίχος Γ'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου . . .

Τὸ τέλος τοῦ Γ'. ^Δ αλλ εγ και νι σον η μιν τοις δε ο με νοις Σου ου ου

Εἰς τὴν Ἑκτὴν ᾠδραν. Μετὰ τὸν Α' τρίψαλμον.

Ἦχος ^Δ Δι ^Γ χ
 Ο εν ε κτη Η με ρα τε και ω ρα τω

Σταυ ρω προ ση λω σας ^Δ τὴν εν τω Πα ρα δει σω τολ μη

θει σαν τω Α δαμ α μαρ τι αν ⁶ και των πται σμα των

η μων το χει ρο γρα φον δι αρ ρη ξον Χρι στε ο Θε

ος και σω σον η μας ^Δ

Στίχος Β'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος Γ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Τὸ τέλος τοῦ Γ'. ^Δ Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μα ας

Εἰς τὴν Ἑνάτην ᾠδραν. Μετὰ τὸν Α' Τρίψαλμον.

Ἦχος ^λ π ^δ λ ^Δ χ
 Ο εν τη ε να τη ω ρα δι η μας σαρ κι

του θα να του γευσα μενος νε κρωσον της σαρκος η

μων το φρονημα Χριστε ο Θεος και σωσον ημας δε

Στίχος Β'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν Σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν Σου συνέτισόν με.

Στίχος Γ'. Εἰσελθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν Σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν Σου ῥῦσαι με.

Τὸ τέλος τοῦ Γ'.

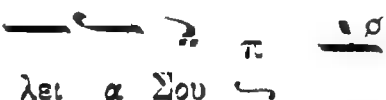
Χριστε ο Θεος και σωσον ημααας

Μετὰ δὲ τὰ Κοντάκια «*Βλέπων δ' Αἰσθήτης*» κτλ. «*Ὁ ἐν παντί καιρῷ. Τὴν Τιμιωτέραν*». Ἐν δόματι Κυρίου, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, μεθ' ἑκαστον στίχον τῶν ὑποίων ψάλλομεν τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε*» ὡς ἑξῆς :

Μακαρισμοί. Ἦχος λ. Πα

χ' Ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου δε Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δε

Mνη σθη τι ημων Κυ ρι ε οταν ελ θης εν τη Βα

σι λει α Σου

β' Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται δε
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε . . .

α' Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν δε

β' Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται δε Μνήσθητι ἡμῶν . . .

α' Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται δε

β' Μακάριοι οἱ καθарοὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁφονται δε

α' Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται δε

β' Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δε

α' Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι
πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ ὁ

β' Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
Οὐρανοῖς ὁ

α' Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι ὁ Μνήσθητι . . .

β' Καὶ νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν ὁ Μνήσθητι

α' π M νη σθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη

ν ν — — — — —

Βα σι λει α Σου

β' π M νη σθη τι η μων Δε σπο τα ο ταν ελ θης εν τη

ν ν — — — — —

Βα σι λει α Σου

α' π M νη σθη τι η μων Α γι ε ο ταν ελ θης εν τη

ν ν — — — — —

Βα σι λει α Σου ου ου

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια, ὡς καταχωρίζονται ἐν τῷ Τριψύδῳ καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Προηγιασμένη, μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» ἐν τέλει τῆς θ' ὥρας, ἀναγινώσκεται ἀμέσως ὁ Προοιμιακὸς καὶ συνεχίζεται ὁ Ἑσπερινός, ψαλλόμενος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριψύδου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ Προηγιασμένη, ὁ Ἑσπερινὸς θὰ ψαλῇ ὡς ἑξῆς :

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς. — Προοιμιακός. — Εἰρηνικά. — Τὰ *Πρὸς Κύριον* (ψαλμοὶ 119—133) εἰς τρεῖς Στάσεις, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀπαγγέλλεται ἡ Μικρὰ Συναπτή—καὶ ἀρχόμεθα ψάλλοντες κατανυκτικῇ τῇ φωνῇ τὸ *Κύριε, ἐκέκραξα* (ὁλόκληρον τὸν ψαλμὸν μέχρι τοῦ στίχου *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς* (1), εἰς ὃν ἐπισυνάπτομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἐπαναλαμβανόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, εἶτα τὸ ὁμόηχον αὐτῷ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ τὰ 4

(1) Κακῶς ποιοῦσὶ τινες τῶν ψαλτῶν παραλείποντες τοὺς στίχους «*Θεοῦ Κύριε*», ὅπερ εἰθίσται μόνον ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν μεγάλων Ἑορτῶν καὶ Πανηγύρεων νὰ παραλείπωνται χάριν συντομίας.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον ἐκ τοῦ Μηναιίου (1).—Δόξα, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον [ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ] (2), Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα ὁ Ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ «*Κέλευσον*» ὁ δὲ Ἱερεὺς *Σοφία ὁρθεὶ—Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*, μετὰ δὲ τὸ β' ψάλλεται τὸ *Κατευθυνθήτω* ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μέχρι τοῦ ὡς *Θυμίαμα ἐνώπιόν σου*, τὸ δὲ τέλος *Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου* κτλ. ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον· ἄλλως, τελειωθέντος τοῦ *Κατευθυνθήτω*, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἑκτενὴ καὶ τὰς τῶν Κατηχουμένων δεήσεις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου* ψάλλεται τὸ Χερουβικὸν *Νῦν αἱ Δυνάμεις*, Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν κτλ. Μετὰ τὸ *Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς τοῖς Ἀγίοις* «*Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος . . .*» καὶ τὸ Κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*» ἢ ἐν μνήμῃ Ἁγίου «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς *Εὐλόγησον τὸν Κύριον, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*. Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἀναγινώσκεται ὁ 33ος ψαλμὸς «*Εὐλόγησον τὸν Κύριον*» (ἰδὲ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν καὶ ὁ 144ος ψαλμὸς «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*» (μετὰ τὰ Ἀντίφωνα εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Τραπέζης καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται εἰς τὰς Καταβασίας μετὰ μανδύου καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον μέχρι τῆς Δοξολογίας, μεθ' ἣν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Μετὰ τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ λαμβάνει καιρόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων «Τὸν Δεσπότην». Ἐν τῷ δὲ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐνδύεται ἐν τῷ Ἱ. Βήματι. Μετὰ τοὺς Μακαρισμοὺς ἐξέρχεται καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ τὸ «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» ἐκφωνεῖ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρησάι» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς» καὶ *ἄρχεται ἡ Λειτουργία*. Ὁ Ἀρχιερεὺς : τὸν Προοιμιακόν. Ὁ Διάκονος : Εἰρηνικά. Ὁ Ἀναγνώστης : Τὰ «Πρὸς Κύριον». Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἑσπερία. Μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ «Φῶς ἱλαρόν» μέχρι τοῦ «Πατέρα, Υἱόν», ὅτε ὁ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ θρόνου εἰσέρχεται μετὰ τῶν ἱερέων εἰς τὸ Ἱερὸν. Τὰ Ἀναγνώσματα—Κατευθυνθήτω τρεῖς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ (τοῦ τέλους τῶν δύο πρώτων ψαλλομένου ὑπὸ τῶν χορῶν) καὶ τετράκις ἐκ τῶν χορῶν καὶ πάλιν ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ.—Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου.—Αἱ Αἰτήσεις τῶν Κατηχουμένων καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία, ὡς διευτυπώθη ἀνωτέρω, καθ' ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπαγγέλλει πάντα τὰ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὴν Μεγ. Εἴσοδον τὰ Ἅγια παραδίδει εἰς τὸν ἱερέα, τοῦ Διακόνου θυμιῶντος, παραλαμβάνει δὲ ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐν ἄκρᾳ σιγῇ.

(1). *Εἰ τύχοι μνήμη Ἑορταζομένου Ἁγίου*, ψάλλονται τὰ 4 Προσόμοια αὐτοῦ μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τὰ 4 τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον. Εἰ δὲ ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος τύχοι ἐν ἡμέρᾳ *Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ*, ψάλλεται ἐκ τοῦ Τριωδίου τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 τῶν Ἑσπερίων Προσόμοια καὶ 4 τοῦ Ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον ἢ Σταυροθεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης, ὡς ἄνω διευτυπῶνται.

(2). Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον δὶς, τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου 4 Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ (Ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος) καὶ 4 τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον.—Δόξα τὸ Νεκρώσιμον τοῦ ἡχοῦ Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς Ἑβδομάδος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (1)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

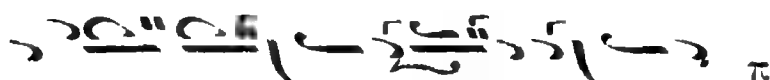
Τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα», «Θοῦ Κύριε» καὶ οἱ λοιποὶ στίχοι μέχρι τοῦ «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς».

Ἀπόστιχον Ἰδιόμελον (1). Ἦχος Γα.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ᾠ

του ε ξο μο λο γη σα θαι αι αι τω ω ω ■ ■ νο

ο μα τι ι ι ι ι ι Σου ου ρ

N η στευ σω μεν νη σται ει ει αν δε ■ κτην ρ ευ α

α α ρε στο αν τω ω Κυ ρι ι ι ι ι ω ω ρ

Α λη θη η η ης νη η σται ει ει α ρ η των κα και

ω ω ων αλ λο τρι ι ω ω σι ις ιλ εγ κρα α α τει α

(1). Ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει, πλὴν τῶν κατὰ Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ψαλλομένων Ἰδιομέλων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Προηγιασμένης, καταχωρίζομεν καὶ τὰ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας (Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην) ψαλλόμενα Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῶν, τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁλοίων παρατηρήσαμεν, ὅτε ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν ἀξιόλογον χορῳδίαν τοῦ ἡμετέρου *Ἑκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης Ἀμασκηγός»* νὰ ψάλλῃ κατὰ τὴν 10 Ἀπριλίου τοῦ 1930 τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Πατριάρχου ΚΠόλεως (τοῦ Ε') τοῦ καὶ Ἐθνομάρτυρος, πανηγυρικῶς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας ἐορτασθείσῃ, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χρυσοστόμου, ἥς, συμπεσούσης τῇ Πέμπτῃ τῆς Βαϊοφόρου, τὸ μὲν Ἰδιόμελον καταχωρίζεται ἐν τῇ οἰκείᾳ σειρᾷ τῶν Ἀκολουθίων τοῦ παρόντος Τριωδίου, τὰ δὲ Τροπάρια καὶ Δοξαστικὸν ἐν τῷ Παραρτήματι αὐτοῦ, ὥς καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα.

γλω ωωσσης ᾗ θυ μου ου ου ου α α πο χη η η ᾗ

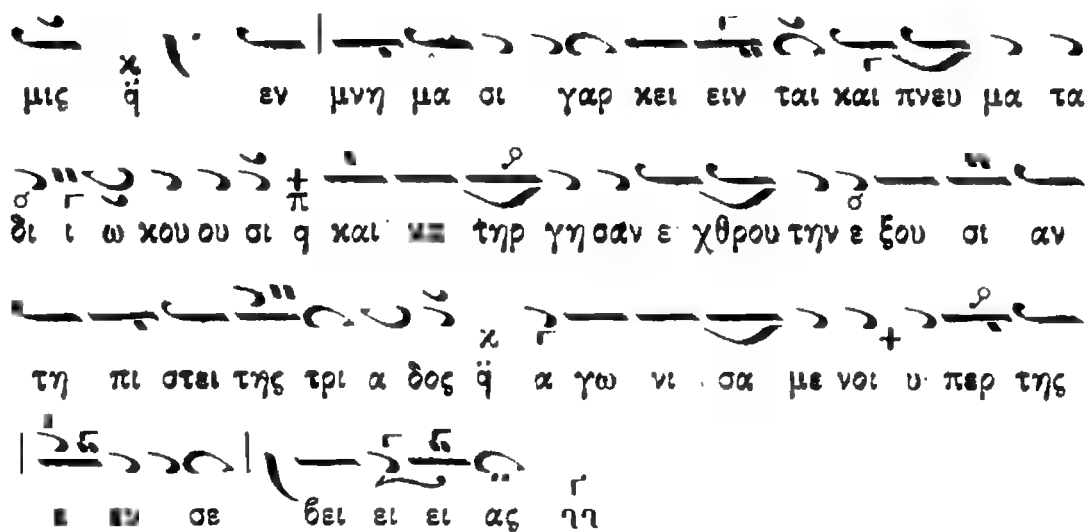
ε πι θυ μι ω ω ω ν χ ω ρ ι ι σ μ ο ς κα τα λα λι

α α α ς ψ ευ δ ου ς και αι ε ε πι ι ο ρ κ ι ι

ι ι α α ς q Η του των ε εν δ ει α Ν η σ τ ει ει

α α ε ε σ τ ι εν ᾗ α λ η θ η ς και ου προ ο

Εἶτα τὰ τρία προσόμοια τῆς σειρᾶς τῶν Ἑσπερίων «Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπρα-
 ξάμην» καὶ 4 προσόμοια τοῦ Ἑορταζομένου Ἀγίου μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ.
 Καὶ νῦν: Προσόμοιον Θεοτοκίον — Τὰ Ἀναγνώσματα — Κατευθυνθήτω — Ἀπόστο-
 λος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑορταζομένου Ἀγίου — Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
 τῶν Προηγιασμένων, ὡς διετυπώθη ἀνωτέρω (σελ. 113).

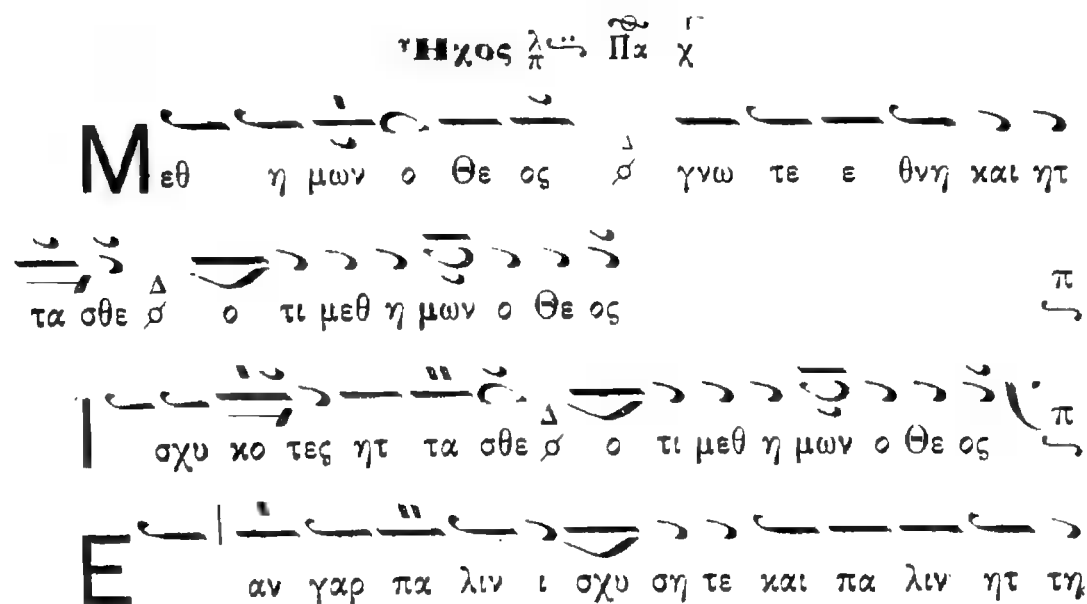
Τὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων *Κατευθυνθήτω — Νῦν αἱ Δυνά-
 μεις — Γεύσασθε καὶ ἴδετε — Εὐλόγησω τὸν Κύριον* ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ
 παρόντος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ψάλλεται, ὡς ἐστὶ κατακεχωρισμένη
 ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

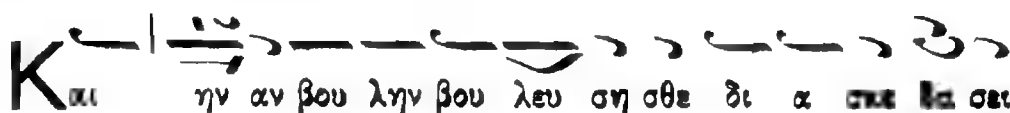
Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τῆς Α' σειρᾶς τῶν ψαλμῶν 4, 6, 12, καὶ 24, 30 90,
 ψάλλονται κατανυκτικῶς παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν οἱ ἑξῆς στίχοι:

θη σθε ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

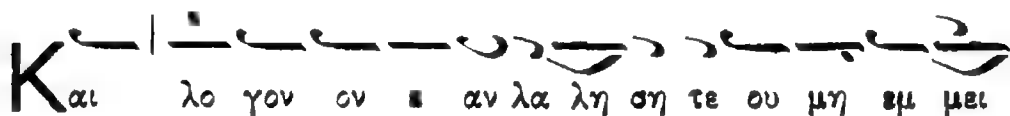

Και ην αν βου λην βου λευ ση σθε δι α στα λα σαι

Κυ ρι ος ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

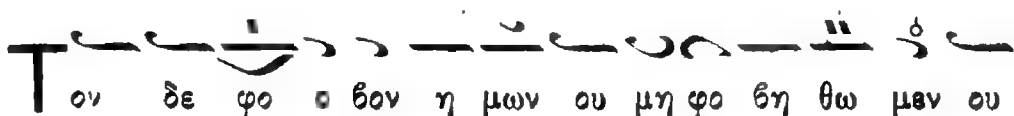

Και λο γον ον αν λα λη ση τε ου μη εμ μει

νη εν η μιν ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

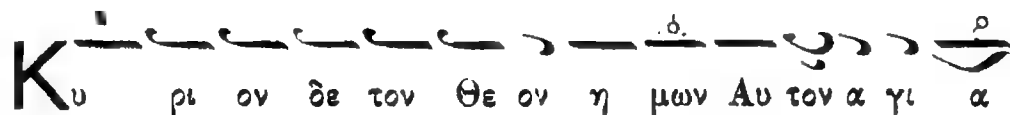

Τον δε φο βον η μων ου μη φο βη θω μεν ου

δου μη τα ρα χθω μέν ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

Κυ ρι ον δε τον Θε ον η μων Αυ τον α γι α

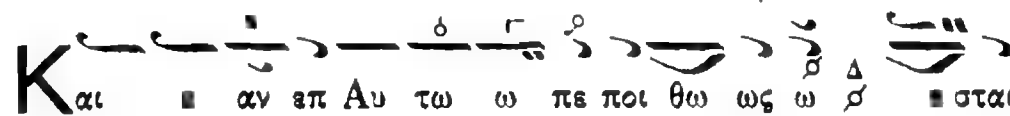

σω μεν η και Αυ τος ε σται η μι εν φο ο βος ο τι

μεθ η μων ο θε ος

π

Και αν επ Αυ τω ω πε ποι θω ως ω ρ σται

μοι εις α γι α σμον ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

Και πεποιθως εσμαι επ αυτω και σωθησο

μαι δι αυτου ς ο τι μεθ ημων ο θεος π

δου εγω και τα παιδια μοι εδωκεν

ο θεος ς ο τι μεθ ημων ο θεος π

Ολαος ο παρ ευ ο μενος εν σκονται ει δε

φως με εεγα ο τι μεθ ημων ο θεος π

Οι κατοι κουντες εν χωρα και σκια θανα

α του φως λαμψει η μας ς ο τι μεθ ημων ο θεος π

Οτι παιδιον γεννηθη ημιν ς υιος και

δοοθη ημιν ο τι μεθ ημων ο θεος π

Ου η αρχη εγεννηθη επι του ωμου αυτου ς

ο τι μεθ ημων ο θεος π

Και της ει ρη νης Αυ του ουκ εστιν ρι ον

τι μεθ ημων ο Θε ος

π
~

Και κα λει ται το Ο νο μα Αυ του με γα λης

βου λης Α γγε λος

τι μεθ ημων Θε ος

π
~

Θαυ μα στος Συμ βου λος ο τι μεθ ημων ο Θε ος

ο ος Ι σχυ ρος Ε ξου αι α στης αρ χων

ει ρη νης ο τι μεθ ημων Θε ος

ει ρη νης ο τι μεθ ημων Θε ος

π
~

Πη τηρ του μελ λον τος αι ω νος ο τι μεθ ημων

ο Θε ος

ο Θε ος

π
~

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

νων α μην

Δ
~

Και ι σο τι μον φε ρον Πνευ μα ζω ης Δ

της Τρι α δος δει κνυ εις το α με ρες 6

Πα να γι Παρ θε νε Μη τηρ Θε ου Δ

οι του Λο γου αυ το πται και Υ πουρ γοι 6

Προ φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο ροι Δ

ως α θα νά τον ε χον τες την ζω ην 6

Υ περ παν των πρε σβευ σα τε εκ τε νως Δ

ο τι παν τες υ παρ χο μεν εν δει νοις 6

να παν τες ρυ σθεν τες του πο νη ρου Δ

των Αγ γε λων βο η σω μεν την ω χ δη ην

Μετά δὲ τὸ «Πιστεύω» ψάλλονται ῥυθμικῶς οἱ ἐξῆς στίχοι τῆς Γ' Στάσεως.
Ἀρχεται δὲ ὁ β' χορός.

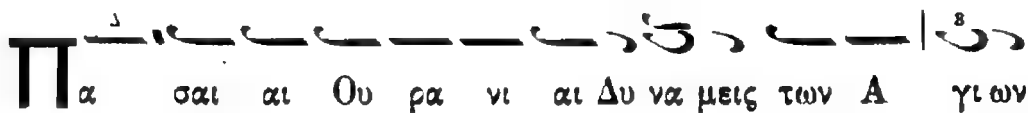
Ἦχος Βου

Πα να γι ι α Δε σποι να Θε ο το κε Δ πρε

(Τρεις) 6

σθευ ε υπερ ημων των α μαρ τω λων

Π α σαι αι Ου ρα νι αι Δυ να μεις των Α γιων

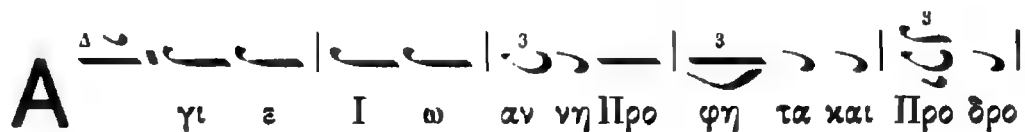

Αγ γε λων και Αρ χαγγε λων πρε σθευ σα τε υπερ ημων

(Δις) 6

των α μαρ τω λων

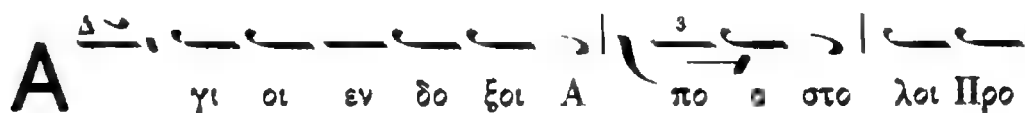
Α γι ε Ι ω αν νη Προ φη τα και Προδρο

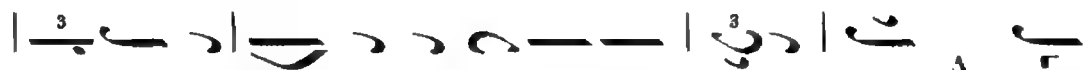
με και Βα πτι στα του Κυ ρι ου η μων Ι η σου Χρι

στου πρε σθευ ε υπερ ημων των α μαρ τω λων (Δις) 6

Α γι οι εν δο ξοι Α πο α στο λοι Προ

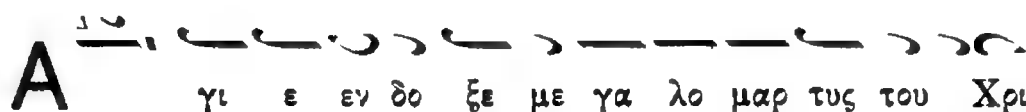

φη ται και Μαρ τυ ρες και παν τες Α γι οι πρε

(Δις) 6

σθευ σα τε υπερ ημων των α μαρ τω λων

Α γι ε εν δο ξε με γα λο μαρ τυς του Χρι

στου Τρο παι ο φο ρε και θαν μα τουρ γε Γε ωρ γι ε πρε

σθευ ■ υ περ ημων των α μαρ τω λων

(Δις) 6
ⲓ

A ^Δγι ε εν δο ξε Με γα λο μαρ τυς του Χρι στου

Δημητρι ε ⲓ πρε σθευ ε υ περ ημων των ■ μαρ τω λων ⲓ

(Δις) 6

O ^Δⲓ οι θε ο φο ροι Πα τε ρες η μων

Ποι με νες και Δι δα σκα λοι της Οι κου με νης ⲓ πρε σθευ

(Δις) 6
ⲓ

σα τε υ περ ημων των ■ μαρ τω λων

H ^Δα ητ τη τος και Α κα τα λυ τος και θει α

Δυ να μις του Τι μι ου και Ζω ο ποι ου Σταυ ρου ⲓ

Δ

(Δις) 6
ⲓ

μη εγ κτ τι λι πης η μας ⲓ τους α μαρ τω λους

O ⁶θε ος ι λα σθη τι η μιν τοις ■ μαρ τω λοις (Δις)

Τὸ Γ' **O** ^Δθε ος ι λα σθη τι η μιν τοις α μαρ τω λοις ⲓ

ⲓ

Ἀπὸ χοροῦ χ και ε λε η σον η μα α ας

Μετά τὸ Τρισάγιον, τοὺς ψαλμοὺς κτλ. ψάλλονται πρᾶξις τῇ φωνῇ καὶ λίαν γοργῶς τὰ Κατανυκτικά «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ δὲ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Τριψδίῳ κατακεχωρισμένον δι' ἐκάστην τῶν τῆς Α' Ἑβδομάδος 4 ἡμερῶν τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῶν τροπαρίων τοῦ ὁποίου προτάσσεται ὁ στίχος: «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*».

Οἱ Εἱρμοὶ τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ὑψος λ̣ Δι̣ χ̣ Ὠδὴ Α'

Βο̣ η̣ θος̣ και̣ σκε̣ πα̣ στης̣ ε̣ γε̣ νε̣ το̣ ο̣ μοι̣ εις̣

σω̣ τη̣ ρι̣ αν̣ Ου̣ τος̣ μου̣ θε̣ ος̣ και̣ δο̣ ξα̣ σω̣ Αυ̣ τον̣

θε̣ ος̣ του̣ Πα̣τρος̣ μου̣ και̣ υ̣ ψω̣ σω̣ Αυ̣ τον̣ εν̣ δο̣ ξως̣ γαρ̣

δε̣ δο̣ ξα̣ α̣ σται̣ αι̣ δε̣ δο̣ ξα̣ α̣ σται̣ αι̣ Ὠδὴ Β'

Προ̣ σε̣ χε̣ Ου̣ ρα̣ νε̣ και̣ αι̣ λα̣ λη̣ η̣ η̣ σω̣ και̣

α̣ νυ̣ μνη̣ σω̣ Χρι̣ στον̣ τον̣ εκ̣ Πα̣ρ̣ θε̣ ε̣ νου̣ σα̣ ρ̣ κι̣ πι̣

δη̣ μη̣ σαν̣ τα̣ Ὠδὴ Γ'

Στε̣ ρε̣ ω̣ σον̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ επι̣ την̣ πε̣ ε̣ τραν̣

των̣ εν̣ το̣ λων̣ Σου̣ σα̣ λευ̣ θει̣ σαν̣ την̣ καρ̣ δι̣ αν̣ μου̣

ο̣ τι̣ μονος̣ Α̣ γι̣ ος̣ υ̣ πα̣ ρ̣ χεις̣ και̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ ος̣ ο̣ τι̣ μονος̣ Α̣ γι̣ ος̣ υ̣ πα̣ ρ̣ χεις̣ και̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ ος̣

A κη κο εν ο Προφητης την Ὁδὴ Δ'

ε λευ σιν Σου Κυ ρι ε και ε φο βη η θη τι

μελ λειξ Παρ θε νου τι κτε σθαι και αν θρω ποις δει κνυ

σθαι και ε λε γεν A κη κο α την κο ην Σου και

ε φο βη θην δο ξα τη δυ να α μει Σου Κυ ρι ι

ε ε

Ὁδὴ Ε'

Eκ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε φω τι

σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με ε εν τοις προ στα γμα

σι ι Σου και δι δα ξον με Σω τηρ ποι ειν το θε ε

λη μα Σου

Ὁδὴ ς'

Eβο η σα εν ο λη καρ δι α μου προς τον Οι

κτιρ μο να Θε ον και ε πη κου σε μου εξ Α δου κα α

τω τα του και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω

ην μου

Εἰς τὸ τέλος τῆς ζ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ

Κοντάκιον. Ἦχος λ' Βου (Fa) (Τετράσημος) Χ (Ἀργῶς)

ψ χη η η μου ου ου φυ υ χη η η η

η η μου α να α α α στα α ρ τι ι

κα θε ε αυ δεις Το τε ε ε λο

ο ος γγυ ι ι ι ι ι ζει και αι

αι αι με ε ελ λεις θο ρυ υ θει ει ει ει

σθαι Α να α α νη η φον ου ου συν ι ι

να φει ει ει ει ση η η η η ται αι αι αι σου

ου ου ου ου Χρι ι ι ι στο ο ο ο ος ο

θε ε ε ος ο παν τα α χου ου πα α

— 5 — | 'Από χοροῦ 2 5 — 3 — | — 5 — | 5 5 — 5 5
 ρω ων και αι τα πα α αν τα α πλη

— 5 — | 5 — Και συνεχίζεται ὁ Μέγας Κανὼν — 5 — | 5 — | 5 — | 5 —
 η η ρων 'Ωδή Ζ' Βου χ

Η — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα μεν

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 ε νω πι ον Σου ου δε συν ε τη ρη σα μεν ου

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 δε ε ποι η σα μεν θως ε νε τει λω η μιν αλ λα

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα τε ρων Θε

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 ο ος 'Ωδή Η'

Ο — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 ν Στρα τι αι Ου ρα νων δο ξα ζου σι και φριτ

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 τει τα Χε ρου δι ιμ και τα Σε ρα φειμ πα α σα πνο

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 η και κτι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ

— 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 περ υ φου ου τε εις παν τας το ους αι ω νας 'Ωδή Θ'

Α — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 — | — 5 —
 σπο ρου συλ λη ψε ως ο Το κος α νερ μη νευ

τος Μη τρο ος α ναν δρου α φθο ρος η κυ η σις Θε

ου γαρ η γεν νη σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι

ο Σε πα σαι Αι γε νε αι ως Θε νυμ φον Μη τε

ρα ορ θο δο ξως με γα λυ νο με εν

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς (σελ. 70). Εἶτα τὸ Τρισάγιον καὶ ψάλλομεν τὸ «Κύριε τῶν Δυνάμεων» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ εἰς ἔξ. Ἀρχεται ὁ α' χορὸς ἄνευ στίχου ὡς ἑξῆς :

Ἦχος λ π Πά (Δίστημος) χ

Α'. Κυ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μων γε νου

αλ λον γαρ εκ τος Σου βο η θον εν θλι ψε σιν ουκ

ε χο μεν Κυ ρι ε των Δυ να με ων ε λε η σον

η μας
Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου :

Ὁ β'.—Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ

Ὁ α'.—Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς Δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ

Β'. Κυ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μων γε νου

αλ λον γαρ εμ τοσ σου βο η θον εν θλι ψε σιν ουκ
 ε χο ο μεν ρ Κυ ρι ε των Δυ να με ων ε λε η
 σον η μας π

‘Ο β’. — Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλ-
 τηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Τὸ Β’.

‘Ο α’. — Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Τὸ Α’.

‘Ο β’. — Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Τὸ Α’.

Εἶτα ὁ α’ μόνον τὸν στίχον: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

‘Ο β’: Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς Δυνάμεως Αὐτοῦ.

Καὶ ψάλλεται τὸ παρὸν ἀπὸ χοροῦ εἰς ῥυθμὸν τετρασήμερον συνεπτυγμένον.

Κυ ρι ε των Δυ να με ε ω ων μεθ η
 μω ω ων γε ε ε ε νου ου ρ αλ λον γαρ
 το ο ο ος σου ου ρ βο η θον εν θλι ι ψε
 σιν ου ου κε ε χο ο ο με εν Κυ υ ρι
 ε τω ω ων Δυ να α α με ων ε ε λε ε η η η
 σο ον η η η μα α α α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα τῷ Πατρὶ κτλ. Καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς

Ἦχος Δι' χ

Πα να γι ι α α θε ο το ο ο κε τον χρο
 νο ο ον τη η ης ζω η ης μου ου μη ε εγ
 κα α τα λι ι ι πης με αν θρω πι νη προ ο ο
 στα σι ι ι α α μη κα τα α α πι στε ευ σης
 με Αλλ Αυ τη η αν τι ι ι λα βου ου ου και αι Ε
 λε ε ε ε η η σο ο ον με Ὁ β' χορὸς Δ
 ην πα α α σα αν ε ελ πι θα α μου ου
 εις Σε ε ε ε α α να α τι θη η μι Μη η
 τηρ του θε ε ου ρ φυ λα ξον με ε ου ου πο τη η ην
 σκε ε πη η ην Σου ου ου ου

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὸ Τυπικόν. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» τὸ Πάντων προστατεύεις (ἰδὲ σελ. 106), τῇ δὲ ἐσπέρῃ τῆς Τρίτης καὶ Πέμπτης τὸ ἐξῆς:

Ἦχος ᾠ Πα

Σφα γη ην Σου την α α δι κο ον Χρι ι στε ^Δ _ᾠ
 η η Παρ θε ε νος βλε ε ε που σα α ρ ο
 δυ ρο με ε ε νη η ε ε βο α α Σοι ρ
 Τε ε ε εκνο ον γλυ κυ υ υ τα το ον ρ πως
 α δι ι ι κως θνη η σκεις ^Δ _ᾠ πω ω ως τω ξυ
 υ λω κρε ε ε μα σαι αι ρ πα α σαν γη ην
 κρε ε μα α α α σα ας τοις υ υ υ δα αι ρ
 μη η η η λι ι πης μο ο νη η ην με ρ Ευ ερ
 γε ε ε ε τα α α α Πο λυ υ υ ε ε λε
 ε ε ε ^Δ _ᾠ την Μη τε ε ρα και αι δου λην Σου ου
 δε ε ε ε ο ο ο μαι αι αι αι

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

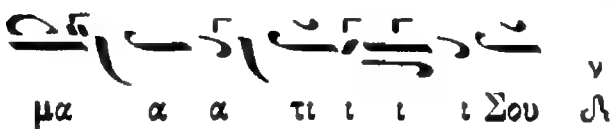
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (εἰ ἔστιν Ἑορταζόμενος Ἅγιος) εἰς τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν δις τὸ παρὸν

Ἀπόστιχον Ἰδιόμελον Ἦχος $\lambda\lambda\ \dot{N}\eta$ (Do) (Δίσημος) χ

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου $\dot{\lambda}$

του ε ξο μο λο γη σα α θαι αι αι τω ω Ο νο

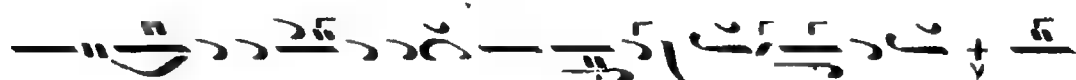
μα α α τι ι ι ι Σου $\dot{\lambda}$

η σται ει ει ει αν ουκ α πο χην βρω μα

των μο νον τε ε ε λε σω ω μεν κ αλ λα παν το ος υ λι

κου ου πα θους αλ λο τρι ι ι ω ω ω ω σιν $\dot{\lambda}$ ι

ι να την καθ η μων τυ ραν νου σαν σα αρκα δου λω ω σα αν

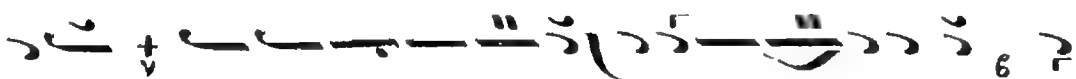
τες κ α ξι οι γε νω με θα της του Α μνου ου ου ου

με τα α λη ψε ε ω ως $\dot{\lambda}$ του υ περ του κο σμου σφα

γεν τος ε κου αι ι ι ω ως Υι ου ου ου του ου θε ε

ε ου $\dot{\lambda}$ και πνευ μα τι κως ε ο ορ τα σω ω μεν κ την

δι ι α α σπα α α α α σω ω ω μεν ἦ δω σω

μεν πει νω ω σι ιν α α αρ τον ἡ και πτω χους α στε ε ε

γους ἦ εισ α α γα α γω μεν ει ει εις οι οι οι

οι κους ἦ ι να α α λα βω ω μεν πα ρα Χρι στου ου

ου ου του ου θε ε ε ου ου το με ε ε γα

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι . . . (Τὸ αὐτὸ) ὦ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . . (Μαρτυρικόν) ἦ

Ει τις α ρε τη και ει τις ε παι νος ἡ πρε πει τοις

Α γι οις ἦ ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε νας ἦ

δι α Σε τον κλι ναν τα Ου ρα νους και κα τα θαν τα ἦ

ε ξε χε αν το αι αι μα αυ των ἦ δι α Σε ε τον

κε νω σαν τα Σαυ τον ἦ και μορ φην δου λου λα βο

ον τα δι ε τα πει νω θη σαν ε ως θα να

α α του την πτω χει αν Σου μι μου με νοι δι Ων ταις

ευ χαις κα τα το πλη η θος των οι κτιρ μων Σου δι

α θε ος η η ε λε η σον η μας δι Είτα ο άριστερός

Ήχος Δι

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα

εις την φω νη ην της δε η η η σε ω ως μου

Φεγ γο βο λους υ μας ως α στρα πας εις πα α αν τα

κα α σμον Ι η σους ο νο η το ος ον τω ω ως

Η λι ι ο ος ε ε εξ α α α πο ο στει ει ει λας

α πε μει ω σε ταις λαμ προ ο τη η σι του υ μων εν

θε ε ε ε ου κη ρυ υ υ υ γμα α α τος πλα

α νη ης το ο σκο τος Θε ε ο ο ο πται Α πο ο

ο ο στο ο ο λοι και ε φω τι σε τους εν ζο ο ο

φω της α α γνω σι ι ι ας κε κρα τη με ε ε

νους πο νη η η ρως Ο ον περ εκ δυ σω πη

σα α τε κα τα πεμ φαι και η μιν το ον φω τι ι σμον και

το με γ α α ε ε λε ε ε ος Ο δεξιός

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης . . .

Α ρε των Η λι ου προσ πι θας αρμα τι ι θει ει ει

ω τη νη σται α λαμ πρυν θεις α α νε φε ε ε

ρε ε ε ε το ε πι το υ υ ψο ος το Ου ρα α α

νι ι ι ον Του τον ζη λω ω ω σον τα πει

νη φυ χη η η μου και νη στευ σον πα ση ης κα α

α κι ι ι ας και φθο ο ο νου και ε

ε ε ρι ι ι ιδος και τρυ φης πορ ρε ου ου

ου ου ου ση η και εν η δο ο ο ο νου ο πως

ο δυ υ νην χα λε ε πην εκ φυ υ υ υ γης ο

δι αι ω νι ι ι ζου ου σαν της γε ε ε ε νης

εκ βο ω ω σα α τω Χρι ι στω ω Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α Σοι Ἦχος λ' α' π

Στίχ. 5'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου ἡλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τω Κυ υ ρι ι ο ν

A πο ο στο λει θει ει ει οι του κο σμου

θερ μο τα τοι πρε σβε ευ ται αι αι και των ορ θο

δο ο ο ξων προ α σπι ι ι σται αι αι ε ε χον

τες παρ ρη οι ι ας το κρα α τος προς Χρι στο ον

τον Θε ον η η μων υ περ η μων αι τη σθε δε

ο ο με ε ε θα πα αν σε ε θα α α

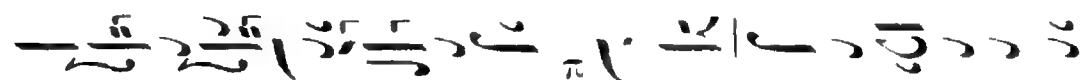
σμι ι ι οι η ι ι να των νη στει ων τον α γα θον

και ρον η η ευ μα ρως ποι οι η σω ω ω με ε ε θα η

και της ο μο ου αι ου Τρι ι α α α δος την χα α ριν δε

ξω ω ω ω με ε ε θα η με γα λο κη ρυ υ κες

ε ε εν θα ο ο ξοι η ε ευ χε ε σθε υ περ

τω ων ψυ χω ων η η μω ω ω ων

Εἶτα ψάλλομεν ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ Θεοτοκίου.—Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν — Ἀναγνώσματα — Κατευθυνθήτω κτλ. τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων (ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι).

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (σελ. 116).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (εἰ ἐστὶν Ἑορταζόμενος Ἅγιος) εἰς τὸ **Κύριε, ἐκέκραξα** ἰστώνμεν στίχους δέκα καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .»

Ἰδιόμελον Ἦχος ᾠ Πά (Re) (Δίσσημος) χ

Οἰ πο θουν τες του θει ου Πα σχα με τα α σχειν η

ου ουκ απ Αι αι γυ υ υπτου ⁶ η αλλ εκ Σι ω ω ων α αρ

χο ο ο με ε ε νου η την της μαρ τι α ας ζυ

υ υ μην ε ξα ρω ω μεν τη με ε τα νοι οι οι α ρ

πε ρι ζω σω ω μεν τας ο σφυ υ υ υ ας η η μων η την

νε κρω ω ω ω σει των η δο νω ων καλ λω πι σω μεν

τους πο ο δας η η μων η υ πο δη μα σι κω λυ τι κοις

εκ πα σης ο δου ου ου πο νη η η ρας ρ

και στη ρι χθω ω ω μεν τη βα κτη ρι ι ι ι α α της πι

ι ι στε ε ε ως ρ μη ζή η η λω σω ω μεν τους

χθρους του Δε σπο τι κου Σταυ ρου ου η θε ο ποι

οι οι ου ουν τες τη ην γα στε ε ε ρα ρ αλλ α κο

λου θη σω ω μεν τω δι νη σται ει ει ει ας η η μιν η

την κα τα του δι α βο ολου νι κη ην υ πο ο δει ■ ει

ξα α αν τι Σω τη η ρι ι των ψυ υ χων η η μω ων λ

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ὑμὲ ὑπομενοῦσι . . .»

Ὁ δεξιὸς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» (σελ. 108).

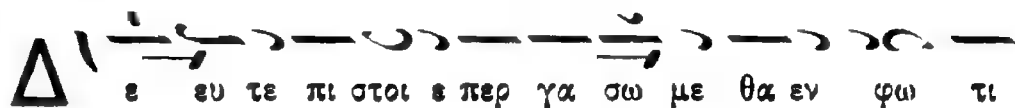
Εἶτα τὰ τρία ἑσπέρια προσόμοια «Τὸν σκοτισθέντα με» καὶ τοῦ Μηναίου 4. Δόξα τοῦ Ἁγίου — Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος — Ἀναγνώσματα κτλ.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ, ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (σελ. 116).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ)

Τῇ πρωτῇ εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .» τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος λ̣ ᾗ Πα (Re) Δίσημος χ̣

ε ευ τε πι στοι ε περ γα σω με θα εν φω τι

τα ■ ερ γα του θε ε ου ᾗ ως εν η με ρα ευ

σχη μο ο νως πε ρι ι πα α τη η η η σω ω ω μεν q

πα α σα αν ■ δι ι κον συ γ γρα φη ην αφ ■ α αυ

των ᾗ του πλη σι ι ι ον α α φε λω ω ■ με ε

ε θα ᾗ μη τι θεν τε ς προ ος κο ομ μα του ου ου ου τω ω

εις σκα αν δα α λον α φη σω μεν της σαρ

κο ρς την ευ πα α α θει αν αυ ξη σου ω

μεν η η της ψυ χης τα α χα ρι ι ι ι σμα α τα ρ

δω ω σω μεν εν δε ε σι ιν α καρ τον και προσ

ελ θω ω μεν Χρι στω ω εν με τα νοι οι οι

α α βο ω ω ων τες Ο Θε ο ο ρς η η η

η μωιν λε η η σον η η μα α α ας

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς μετὰ τοῦ στίχου: «Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Εἶτα τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ξίτηι εἰς τὸ Παράρτημα) καὶ τὰ ἐξῆς 4 τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. Ἀρχεται ὁ δεξιός.

Ἰδιόμελα Ἦχος Δι (La) Δίσσημος χ

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Δε ευ τε φι λο μα αρ τυ υ υ ρες πα αν τες

πνευ μα τι κως ευ φραν θω ω ω μεν και αι πα α α α

νη γυ ρι ι ι ι σω ω ω μεν ση με ρον γαρ προ

τι θε ται τρα πε ε ζα α αν μω στι κη ην ο μα

α α α αρ τυς θε ο ο ο ο δω ω ω ρος ευ

φραι νου σαν τους φι λε ο ο ορ τους η η μας του βο

η η η η σαι προς αυ το ον Χαι ροις α θλο φο ρε

α α α η ητ τη η τε ο τας α πει λα α ας τω ω ω ν

τυ ρα α α νων πι γης κα τα στρε ψα α α

με ε ε νος Χαι αι αι αι ροις ο το πη λι

νον σου σω ω ω μα δι α Χρι στο ον τον Θε ον εκ

δε δω κω ως ται αι αις βα α σα α α νοις Χαι αι

αι ροις ο εν ποι κι λοις κιν δυ υ υ νοις δο κι ι μο ος

στρα τι ω ω ω της α να δει χθει εις της ου ρα νι

ου ου στρα τι ι α ας Δι ο θυ σω που με εν σε Μαρ

τυ υ ρων εγ κα λω ω ω ω ω πι ι ι ι σμα πρε σβευ ε

υ περ των φυ χω ω ω ν η η η μων
'Ο β'. 'Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος . . .

Την θε ο δω ρη το ον χα α α ριν των θαυ μα των

σου Μα α αρ τυς θε ο ο δω ω ω ρε πα σιν

■ φα ■ πλοις τοις πι ι στει σοι προσ τρε ε ■ ε ε ε

χου ου ου ου αι Δι ι ης ευ φη μου ου μεν σε λε ε ε

γον τες Δι χμα λω τους λυ υ τρου ου σαι θε ρα πε ευ

ει ει εις νο σου ουν τας πε νο με ε ■ νου ους πλου ου

ου τι ι ι ζει εις και δι α σω ω ω ζει εις πλε

ε ο ο ον τας η μα α ται αι ο ον δρα α σμον ε

πε ε χει εις οι κε τω ων και ζη μι ας φα νε ρω σιν ποι

εις τοις συ λη θει σι εν Α θλη η τα α α α και στρα

τι ω τας παι δε ευ ευ εις της αρ πα γη ης α πε

ε ε χε ε ε σθαι νη πι οισ χα ρι ι ι

ζεις συμ πα θω ω ως τα αι τη η η η μα α α α

τα θερ μος ευ ρι ι ι σκει ει ει προ στα α της

τοις πι τε λου σι σου το Ι ε ρο ο ον μνη μο ο ο

συ υ υ υ νον Μεθ ων και η μιν Α θλη τα α α

ι ε ρω ω ω τα τε τοις α νυ μνου σι ι σου ου ου ου

το Μαρ τυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ον ρ αι τη η

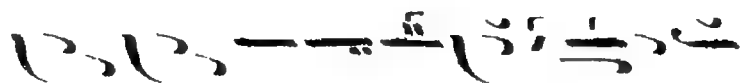
σαι πα ρα Χριστου το με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Ὁ α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη...

Δω ρον Θε ου υ περ τα τον νε ε δει ει ει
 χθη ης Μα α α αρ τυς Θε ο ο ο δω ω υ ρε
 Ο τι και με τα τε λος ω ως ζων τοις προσ τρε χου ου αι πα ρε
 χεις τα α ας αι αι τη η η σεις Ο θεν υι ον αρ πα
 γε ε εν τα γυ ναι αι ου πο τε δο ρυ α λω τον εν
 αλ λο πι στω στρα α τω πι στα σα η η χη η η ρα
 τοις δα κρυ υ αι τον Να ο ο ο ον σου ου κα τε
 ε θρε ε χεν αυ το ος δε ως συμ πα α θης
 εφ ιπ πω λευ κω ω ω ε πι ι θας τα αυ της το ον
 πα αι αι δα α ο ρα α α α τως πα ρε ε στη η
 η σας και με τα του το ον του τω εν ερ γων τοις
 θα αυ μα α σιν ουκ ε ε ε ε λι ι ι ι πες

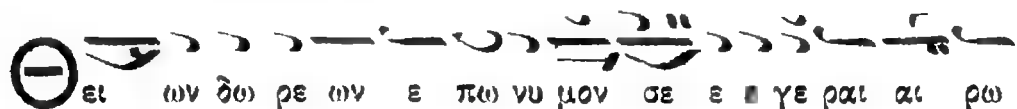

Αλλ αἰ τησαι Χριστοῦ οὐκ οὐκ τον θεοῦ οὐκ σωθηῖς ἡ νῆ

τας ψυχὰς ἡ ἡμῶν

Ὁ β'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος...

εἰ ὡν δοῦν εἰ πῶν ὡν σε εἰ γεραῖαι ρω

τρισ μα α α α καρθε ο ο ο ο ο δω ω ω ρε του

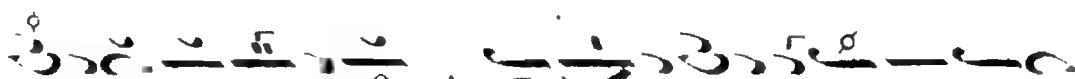
φωτος γαρ του θεου αδυτος αστη ηρ α να δει ει

χθεις κα τε λα αμ φα α ας α θλοι οἰς σου την

συ υμ πα α α αν κτι: ι ι σιν και πυ ρος α κμαι

ο τε ρος φα ανεις την φλο ο ο ο ο γα α α κα

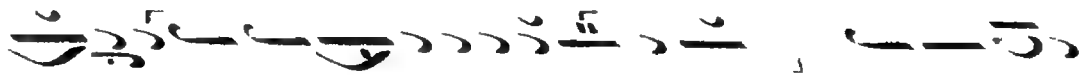
τε ε σθε ε ε σας και του δο λι ι ου δρα

α α κο ο ο ο ο οντος ρ τη ην κα α α α ραν συν

ε ε ε ε τρι ι ι ψας δι ο εν τοις

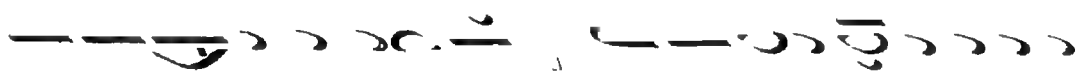
■ θλοις Σου Χρι στο ος ε ε πι κα αμ φθεις ̣ ε στε φανω

σε την θει ει ει αν κα α α ρα α αν Σου ̣ Με

γα λο μα α α αρ τυς Α α θλη τα ■ ̣ ως ε χων

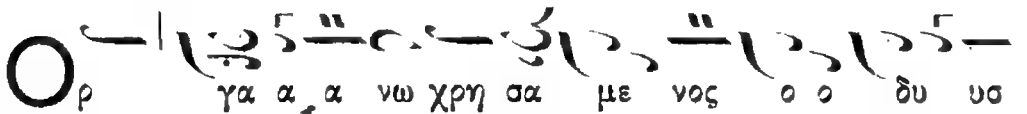

παρ ρη σι αν προς Θε ον ̣ εκ τε νως ι κε τε ευ ε υ

πε ερ των ψυ χω ω ων η η η μων

Δόξα. Ήχος λ̣ ̣ Πα (Re) Ρυθμός δίσσημος (̣⁰̣^I) ̣ χ

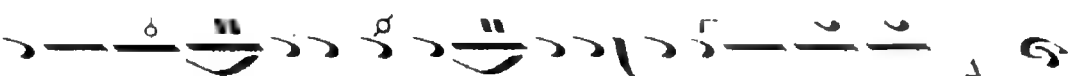
Ο ρ γα α α νω χρη σα με νος ο ο δυ υς

με νης ρ τω συν α πο στα α α τη η η Τυ ρα ■ αν

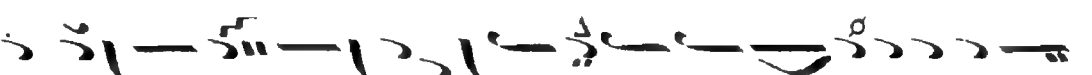
νω ρ δι ε πι νοι ας χα λε ε πης ̣ τον νη στει ει α

κα θα γνι ζο με ε νον λα ο ο ον ε ε ευ σε θη ρ τοις

εκ μι α ρω ω ω ων θυ υ σι ι ων ηη κε χρα με

ε νοις βρω ω ω μα σι ιν ε πει ρα ■ α α το ο

κα τα μι αι αι αι νειν π Αλλ αυ τος το και ει ει

ει νου μη χα α α νη η η η μα σο φω τε ε ε

ρα α ῥ δι ε ε ε λυ υ σα ας ε ε ποι νοι οι

οι οι οι οι οι οι οι α ο να αρ ε πι ι στας

τω ω το ο τε Αρχι ρει και το βα θυ υ υ

της γνω ω ω μης α να κα λυ υ υ υ πτων ῥ και το

α το ο πον του εγ χει ρη μα τος υ υ πο δη λω ω ν

και δη η Σοι χα ρι στη ρι α θυ υ ο ο ο ντες

σω τη η η ρα ε πι ι γρα φο ο ο με ε ε θα ῥ

ε τη σι ο ν α να α μνη η σιν του γε νο με ε ε

ε νου ποι ου ου με ε νοι Και το λοι

πο ο ο ο ν εξ αι αι του με νοι οι των ε πι νοι

ων του πο νη η ρου ου ου α βλα δει ει ει εις πε

ε ρι σω ω ω ω ω ζε ε ε σθαι η ταις προς θε

ον Σου ου ου πρε σβει ει ει αις ρ Μα α αρ τυ υς

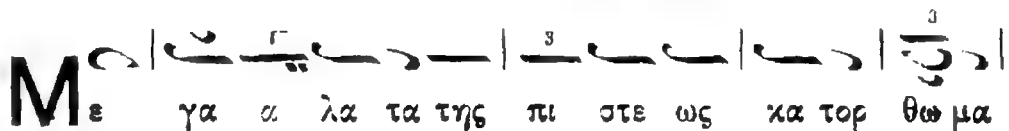
θε ο ο ο δω ω ω ρε

Καὶ νῦν: Τὸ Α' Θεστοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος. Εἰσοδος κτλ. τῆς Προηγιασμένης.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ Διάταξιν. (Ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» Κοντάκιον ἀναγινώσκεται τὸ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου «Πιστὶν Χριστοῦ ὡσαὶ θώρακα».

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δ'

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω μα

τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε

δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω

θεις ως αρ τος η θυς τη Τρι α δι προσ η νε κται

Ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον

τας ψυ χα α ας η μων

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον
«Πάντα ὑπὲρ ἑνωϊαν».

Τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψοδίου), τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία» κτλ. Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ οἱ τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου—Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», «Τῇ Τιμιωτέρᾳ» καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους 4 προσόμοια πρὸς τὸ «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων» (ἤχος α').

Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος λ' Πα (Re) (Δίσσημος)

Α γι ω συ υ υ νης δω ω ρε ε ε

α α α ρ και πλου ου ου ου τος κ θει ει ει ει

ει ει ας ζω ω ω η η η η η η η ης ρ πε φα

νε ρω ω σαι αι τω ω κο ο ο σιω ρ Θε ο ο ο ο

δω ω Θε ο ο ο δω ρε Χρι ι στο ο ο ος

γα α α α αρ σου Σο ο φε ε ε τη ην μνη η η η η

μη η η η ην ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α α

α γα α α α σεν Ε εν η η η η η η η η συμ

φω νως οι οι πι ι στει οι ηη γε γη θο ο ο

τε ε ες υ υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν ᾗ τους α

γω ω ω να ας των πο ο νω ω ωιν Σου

Καὶ νῦν «Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος». Δοξολογία. Λειτουργία Χρυσοστόμου. Κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος «Πολυμερῶς». «Ἀξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύρια, ἐκέκρξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἡχου β, καὶ τοῦ Τριψοδίου ■ προσόμοια «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον» (πρὸς τὸ Ὅλην ἀποθέμενοι).

Δόξα. Ἦχος Δ: (La) Δίσσημος χ

Η χα α α α α ρι ις ε ε πε ε ε λαμ

φε ε τη η ης α α αλη θει ει ει ει ηει ει

ει ει ας τα προ τυ που με ε να πα α λαι σκι ω δω

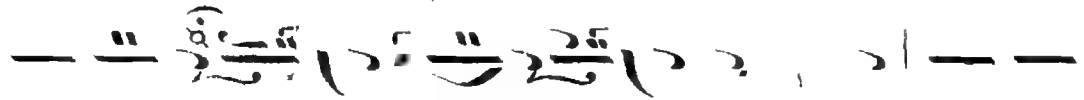
ως νυν να φαν δο ο ο ον εκ τε τε ε ε ε ε ε

ε ε ε λε ε ε σται Ι δου ου ου γα αρ η η

η Ε ε εκκλη σι ι α την εν σω μον ει κο ο

■ ■ να Χρι : στου ου ου ου ου ου ου ου ως υ

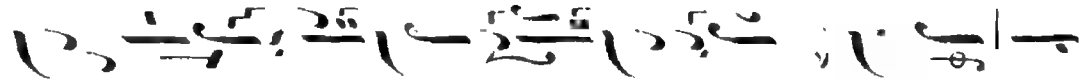
περ κο σμι : ον κο ο ο σμο ον ρ ■ παμ φι

ε ■ ε ε ■ εν νυ υ υ ται αι ~ της σκη νης του

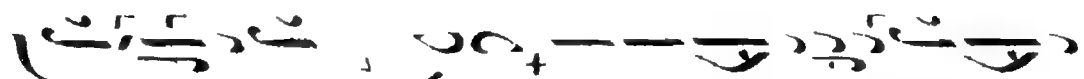
μα α αρ τυ ρι ι ι ου τον τυ υ υ πον προ υ υ

πο γρα α α α α α α φου σα ~ και την

Ορ θο δο ξον πι ι ι ι στι ι ιν ~ κα τε ■ ε ε ε

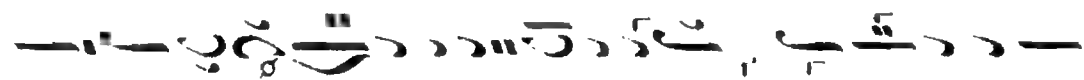
χου ου ου σα ~ Ι να Ον σε βο ο με ε θα Του ου

το ον και αι αι τη η ην Ει κο ο να ~ δι α κρα

του ουν τες μη πλα νω ω ω ω ω με ε ε ε θα ~

Εν δυ σα σθω σα α αν αι σχυ υ υ νην ρ αι ου ου τω ω

μη η πι στε ευ ο ο ον τες ~ η μι ι ιν γαρ

δο ο ο ξα α α ~ του Σαρ κω θε εν το ο ος η

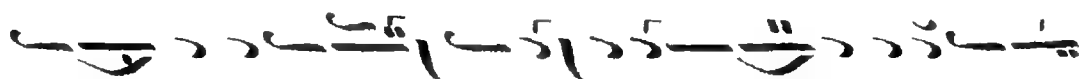
ευ χα ρι στη ρι ο ον αι αι αι νον θε ω ω ω προ σα α

α α γο ο ον τες και τας εν τοι ει χοις

και πι να α ξι και ι ε ροι οις σκευ ε σιν εγ χα

ρα χθει σας ι ε ρα α ας Χρι ι στου ου ου ει κο ο

νας της Παν α α γνου ου ου και παν των τω

ων Α α α γι ι ι ω ω ν τι μη τι κω ω ω ως

προσκυ υ νη η η η σω ω ω μεν α πο

βαλ λο ο με ε νοι την δυσ σε ε βη σ των κο ο δο

ο ο ο ξων θρη σκει ει ει αν Η γαρ τι

μη η η τη ης ει κο ο ο νο ος η ως φη σι

Βα α αι ι λει ει ει ος η ε πι το πρω το ο

ο ο ο τυ πον δι α θαι αι αι αι αι αι νει

ει ⁶ Αι του ου ου ου ου με ε νοι ταις πρε

σβει αις της Α χρα αν του Σου Μη η τρος Χρι στε

ο θε ο ο ος η η η μων και παν των τω ω ω ν

Α γι ι ι ω ν δω ρη θη η η ναι αι η η μι ι

ιν το με ε γα ε ε ε λε ε ο ο ο ος

Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα: Τὸ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἦχος β' Δι

Τ ην α α χραν τον Ει κο να Σου προσ κυ νου μεν

Α γα θε αι του με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα

των η μων Χρι στε θε ο ος βου λη σει γαρ ηυ δο

κη σας παρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω να ρυ ση Ους

πλα σας εκ της δου λει ας του εχ θρου ου Ο θεν ευ

χα ρι στως βο ω ω μεν Σοι χα ρας ε πλη ρω σας τα

παν τα ■ Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το

σωσαι τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν: Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Καύσιμα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς. Εὐλογητάρια. Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Κανόνες Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι σύντομοι. Ἦχος δ' κ χ Ὠδὴ Α'

α λα α ασ σης το Ε ρυ θραι ον πε λα γος α

ε βρο χοις ι χνε σιν κ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι ορα ηλ κ

π Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι q του Α μα ληκ την

ε δυ να μιν ε εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το κ

Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ ε

α λα α ασ σης το Ε ρυ θραι ον πε ε λα

ε γο ος α βρο χοις ι ι χνε σιν κ ο πα λαι ο ος πε

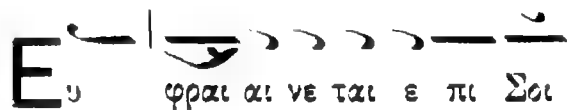
ε ζευ σας Ι ορα ηλ κ Σταυ ρο τυ υ υ ποις Μω σε ε

π ως χερ σι q του Α μα ληκ την δυ υ να μιν εν τη ε

ρη η μω ε τρο πω ω σα το

Ὁδὴ Γ' 6

φραι αι νε ται ε πι Σοι 6 η Εκ κλη σι α Σου

Χρι στε ε ε ε κρα ζου σα η Συ υ μου ι σχυ υς

Κυ ρι ε ε 6 και κα τα φυ γη η και στε

ρε ω μα

Ὁδὴ Δ' 6

παρθεν τα Σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι α 6

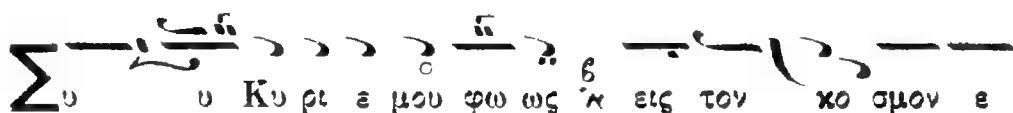
ε πι Σταυ ρου τόν Η λι ον της δι και ο συ νης 6 κ ε στη

εν τη τα α α α ξει Αυ της η ει κο ο τως

κραυ γα ζου ου σα 6 6 δο ξα τη δυ να α μει Σου Κυ ρι ε Ὁδὴ Ε' 6

υ Κυ ρι ε μου φω ως 6 κ εις τον κο σμον ε

λη λυ θας 6 κ Φω ω ω ως α α γι ον ε πι στρε ε ε

φον η εκ ζο φω δους α γνοι οι ας τους πι στει α νυ

μνουν τας Σε

Ὁδὴ ΣΤ' 6

Θ υ υ σω Σοι ἡ με τα φω νης αι νε σε υς

Κυ ρι ε ἡ Ἐκ κλη σι α βο α α Σοι ἡ εκ δαι μο νων

λυ υ θρου κε κα θαρ με νη ἡ τω δι οι οι οι οι οι

κτον εκ της πλευ ρα α ας Σου ἡ ρε ευ σαν τι αι μα τι

Ε ν τη κα μι νω q Α θρα μι Ὁδὴ Ζ' 6

αι οι Παι αι δες τη Πε ρ σι κη ἡ πο θω ευ σε θει ας μα αλ

λον η η τη φλο γι ἡ πυρ πο λου με νοι ε κρα α

α α αυ γα α ζον q Ευ λο γη με ε ε νο ο ος

ει ει ἡ εν τω Να ω της δο ο ξης Σου Κυ ρι ε

Αἰνοῦμεν, Εὐλογοῦμεν... Ὁδὴ Η' 6

Χ ει ει ρας εκ πε τας Δα νι ηλ ἡ λε ον των

χα σμα τα εν λα κω ε φρα ξε ἡ πυ ρος δε ε θυ υ

να μιν ε σβε σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι

οι ευ σε θει ας ε ρα σται Παι αι αι δεσ κραυ γα ζοντες

Ευ λο γει τε πα αν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι

ο ο ο ον

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς καὶ στιχολογεῖται ἡ Ἱμνωτέρα μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ *Καταβασία* τῆς Θ' Ὁδῆς (ἀργή).

χ^β Λι θος α χει ρο τμη τος Ο ο ο ο ρους

α λα ξευ του ου Σου Πα αρ θε ε ε νε ε^β α α α κρο

γω νι αι ος ε ε τμη η η θη Χρι στος συν α α φας

τα ας δι ε ε στω ω σα ας φυ υ υ σει εις^β α δι

ο ο ε πα γα αλ λο ο ο ο με ε ε ε νοι

Σε ε θε ο το ο κε ε με γα α λυ υ νο με ε ε εν

Ἡ αὐτὴ Καταβασία (εἰς σύντομον Εἰρημολογικὸν μέλος)

Λι ι ι θος α χει ρο τμη τος Ο ο ρους

α λα ξευ του Σου Πα αρ θε νε α κρο γω νι αι αι ος

■ τμη η θη Χρι στος συν ■ α α ψας τας δι ■ στω σας

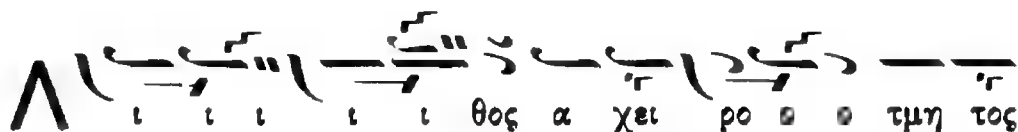

φυ σεις κ δι ■ πα γαλ λο με ε νοι Δ Σε ■ Θε ■

το κε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἡ αὐτὴ ψῆδὴ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (Δίαν ἀργῶς) Χ⁶ κ

ι ι ι ι ι θος α χει ρο ■ τμη τος

Ο ο ρους εξ α λα ξε ευ του Σου Παρ θε ε ν κ

α ακρο γω νι αι αι ος ε τμη η θη Χρι στο ος συν

α α α ψας τας δι ε στω ω σας φυ υ σεις κ δι ο ε

πα γαλ λο ο με ε ■ νοι Δ Σε ε Θε ο το ο κε

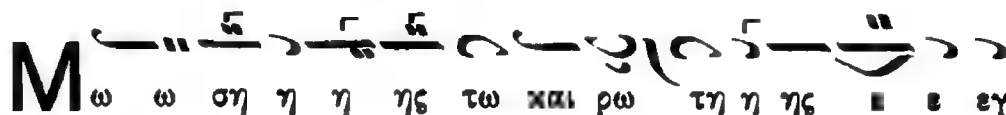

Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Τριφδίου.

με γα λυ υ νο με ε ε εν

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Τριφδίου προσόμοια 4.

Δόξα τῶν Ἀγίων. Ἦχος Πά (Re) (Δίσσημος) Χ

Μω ω ση η η ης τω και ρω τη η ης ■ ε εγ

κρά τει ει ει ας ρ Νο μο ο ον ε δε ε ε ε

ε ε ε ξα α το ῥ και λα ο ο ον ε ε ε ε πε ε

σπα α α α α α α σα α το Η η λι ι ι ι

ας νη στε ε ε ευ σας ρ Ου ου ρα α α νου ους ρ

α πε ε ε ε κλει α πε ε κλει σε Τρεις

δε ε Παι αι δε ες Α α α βρα α α μι αι αι αι οι ρ

Τυ ρα α νον ἡ πά ρα νο μου ου ουν τα ῥ δι α νη

σται ει ει ει ει ει α ας ε νι ι ι κη η σα αν

Δι αυ τη η η ης και η η μας Σω τη ηρ α ρι

ι ι ω ω ω ω σον της Α να στα α α α α

σε ε ως τυ υ χει ει ν η η Ου ου ου τω βο ο ω

ω ω ω ω ω ω ω ν τας ῥ Α α γι ι ο ο ο ος

ο θε ε ε ο ος ρ Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ο ο

ηο ο ο ος ρ Α α α α γι ο ο ος Α θα α α

α α α α α να α α Α θα α να α το ο ο ο ο ο

ο ο ος ρ Ε λε ε η σο ο ο ον η η η μας

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη — Δοξολογία — Ἀντίφωνα τῆς Ὁρθοδοξίας. — Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια : Ἀναστάσιμον, Τὴν Ἀχραντον Εἰκόνα Σου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ — Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ» — Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου — Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ■ Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), τὰ τοῦ Τριψδίου Προσόμοια (δύο πρὸς τὸ «Ἐδωκας σημειωσιν») καὶ τὸ ἐξῆς

Ἦχος λ̣ Δι

Τ α των νη στει ων νυν δι σε βδο μα φαι δρω ω ως

εν αρ ξω με θα τε λου ου ουν τες η με ραν εξ η με ρας

α δελ φοι Αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η μιν ως

Η λι ας ο Θε σθι της τας τε εσ σα ρας με γα λας

α ρε τας τον νου ου ουν α νυ ψω σω μεν α πα θει α

την σαρ κα ο πλι σω μεν τη η α γνοι α τρε πον τες

και νι κων τες τον ε χθρον

Ἐκ τοῦ Μηναίου ἢ προσόμοια, Δόξα—Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰσόδος. Φῶς Ἰλα-
ρόν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» τρεῖς μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ψάλλεται δὲ τοῦτο τῇ Α', Γ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Μέγα Προκείμενον. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος ᾠδῆς Νη (Re) χ (Τετράσημος)

Ε δω ω ω ω ε δω ω κας

κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι ι

α α α αν κ τοι ος φο ο ο ο δου ου ου τοις

φο δου με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι

οις κ το Ο ονο μα α Σου Κυ υ υ ρι ι

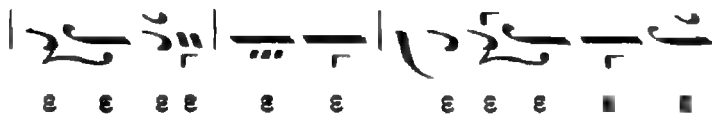
Στίχος τοῦ Β'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς Σε ἐκέκραξα.

Στίχος τοῦ Γ'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου.

Τὸ τέλος * τοῦ Γ'. Το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο

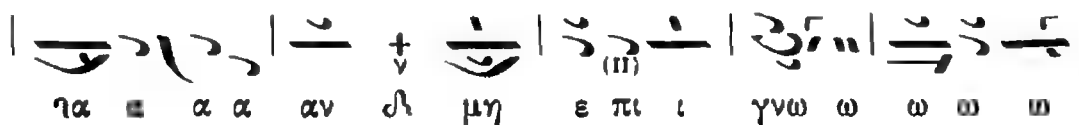
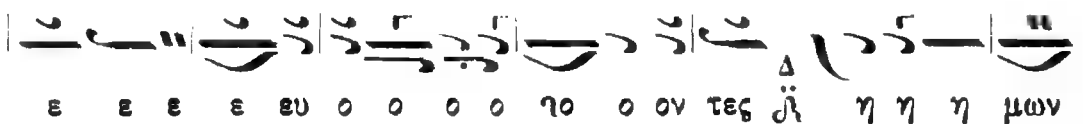
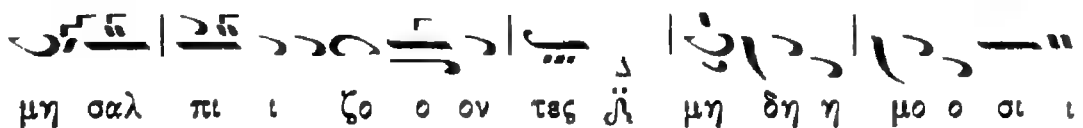
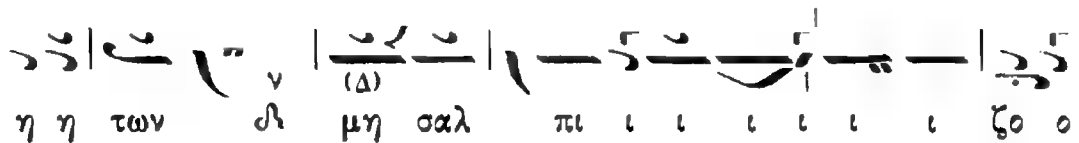
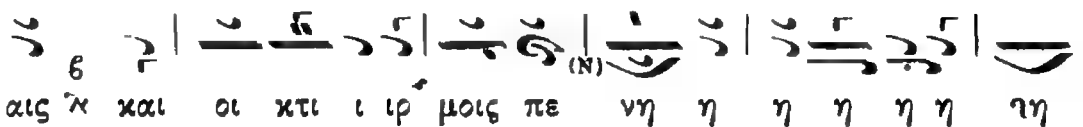
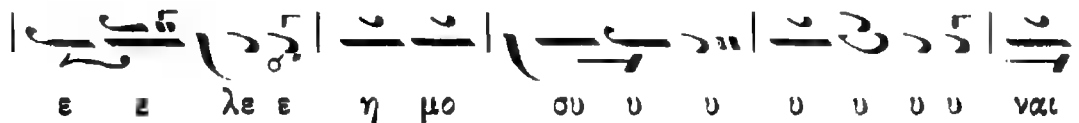
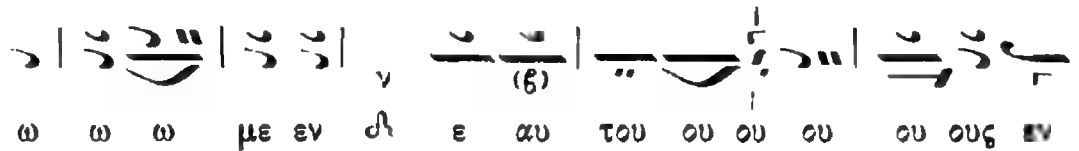
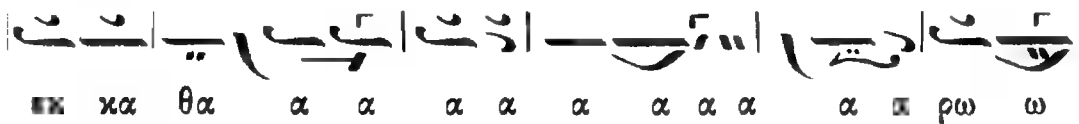
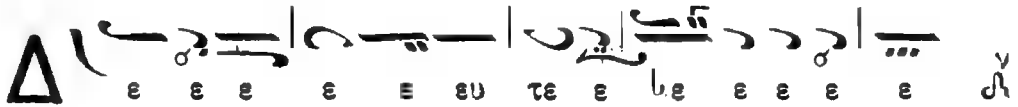
μα α α α α α Σου ου Κυ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον Ἀργὸν παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

ῥΗχος λῆλ Νη (Re) (Τετράσημοι) Χ

α α α α α α α ξω κρα α α ξω με

ε ε ε ε Πα α α α α α α α

τε ε ε ερ α α α α α α α φε

π (Δ) ες q τα πα ρα α α πτω ω ω ω μα α τα

η μω ω ω ν ως φι λα θρω ω ω πορ

Ο ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...»

Τὸ ἀνωτέρω Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος λ' ἦ Νῆ (Re) χ (Τετρασήμοι)

Δ ε ε ευ τέ Εκ κα θα ρω μεν

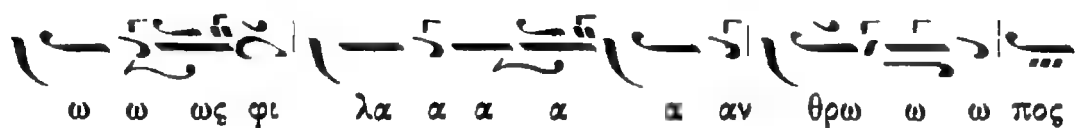
α α αυ του ους εν ε λε η μο ο

ου υ υ υ υ υ ναις λ και οι κτι ιρ μοις νη η

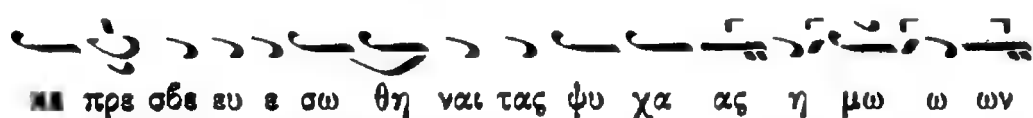
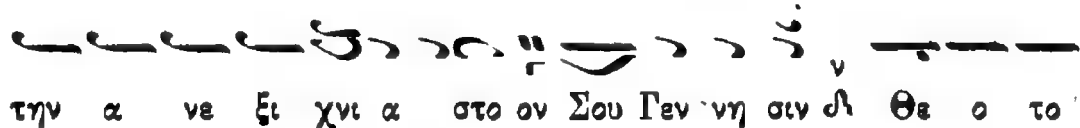
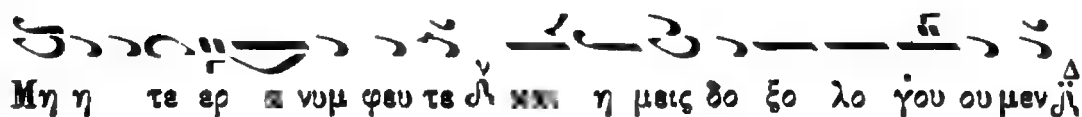
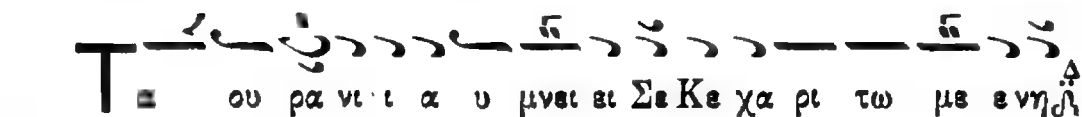
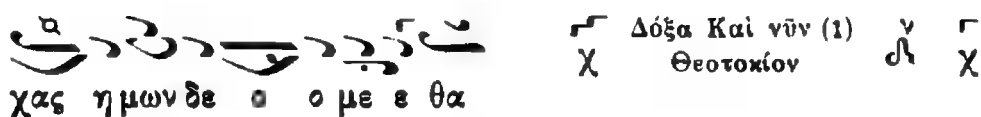
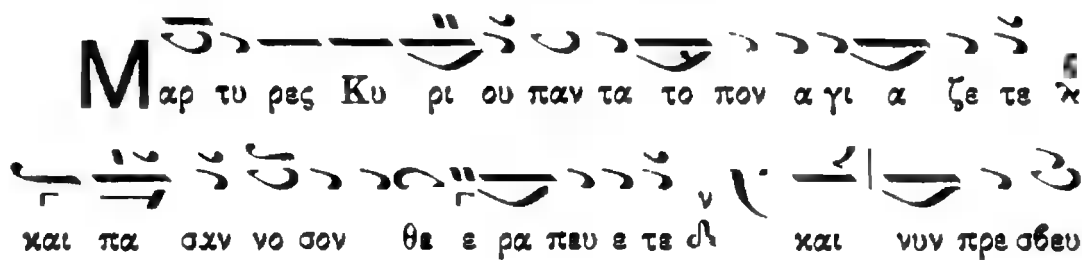
η η η η η η η των μη σα α αλ

πι ι ι ι ι ι ι ζο ο μη η σαλ πι ι ζο ο

α τος ἦ μη θη η μο ο οι ι ε ε ε ευ ο ο ο

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς ■■ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» Γ υ
 Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε . . .» Χ δ

Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἰδιόμελον Ἦχος Γ υ

(1). Τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Προηγιασμένων ἐν τοῖς προσομοίσις Θεοτοκίσις ἀπαγγέλλεται χῦμα ὡς στίχος ὑπὸ τοῦ ἐνὸς χοροῦ.

σω μεν ᾗ δι αρ ρη ξω ω με εν πα α α α αν στρα

γγα α λι ι α αν δι φευ ξω ω ω με θα δε ᾗ και των

σκαν θα α α λων της α μαρ τι ι ι ι ι α ας ρ

φη σω ω με ε εν α δε ελ φοις ᾗ και τα α ο φει λη η μα α

τα η η ι να και η μι ι ι ν α φε ε θη ᾗ τα πα

ρα α πτω ω μα τα α α η η η μων ρ ου

τω γαρ βο' ησαι αι δυ νη σο ο με θα ᾗ Κα τεν

θουν θη η η τω η προ ο ευ χη η η μων ᾗ

ως θυ μι ι α α μα η η ε νω ω ω πι ι εν Σου

Κυ υ ρι ι ε

Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν «Προφηταὶ καὶ Ἀπόστολοι . . .»
κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112—118).

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἰδιόμελον Ἦχος

ο αρ κι ι ι σταυρω θει εις Κυ ρι ι ε ᾗ και

Σαυ τω ου υ υ υ σταυ ρω ω ω σας χ̣ τον πα λαι ο

ο ο ον η μων ■ αν θρω πο ον δ̣ τη δε λο ■ ογ χη

νυ γει ■ εις την πλευ ρα α αν ḡ και ■ το ον

αν θρω πο ο λε ε θρον συν ■ κ κεν τη η σας ο ■

■ φιν χ̣ κα θη λω σον τω φο βω ω Σου τας σα α ■ αρ

■ α α ■ ας μου ου q και τω πο θω ω Σου τρω ω ω

σον μου ου την ψυ χην χ̣ ḡ ι να το Σον κα το πτρι ζο ο ο με

νος Πα α α α θο ος ḡ εγ κρα τω ω ως δι ι α ■

α νυ υ υ υ υ σω την της νη η στει ει α ας προ

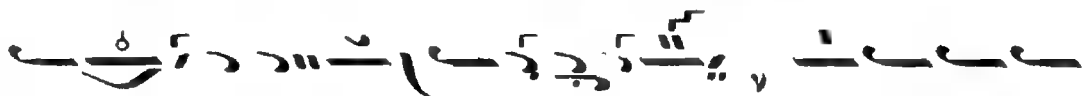
■ θε σμι ι ι ι α αν q μη η μο ο ο νον γα ■

στρο ο ος ḡ αλ λα και των ■ α αλ λων εισ ο ο ο θων

της ■ μαρ τι ι ι ι α ■ κρα τω ων q συν τρι

βη ην δε ε καρ δι ι ι α ας ρ και πνευ μα α τος τα

πει ει ει ει νω σιν θυ υ σω ω Σοι δι πε ρι των προ

γε γο νο των μοι πται σμα α α των αφ ων με

ρυ υ υ σαι αι φι λα α α α αν θρω ω ω

πε ε

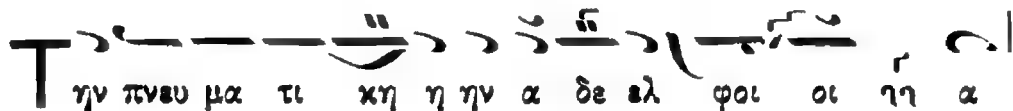
Τὸ Μαρτυρικὸν «Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι . . .» κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112—113).

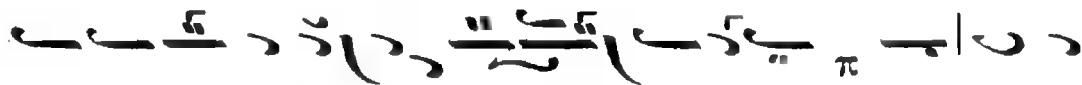
ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης. Εἰς τὸ *Κύριε, ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» τὸ παρὸν

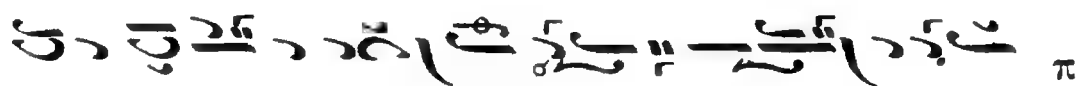
Ἰδιόμελον Ἦχος Ϛ Πά χ

ην πνευ μα τι κη η ην α δε ελ φοι οι η η α

να λα βο ον τες νη σται ει ει ει αν ρ τη γλωσ ση

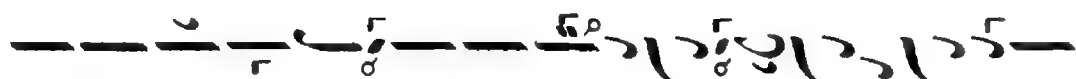
μη λα λει τε ε τα δο ο ο ο ο ο λι ι α

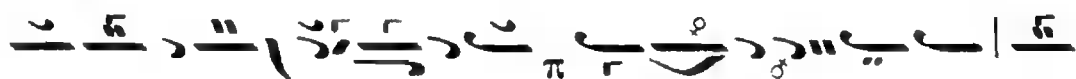
μη τι ι θε σθε προ ο ο σ κο ομ μα τω ω α δελ

φω ω εις σκ α αν θα α α λον ρ αλ λα τη

με τα νοι οι οι α φαι δρυ υ ναν τες την τη η ης

ψυ χη ης λαμ πα α α δα q τοις δα α κρυ σι βο η

η σω μεν τω Χρι ι στω q Α α φες η μιν τα πα ρα

πτω μα α τα α η η μω ων ως φι λα α αν θρω ω

Το αυτό μετά τοῦ στίχου «Ἐμὲ ὑπο-
μενοῦσι...», τὸ Μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι
μάρτυρες» καὶ τὰ ἐξῆς προσόμοια.

ω προς

Ἦχος γ' γη ρ ρ χ

ων θει ων Α προ στολων Κυ ρι ε δε η σε σι q τον

της νη στει ας χρο σ νον κα λως η μας τε λε ε σθαι q

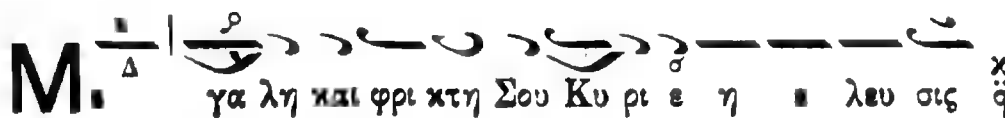
κα τα νυ ξει δι α νοι ας κα τα ξι ω σον q ως α γα

θος ευ σπλαγχνε q ι ι να σω ζο με νοι q Σε δο ξα

ζω μεν πα α αν τες

Μ. γα λη και φρι κτη Σου Κυ ρι ε η λευ σις q

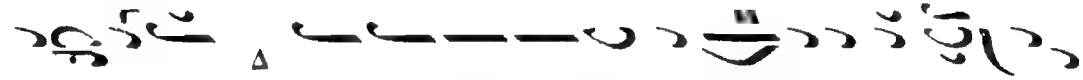

εν η κα θι σας κρι σιν δι και αν εκ τε λε ε σαι q

 μη ουν κρι νης με τον κα τα κε κρι με ■ ε νον q αλλ ως

 Θε ο ος ρυσαι μου ᾗ των Α πο στο λων Σου ᾗ ευ προσ δε

 κτοις πρε σθει ει ει αις ηη

Εἶτα τὸ προσόμοιον «Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπαύριον. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον προσόμοιον. Εἰσόδος κελ. τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ σελ. 113).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ὑψος λ ᾗ Πα Δίσσημος χ

 Μ η νη η στευ σα αν τεξ κατ εν το λην του Κτι ι

 σα αν τοξ Δ ᾗ πο του φυ του της γνω σε ε ως οι πρω

 το ■ ο πλα ■ α στοι ᾗ τον εκ της πα ρα κο η ης

 θα να α τον ε καρ πω σαν το ο q του δε ξυ υ λου

 της ζω ω ης ᾗ και του Πα ρα δει σου της τρυ φη ης α πε

 ε ξε ε νω ω ω ω θη η η σαν q Δι ο ο

 νη η στε θυ σω μεν πι ι στοι ᾗ ■ πο τρο φων φθει

ρο ο με ε ε νων ἢ και πα θω ω ω ν ο α λε θρι ι ι

ων π ι ι να την εκ του θει ει ει ου Σταυ ρου ου η η

ζω η η ην τρυ γη η η σω ω ω μεν ῥ και συν τω

ευ γνω μο ο νι λη στη ἢ προς την αρ χαι αν ε ε ε

ε ε ε πα νε ε ελ θω με εν Πα τρι ι ι θα ρ

κο μι ζο ο με ε νοι πα ρα Χρι στου ουου του Θε

ε ου το με ε γα ε ε λε ος

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν «Τῶν ἐπιγε(ων)» (ἰδὲ παράρτημα) κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος ἢ Πα Δίσημος Χ

N υ υ υ υ υν και αι ρο ος ου προ ο ο ο

ο ο δε κτος ἢ νυν η η η με ε ρα σω ω τη

ρι ι ι ας ρ εν τω πλη θει ει του ε λε ου ους Σου ου

 ου ε πι ι σχε ψαι αι μου ου την ψυ υ χην q και το

 φορ τι ον των α νο μι ων μου ου α α α νες ρ μο ο ο

 ο ν φι ι λαν θρω ω π ε

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός.

Εἶτα τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (Ἰδε Παράρτημα) καὶ ἡ ἐκ τοῦ Μηναίου. Δόξα τὸ Νεκρώσιμον—Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον κτλ. τῆς Προηγιασμένης.

ΤΗ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐν ᾗ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΓΕΡΟΝΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Κ. Κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΝ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρεξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου β, καὶ τὰ ἐξῆς 4 προσόμοια τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας . . .»

 Π ο ι ο ι ο ι ο ις ευ φη μι ω ων Ἦχος Δι

 α α α α α σμα α α σιν νυ μνη σω μεν τον Ι

 ι ι ε ρα αρ χην της Θε ο λο γι ι ι ας την σα

 αλ πι ι γγα το πυ ρι πνουν στο ο ο ο μα της χα

 α α ρι ι ι τος το σε πτον του πνευ μα το ο ος

 δο χει ει ον τον στυ υ υ λον της Εκ κλη σι ι ας

τον α α κρα α α α α δα α α αν τον το
 με ε ε γα α α της Οι μου με ε νη ης α γα αλ λι ι
 ι ι α α α μα τον πο τα μο ον τη η ης
 σο φι ι ι ας του φω τος το ον λυ υ υ υχνον ρ
 τον Α στε ε ε ρα τον φα ει νον ρ τον την κτι ι ι σιν
 πα τα α λαμ πυ υ υ να α αν τα (Δις)

Π οι οι οι ος υ μνω δι ω ων αν θε ε σι στε φα νω
 σω μεν τον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον της ευ σε θει ει ει
 ας υ πε ρ μα α χον και της α σε θει ει α ας αν
 τι ι πα α λον το ον θε ρ μον της πι στε
 ω ως προ στα α α α α τη ην Τον με ε ε

(1). Ἐνταῦθα ὁ Βου γίνεται διατονικός Νη 2, διὰ τῆς ἐκμελείας δὲ (παρὰ-
 χορδῆς) ταύτης ἔχομεν τὸ γλυκὺ καὶ κατανυκτικὸν ἄκουσμα τοῦ πλ. δ' ἤχου, μὲ
 βάσιν τὸν Βου ὡς ἀπὸ τοῦ Νη.—Ἐπειδὴ πολλοὶ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν

γα αν ἦ κα θη γε μο ■ να και αι αι δι δα α

α α ■ α σκα ■ α λον δι την λυ υ υ υ

υ υ ραν ἦ την παν αρ μο ο ο ■ ο νι ■ ο ο ν

του πνε ■ ε ε ε ευ μα α α τος δι την χρυ

σαυ γι ι ζου ου ου σαν γλω ωσ σαν την πη γην τη ην βρυ

υ ου ου ου ου σαν ρ ι α μα των να α μα α τα πι ι

στοι οι οισ τον με ■ ε γα α αν ρ και α

ξι α α γα αστον Γρη γο ο ■ ρι ι ι ο ν

Π οι οι οι οισ οι γη γε νει εις χει λε ε σιν ευ φη

μη σω μεν τον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον της Εκ κλη σι

ι ι ας δι δα α σκα α λον του φω τος του θει ει ει ει

τῆς γραμμῆς ταύτης, συνιστῶμεν ὅπως ἐντοπισθῶσιν οἱ ψάλλοντες καλῶς εἰς τὸ ἀπήχημα τοῦ πλ. δ' ἤχου ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τῆς γραμμῆς ταύτης «Τόν», πρὶν ἢ χωρήσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης γραμμῆς.

ου τον κη η η η ρυ υ υ υ κα τον ου ρα νο μυ

στη ην τη η ης Τρι α α α δο ος το με ε ε ε ε

γα α ῖ των μο να ζο ον των ε ■ εγ κα λω ω

ω ω ω ω πι ι ι ι σμα λι τον πρα α α α α

ξει και θε ω ρι ι α δι ι ι α λα α α α α αμ

πο ο ■ ον τα λι θε ο πα λο νι ι κη η ης το κλε

ε ε ος συμ πο λι τη ην ε ε χο ο ον τα ρ

Μυ ρο βλη η την εν Ου ρα α νοις τον θει ει ει

ο ον ρ και υ περ θαυ μα στον Δη μη η

η η η η η τρι ον

Δόξα. Ἦχος λ π Πα (Re) Ρυθμὸς δίσσημος (0 I) χ

ο ο ο σι ι ι ι ε ε τρι σ μα α α ■

(1). Ἴδὲ ὑποσημείωσιν προηγουμένου τροπαρίου.

κα αρ ς Α γι ω ω ω ω τα α τε ε Πα α α

α α α α α α τερ ο ποι μη η η η ην ο

κα α λο ο ο ο ο ο ο ος και του Αρ χι ποι οι οι

οι οι οι με ε νος Χριστου ου ου μα α θη η η τη ης ἡ

τι θει ει ει ει εις τη η ην ψυ υ χη η η η ην

υ υ πε ε ερ τω ων προ θα α α των Αυ

το ος και νυν Πα τη ηρ η η η μων θε ο

φο ο ο ο ο ρε Γρη γο ο ο ο ο ο ο ο ρι ι ι Γρη

γο ο ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ς Λι αι αι αι

ἡ οὕτω: Γρη γο ο ο ο ο ο Γρη η γο ο ρι ι

αι αι τη σαι πρε σθει ει αι αις Σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου

αι αι αι αι αι αι τη ησαι ~ Πρε σθει ει ει ει

ει ει ει ει ει ■ αι αις σου ᾗ δω ρη θη η η

ναι η μι ι εν ᾧ το με εγα ε ε ■ λε ε

~

Καὶ νῦν :

ο ς

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα. Ἦχος λ̣ ᾧ ἦ Ἠ̣ (Re) Ρυθμὸς Δίσημος (0 1) ~ χ

Η ~ γρη η η η η η γο ο ρο ος γλω ω

ω ω ωσ σα σου ω κ̣ προς δι θα σκα λι ι ι ι ι ι

(Δ) Δ ~ αν ᾧ εν τοις ω σι ι ι ι τω ων κα αρ δι ι ι

ω ω ω ω ων ε εν η η η χου ου ου ου σα ᾧ

τας των ρα θυ υ υ μω ων ψυ υ χα ας δι α α α

νι ι ι ι ι ι στη η δι α νι ι στη σι ᾧ

(Δ) ~ και θ̣ ο φθο ογ γοις λο ο ο ο γοις Σου ου ᾧ

(N) κλι ι ι ι ι ι ι ι μα α αξ γη κλι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι μα αξ ε ευ ρι ι σκε ε

6 ται αι λ τους εκ γη η ης προς θε ο ο ον α να

φε ε ε ■ ε ε ρου ου ου σα δι δι ο Γρη

η γο ο ο ο ο ο ο ο ρι Γρη η η γο ο ρι ι

(Γ) Δ θετ τα λι ι ι ι ι α α α αξ το θα ■

αυ μα α δι μη πα α ■ α αυ ση πρε σβε ε ■ ε ευ

ων Χρι ι ι στω ω γη φω τι σθη η η ναι αι τω ω

θει ει ει ει ει ει ω ω φω ω ω τι ι ι ι ι ι

του ου ους υ μνου ου ου ου ουν τα ■ α αξ Σε

Καὶ νῦν: Ἀνόμευτε Παρθένη. — Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα τοῦ Ἀγίου πνεύματος

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ q Εκ κλη σι ας

το στη ρι γμα και Δι ι θα πα λε ο των Μο να στων η

καλ λο νη q των θε ο λο γων υ περ μα χος ■ προ ος

μα χη τος ο Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε q θε ο σα

λο νι κης το παυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος ο

I κε τευ ε δι α παν τος q σω θη ναι τας ψυ υ χας

η η μων

Καί νυν :

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τὸ «θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, Εὐλογητάρια, Ἀναβαθμοί, Κανόνες Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (ζήτησι εἰς τὸ Παράρτημα) καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς, «Τὴν Τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοὺς Αἶνον: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἀγίου τὰ ἐξῆς προσόμοια εἰς ἄργρον Εἰρημολογικὸν μέλος.

Ἦχος α' q Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· Αἰνεῖτε Αὐτὸν q

εν χορ δαι αι αις και αι ο ορ γα ■ ■ νω ω ο

την μα κα ρι ι ι αν εν κο ο σμω ζω η ην

δι η η η νυ σα ας q και νυν των Μα α κα

ρι ι ι ι ι ων Ἰ συν ευ φραι αι νει ει τοι οis δη

η η η μοis q και γην την των πρα ε ε ε ων

ως πρα οs οι οι κεις Ἰ I ε ρα α α αρχα α Γρη γο

ρι ε ε q χα ριν θαυ μα α των πλου τει

ει εις δε πα ρα θε ε ου Ἰ ην πα ρε ε ε χεις

τοις τι ι μω ω ω ω σι ι ι Σε

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις..

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν χεῖλη δὲ ἀνδρός

ε πι στα αν ται χα ρι ι τας Ἰ

Ο ρ θο δο ξι ι ι ας τα δο ο γμα τα α α

τε φυ υ υ τευ σα ας q κα κο δο ξι ι

Ma α α α καρ Ἰ τε μω ων τα ας α α κα

α α αν θα ας q και πι στε ως τον σπο ο ο ο ο ρον

πλη θυ υ υ να ας κα α λως τη ε πομ βρι ι

ι ι α α των λο ο ο γων Σου ου q ε κα το

στε ευ ον τα στα α χυν ως πρα κτι κο ος γε ω ωρ γο ος

Θε ω ω προσ η η η η νε ε εγ κας π q

Στίχ. Οι Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην

και οι Ο οι οι Σου α γα αλ λι α σο ον ται

την του α με εμ πτου ου Σου βι ι ου Μα

α α α α αρ λαμ προ ο ο τη τα α q ε θαυ

μα σαν Α α γγε ε ε λων και αν θρω ω πω ων οι οι

δη η η η μοι οι q και γαρ τη προ αι ρε ε ε ε ε

σει στερ ρο ο ος Α α θλη η η της και α σκη

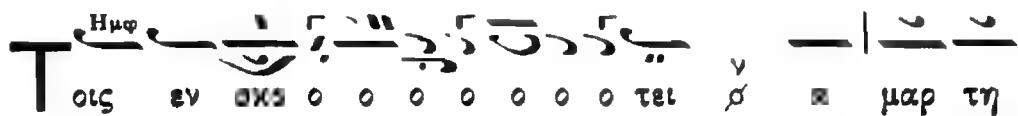
τη η η ης α να ε ε δει ξαι αι q και

I ε ρα αρ χη ης και α α ξι ος λει του ουρ γος του

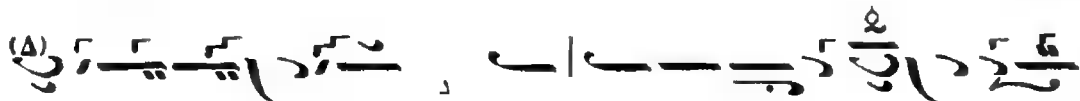

Θε ου ου και φι λο ος γνη η η η σι ι ι ος

Δόξα τῶν Ἀένων. Ἦχος λ̣α̣ Πα̣ (Re) (Δίσσημος) χ̣

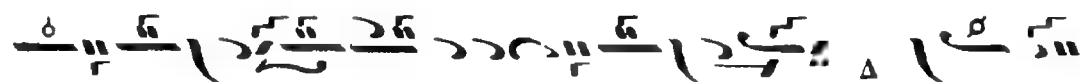
οις εν σκς ο ο ο ο ο ο ο ο τει ρ μαρ τη

μα α α α τω ων ρ πο ρευ ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νοις Δ ψω ω ω ω ω ω ως η η α

νε ε ε τει λ α ας Χρι ι ι στε Δ τω ω

ω ω ω και ρω ω ω ω της ε ε γ κρα τει ει ει

ας και την ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

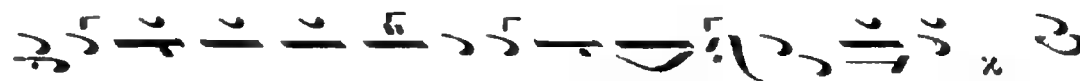
ση η μον η η με ε ε ε ε ραν του Πα α α α

α α α α α α α α α α θου ου ου του Πα α

θου ους Σου ου ου ου ου ου ου ρ δει ει ει ει ει ξον

η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι να α βο ο ω ω ω ω ω ω με εν

Σοι π (κ) Α να α α στα α Α Α να α

α α α στα ο ο θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ρ ρ

λε ε η σο ο ον η η η μας

Και νῦν :
Ὑπερευλογημένη.

Ἐν τῇ Εἰσόδῳ Ἀπολυτίκια : τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. -- Εἰς τὰ Δίπτυχα τὸ ἐξῆς *Μεγαλυνάριον* τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου

Της θε ο λο γι ι ι ας Ἦχος Δι

τον θη η σα ■ αυ ρο ο ο ον και αι αι τω ων

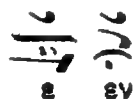
θε ■ ■ ο λο ■ ■ ο γω ωων α νε πι ι ι λη

πτον ■ ο δη η η γον τον θει ■ ο ον ον Ποι οι

οι με ■ ε να α και λει ■ ει του ργο ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ου Γρη γο ο ο ρι ι ι ■ ■ ■

ον τον με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ■

ΤΗ Β' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΕΣΠΕΡΑΣ)

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» 4 Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου (ζήτησι ἐν τῷ Παραρτήματι), καὶ τὰ ἐξῆς 3 Προσόμοια τοῦ Τριψδίου ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίᾳς . . .»

Α με τρη τα Σοι πται αι σας ^Δ ἦ ^Υ ἦχος λ ἦ ἦ

α με τρη η τους κο λα σεις εκ δε χο μαι ἡ βρυ γμον ο δο

ο ον των ⁶ και κλαυ θμον ■ πα ρα κλη τον ἡ γε εν ναν πυ

ρος ^Δ και ⁶ ο τος και ταρ τα ρον ^Υ Κρι τα α δι και

ο τα τε ἡ ⁶ δα κρυ ■ ουν μοι δω ρησαι ^Δ ο πως ευ ρω

την α φε σιν ἡ και ⁶ κων μου την λυ ^Δ υ υ σιν ἦ νη

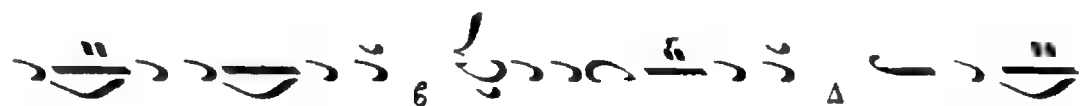
στε ε ε ευ ων και κρα ζων Σοι ^Δ ἦ ^Υ Δε σπο τα Χρι στε ηη

οι κτει ρη σο ο ον με ἡ δι α με ε γα και πλου ου σι ον

ε ε λε ε ος ^Υ ἦ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ^Υ
ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . . ἦ

Ε με τον πλα νη θε εν τα ^Δ ἦ ■ πι ο ο ρη

δει νων πα ρα θα σε ων κ ζη τη σον Δο ο γε ῖ και προς Σε

α να κα λεσαι κ η θη πο νη ρα ς εκ της δι α νοι

ας μου μα κρα α πο θου με νος ῖ θνη ζαν τα πα λιν ζω

ω σον ῖ και νη στει α κα θα ρι σον κ εν κλαυ θμω δι η νε

κει βο ω ω ω ν τα και λε γον τα ῖ Δε σπο τα Χρι στε η η

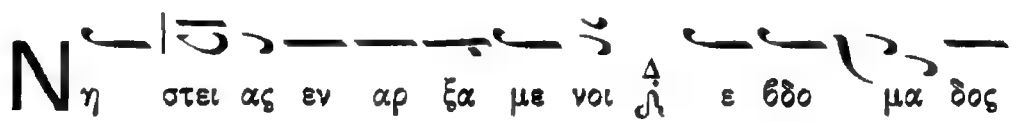
ε λε η σο ο ον με κ δι με ε γα και πλου ου σι ον

ε ε λε ε ος ῖ

Στίχ. Ἀπό φυλακῆς πρωίας
μέχρι νυκτός . . .

ῖ

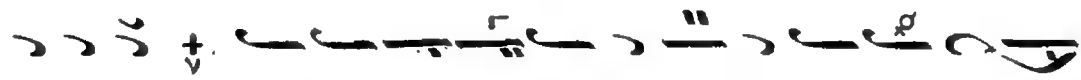
Ν η στει ας εν αρ ξα με νοι ῖ ε θδο μα δος

της τρι ι ι της ῖ την Τρι α δα την σε πτη ην ευ φη μη

σω μεν οι πι στοι ῖ το ε ξης πε ρι χα ρω ως δι ι α

νυ ον τες ῖ της σα ρ κο ος δε τα πα θη α πο μα ρα

να αν τες ς εκ ψυ χης η μων αν θη θει α δρε ψω

με θα ᾄστε φα α α ανους πλε ξα με νοι ᾄ της Κυ ρι ι α ας

των η με ρων ᾄ ι να παν τες τον Χρι στον ως νι κη την η

στε φα νη φο ρουν τες α νυ μνη η σω ω μεν

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης» (σελ. 97). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον Ἀργὸν παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ᾿ ᾄ ᾠ ᾠ (Re) (Τετράσημος) χ

Χ α λι νου ου ου ου ου ου ου ους q α α α α

α α πο ο πτυ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ υ υ υ

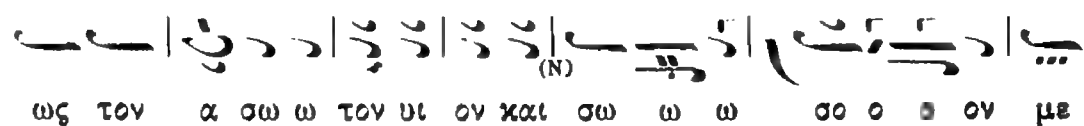
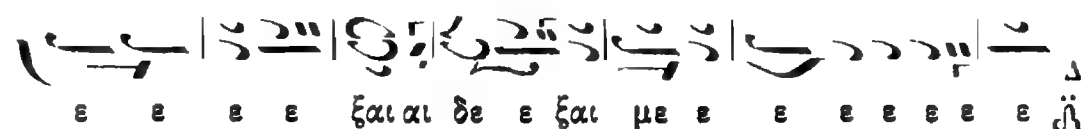
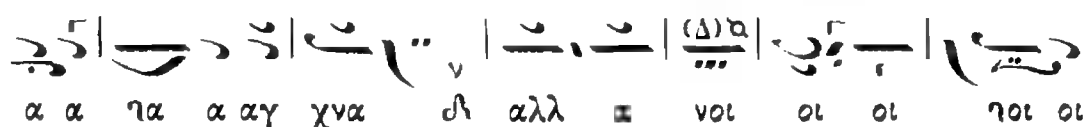
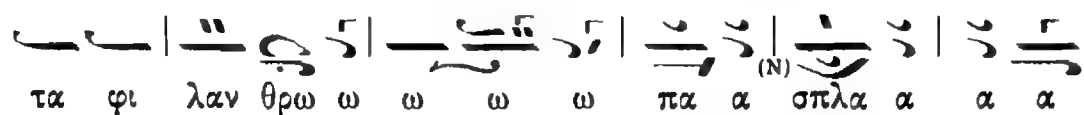
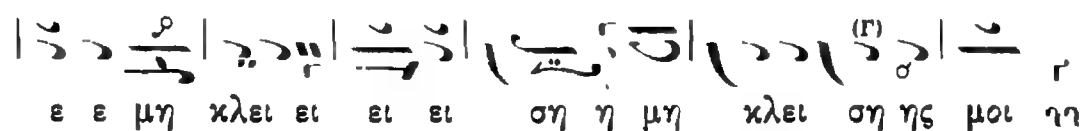
υ υ υ σας του ου ου ου ου ους Πα τρι ι ι τους πα

τρι ι κου ου του ου ου ους ᾄ α στα α α τω φρε

ε ε νι ι ι ι ι ι ι ι ᾄ τοις κτη νω δε

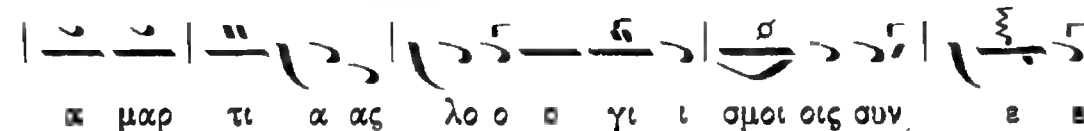
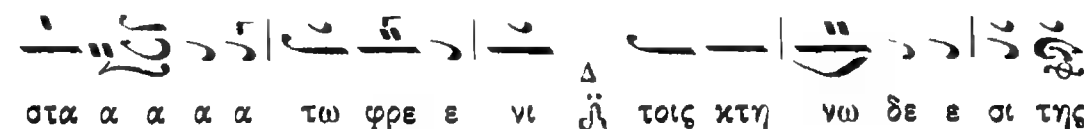
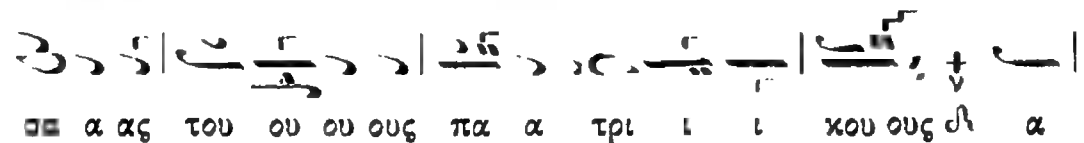
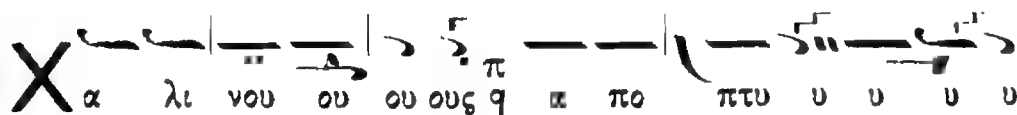
ε σι της α μαρ τι ι ι ι ι ι ι α α α

ας λο ο α ο γι σμοις ου υ υ υ υ νε ε ζη η η η

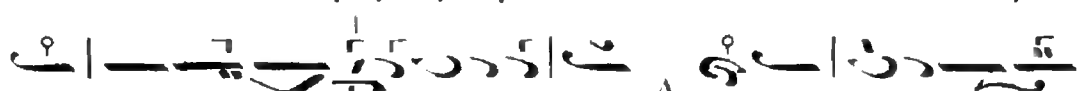

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...»

Τὸ ἀνωτέρω Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος λη' Ἡ (Re) (Τετράσημοι) χ

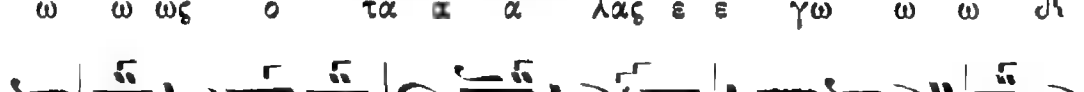

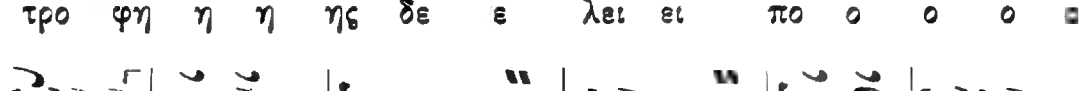

 ε ε ε ε ζη η η η σα ρι ο ο ο λον μου

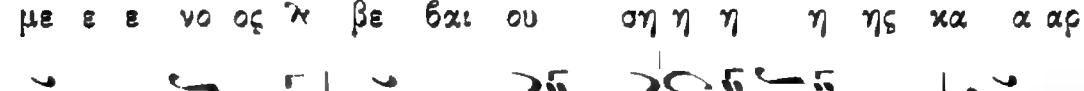

 τον βι ι ι ι ι ι ι ον ρ θα πα νη η η η

 σα ας α σω ω ω ω ω ω ω τω ω

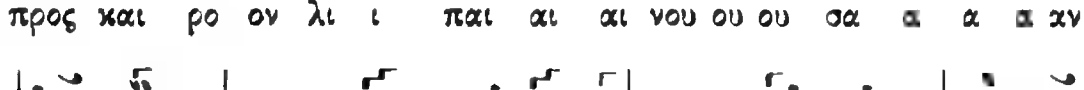

 ω ω ως ο τα α α λας ε ε γω ω ω ρι

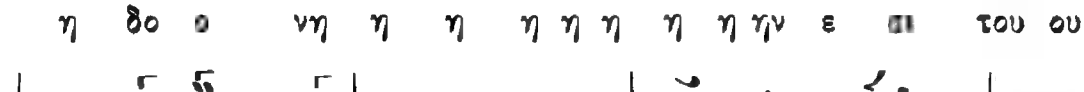

 τρο φη η η ης δε ε λει ει πο ο ο ο

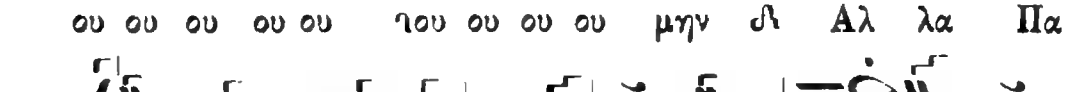

 με ε ε νο ρς λ βε θαι ου ση η η η ης κα α αρ

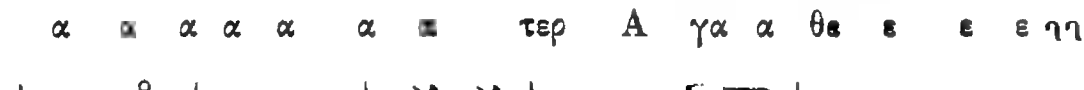

 δι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι αν ρ

 προς και ρο ον λι ι παι αι αι νου ου ου σα α α αν

 η θο ο νη η η η η η η η ην ε του ου

 ου ου ου ου ου του ου ου ου μην ρι Αλ λα Πα

 α α α α α α τερ Α γα α θε ε ε ε η

 μη η κλει ει ει ει ση η μη κλει ει ση ης

μοι η τα φι λα α αν θρω ω ω ω πα σπλα α αγ

χνα α α α λ λ π νοι οι οι οι οι οι οι οι ξας δε ε ε

ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι αι δε ε ξαι αι αι

με Δ η ως τον α σω ω τον υι ο ον και σω ω

ω ω ω ω σο ο ο ον με Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς μετὰ τοῦ στίχου
«Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...»

Εἶτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε...» Δόξα καὶ νῦν
«Τὰ οὐράνια ὕμνοι Σο» (σελ. 169). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν τῇ
Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104 — 107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤ')

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος Δι (La) χ

Π α α τε ερ Α γα α θε παν των ων μοι δε ε δω ω

κας ε γυ μνω σε ε με ε η η η α α α φρο συ υ υ υ

νη η ε μα κρυ υν θη ην α πο ο Σου και ε

δου ου λε ευ σα ξε ε ε ε νω ω πο λι ι ι τη

ζω α α μο χθη η ρα ε βο ο ο ο ο σκη η η η

η η σα και της αυ των τρο φη ης ουκ νε ε

πλη η ακο ο ο μην δι ε δρα α μον προ σ

Σ ε ε γι νω σκω ων Σου τη η ην ε ευ σπλαγ

χνι ι ι ι αν σκε ε ε πα α σο ο ν μου την

γυ υ μνω αι εν τη φι λαν θρω πι Σου και

σω ω ω σο ο ν με (Δις)

Είτα τὸ «Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων» (ιδε παράρτημα), τὰ β Ἑσπέρια «Νηστείαν ποθήσωμεν», τοῦ Μηναιῶν κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 118).

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤ')

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος Δι (La) Δίστημος χ

Π α τε ρα Σε τον Κτιστην πι γρα φε σθαι τολ μω

ω ω Κυ υ ρι ι ζω ον υ παρ χω ων γη γε ε

νες της Σης με τε χω ω ων ο ο ο νος

και της υι θε σι ας δι ι η η μα αρ τον σω

 τω ω ως βι ω ω σας και τη λη η η θη των Σω ω ω

 ω ων θα ω ω ρε ων ρ θα πα νη η σα ας τη ην πε

 ρι ι ου οι ι ι αν Μη ουν πο κη ρυ ξη ης με

 ο τον Σο ον ε ε ευ δο κη η σας Υι ο ον μο ο

 ο νο ο γε ε νη Σταυ ρον υ περ ε μου σα αρ

 κι και θα α α να τον υ υ πο μει ει ει ναι

 αλ λα α α βελ τι ι ω ω ω σας οι κει ω ω σον Σαυ τω

 Φι ι λα α αν θρω ω ω πε

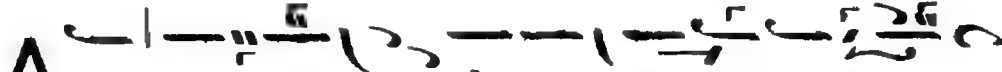

(Δίς)

Είτα τὸ Μαρτυρικὸν «Χοροὶ Μαρτύρων» (ιδεῖ ἐν τῇ Παραρτήματι) κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112-113).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤΉ)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (ιδεῖ διατόπωσιν σελ. 112-113) ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου»

Ἦχος ᾠ Πά (Re) Δίσσημος χ

 Α σω ω ω τως δι σπει ει ει ει ρας

 τον πατρι μο ο ο εν μου ω πλου ου ου τον ρη

μο ο ος γε γο ο να κ εν τη χω ρα οι κη η η σας των

πο νη ρω ω ω ω ν πο ο λι ι ι των q

και τη α λο γι α ω μοι ω ω ω ω θην α νο η η η

τοις κτη η νε ε ε σι q και ππ σης γε γυ μνω ω

μαι αι αι αι θει ει ας χα α α ρι ι ι τος q δ'

ο ε πι στρε ε ε φα ας βο ο ο ω ω ω Σοι α

τω ευ σπλα γχνω ω και οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι α

η η η η η μα αρ το ον δε ξαι αι με Με τα νο

ου ου ουν τα α ο θε ε ος α και ε λε ε ε ε η η σο

ο ον με (Δις) Το Μαρτυρικόν «Ἱερὰ Ἐμφυα» (ἰδὲ Παράρτημα) τὰ ■ Προσόμοια πρὸς τὸ «Ὅλην ἀποθέμενοι» καὶ τὸ ἐξῆς (Εἰρηολογικῶς)

A πο στο λοι του ου Σω τη ρος ἤχος α Δι

φω στη ρες Οι οι κου με νης Ευ ερ γε ε ται και σω ω ω

σται ⁶ οι Θε ου της δο ο ξης ως Ου ρα νοι δι η
 γη το ρες ^Δ και πε ποι κιλ με νοι τοις αστροις τω ων θαυ
 μα των ⁶ και τοις τε ρα σι των α σε ων ⁶ εκ τε
 νως ^Δ υ περ η μων ^Δ τας τη ρι ι ας Κυ ρι ι
 ω προ σκ γε τε ⁶ εις ο σμη η ην α χραν τον τας ευ χας
 δε χθη ναι η μων ^Δ και α ξι ω θη ναι τον ζω η φο
 ρον Σταυ ρον και προσ πτυ ξα σθαι και βλε ψαι φο βω παν
 τας ⁶ Αυ του τη προ σκ κυ νη σει κα τα πεμ φον η
 μιν τα λε η Σου Σω τη ηρ ως φι ι λα αν θρω ω
 πο ος

4 εκ του Μηναλου κτλ. κατά την διατύπωσιν (σελ. 112—118).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΓ')

Είς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατύπωσιν σελ. 112—118)

Ἰδεόμελον Ἦχος ^λ ^π Πα (Δ'σημος) ⁷ χ
 Η ^Δ εν τω ξυ λω ω του Στα αυ ρου ^Δ κρε μα σθει

σα ζω η η τω ω ων α α πα α αν των Χρι στε

ε ε ο θε ε ε ος ρ ζω ο ποι η σο ον μου

την ψυ υ χην τε θα να τω με ε ενην ρ τοις πα ρα

πτω ω ω ω μα α α α σι και μη παν τε λωσ α

πο λε ε σθαι το Σον συγ χω ρη η σης προ θα α τον

ο Ποι μη η ην ο κα α α λος α πε σκι ι ι

ι ιρ τη η η σα α γαρ ρ των Σω ω ω ων ε εν το

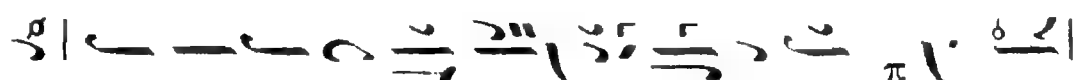

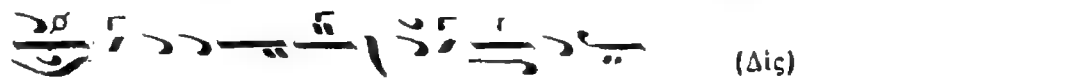
λων ρ τον της α να μαρ τη σι ας πλου ου ου τον

Ον δω ρη σω μοι δι ι ι σκο ο ο ορ

πι ι σα φι λα μαρ τη η η η μο ο νι προ ο αι

ρε ε ε σει δι ε φθα ρην τε και ε ε ε θδε λυ

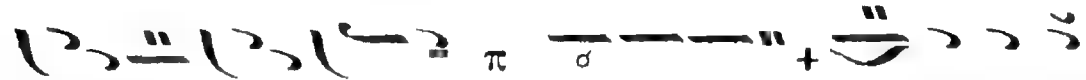

υ υ χθην εν τοις της σω τει ει ει ει α ας

 ε πι ι ι τη δε ευ μα α α σι Αλλ

 κ να και νι ι σο ο ο ον με ε ηη προ ος με

 τα α α νοι α αν ελ κυ υ υ υ υ σας χ μο νο ος

 πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ος (Δις)

Τὸ Μαρτυρικὸν «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε» (ιδεὲ Παράρτημα), τὰ 3 Ἑσπερία προσόμνια κτλ. κατὰ τὴν διατύπωσιν (σελ. 112—113).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ)

Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ τῆς Προηγιασμένης (ιδεὲ διατύπωσιν σελ. 112—113) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος Γα (Δόσημος) χ
 Α σω του δι ι κην π πε ε ε ε ε ε στην της

 χα α α α α ρι το ος Σου ου ου Κυ υ ρι ι

 ι ε ηη και τον πλου τον θα πα νη η η σας δι της

 χρη στο τη η το ος ρ ε πι Σε ε Ε δρα π μον

 Ε ε ε ε ευ σπλαγ χνε ε κραυ γα α ζωων Σοι οι ηη

 ο θε ε ος η η μα αρ το ον ρ ε λε ε η σο

του θα κτυ υ λου ου ους πι μα τω ω ω ω ω ω ω

ω ω σας ταις α φε σι ι ι ι μεις η η μι εν q

ω ω σας ταις α φε σι ι ι ι μεις η η μι εν q

ω ω σας ταις α φε σι ι ι ι μεις η η μι εν q

βα σι λι κω ω ως υ υ υ υ πο γρα α x α ψαι x

βα σι λι κω ω ως υ υ υ υ πο γρα α x α ψαι x

φι λα αν θρω πευ σα α α α α με ε ε ε ε ε

φι λα αν θρω πευ σα α α α α με ε ε ε ε ε

νο ος q μη πα ρι ι ι ι ι ι ι δης η η η

νο ος q μη πα ρι ι ι ι ι ι ι δης η η η

μα ας η η κιν θυ νε ευ ο ον τα ας και πα α α α α

μα ας η η κιν θυ νε ευ ο ον τα ας και πα α α α α

λι εν η η την α α α α α πο ο Σου δι ι α α

λι εν η η την α α α α α πο ο Σου δι ι α α

στα α σι εν Αλλ οι κτει ρη σο ον μο ο ο ο ο

στα α σι εν Αλλ οι κτει ρη σο ον μο ο ο ο ο

ο ο νε j Μα κρο ο ο θυ υ Μα κρο ο ο θυ υ

ο ο νε j Μα κρο ο ο θυ υ Μα κρο ο ο θυ υ

με q το ον ε εν πε ρι στα α α σει ει λ α ο

με q το ον ε εν πε ρι στα α α σει ει λ α ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον Σου j και α να α α α α

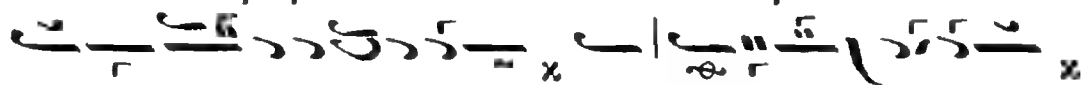
ο ο ο ο ο ο ο ο ον Σου j και α να α α α α

η ούτω ; την α πο ο Σου δι α α στα σιν η η Αλλ

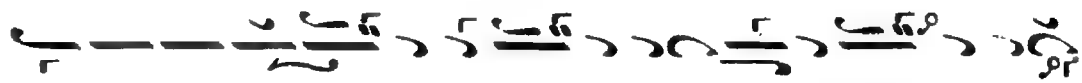
η ούτω ; την α πο ο Σου δι α α στα σιν η η Αλλ

α α α στη η και α να α α στη θι ι ι ι

ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ῥ πο λε ε μη η σον

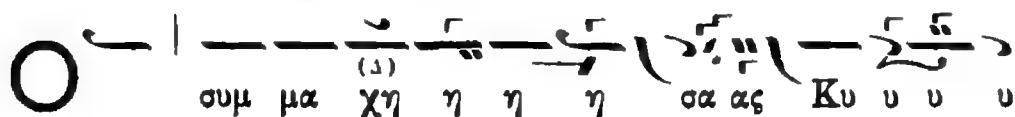
τους πο λε μου ου ου ουν τα ας η η η μα ας ως

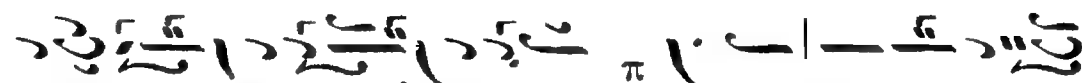
Παν το θυ υ υ υ υ υ υ να α α α μος

Καὶ νῦν : Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. — Ἀπόστιχα : Τὰ Ἀναστάσιμα.

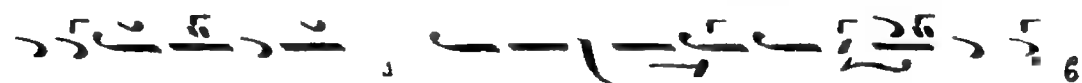
Δόξα — Καὶ νῦν. Ἦχος ᾠ Πά (Re) Ἰσοκράτης ἐκ τοῦ Δ λ

συμ μα χη η η η σα ας Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι Κυ υ υ ρι ι ε ρ τω πρα ο τα α α

α α τω Δα α βιδ ᾠ υ πο τα α α α ξαι αι κ

τω ο ον αλ λο ο ο ο φυ υ υ λον ρ τω πι στω

ω οι η μων Βα σι ι λει ει ει ει ει συ υμ πο ο ο

λε μ μη η η σον ᾠ και τω ο ο πλω του Στα α αυ

ρου ου ου ηη κα τα θα α λε ε ε του ους ε χθρου

ους η η ημων q δει ει ξο ο ον Ε ε ε ε ε ευ

σπλα α αγ χνε ε ε ε εις η η μας Δ τα Αρ χαι αι ■

α α Ε λε ε ε η η η η Σου q και γνω ω τω

σαν α λη η θως Δ ο τι Συ ■ θε ε ε ο ο ο

ος η η και εν Σοι οι οι οι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο

τε ες νι ι ι κω ω ω ω μεν q πρε σβευ ου ου ου

ου σης συν η η η η θω ως κ της Α χρα α αν του ου

Σου Μη η τρος Δ δω ρη θη η η η ναι αι η η

η μι ιν το με ε γα ε ε λε ε ο ο ο ο ρς

Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα τοῦ Σταυροῦ

Σω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον Ἦχος α' q

Σου Δ και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν Σου q νι ι

κας τοις βα σι λε ευ σι κκ τα βαρ θα α ρων δω ρου με νος q

και το Σον φυ λα α ατ των Ἰ δι α του Σταυρου Σου Πο

λι ι τε ευ μα

Καί νυν :

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου Σοι . . .

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ : Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ «Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (πρὸς τὸ : Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς) δις· Εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται. Ὑπακοή. Ἀναβαθμοί.

Καταβασίαι. Ἦχος α' π Ὠδὴ Α'

Ο θει ο ο τα τος προ ■ τυ υ υ πω σε

ε ε πα α α ■ λαι αι Μω ω ω ση ης ε εν Ε ε

ρυ θρα α θα ■ λα α α σ ση η Ἰ δι α δι

θα ■ ■ σας Ι σρα α ηλ Ἰ τω Σταυ ρω ω Σου ου την

υ γρα αν τη η ρα α α α θω ω τε ε ■ μων ρ

ω δη η η ην Σοι ε ε ε ξο ο δι ι ι ον Ἰ

α να με ελ πω ων Χρι ι στε ε ε ε ■ ο θε ε

■ ος

ΩΔΗ Γ'

π
η

Στε ρε ω σον Δε ε σπο τα Χρι ι στε ῤ τωΣταυ
 ρω ω ω Σου ου ῥ εν πε ε τρα α με ε ε ε τη η της
 πι ι ι στε ε ε ω ως ρ μη σα λευ θη η η
 ναι το ον νουν ῤ ε χθρου ου προ σβο λαι αις του δυσ με νου ε ς
 Ὁ δεξιός ο νο ος γα αρ ει ει Α α α ■

γι ι ι ος π
ΦΔΗ Δ' ρ
 Ε πι Σταυ ρου ου ου ου σε ε ε δυ να α τε ῤ
 Φω στη ηρ ■ με ε γα α ας κα α τι ι ι δων ῤ
 τρο μω ε παρ θει ει εις τας α κτι ι ι νας συν ε ■ ε ε
 στει ει λε εν ■ ε κρυ υ υ ψε ρ πα α σα ε
 ε ε κτι σι ι ις υ ■ μνη η η σεν εν φο ■ θω
 την Ση ην μα α κρο ο θυ υ μι ι ι α αν ρ και ■

πληρωωωθηη ηηηγητηςΣης αι αι νε ε

ε ε σε ε ως

π
ΦΔΗ Ε' ρ

Ο ρ θρι ι ζο ον τες Σε α νυ μνου ου ου ου με εν Σω

τη ηρ του ου ου α ο ο σμου ρ ει ρη η νην

ευ ρα α με ε νοι οι τω ω Σταυρω ω ω ω Σου ρ δι

ου ου α α νε και αι αι νι α νε και αι νι ι σας το

γε ε νο ος το α αν θρω ω πι ι ι ι νον ρ φω ως

προς α νε ε ε σπε ρο ον α α α γων η η

η μας

π
ΦΔΗ ΣΤ' ρ

Τ ον τυ υ υ πον του θει ει ει ου Στα α αυ

ρου ου ου ου Ι ι ω ω ω νας ρ εν κοι λι ι ι ι

του κη η η η η η η η τους ρ τε τα με

ναις πα λα α α μαι αις προ ο ο ■ δι ι ■ χα α ρα α α

π ξε ε ρ και α α νε θο ο ρε σε σω σμε ε ε νος

του θη η ρος Δ τη θυ να α α μει ει ■ Σου Λο ο

ο γε

π
ΦΔΗ Ζ' ρ

Φ λο γω ω σε ■ ως ■ Παι αι αι θα ρυ σα α

με ■ νο ος Δ σα αρ κα α προ ος λα βο ■ ο με

π νο ος ρ η ηλ θες ε ε πι ι γης ρ και αι αι ■

εν Σταυ ρω ω προ ■ ος η η λω ω ω θεις Δ σω τη

ρι ι ι αν η μι ιν ε ■ δω ω ρη η η η σω

ω Χρι ι ι στε ρ ■ μο ■ ο νος ευ λο γη το ■ ος

των Πα α α τε ε ■ ε ρων Δ θε ο ος και υ

υ πε ρ ε . ε ε εν δο ■ ο ξος
ΦΔΗ Η' π ρ

Αἰνοῦμεν Δ
Εὐλογοῦμεν και προ σκυ νου με εν τον Κυ ρι ι ον Δ

Χει ει ρας εν τω λακ κω βλη η θεις π q των λε ο ο

ον των πο ο τε ε ε ο με ■ ε γας εν προ

ο φη η η ται αις στη σταυ ρο ει δω ως εκ πε ε τα α

σας Δα νι ι ηλ στη α θλα θης εκ τη ης του τωων κα τα

βρω ω ω ω σε ε ως σε ε ε σω ω ω σται αι q π

ευ λο γω ων Χρι ι στο ο ο ον το ον θε ■ ο ον εις

του ου ους πι ω ω ω να α α ας

Αἱ αὐταὶ Καταβασαὶ σύντομοι. ΦΔΗ Α' π q χ

Ο θει ο ο τα τοσ προ ■ τυπω σε πα λαι Μω σης

ε εν Ε ρυ θρα θα λα ■ ση στη δι α βι βα σας

Ι σρα ηλ στη τω Σταυ ρω Σου την υ γραν τη ρα ■ δω τε

μων π ω θη ην Σοι ε ξο δι ον ᾱ να με ελ

πων Χρι στε ε ο θε ο ος π

Ἡ αὐτὴ ᾠδὴ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένη γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ π

Ο θαι ο α τα τος προ ε τυ υ πω σε

πα α λαι Μω ση ης ε εν Ε ρυ θρα θα λα ας

ση ᾱ δι α θι θα α σας Ι ορα ηλ ᾱ τω Σταυ ρω ω Σου

την υ γρα αν τη ρα α α εδω ω τε μων π ω θη η ην

Σοι ε ξο ο δι ον ᾱ να με ελ πων Χρι στε ε ε

ο θε ο ο ο ος

ΦΔΗ Γ' π

Σ τε ρε ε ω σον Δε σπο τα Χρι στε ᾱ τω Σταυ

ρω ω Σου εν πε ε τρα με τη της πι στε ως π μη η

σα λευ θη ναι τον νουν ᾱ χθρου ου προσδο λαις του θυα με

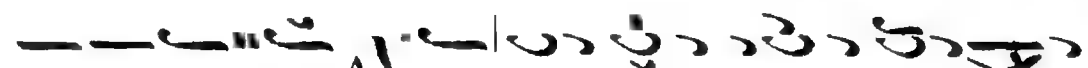

 νους ^Δ μο νος γαρ ει Α α γι ι ος π
 ς ΦΔΗ Δ' ρ

Ε
 πι Σταυ ρου ου ου Σε ε Δυ να τε ^Α π
φω

 στηρ ο με γας κα τι δω ων π
τρο α α μω ω παρ

 π' π
 θεις κτι ι νας συν ε σται λεν κρυ φε ρ

 πα α σα δε κτι ι σεις υ μνη π
εν εν φο ο α δω την σην μα

 κρο θυ μι ι π
εν και γαρ πλη σθη η γη της Σης αι νε ε

 σε ε ως π
ΦΔΗ Ε' ρ

Ο
 ρ θρι ι ζο ον τες Σε α νυ μνου ου ου μεν Σω τηρ του

^Δ π
 κο ο σμου ρη η νην ευ ρα α με ναι τω Σταυ ρω Σου ρ

 δι ου ου α α νε και νι σας το γε νος το αν θρω πι

 νον π
φω ως προς α α νε σπε ρο ο ον α α γων η

 μα α ας π
ΦΔΗ ΣΤ' ρ

Τον τυ υ υ πον του θει ει ου Σταυρου Ιω να ας
 εν κοι λι του κη ητους τε τα με ε ναις πα
 λα α μαις προ δι ε χα ρα ξε q και α νε ε θο ρε
 σε σω σμε νος του θη ρος ρ τη δυ να α μει Σου Δο ο
 ο γε

π
 ΩΔΗ Ζ' q

Φλο γω ω σε ως ο Παι δα ας ρυ σα με νος σαρ κη
 προσ λα βο με νος ηλ θες ε πι γης q και αι εν
 Σταυρω προσ η λω θει εις σω τη ρι ι ι ι αν η μι ιν
 ε δω ρη η σω Χρι στε q μο ο νος ευ λο γη τος
 των Πα τε ρων θε ος και υ πε ρ εν δο ο
 ξος

π
 ΩΔΗ Η' q

Αἰνοῦμεν

Δ
 Εὐλογοῦμεν ἢ και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ἢ

Χ^Δ ει ει ει ρας ^χη εν τω λακ κω βλη θει εις των
λε ον των πο τε ^Δη με γας εν Προ φη η ταις Σταυ
ρο ει δω ως εκ πε τα σας Δα νι ηλ ^Δη α θλα θη ης
εκ της του των κα τα θρω ω σε ως σε σω σται ^πη ευ λο
γων Χρι στο ον τον Θε ον εις τους αι ω ω ω να α
α α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ
κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακὰς (σελ. 18) καὶ στιχολο-
γοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν»

^Δη Τ^π ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου θι ι ι μι και
εν δο ξο τε ε ραν ^Δη α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^πη
την α δι φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν ^Δη την
ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^πη
Τ^π ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου Τὸ γ' καὶ δ' ^Δη
διμ ^Δη και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δη

την ■ δι ■ φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν ^Δ την

ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^Δ Τὸ ε' καὶ ς' ^Δ

την ^π τι μι ω τε ραν των Χε ρου διμ ^Δ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ⁽¹⁾ ^Δ την ■ δι α

φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν ⁽¹⁾ ^π την ον τως

Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π ^q

Καταβασία, της Θ' Ὁδῆς (Ἀογὴ) ^π ^q

Ω Μη η η τερ Παρ θε ■ ε νε ε δι και Θε

ε ε ■ ο το ο κε α ■ α ψε ε ευ δη ης ^π ^q

η τε κου ου ου ου σα Α φθο ο ο ρως Χρι στο ο ο

(1). Τὴν γραμμὴν ταύτην διηρέσαμεν εἰς δισήμους πόδας, ἵνα τηρήσωμεν τὴν ἐνό-
τητα τοῦ μέτρου τοῦ ὅλου τροπαρίου, ἀλλὰ καὶ χάριν ῥυθμικῆς ποικιλίας. Τὸ αὐτὸ
ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τοῦ Ἀπολυτικίου «διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα». Ἀντιθέτως δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ δύο τρισή-
μους πόδας κάμνοντες τὴν ἐξῆς διαίρεσιν :

την ■ δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π ^q την

ον το ον θε ο ο ον η η η μω ων η το ο ο ον

ε εν Στα αυ ρω ω ω ω υ υ ψω θε ε εν τα

σα α αρ χι ῥ Σε ε ε ε οι οι πι ι ι στοι

οι οι οι α α παν τε ες α ξι ι ι ω ως ῥ

συν του ου τω ω νυ υν με γα α λυ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε Η αὐτὴ σύντομος π χ

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε νε ε ῥ και

θε ο το κε α ψευ δη ης η η τε κου σα Α φθο ο ρως

Χρι στον τον θε ον η μων η τον εν Σταυ ρω ω υ ψω

θεν τα σαρ χι ι ῥ Σε ε οι πι στοι οι οι α παν τες α ξι

ως ῥ συν του τω νυ υν με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Η αὐτὴ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναγελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) π χ

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε ε υ ε δ και
 θε ο το ο α ψευ δη ης q η τε κου ου σα Α
 φθο ο ρως Χρι στο ο ον τον θε ο ον η η μων q
 το ο ον εν Σταυ ρω ω υ ψω θε ε εν τα σαρ κι ι δ
 Σε ε ε οι πι στοι οι οι α α παν τες ε ξι ι ι
 ως δ συν του ου τω νυ υν με γα λυ υ υ νο ο χ
 με ε ε εν

*Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον
καὶ τὰ τοῦ Τριφδίου.*

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Τριφδίου προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Δ ό ξ α . Ἦχος λ δ ἦ Νη (Re) Ρυθμός Δίσημος (0 1) χ
 Τ ην υ ψη λο ο ο ο φρο ο να α ε
 γνω ω ω ω μην δ των ε κι στω ων Φα ρι ι σαι αι αι
 ων ρ ο πα α α αν τω ων Κυ υ υ υ ρι ι ο ος δ
 πα ρα βο λι κως εκ φευ γειν τα α α α αυ τη η η ην

ε δι ι ι ι ι ι ι δα α α α ξε ρ και μη η η

υ υ ψη λο φρο ο ο νει ει ν ηη παρ ο ο ο

δει ει φρο νει ει ει ει ει πα α αν τας

παι αι αι αι αι αι δε ε ε ε παι αι δε ευ σεν ρ

υ πο ο γρα α μο ος ηη και αι τυ υ υ υ υ υ υ

πο ο ος ρ ο Αυ το ος γε ε νο ο ο ο με ε

νο ος ρ με ε χρι Στα αυ ρου ου ου ου ηη και θα να

α α του ου Ε αυ το ον ε κε ε ε ε ε ε ε

νω ω σεν ρ Ευ χα ρι στου ουν τε ε ε ε ες

ου ου ουν ρ συν τω Τε λω ω ω ω ω ω ω νη κ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πω ω ω ω ω

ει πω ω μεν Ο Πα θω ω ων υ υ περ η

η η μω ω ων ηη και α πα θη ης δι ι α

μει ει ει ει ναι ας θε ος των πα

θω ω ω ων η μα ας ρυ υ υ υ υ σαι αι και

σω ω ω ω ω σον τα α ας ψυ χα α α α α ας

η η η η μων

Καὶ νῦν :

Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία. Εἶναι καθιερωμένον νά ψάλληται κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν ὡς καὶ τῇ 14ῃ Σβόλου ἀρχὴ *δοξολογία* εἰς ἤχον δ' ἐκ τοῦ Δι (ἁγία) διὰ τὸ μακρὸν ὁμως τῆς Ἀκολουθίας εἴθισται νῦν νά ψάλληται σύντομος *δοξολογία* εἰς τὸν ἤχον τοῦ δοξαστικοῦ (πλ. δ'), ἐπισυνάπτεται δὲ ἀκολουθῶς τὸ Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ εἰς ἤχον δ'. Οὐχ ἦτεον παραθέτομεν ἐκ τῶν ὑφ' ἡμῶν μελοποιηθεῖσων συντόμων *δοξολογιῶν* τὴν εἰς ἤχον δ' ἐκ τοῦ Δι, ἔχουσαν φθε :

Δοξολογία Ἑμμ. Ι. Φαρλέκα

Ἦχος ἁ Δι (La) Δίσημος χ (ἀργῶς)

Α γι α α α α α α ἁ

Δ ξα Σοι τω δει ξαν τι τω φως ἁ δο ξα εν

Υ ψι ι στοις θε ω κ και ε πι γης ει ρη η νη ἁ

εν αν θρω ποι οις ευ δο κι ι ι ι α ἁ

Υ μνου ου μεν Σε Ευ λο γου μεν Σε ἁ προσ κυ νου

νοϛ κ εν δεξι α του Πα τρο οϛ Δ και ε λε η η

σον η μας Δ

Ο τι Συ ει μο νοϛ α γι οϛ Δ Συ ει ει

μο νοϛ Κυ ρι οϛ Δ Ι η σουϛ Χρι στοϛ κ ειϛ δο ο ξαν

θε ου Πα τροϛ Α μην Δ

Κα θε κα α στην η με ραν Ε ευ λο γη σω Σε δ

και Αι νε ε σω το Ο νο μα α α Σου κ ειϛ

τον αι ω ω ω να Δ και ειϛ τον αι ω να του αι

ω ω νοϛ Δ

Κ τα ξι ω σον Κυ ρι εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τουϛ φυ λα χθη η ναι η μας Δ

Ε υ λο γη τοϛ ει Κυ ρι ε ο θε οϛ κ των Πα τε

ρων η μων ^Δ και Αι νε τον ^{π'} και δε δοξα με ε ε

νον το ο νο μα α ^χ Σου ^Δ εις τους αι ω ω νας Α μην ^Δ

ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^Δ κα

θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι Σε ^Δ

Ε ^Δ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ^Δ δι δα ξο ο ον

με ^χ τα δι και ω μα τα α α α Σου (Δις) Το Γ' ^Δ

Ε ^Δ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ^{π'} δι δα ξο

ο ον με ^χ τα δι και ω μα τα α α α α α Σου ^Δ

Κυ ρι ι ε ^Δ κα τα φυ γη γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ω ει πα Κυ ρι ε Ε λε

η σο ο ον με ^χ ι ι ασαι την ψυ χη η ην μου ^χ

ο τι η μαρ το ο ο ον Σοι ^Δ

Κυ ρι ε ε προς Σε ε κα τε φυγον δι θα ξο ο ον

με χ του ποι εν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει

ο θε ο ο ο ο ο ο ος μου Δ

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι ε ε Σου ο ψο με θα φω ω ως Δ

Πα ρα τει νον το λε ο ος Σου χ τοις γι νω

σκαυ σι ε ε ε ε Σε ο χ Α α γι ος ο θε ος Δ

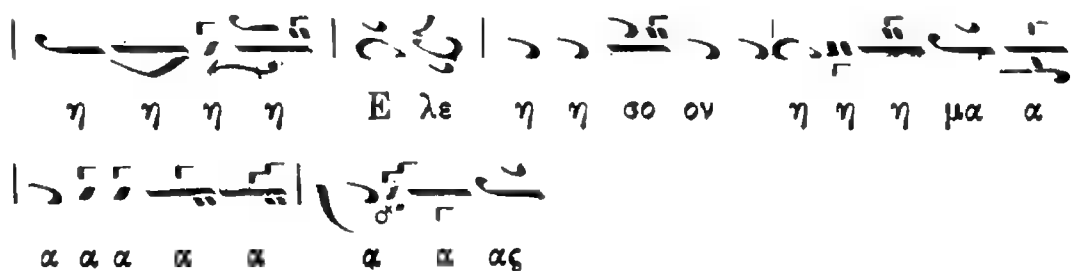
Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος Δ

λε η σον η μας Δ

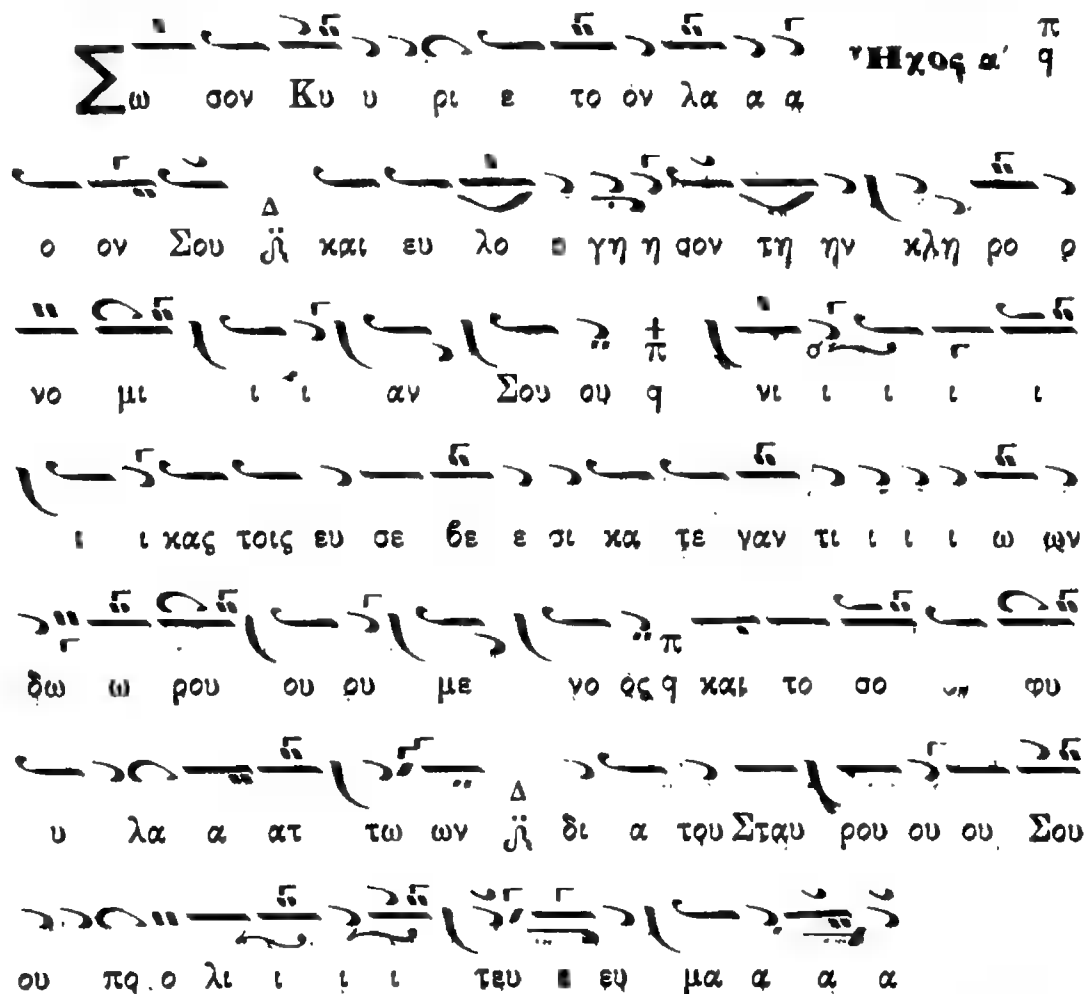
Δο ξα Πα τρι ε και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ

Και νυ υν και ει και εις τους αι ω νας των

Τούτου τελειωθέντος κατὰ τὴν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀφίξιν τῆς λιτανευούσης συνοδίας, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Σοφία! Ὁρθοί!» καὶ ἀποθέσας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ δίσκου τῶν ἀνθέων ἐπὶ τοῦ τετροποδίου θυμῇ σταυροειδῶς ψάλλων συγχρόνως τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου . . .» ἅπαξ καὶ οἱ χοροὶ ἀνά μίαν. Εἴτα προσκυνεῖ ὁ κληρὸς τὸν Τ. Σταυρὸν, ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ἅπαξ) καὶ τῶν χορῶν (ἀνά μίαν) τοῦ «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν . . .» προσκυνεῖ δὲ καὶ τὸ Ἐκκλησίασμα ψαλλομένου τοῦ «Δεῦτε, πιστοί, τὸ Ζωοποιὸν Ξύλον . . .» Μεθ' ὃ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Δοξολογίας εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ. — Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». — Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: 1. — Τὸ Ἀναστάσιμον. 2. — «Σῶσον, Κύριε . . .» 3. — Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ παρὸν

Α μην ^Δ Τον Σταυ ρο ^Δ Ηχος ^Δ Δι

ον Σου ^Δ προ ο σκυ υ υ υ νου μεν Δε ■ ■ ■

οπο ο ο τα ^Δ και την Α γι ι ■ α αν Σου

Α να α α στα σι ιν δο ο ξα α ■ ζο ο ο μεν (Δις)

Τὸ γ' ^Δ Τον Σταυ ρο ■ ■ ο ον Σου ου ^Δ προσ κυ

νου ου ου μεν Δε ■ ■ ■ σπο τα ^Δ ❧

την Α γι ι ι ■ ■ α αν Σου ου ^Δ Α να στα α σιν δο ■

ξα ■ ■ ζο ο ■ μεν ^Δ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε ^Δ ■ ■ ευ μα τι ^Δ

Και νυν ❧ α ει ❧ εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^Δ

Και την Α γι ι α αν Σου Α να α α
στα οι εν δο ο ξα α ζο ο ο μεν
Δυ να μις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ον Σου προ ο σ κυ υ υ υ νου μεν Δε ε ε
ε ε ο ο πο ο ο τα και την Α γι ι ι ι
ι ι α και την Α γι ι α αν Σου Α να α α στα οι εν
δο ο ξα α α α α α ζο ο με ε ε εν
«Δύναμις» Ἀργουσύντομον Ἀρχαίον Δι χ
Δυ να μις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Σου προ ο ο σ κυ υ υ υ ρυ υ υ υ νου ου ου ου
με ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο τα και την Α α γι ι ι ι ι

ι εν δο ο ξα α α α α α α α α δο

ξα α α α α α α ζο ο με ε ε εν

Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὰ δίπτυχα ψάλλομεν τὸ παρὰ *Μεγαλυνάριον*.

Εκ κλη σι ας κα αλ λος και θη η ρα α αυ

ρος Οι οι οι κου ου με ε ε νης φυ υ υ λα α αξ

Βα σι λε ε ων κλε ο ρς ι ισχυς των Α γγε

ε ε λω ων δα ο αξα α και τω ων δα μο νω ω ων

τρα α α α αυ μα Σταυ ρε ε ε Κυ υ υ ρι ι

του σω ω ω ξε τους προ σκυ νου ρουν τα α ας Σε ε ε

Κοινωνικόν: Ἐφημερώθη ἐφ' ἡμᾶς . . . Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» «Σάβρον Κύριε τὸν λαόν Σου . . .»

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .» ψάλλομεν τὰ 4 Κάτανυκτικά τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι). Ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίᾳς . . .» τὰ ἐξῆς 2 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου πρὸς τὸ «Κύριε, ■ καὶ κριτηρίῳ κτήσεως . . .» εἰς ἡμέραν πλ. δ. (1).

(1). Τὰ Προσόμοια ταῦτα παρεσημάνθησαν χάρις τῆς χρηφιδίας τοῦ ἡμετέρου Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ■ Δαμασκηνός», ἧς ἐψαλε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ παρόντος κάτανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ Ἱ. Ναῷ Ἀγίας Τριάδος, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἐν συρροῇ κόσμου φιλακολούθου, κατακλύσαντος τὸν μέγαν τοῦτον Ναὸν ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν. Ἡ Α. Θ. Μακαριότης

Κυ ρι ■ ■ ■ πι Σταυ ρου ε κου σι
 ι ως ■ φα πλω σας τα ας πα λα μας Σου δι του τον κα
 τα νυ υ ξει καρ δι ι ας προ σκυ νειν η μα ας ■ ξι ω
 σον δι λε λαμ πρυ σμε ■ νους κα λως νη στει αις και ■ η σε
 σι 6 και εγ κρα τει α και ευ ποι ι ι ■ α ως ■
 γα θε ος και φι λα αν θρω πος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου γ
ὕπόμενά Σε Κύριε . . . δι

Κυ ρι ι ε των α μαρ τι ων μου τα πλη ηθη δι κα
 τα το πληθος ε ξα λει ψον των Σων οικτιρ μων πα νοι κτιρ μων δι
 και τον Σταυ ρον Σου α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ
 χη δι και βλε πειν και προσ πτυσ σε σθαι 6 εν τη πα ρου ου
 ση της εγ κρα τειας ■ εδο μα δι ως φι λα αν θρω πος

χοροστατήσασα ὡμίλησε διὰ μακρῶν καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένως περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς, ἐξάρασα τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ λίαν ἐπαινετικῶς διὰ τὰς προσπάθειας τοῦ ὑπὸ τὴν πατρικὴν Αὐτοῦ προστασίαν ἡμετέρου Μουσικοῦ Συλλόγου ἐκφρασθεῖσα.

Καὶ τὸ παρὸν Ἦχος γ' (ὀλίγον ἀργῶς) μετὰ τοῦ στίχου Ἀπὸ φυλακῆς πρώτης

μέχρι νυκτός α πο φυ λα κῆς πρω ι ας ᾠ ἔλ

πι σα τω Ι σρα ἡλ ■ πι τον Κυ ρι ι ον π ρ

M. ε ε γι στον θα αυ μα το ξυ λον ο

ρα ■ ■ ται ᾠ εν ω Χρι στο ος σα ρ κι ε σταυ ρω ω ω

π θη ρ Προ σ κυ νει ει ο κο ο ο σμος Λ και φω τι ζο

ο με νος α να κρα ■ ζει ρ Ω ω του Σταυ ρου ου τη

δυ να μει ᾠ και θε ω ρου με νος δαι μο νας και αι αι

ει ᾠ και εκ τυ που με νος του τους φλε γων δει κνυ υ ται ρ

Μα και ρι ζω Σε το α α χραν τον Ευ λον ᾠ τι μω

και προ κυ νω εν φο ο ο βω Λ και Θ ον δο ξα ζω τον

ει ■ Σου μοι χα ρι ζω με νον ζω ην την ■ τε λε αυ

τη η τον

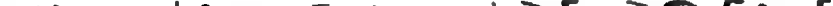
Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Μ. Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» (σελ. 164).

 ω ω ω ■ τ α α α α α λ α ς ε ε γ ω . ω ω ρ

ΕΧ ΤΩΝ ΠΟ ΥΗ ΡΩ ΩΝ ΜΟΥ ΠΡΑ ΞΙ Ε Ε Ε Λ Ε Ε Ε

■ ων λ α αλ ω ω ω ως ο ο ο ο ο Te

 E E λω ω ω ω ω ω ω γω ω ω ω

π π | π π | π π π π | π π π π | π π π π π π

$\nu\eta\varsigma$ η $\sigma\tau\theta$ ϵ $\nu\alpha$ α α α α α α α α $\xi\alpha$ $\alpha\zeta$ \sim

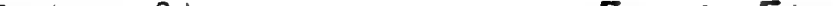
$\frac{2}{\pi} \mid \frac{5}{\pi} \sim \frac{1}{\pi} \frac{5}{\pi} \mid \frac{3}{\pi} \frac{1}{\pi} \mid \frac{2}{\pi} \frac{5}{\pi} \mid \frac{1}{\pi} \frac{5}{\pi} \mid \frac{1}{\pi} \frac{1}{\pi}$
 κραυ γὰ ἀ ζωω κραυ γὰ ἀ ζω Σοι οι οι οι οι οι

$\frac{\gamma}{\Gamma} | \frac{\gamma}{\Gamma} \chi''$ $\frac{\gamma}{\Gamma} \frac{\gamma}{\Gamma} \gamma | \frac{\gamma}{\Gamma} \frac{\gamma}{\Gamma} \gamma' \frac{\gamma}{\Gamma} | \frac{\gamma}{\Gamma} \gamma | \frac{\gamma}{\Gamma}$

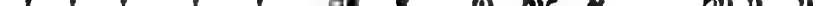
οι οι ἦ θε ε ε ο ος γή ι λα σθη τι

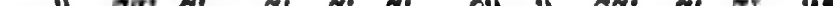
 ι ι μοι οι ᾱ τω ω α α μα α α α α αρ

 τω ω λω και Φα ρι σα ι κη ης υ υ πο

 xpi e e e e e ω ως η ρυ υ υ υ υ

 υ υ υ ου αι αι αι ρυ υ ου αι αι με ■ ως

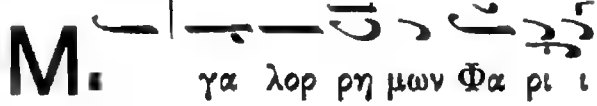

 μο ο νος ε ε ε ε ευ σπλα α αγ χνος (Δις)

Εἶτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε . . .» Δόξα Καὶ νῦν «Τὰ εὐράνια θμνέι Σε» (σελ. 169). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤΗ)

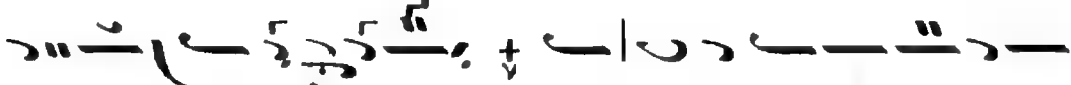
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατύπωνιν σελ. 112—113) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

M. ἦχος λ λ λ λ χ
γα λορ ρη μων Φα ρι ι

 αι αι ος κ ■ εδε λυ υ χθη η καυ χη η σα α ■

 με ■ ε ■ νος λ και Τε λω νη ης τα πει νο ο ■

 φρων κ δι ■ σι γη η η ης ρ ■ δι και ωθη η

 προσ ευ ξα α με ■ νο ος λ δι ο των ε κα τε ρων μα

 θου σα ψυ χημου ου το δι ι α α α α α α α φο

 ρον λ την τα πει νο φρο συ υ υ νην ε λου ου και κα τα

 α ■ σπα α α α σαι λ Χρι στο ος γα αρ τα πει ■

 νοι οι ος ■ ■ πη η η γγει ει λα ■ α το λ δι

 δο ναι χα α α α α ριν ω ω ως φι λα α α α

(Δίς)

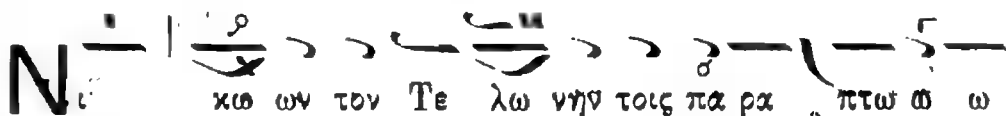
α αν θρω ω ω ω προς

Τὸ «Μάρτυρες Κυρίου. ἱκετεύσατε . . .» (ιδε παραρτήμα), τὰ 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ «Μέσον δι' ἐκπύοντες» κτλ. καὶ 4 προσόμοια τοῦ Ἑορταζομένου Ἀγίου κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

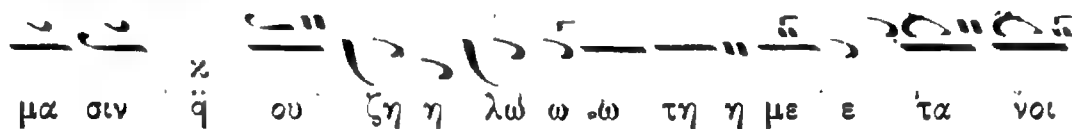
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ')

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (κατὰ τὴν ἀνωτέρω Τυπικὴν Διάταξιν καὶ τὴν ἐν σελίδι 113) ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν

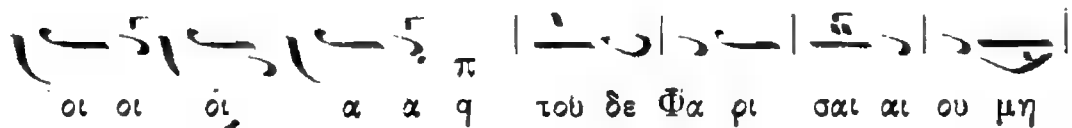
Ἰδιόμελον Ἦχος ρ' χ

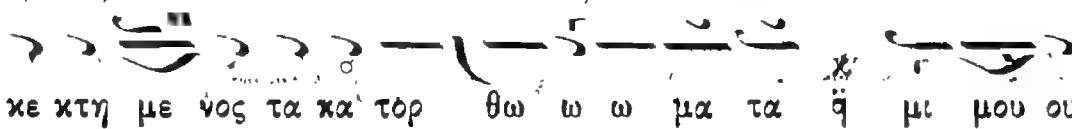
κω ων τον Τε λω νην τοις πα ρα πτω ω ω

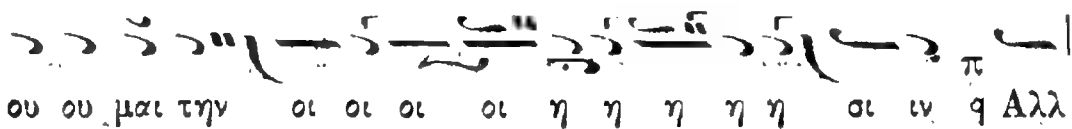
μα σιν ᾧ ου ζη η λω ω ω τη η με ε τα νοι

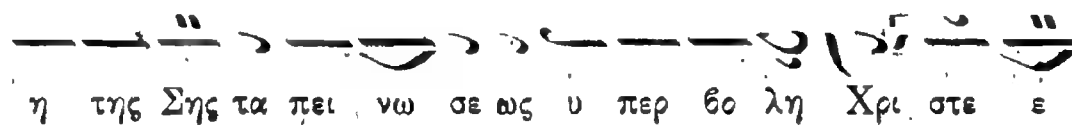
οι οι οι α α ρ του δε Φα ρι σαι αι ου μη

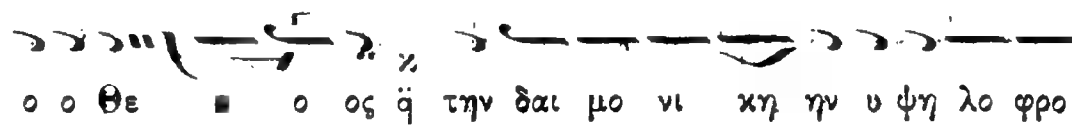
κε κτη με νος τα κα τὸρ θω ω ω μα τα ᾧ μι μου ου

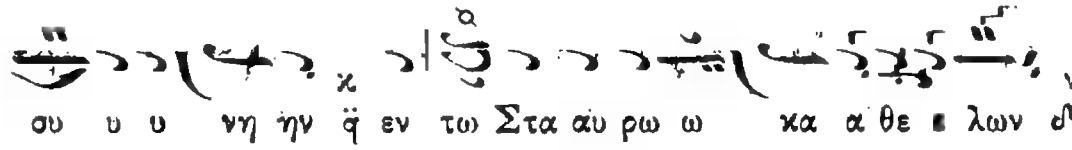
ου ου μαι την οι οι οι οι η η η η η η σε ιν ρ Αλλ

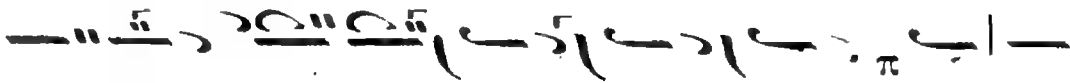

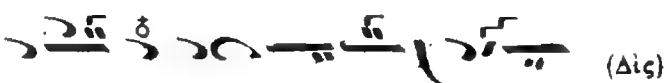
η της Σης τα πει νω σε ως υ περ βο λη Χρι στε ε

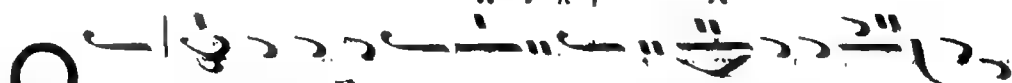

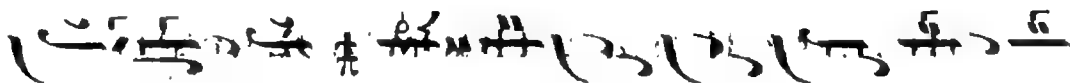
ο ο θε ο ος ᾧ την δαι μο νι κη ην υ ψη λο φρο

ου υ υ νη ην ᾧ εν τω Στα αυ ρω ω κα α θε λων ει

 του μεν της προ τε ρα ας πο νη ρι ι ι ι α ας ᾠ του

 δε ε της ε σχα τη ης πρ γοι οι οι ας α α αλ

 λο ο τρι ι ω σο ο ο ο ον με ε ρ τηγ ε

 κα τε ε ε ρων χρη στη ην δι ι ι α α θε ε

 ε σιν εν τη ψυ χη μου δε θαι ω ω σας και σω ω ω
 (Δις)
 ω ω ω σο ο ο ον με ε

Τὸ Μαρτυρικὸν «Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ. . .» (Ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι), ἢ ἐκ τῶν τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ἑορταζομένου Ἀγίου μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Ἦχος λ̣ ᾠ Πα χ

 ρω σα α Σε η κτι ι οι ις α πα α σα ε ε

 πι Στα αυ ρου σῃ ου ᾠ γυ μνον κοε μα με ε νο ον

 τον Δη η μι ου ουργον και Κτι στην των α πα α αν των ᾠ

 ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω και ε πω δυ υ υ υ υ υ

 ρε ε ε ε το Ο ο Η λι ι ο ρς δε το ο φω

ως η η μα α α α α α αυ ρω ω σε κ και η

γη η ε κυ μαι αι αι αι αι νε το πε τραι δε

ε σχι ι ζο ον το και Να ου ου ου ου φαιδρο

ο ο τη ης δι ι ερ ρη η η η γνυ υ υ το ρ

νε ε κροι οι οι οι εξ α νι ι ι στα αν το ο μνη

μα α α α τω ων και Αγγελων αι Δυ υ να α α μεις εξ ι

ι στα αν το ο λε ε ε γου ου ου σαι ρ Ω

του θα αυ μα α α τος ο Κρι τη η ης κρι νε ε

και αι και πα α α α σχι θε λω ων και δι

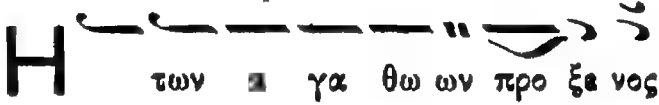
α την του νο μου σω τη ρι α αν και α να α πλα σι ι ι

ι ι ι ι ι ιν

Εἴσοδος κτλ. (σελ. 118).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤ')

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατάκωσιν σελ. 118) ἀπὸ τοῦ στί-
χου Ἑξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . . ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον

 τῶν ■ γὰρ θωὼν προξένος Ἦχος ᾠὴ Πα

 νῆ· ἡ στεί ■· εἰ ■· λήτην εἰς αὐτῆς μεσοτή· ἡ τὰ νύ ■· ὑν

 ■· πῆ· ἡ γὰρ ἀ· ἀγε· ρ· ταις προλαβούσαις

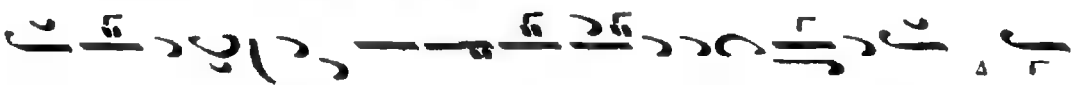

 ἡ· ἡ με· ε· εραῖς· εὐ· ἀ· ἀρε· ε· στη· ἡ· ἡ· ἡ· ἡ

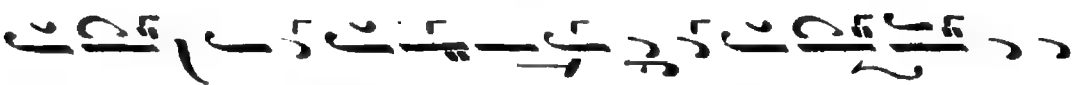

 ἡ· ἡ σα· ■· ᾠ· και· ταις· ■· φε· ξῆ· ἡς· τὴν· ὦ· φε· λαι· εἰ

 ἀν· προ· τι· θει· εἰ· εἰ· σα· ρ· και· γὰρ· τῶν· μα· λω· ὦ· ὦν

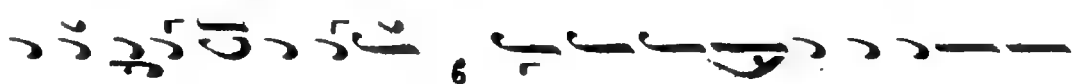

 ἡ· ε· πι· ι· τὰ· ἀ· σις· ■· με· ζῶ· τὴν· εὐ· ερ· γε· σι· ι· ι·

 ἀ· ἀν· ποι· εἰ ■· εἰ· ται· ρ· Δι· ο· τῶ· πα· ■· ἀ· ἀν

 τῶν· κα· ἀλῶν· δο· ο· τη· ἡ· ἡ· ρι· ι· Χρι· ι· ι· στῶ· ᾠ· εὐ

 ■· ρε· ■· ε· στου· ου· ■· οὐν· τε· ες· βο· ὦ· ὦ· ὦ· ὦ

 μεν· ρ· Ο· νῆ· στε· εὐ· σας· ὑ· περ· ἡ· ἡ· μων· ᾠ· και· Σταυ· ρο

 ον· ὑ· πο· ο· με· ι· εἰ· εἰ· νας· λ· ἀ· κα· τὰ· κρι· ι· τούς· ἡ· μας· α·

Ξι ■ σον με τα ασχαιν ἢ και του θει ει ου Πα α θα α

α Σου π ρ εν ει ρη η νη η βι ι ο τε ε ευ ο ο

ον τας π και α ξι ως συν Πα τρι ι ι Σε και Πνευ μα τι

δο ο ξα ζο ον τας

Ὁ ἀριστερὸς τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου
« Ἐμὲ ὑπομενοῦσι... » (1)

Οι εν κρυ πτω ω α ρε τα ας Ἦχος λ ᾠ Πα

ερ γα ζο ο με ε νοι ᾠ πνευ μα τι κα ας α μοι

βα ας εκ δε ε χο με ε νοι ρ ου με ε ε σόν των πλα τει ει

ων ν θρι α αμ δε ε ε ευ ου ου σι τα ■ αυ τας ᾠ

αλλ εν θρον των καρ δι ων ἢ α πο φε ε ε ε ρου ου σι

μα α αλ λον ρ κα α πα αν των ο βλε πων τα εν κρυ

πτω γι νο ο με ε να ἢ τον μι σθον της εγ κρα τει α ας

Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τοῦ παρόντος τροπαρίου ἰσοσύλλαβοι ὄντες καὶ τὸν αὐτὸν λεξικὸν ὀνθμὸν ἔχοντες, ἐμελοποιήθησαν ἀγαλόμεως.

πα ρε ε ■ ε χει ει η η η μιν ρ νη στει ει αν

τε λε σω ω μεν μη σκυ θρω πα α ζο ον τε ες τα προ

ο ■ σω ω ω πα α ρ αλλ ε ■ ν τοις τα μει οις ρ

των ψυ χων η μων προσ ε ευ χο ο ο με ε ε νοι ρ

α α πα αυ στω ως βο ο η η η η σω ω ω μεν ρ

Πα α α α τε ερ η η μων ρ ο εν τοις Ου ρα

α α νοι οις ρ μη εισ ε νεγ κης η μας εις πει ρα σμον η η

δε ο ο με ε θα ρ αλ λα ρυ υ υ σαι αι η η

η μας α πο του ου πο νη η ρου ου ου ου

Είτα τὸ Μαρτυρικὸν «Ἀκορόστω διαθέσει» (ιδεὲ Παράρτημα), τὰ 2 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ (πρὸς τὸ «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου . . »)

Σ η με ρον τον Σταυρον του Κυ ρι Ἦχος ρ (δλίγον ὑψῶς)

ι ι ου ρ προσ κυ νου ουν τες βο η σω μεν η η Χαι ρε ζω

ης Ευ υ λον ᾱ α δου κα θαι ρε ■ τα ηη χαι ρε χα ρα α

ω ο ο σμου ᾱ φθο ρα ας α ναι ρε ε τα ηη χαι ρε ο τους

δαι μο νας σκορ πι ζων τη δυ να μει Σου ηη των πι στων το

στη ρι ι γμα ᾱ το Ο ο πλο ον το αρ ρη κτον ηη τους α σπκ

ζο με νους Σε φρου ρη η σον α γι α σον δε ο ο με ε θα
Εἶτα ■ ἐκ τοῦ Μηναιου καὶ τὸ παρὸν Δέξκ, Καὶ νῦν

Σ η με ρον ο α προ σι τος τη Ἦχος λᾱ ᾱ Νῆ χ
(Δίσσημοι)

ου σι ι ι α η προ σι τος μοι οι γι νε ■ ται η

και πα ■ α α σχει πα ■ α θη ε λευ θε ρω ων

με ε τω ων πα α θω ω ων ρ Ο φω ω ως πα ρε

ε ε χων τυ υ φλοι ος q υ πο α νο μων χει λε ε

ω ων ε εμ πτυ υ ε ε ται η και δι δω σι το ον νω ω

ω ω τον η u περ αι χμα λω των εις μα α α α α

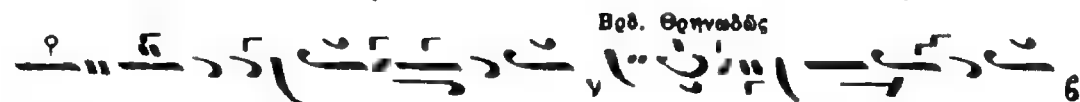
στι ι ι ι ι ι γας δι Του ου το ον η Α α γνη Παρ θε

■ ε νος και αι Μη η η τηρ λ ε πι Σταυρου ου ου ου ου

θε ε ω ω ω ρου ου ου σα ρι σ θυ νη ρω ως ε

φθε ■ ■ ■ ε γ γε ε ■ ε το δι Οι οι οι οι οι μοι λ

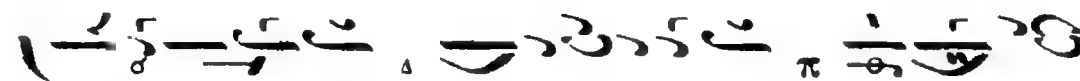
Τε ■ ε ε κνο ον ε ■ ε μο ον η η τι ι του ου

ου ου ου το πε ε ποι οι η η κα ας δι Ο ■ ραι

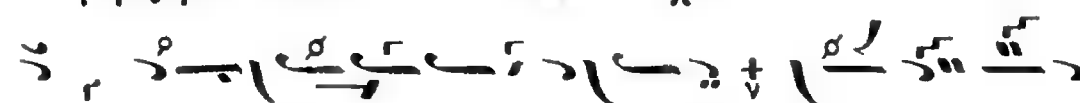
αι ος κα α αλ λει ει πα ρα πα α α αν τα ας βρο

του ου ου ου ους ρι α α α α πνους ρ α α μο

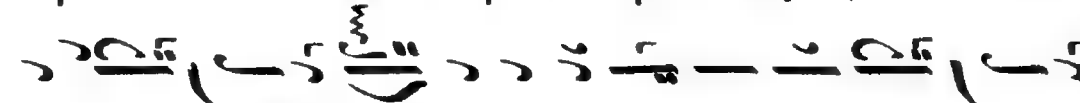
ο ορ φος φαι αι αι νει ει λ ουκ ■ χων ει ει ει ει ει

δος η η ου δε κα α α α αλ λο ος ρ Οι οι οι οι

μοι οι οι οι οι το ■ μο ον φω ω ως ρ ου θυ

υ υ α ■ μαι υ υ πνου ουν εκ κα θε ο ο

ρα ■ ■ αν Σε δι τα σπλα α αγ χνα τι ι ι

τρω ω σκο μαι και θει νη η η μοι οι ς ρομ

φαι αι αι α ■ ς την καρ δι ι ι ι αν δι ■

ε ερ χε ε ται αι A νυ μνω ω ω ω Σου τα ■ Πα

α α θη η ῖ προσ κυ νω ω ω ω Σου ου το ο Ε ε

ε ε ευ σπλαγχνον q Μα α κρο ο ο ■ ο θυ υ υ

υ Μα κρο ο θυ υ με ῖ Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ξα α α α Σοι οι οι

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Ἀναγνώσματα,
Κατευθυνθήτω κτλ. τῆς Προηγιασμέ-
νης (ιδε σελ. 113).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩ Γ')

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου
«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

πχ Πα ρα Κυ ρι ου του τα πει νω σαν το ος Ε αυ

αυ τον ς με χρι του δι ■ Σταυ ρου θα να του ου δι ι α ■

Σε μα θου σα ■ α ψυ χη η η μου ς την εξ ε

πα αρ σε ε ως τα πει νω ω σε εν ρ και την

τα πει νω σε ως υ υ υ φω ω ω ω σε εν ρ επ

α ρε ται αι αις μη η παι αι ρου μη

σαυ την δι και αν υ πο πτευ σα α σα ρ τον πλη σι

ο ο ον κα τα α α α κρι ι ι νε ῖ ως ο

με γα α α α λα αυ χος Φα ρι σπαι αι αι ος

αλλ εν φρο νή μα α τι κα α τα α α θε ε ε βλη με

ε νω των σων α μαρ τη μα των μνη μο νευ

ου ου ου σα μο ο ο νον ρ ως α Τε λω ω νη η

ης βο η η η σον ῖ Ο θε ε ος ρ ι λα

α σθη τι μοι σι τω α α μαρ τω ω λω ω ω ω

και σω ω ω ω ω ω εν με

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐμὲ δοκίμοι...» καὶ τὸ «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό Σε . . .» (Ἰδὲ παράρτημα), κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 118).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκροξα» (σελ. 118) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος ~ γγ χ

τοῖς παθεῖσι δούλωσας αἰ τῆς ψυ
 χῆς μου το ο ξι ι ω ω μα α γγ κτη νω θης
 γε ε νο ο ο μην γ και ου ουκ ι ι σχυ υ
 υ υ ω ω α τε ε νι ι ι ουκ αι προς Σε ε
 Ἰ υ ψι ι οτε ε γγ αλ λα κκ κ τω νε νε ευ κω ως
 Χρι ι ι οτε ῖ ως Τε λω νης δε ο ο μαι αι κραυ
 γα α α α α ζω ω ω ων Σοι γγ Ο θε ος γγ ι
 λα α σθη τι ι ι ι ι μοι οι οι και αι σω ω ω
 ω οο ον με

Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος καὶ 4 τοῦ Μηναίου —Δόξα τὸ Νεκρώσιμον—Καὶ νῦν τὸ τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. (σελ. 118).

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν. (Τὰ τοῦ Ἀκαθίστου Ἰδὲ ἐν Παραρτήματι).

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κόρις, ἐκέκραξα» ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ■ καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου 3 προσόμοια δευτεροῦντες τὸ πρῶτον

Δόξα. Ἦχος λ̣ ᾗ Πά (Re) χ̣ (Δίσσημος)

Ο̣ σι ι ε Πα α α α α α α

α α τερ η της φω νη η η η ης του Ευ α γγε λι

ου ου του Κυ ρι ι ου α καυ ου ου σας ᾗ το ο ον

μο ο σμο ον τε ε ε λι ι ι ι πες ᾗ τον πλου ου

ου ου ου ου ου τον ηη και την δο ο ο ο ξα αν ηη

εις ου δεν λο ο γι σα α α με ε ε νος η

Ο ο θε εν πα α σιν ε ε βο ο ο ο ας ᾗ Α γα

πη η η η η σα α τε ε ε τον θε ■ ο ο ον ηη

και ευ ρη σε ■ τε χα α α α ρι ιν αι αι ω ω ω

νι ι ι ον η Μη δε εν προ τι μη ση η τε της

 συμ ε ε ε ε ε η ε ε ε αν τ την τρυ φην των

α α γα θω ω ων ηη και αι αι τω ων ρε

τω ω ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

των σκη τω ων το ο κα ου χη η η η η μα

Ι ω α α αννην τι μη η η η η η η σω ω ω

ω μεν πε φυ τευ με νο ος γαρ εν τω Οι οι κω

του θε ου ου ου ου ου ου ου ου ξην θη

ε δι ι ι και αι αι ω ως και ω σει κε θρος εν

ε ε ρη η η μω ε πλη η η η η η η η η η η η

η η η πλη η θυ υ υ ν τα ποι οι μιν ι

Χρι ι στου των λο γι κων προ βα α α α α των

εν οι ο ο τη η η τι και δι και ο ο

ου υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ νη

Και νυν :
Ὁ θαύματος καινοῦ !

Ἀπολυτίκια : 1.—Τὸ Ἀναστάσιμον. 2.—Τὸ τοῦ Ὁσίου

Τ αῖς τ ω ν δ α κ ρ υ ω ν σ ο υ ρ ο αῖς q Ἦχος λ ς ᾠ 2 ᾠ

τ ης ■ ρ η μ ο υ τ ο α γ ο ν ο ν ε γ ε ε ω ρ γ η η σ ας γ η και

τ οῖς ε κ β α θ ο υς σ τ ε ν α γ μ οῖς q εἰς ■ κ α τ ο ο ν τ ο υς π ο

ν ο υς ε κ α ρ π ο ο φ ο ρ η η σ ας γ η και γ ε γ ο ν ας φ ω σ τ η ρ q τ η

Οἰ κ ο υ μ ε ν η λ α μ π ω ν τ οῖς θ α υ μ α σιν q Ι ω α ν ν η

Π α τ η ρ η μ ω ω ν Ο σ ι ι ε γ η π ρ ε σ β ε υ ■ Χ ρ ι σ τ ω τ ω θ ε

ω q σ ω θ η ν αῖ τ ας ψ υ χ ας η η μ ω ν Καὶ νῦν :
Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ : Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς (σελ. 18), «Τὴν Τιμιωτέραν». **Ἐξαποστειλάρια :** Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριψδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον.

Εἰς τοὺς Αἶνον : Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ὁσίου (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ).

Δόξα τῶν Ἀἰνῶν. Ἦχος ᾠ Πα (Δόσημος) λ

Δ ε ■ ε ε υ τ ε ε q ε ρ γ α σ ω ω ω μ ε ε ε ε θ α

α γ η ε ν τ ω μ υ σ τ ι κ ω ω ω Α μ π λ ω ω ω ω ω ω ω

νι π αρ που ου ους με τα νοι οι οι οι α ας ηη

του ου ου ου τω ω ποι ου ου ου με ε ε νοι ρ

ουκ εν βρω μα σι ι και αι πο ο ο ο ο ο ο ο ο

μα α α και πο ο μα α σι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι

κο πι ω ω ων τε ες αλλ εν προ σευ χαι αι

αι αι αις και αι νη η σται ει αις ηη τας α ρε ε τα α

ας κα α το ορ θου ου ου ου ου ου ουν τες ρ

του ου ου τοι οι οις α ρε σκο ο ο με νος ηη ο

Κυ υ ρι ι ος του ε ερ γου ου ου ου ου

δη η η να α α ρι ο ο ον πα ρε ε ε χει ρ

Δι ου ου ψυ χα α ας λυ υ υ τρου ου ου ου ου

ου ου ου ου ηου ου ου ου ται ρ χρε ε ε ε ους

μαρ τι ι ι α ας ο μο ο ο νο ος πο

ο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν :

Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία. Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...» ψάλλομεν τὰ 4 Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), εἰτα τὰ ἑξῆς 8 προσόμνια μετὰ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται :

ἦ γι ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμος ε ε σι γ

Μ. γι στης εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα της

εγ κρα τει ας πο ο ο νους γ ο ο πως με γι στης δο ξης ε

πι τυ χω μεν γ ε λε ει του με γα λου Θε ου και Βα

σι λε ως ᾗ α πο λυ τρου με νοι του πυ ρο ος της γε

ε ε ε νης γη

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου π
ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . . γ

Τ ον χρο νον της νη σται ας νυν υ παρ με σα σαν τες ᾗ

αρ χην εν θε ου δο ξης σα φως ε πι δαι ξω με ε θα γ

και εις τελος ε να ρε του πο λι τει ας φθα α = σαι

θερ μω ως σπευ σωμεν ρ ο πως κτη σω με θα την τρυ φην την α

Υη η η ρω

Καὶ τὸ παρὸν Ἦχος βαρὺς
Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός . . .

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ηη

Υ περ με σα α σαν τες ταυ την την ι ε ρα

αν της νη στει ει ας πε ρι ο δον ηη προς το μελ λον εν

χα ρα η δι ευ θυδρο μη σω μεν ρ ευ ποι ι ας

ε λαι αι αι ω η τας ψυ χα ας α λει φο με νοι ηη

ο πως α ξι ω θω μεν Χρι στου του Θε ου η μων η και

τα θει ει α Πα θη η μα τα προ σκυ νη η σαι προ φθα

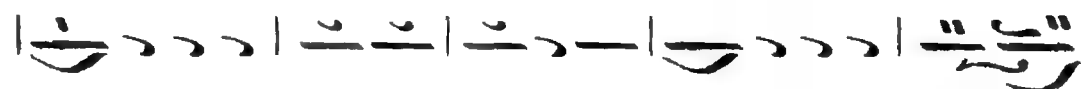
σαι και την φρι κτην και Α γι αν Α να α στα σιν

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου ᾠ προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης» (σελ. 97).

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα : Τὰ ἐξῆς δύο Ἰδιόμελα παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠή (Τετράσημος) χ

Ο το ο ο ο ο ον α α α α αμ
 πε ε λω ω ω ω να φυ τε ε ε ε ε
 ε ευ σx ηα α α ας ηη και τους ε ερ γα α α
 α α ηα α α α α α α τας κα α λε ε
 ε ε ε ε ε σx ηα α α ας ηη ε ε ε ε
 γυ υ υ υ υ υς q υ υ πx α α ηα αρχαι
 ει ει ει ει ει ει ει Σω ω ω ω ω ω ω τη
 ηη ηη ηη ηηρ δε ε ε ε ε ευ τε q ε η ε ε ε
 ε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ηε ε ε
 η η η η η q οι της νη σται ει η η η η
 ει ει ει ας η γω ω ω ω ω νι σται η η αι αι αι

σω ω ω ω ω ω ω κο μι σω ω με ε θα ■

α α α α το τη η η η η η η το της ψυ χη η

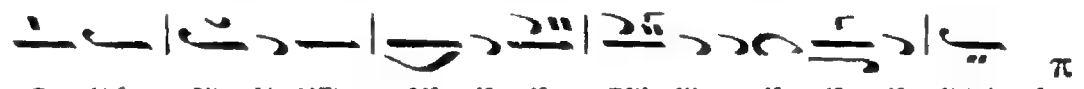
η η η η η ης ε ε ε ε ε ε λε ■ ε ε

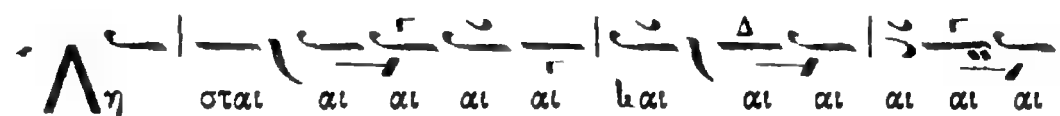
ε λε ε ο ο ο ο ος

Ὁ ἀριστερὸς τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον μετὰ τοῦ σείχου «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» (σελ. 103).

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πα (Τετράσημος) χ̣̣̣̣

■ ως ου οι κτι ρη η η σαι αι η η η μας π

Λη σται αι αι αι αι και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις λο γι σμοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οις ρ πε ρι πε σω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο Α α α α α δαμ Δ

ε εκ λα α α α α α α α α πη το ο ο ■

ο ο ον νου ου ου ου ου ου ουν ρ τραυ μα α α α

γα α α αυ τω ου ου ηου ου τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε Λε ευ ι ι ι ι ι ι

ι λευ ι ι ι τη η η η η η η ης ς με ε τα νο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μο ο ον ε ε ε

πει ει ει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει δε ε ε ε ε

εν α α α α α α αυ τον ει μη η η

η η η χη η η η ου υ υ υ υ υ υ υ υ

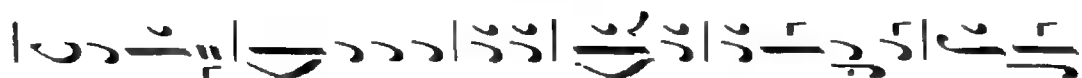
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ου ο πα ρα α γε ε νο ο ο ο με ε ε

λε ε ε ε νο ο ο ο ηο ο ο ος θε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ουκ εκ Σα α α α

α α α α γα α α α μα α ρει ει ει ει ει ει γει ει

ει ει ας Ξ αλλ ε εκ τη ης θε ο το ο ο ο

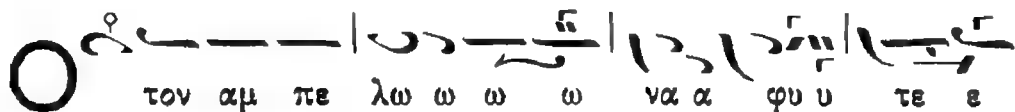
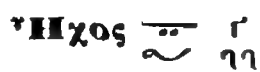

ο ο ο του Κυ υ ρι ι ι ι ι ε δο ο ο

Ξα α α α α Σου

Τὰ αὐτὰ Ἰδιόμελα σύντομα
παρὰ τοῦ ἐκδότου.

τον αμ πε λω ω ω να α φυ υ τε ε

■ ε ε ε ε ε ε σας ρ και τους ερ γα α α

α τα ας κα α α λε ε ε ε ε ε

■ e L e e e σαζ q e e γγυ υ υζ υ

πα α α α αρχι Σω ω τη η γη η η η ηη γγ

Δε ε ε ε ■ ε ευ τε δι οι της νη στει ει

ει ει ει ει ας α γω νι ι ι σται αι αι αι

αι αι χι ϋ μι σθο ο ο ο ον α α πο λα αυ

σω ω μέν γη ο τι ι πλου σι ι ος u u πα α αρ

χει ^Δ ο δο τη η ηρ και ε ε λε η η η

μω ων γη μι κρο ον ερ γα σα α α α

με ε ερ γα σα με ε νοι οι γοι οι οι οι οι γη κο

μι σω ω ω ω ω με ε θα α α το της ψυ

χη η η ης ε ε ε α ε ε λε ε ε ε ε

ε λε α ε ο ος

Ὁ ἀριστερὸς τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» (σελ. 103).

Ἦχος λ̣α̣. Πα̣ (Τετράσημος) χ̣

Λη σται α αι αι αι αις λο γι σμοις πε ε ρι

ι πε ε σω ω ω ων ο ο Α α α δαμ Δ α

κλα α α α α α α α πη το ον ου

γου ου ου ουν ς τραυ μα τι σθει ει εις τη η η

η η ην ψυ υ χην και ε και ει το γυ υ μνο ο

ο ος q α αν τι ι λη η η η ψε ε αν τι λη

η η ψε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου ου τε ε I ε ρευς ο ο προ ο του

No ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μου προ

σε ε ε ε σχε εν αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου τε ε ε Δευ ι ι της με τα No ο ο ο

μο ον ε παι ει ει δε ε ε εν αυ

τω π ει μη η η Συ υ ρ ο πα ρα γε

νο με νος Θε ε ο ο ο ος ου ου ουκ εκ Σα

α μα ρει ει ας αλλ ε εκ τη ης Θε ο

το ο ο κου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο

Ἰ
ξ α α Σοι

Εἶτα «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό Σε . . .»
(Ἰδὲ Παράρτημα) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλήσων ἡμᾶς, Δ
Κύριε . . .» Δόξα, Καὶ νῦν

Α ρ χα γ γε λι κως ■ νυ μνη σω μεν πι στοι⁶ την ου

ρα ■ νι ον πα στα ■ ■ δα και πυ λην σφρα γι

σθει σαν α λη θως και ρε δι ης α νε βλα στη σεν η

μιν ο Σω τηρ ο τω ων α παν των Χρι στος ο Ζω ο δο της

και θε ος κα τα ■ ■ βα λε δε ποι να τους α θε

ε ους τυ ρα α αν νους ε χθρους η μων τη χει ρι Σου

Α χραν τε η ελ πιδ χρι στι ■ νω ω ων

Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩ'Ι

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκάκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου
«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ως ■ πε ρι πε σων εἰς τους Ἦχος ᾠ

λη η η στας και τε τραυ μα τι ι σμε ε ε νο ος q

ου ου τω γω ω ω ω πε ε ρι ε ε πε ε σον ηη

εξ ε μων α μαρ τι ω ω ων και τε τραυμα

τι σμε ε ε ε ε νη υ πα α αρ χει ει μου ου

η η ψυ υ χη η ηη προς τι να κα τα φυ υ υ γω

του θε ρα πειυ θη η η ναι αι ρ ει μη προς Σε τον

ι α τρον ψυ χων τε ε και αι αι Σω μα α α

των ηη ε πι χε ε ε πε με ε ο θε ε ο ος

το ο με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Ὁ ἄριστος τὸ παρὸν μετὰ τοῦ
στίχου «Ἐμὲ ὑπομενοῦσαι...»

Ἦχος ᾠ Πα

A πο σφα λεν τες εκ πα ρα θα σε ε ως η της

πρω ω ω ην εν Πα ρα δει σω τρυ υ φης και α α πο ο

λα α α αυ σε ε ε ως ρ κα τη χθη μεν εις α

τι μω τα α α τη ην ζω ω ω ην Δ των ρε

των γαρ τη η ην πρε που ου σαν ε παι νε τη η ην δι ι

γω ω γην Δ δουθεν εν τεσ τοις πταισμα σιν κ ως

λησται αις πε ρι ι ε πε ε ε ε σο ο μεν q

η μι θα νει εις τυγ χα νο ο μεν εξ α μαρ τη η

σαν τεσ των σω τη ρι ι ι ω ων Σου δι ι ι θα γμα α

των q Αλ λα Σε τευ ο ο μεν τον εκ Μα ρι

ας ε πι ι ι φα νε εν τα Δ πα θω ως πα

θε ε σι προσ ο μι ι ι λη η σαν τα α Δε σπο ο

ο την q Κα τα δη σον η μων τους εκ της α μαρ τι ας

ε πι γε νο με νου ους μω λω ω πας κ και τον α

νει κα στον Σου οι οι οι κτον πι ι χε ον η η

μιν ^Δ την Ση ην θε ρα πευ τι κη η ην ■ ε πι ι ι

με ε λει ει ει α α αν ω ως φι ι λα αν θρω πο ος

Ὁ δεξιὸς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὁ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων δεξιόμενος» (ιδε Παράρτημα) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθύων ἐκέκραξά Σοι . . .» κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν σελ. 113 σημειώσιν 1.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΉ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (ιδε Τυπικὴν Διάταξιν σελ. 113 ὑποσημειώσιν 1) ἱστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος ⁹ λ̣ ᾗ Πά

Εξ ο στρα κι σθεις της ευ θει ει ει ας ■ ο δου

ου ου Σου ᾗ υ πο πα θων ■ δυ υ στη νο ος ᾗ

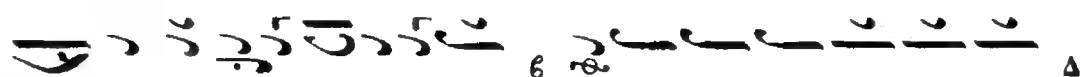
κα τε κρη μι ι ι ι σθην εις βα ■ ■ ■ α ρα α

θρον ^κ Λευ ι της δε συν Ι ε ε ρει ᾗ α θροι σθε

ε εν τες α α πη η ξι ι ι ι ω ω ω σαν ⁹ π

Συ υ δε Χρι στε με η λε ε η η σας ηη και τω ο πλω

τω ω ω του Στα αυ ρου ᾗ της α μαρ τι ι ι ας το

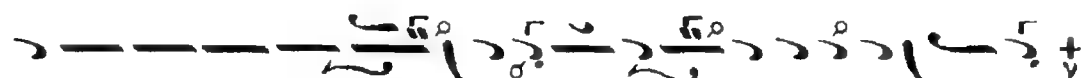
θεν των τω λα α ω ω ω Σου κ δι α της πα ρα κο ης ρ

ψυ χο φθο ο ροις ε νε τυ υ χο ον πα θε σι ι ι ιν ω

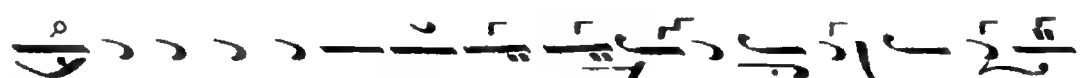
ως λη η η σταις δ υφ ων πλη γε ε ε εν τα α ρ

και πα ρα βρα χυ υ θα α να τω ω θε ε ε εν τα α δ

Ο τοις η η λοις και τη λο ο ο γ χη η το

Σω ω μα τραυ μα τι σθει ει ει ει εις ε ε κου ου ου

σι ι ι ι ως δ δι α Α μαρ τι ι α α α ας αν

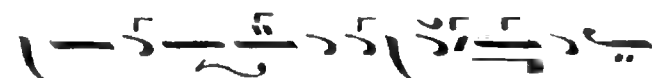
θρω ω ω πω ων δ και την κοι νην τε λε ε ε σας

δι « Στα αυ ρου σω τη ρι ι ι αν εν Ι ι ε

ρου σα α λημ δ ι ι ι ι α α σαι με ε Κυ υ ρι ε και

σω ω ω ω ω σο ο ον με

Εἶτα «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε . . .» (ἰδὲ Παράρτημα) κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκροξα» ψάλλομεν τοὺς στίχους μέχρι τοῦ «Φύλαξόν με ἀπὸ παγίθους...» Ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Προσθύνεται ἐν ἀμφιβλήτρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ νόνας εἰμι ἐγώ...» ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος λϞλ Νη Ϸ χ

ὣς ὡς ἂν πα ρε ελ θω λ

Τοῖς των ε μων λο γι σμων λη σται αἰς πε

ρι πε ε σων λ ε σου λη η η θην ο τα α α λα

ας το ον νου ουν λ και δει νω ω ως πλη γω θεις ς

ο λήν μου την ψυ χη ην τε τρυ μα τι σμαι λ και θεν

κει μαι γυ μνο ο ος α ρε ε των ε εν τη η του ου βι ι

ου ου ο ο δω λ Ι ε ρευς δε ι δω ω ων με λ τω

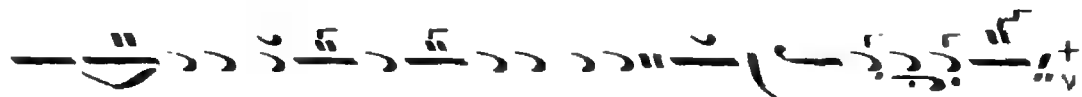
μω ω λω ω πι ι ι ο ο δυ νω ω με ε νον η η

δι α το α νι ι α α τον ς πα ρο ρων ου ουκ ε πι

βλε ε ε πει λ Λευ ι της δε πα α λι εν λ

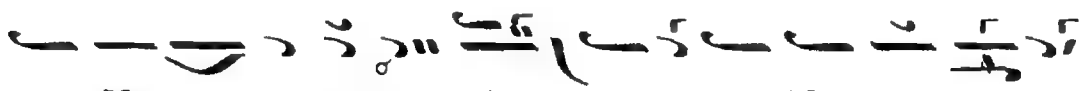
μη φε ε ρων την ψυ χο φθο ρον αλ γη η δο ο ο να ρ και

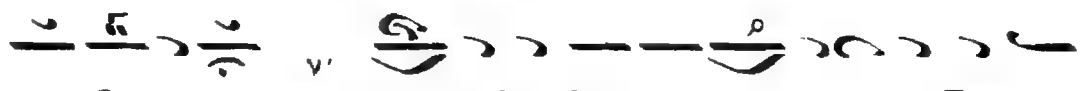
αυ το ο ρς κα τι ι δω ων α αν τι ι πα ρη ηλ θε ε μοι δι

Συ υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα ρει ει ει ας λ αλλ

εκ Μα ρι ας Σαρ κω θη η η ναι Χρι στε ε ε

ο θε ος ηη τη φι λαν θρω πι ι α α Σου πα

ρα σχου μοι τη ην ι ι ι α α α α σιν δι

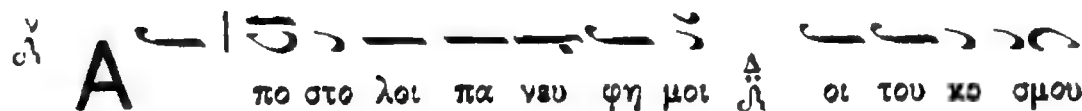
πι χε ε ω ω ω ν επ ε με το με ε ε γα Σου

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Φωνὴ πρὸς Κύριον ἐπέκραξα . . ».

Ὁ δεξιὸς τὸ «Εἰ τις ἀρετὴ . . » (ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐκ-
χεῖθ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δάσιν μου . . » Εἶτα τὰ Προσόμοια πρὸς τὸ «Κύρια, εἰ καὶ
κριτηρίω παρέστης . . » μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καὶ ὁ ἀριστερός τὸ παρὸν μετὰ
τοῦ στίχου «Κατενόουν εἰς τὰ θεῖα . . »

A

πο στο λοι πα νευ φη μοι δι οι του κο σμου

πρε σβευ ται δι σθε νουν των ι α τροι οι της υ γει ας φυ

λα κε ς δ' αμ φο τε ρω θεν η μας συν τη ρη σα τε κ της
 νη στει ει ας τον χρο νον δι ιπ πευ ον τας δ' εν αλ λη η
 λους εν θε ως ει ρη νευ ον τας κ τον νουν α νε νο χλη τον
 των πα θω ων φυ λατ τον τας δ' ι να Α σω μεν Χρι στω
 ως νι κη τη εξ π να σταν τι υ μνον α α παν τες

Εἶτα ψάλλομεν ἅπαντα τάδε· Ἀλφάβητον προσόμοια πρὸς τὸ «Ἦθελον θά-
 κρυσιν ἐξαλείφαι» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σειράν. Καὶ
 καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Α'. ΜΕΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ἐν ταῖς πόλεσι, συντομίας χάριν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγ. Κανόνος ψάλλεται
 ἐν Μικρῷ Ἀποδείπνῳ, οὗ τὴν Ἀκολουθίαν ζήτηι εἰς τὸ Ὡρολόγιον. Μετὰ τὸ
 «Ἀξιὸν ἐστιν», ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανόνα (1) μετὰ στίχου «Ἐλέησόν με,
 ὁ Θεός, ἐλέησόν με» παραλείποντες πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξύ Τριώδια καὶ Καθίσματα.
 ἅτινα ψαλλήσονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς
 Ζ' Ὡδῆς τοῦ Μεγ. Κανόνος ψάλλομεν ἀργῶς τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου»
 (σελ. 126). Εἶτα ψάλλομεν τὰς ὑπολοιπὰς ψῆδας τοῦ Μ. Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος
 τὸν Εἰρμὸν τῆς θ' ὥδης «Ἀσπόρου συλλήψεως...» (σελ. 70). Μεθ' ὃ ἀναγινώσκο-
 μεν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἥτοι Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ
 μου ψυχὴ μου» (χῦμα), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Ἀσπίς Ἀμόλυντε» κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Β' Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΡΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον (2), Κύριε ἐλέησον ἱβ'
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ «Ἐπακούσαι Σου Κύριος» τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε
 τὸν λαόν Σου κτλ. ὁ Ἐξάψαλμος καὶ τὰ Εἰρηνικά. Μεθ' αὐτοῦ ψάλλομεν τὸ «Ἄλλη-

(1). Τοὺς Εἰρμούς τοῦ Μεγ. Κανόνος ἰδὲ ἐν σελ. 124.

(2). Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Τρισαγίου καὶ εἶτα τοῦ ψαλμοῦ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» γί-
 νεται ἑμμελῶς ὡς Ἀποστολικὸν Ἀνάγνωσμα. ἵνα προφθάσῃ ὁ Ἱερεὺς νὰ θυμιάσῃ.

λουῖα. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα» τετράκις ἐναλλάξ παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου . . .» (ζήτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον) εἰς τὸν ἦχον τῆς Ἑβδομάδος, καὶ εἶτα τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἡχου (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριφιδίου). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' Τριαδικοῦ μετὰ τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν λέγομεν «Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με»· εἰς τὸ τέλος τοῦ β' «Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου καὶ σῶσόν με» καὶ τοῦ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὴν Αἵτησιν ψάλλομεν τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἡχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου τῇ Πέμπτῃ Πρωί). Ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μεγ. Κανόνος μετὰ στίχου εἰς ἕκαστον Τροπάριον (πλὴν τοῦ Εἱρμοῦ) «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με». Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ψδῆς ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς αὐτῆς «Στερήσωσιν, Κύριε» ἢ Αἵτησις, τὰ Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφιδίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τῆς δ' ψδῆς ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς αὐτῆς «Ἐδόξα ἐν δόξῃ καρδίᾳ μου», ἢ Αἵτησις, καὶ ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» (σελ. 126). Ἀναγινώσκεται ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου· καὶ ἀρχεται ὁ β' χορὸς τῶν Μακαρισμῶν «Ἀγστὴν τοῦ Παραδείσου, Χριστέ, πολίτην . . .» καὶ συνεχίζομεν τὸν Μέγαν Κανόνα μετὰ τῶν Τριφιδίων. Εἰς τὸ τέλος τῆς η' ψδῆς ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς αὐτῆς μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν . . .». Ἡ Αἵτησις, «Τὴν Θεοτόκον» καὶ ψάλλονται τὰ Τριφύδια καὶ ἡ θ' ψδὴ τοῦ Μ. Κανόνος, εἰς τὸ τέλος ὁ Εἱρμὸς αὐτῆς «Ἀσπόρου συλλήψεως» (σελ. 70), ἢ Αἵτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν τρίς (χῦμα) λέγοντες εἰς τὸ α' Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὸ β' Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου καὶ εἰς τὸ γ' Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν ὡς ἐξῆς:

Ἰδιόμελον Ἦχος λ' ὀ' δ'

Τ αἰς λη στρι και αἰς ε ε φο ο ο δοῖς ἥ πε ρι

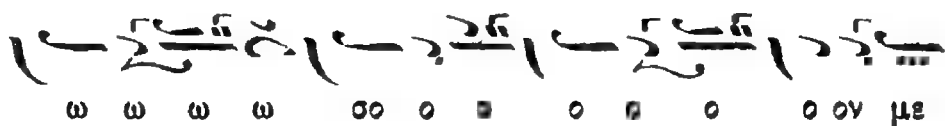
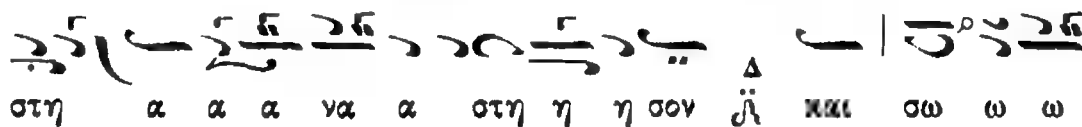
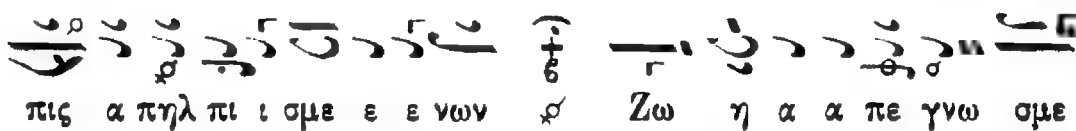
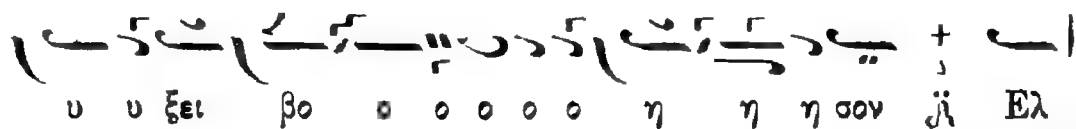
πε σου ου ου ου σα ψυ υ υ χη η η μου δλ

δει νω ω ως τε τραυ μα α τι ι σαι εξ οι κει

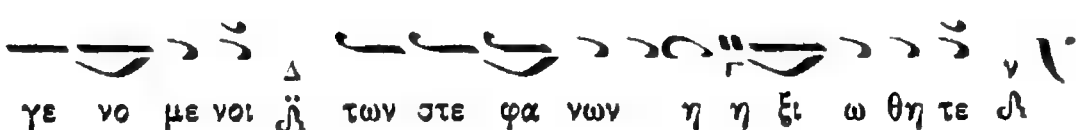
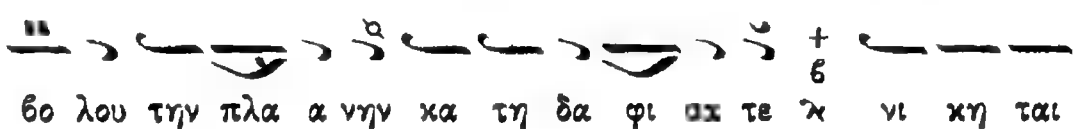
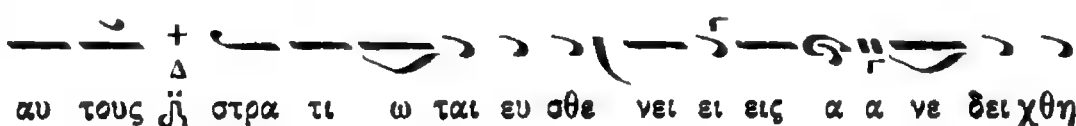
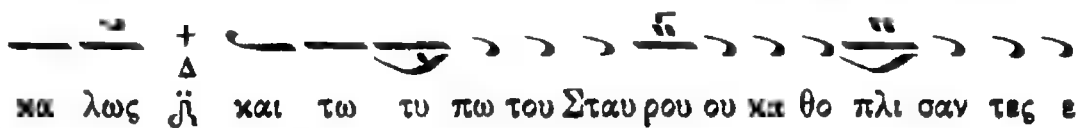
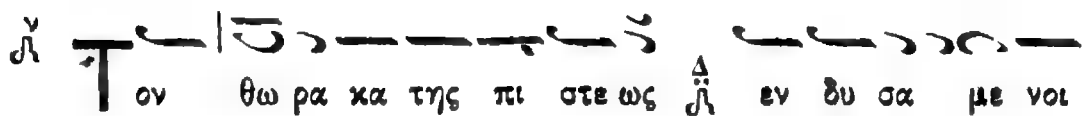
ει ων πται σμα α α των ἥ πα ρα δο θει ει ει ει

σα α ἡ νο η η η η τοι οἰς ε ε ε χθροῖς δλ

Ἀλλ ως ε χου ου σα και αι αι ρον ἡ εν τα νυ

Ἡ ἀρίστερός το αὐτό μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ τοῦ ἐλέους Σου». Ἐἵτα ὁ δεξιὸς τὸ ἐξῆς Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου «Καὶ ἴστω ἡ λαμπρότης Κυρίου» (τοὺς στίχους πλήρεις εὐρίσκεις ἐν τῷ Ὁμολογίῳ μετὰ τὸ «Σοὶ θόξα πρέπει...» ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ὁρθοῦ).

πρε οβευ σα α τε ■ ει υ περ η μων Δ εις το σω θη ναι

τας ψυ χα ας η η μων Δόξα
Και νυν Δ

Δ ε χου ου τας φω νας των οι κε τω ω ων Σου Δ

Πα να γνε Παρ θε νε Θε ο το κε Δ Και πρε οβευ ε

■ πα αυ στως Δ πλημ με λη μα των λυ υ υ σιν Δ και

ει ρη νην δω ρη θη η ναι η χ μι ι ι εν

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι — Τρισάγιον — Κύριε ἐλέησον ἱβ' — Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ Ἀπόλυσιξ.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩ Γ'

Ἐάν ὁ Μ. Κανὼν ἐβάλῃ ἐν Μ. Ἀποδείπνῳ, ἢ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ὁρθρου τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ■ 46 τοῦ Τυπικοῦ Διάταξιν· ἐάν δὲ ἐβάλῃ μετὰ Ὁρθρου, τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης μετὰ τὸ ψαλτήριον ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ τακτικῶς (οὐχὶ Λιταὶ) καὶ ἐπακολουθεῖ .

Ὁ Ἑσπερινός. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Α υ τε ξου σι ως ε ξε δυ υ υ (δίσσημος) Ἦχος λ Δ Νη χ

θην χ τη πρω τη μου πα ρα α θα α α σει χ των ■ ρε τω

ων την ευ πρε ε ■ ■ ε ε πει ει ■ αν Δ ημ

φι ■ σα ■ μην δε τα αυτην ■ α αυ θι ις ᾧ τη προ

ος με συγκαταβαι Σου Λο ο ■ γε ε θε ε ε ου δι

Ου παρει ει ■ ει δεσ γα α αρ με τον εν δει νοι ος

παθημασι καταστι χθε ε ■ ε εν τα κ και ληστρι

και ω ως ο δο πα τη θε ε ε ε ε ε ε ■ εν

τα δι αλ λα τη παν αλ κει ει Σου δυ να α στει

ει ει α α ᾧ πε ρι ποι η σα α με ε νο ο ος με ε η

αν τι ληψε εως η η ξι ι ι ω ω ω σα ■ ας

πο ο ■ λυ ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε (Δις)

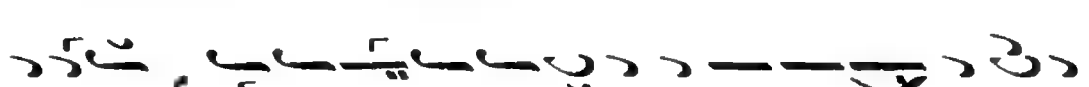

Τὸ «Μάρτυρες Κυρίου» (σελ. 169), τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Παναύφημοι μάρτυρες»

καὶ τὸ ἐξῆς

Ἦχος λ̣ π̣ Δι

Τον Ζω ■ ποι ον προσκυ νουν τες Σου Σταυρον της ■

φρα ■ στου προς η μα α ας Σου ■ με τρου α γα θο τη

 τος Χρι στε και εν αυ τω φω τι σθεν τας ψυ χας

 νυ μνου μεν Σε ε παυ στως αι του με νοι εκ θυ μως

 εν χα ρα τε λε σαι το στα α δι ον της νη στει

 ει ει ας και φθα α σαι τα πα θη Σου προσ κυ νη σαι Κυ ρι

 ε δι ων ε σω σας η μα ας

Και εκ του Μηναιου 4 μετά του Δοξασικου Σταυροθεοτοκιου. Εισοδος, κελ. της Προηγιασμένης (σελ. 113).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

 Ως εἰς Ι ε ρου σα λημ ἦχος λ Πά χ

 Σου των θει ων εν το λων ε ε εἰς ερ χο ο ο

 με ε ε νος και προς τα Πα θη της Ι ε ρι χω

 κα α α ταν τη σας τη δο ξη της α τι μι ι ι

 ας λ των βι ο τι κων με λη μα των κα τα

B⁹⁰⁶
 σου υ υ ρει ει εις ᾗ λησται αις πε ρι ε ε πε ε
 σον των λο ο γι ι ι σμων τον της κα τα χα ριν υι
 ο θε σι α α ας χι τω ω ω να ρ υπ αυ τω ων
 εκ δυ θεις ρ και ταις πλη γαις ως α α πνους κα τα α
 α κει ει ειμαι Δ Ι ε ρευς δε πα ρων ρ και το
 πτω ω ω μα κα τι ι δω ω ω ων ου ου προσ ε ε
 ε σχε Λευ ι ι της και αυ το ο ο ος βδε ε
 λυ ξα α με νο ος η η αν τι ι πα ρη ηλ θε
 ε ε μοι ~ Συ υ υ υ δε Κυ υ ρι ι ε ο
 εκ Παρ θε ε νου φρα στω ως σαρ κω ω θεις τη εκ
 χυ υ υ σει του σω τη ρι ι ου ου ᾗ και ε κου σι
 ως εκ πλευ ρας Σου ου εκ χυ θε εν το ος Αι μα α το ος

και υ υ δα α α τος π ως ε λαι αι ον ε πι στα

α α α α ξας Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος ρ τας ου

λα α α ας των τραυ μα α τω ω ων μου τη μο τω

ω ω ω σει πε ρι ι ι ι σφι ι ι ι γ ξον ᾿ και προς ου

ρα α α α α α α νι ι ον ᾿ συγ κα τα ρι ι

θη η η σον χω ω ω ρο ον ως Ε ε ευ σπλα α αγχνος

Ὁ ἀριστερὸς τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου . . .». Εἶτα ὁ δεξιὸς τὸ «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό Σε . . .» μετὰ τοῦ στίχου «Ἀπὸ τυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτὸς . . .» (ἰδὲ Παράρτημα). Εἶτα ψάλλομεν τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον . . .».

Δόξα. Ἦχος Δι (La) χ (Δίσημος) ⁽¹⁾

Τ ο απ αι ω ω ω νος Μυ στη η η ρι ι ι ι

ον δι Α να κα λυ υ υ υ πτε ται ση η η η

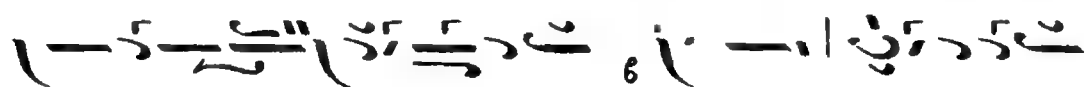
με ε ε ρον και ο Υι ος του Θε ε ου υι

ος αν θρω ω που γι ι νε ε ε ται ι να του χει

(1). Τὸ αὐτὸ Δοξαστικὸν διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ζήτηι εἰς τὸ Παράρτημα.

ρο ο νος με τα λα βων με τα δω μοι οι οι του βε ελ

τι ι ι ι ο ο νος ε ψε ευ σθη

πα λαι Α α θα α α αμ και θε ος πι θυ μη η

η η σας ου γε γο ο ο νεν αν θρω προς γι νε

ται θε ε ος ι να θε ον τον Α θα α α α αμ

α περ γα α α α α ση η η ται Ευ φραι νε ε

ε ε ε σθω ω η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

σις q χο ρευ ε τω ω ω η η η φυ υ υ σι ις

ο ο τι Αρ χα γγε λο ος Παρ θε ε νω με τα δε

ε ε ε ε ους πα ρι ι ι ι στα α α ται και

το χαι αι αι αι ρε ε κκ μι ι ι ζει q της λυ

υ πη ης αν τι ι θε ε ε τον Ο δι α σπλαγ

χνα ε ε λε ■ ε ους εν αν θρω πη η σας θε ος η μω ω ω

ων δο ■ ο ξα α ■ Σοι οι οι οι

Εἰσοδος κελ. τῆς Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν σελ. 112—113 διατύπωσιν.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ἣν ζῆτει εἰς τὸ Παράρτημα.

ΤΗ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(Ἐν ἣ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.)

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα θ καὶ τὰ τῆς Ὁσίας Μαρίας προσόμοια εἰς 4.

Δόξα. Ὑψος ᾠ Πα (Mi) (Δοῆμος) χ

(Ἠπίως) Ε ε ε θα αυ μα α τουρ γη η σε Χρι ι στε π

του Σταυ ρου ου ου ου Σου η η Δυ υ υ υ υ

να α ■ μεις ρ ο τι και η πρω ην πο ο ορ νη ς α

σκη τι κον α γω ω να α η η γω νι ι ι σα α α

α το ρ Ο θεν και αι το ο α σθε ε ■

νε ε ες ς α πορ ρι ψα με ε ε ε νη η κ γεν

ναι αι αι αι αι αι ως αν τε ■ ε στη η κ

σου ρ την ε ε ρη η μο ο ον α πα α σαν κα

τη η η η η η η η ηρ δε ε ε ευ σας

και ε βλα α α α α στη σας η η μι εν ηη

της με τα νοι οι οι οι οι οι α ας κα α αρ

που ου ους δι ι ο Σου την μνη η η μην Ο σι ι ι

α ε ο ορ τα α α ζο ο ο μεν

Και νῦν :
Ὡ θαύματος καινοῦ!

Ἀπολυτίκια : 1.—Τὸ Ἀναστήσιμον. 2.—Δόξα : Τὸ τῆς Ὁσίας

Ἦχος λ ρ ρ

Εν Σοι Μητερ α κρι θως δι ε σω θη το κα ατ

ει κο να ρ λα θου σα γαρ τον Σταυ ρον q η κο λου

θη σας τω Χρι στω q και πρατ του σα ε δι θα σκες υ περ ο

ραν μεν σαρ κος q πα ρε ερ χεται γαρ ρ ε πι με λει

σθαι δε ψυ χης πραγμα τος α θα α να α α του ρ δι ο

και με τα Αγγελων σου αγαλματα Οσια

Μαρι το οπνευμα σου

Και νυν:
'Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς
ἐκ Παρθένου...

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακὰς (σελ. 18 — 20). «Τὴν Τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ὁσίας 4 (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ) μετὰ τῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Ἰσχυρόν ἐπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι» καὶ «Ἐστήσαν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου».

Δόξα. Ἦχος ᾠ Πά (Fa) (Δίσημος) ᾠ

Οὐ ουχ ε ε ε ε ε σιν π η Βα σι ι

λει ει ει ει α α του ου Θε ε ε ου βρω ω ω

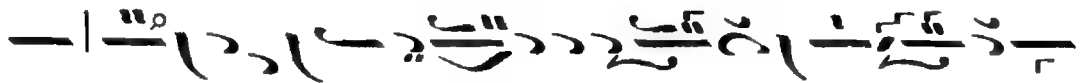
ω ω ω ω ι ις και πο ο ο σις η οὕτω:

Οὐ ουχ ε ε ε ε ε σιν π η Βα σι λει ει α

του Θε ε ε ου ου ου η βρω ω ω ω σι ι ι ι

ις και αι αι πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

σις η αλ λα δι και ο ου υ υ υ υ υ νη η η η

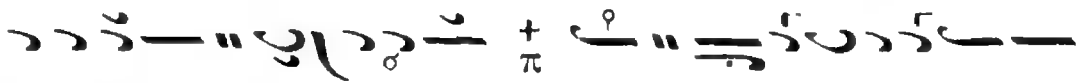
και α σκη σι ις συν α α γι ι α σμω ω ω ω

γω ω ω ω ω ω ω q O o o θε εν q ου δε

πλου ου σι ει γη ει σε λε ε ε ε ευ σο ον ται

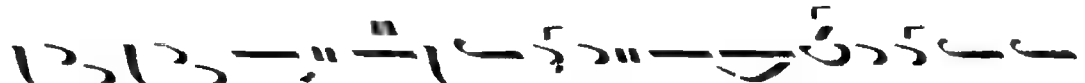
αι αι εν Α αυ τη η η η αλλ ο ο ο σοι τους

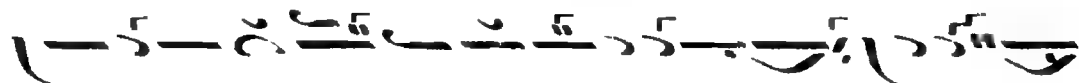
θη σου ρου ους αυ τω ων γη εν χειρ σι πε νη η η των α

α πο τι ι θε ε εν ται τα α α αυ

τα και Δα α βιδ ο ο Προ φη η η η η της δι

δα α σκει λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γω ω ω ων q Δι και ο ος α νη ηρ γη ε λε

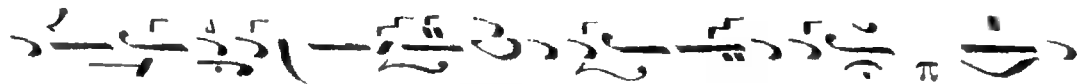

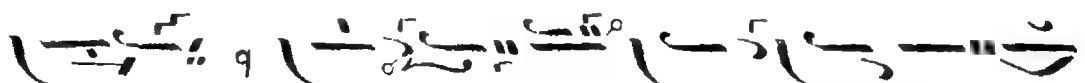

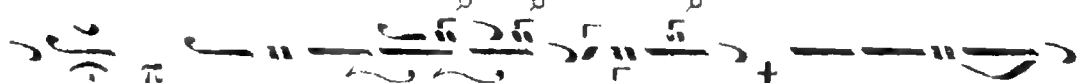

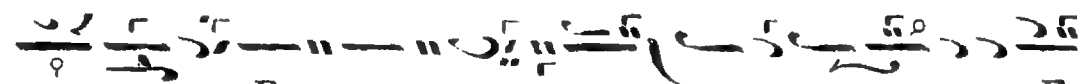

ω ω ων ο ο ο λην τη η ην η με ε ε ραν q

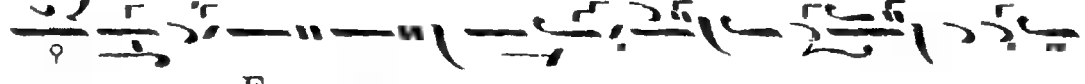
ο κα τα τρυ φων του Κυ ρι ι ου ου γη και τω φω

τι ι ι ι ι ι πε ε ρι ι πα α α α τω ω ων

 ος ου ου μη η προ ο σκο ο ο ο ο φη η τα α

 αυ τα δε πα α α α αν τα προσνου θε σι ι ι ι

 αν η η μω ων γε ε ε ε ε ε ε ε γρα

 πται αι χ ο ο α ο ο ο ο πως νη η στευ

 ο ον τες η χρη στο ο τη τα α ποι η η η σω ω

 ω μεν η και αι δω ω ω ω ω ω η Η μι εν Κυ υ

 ρι ι ο ος η η αν τι των ε πι ι γει ει ει ει ω ων Δ

 τα α α Ε ε που ου ρα α α α νι ι τα α Ε

 ε που ρα α α α νι ι ι ι α

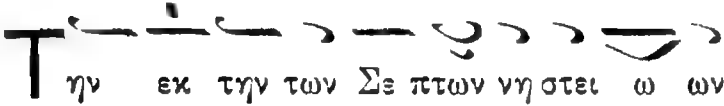

Συντομώτερον
τέλος

 τα α α Ε ε που ου ρα α α α α νι ι α

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη.—Δοξολογία.—Κοντάκιον : «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Ἄν δὲ ἀπεδόθη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ : Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰσθῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὰ ■ Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι) τὰ 2 Προσόμοια τοῦ Τριφδίου πρὸς τὸ «Πανεύφημοι Μάρτυρες» καὶ τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός . . .»

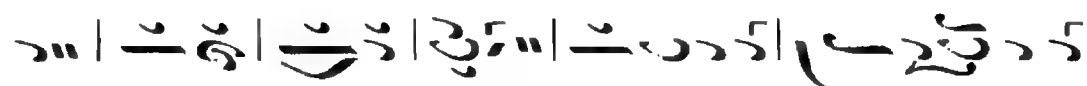

 Ἦχος α' π
 ἡν ἐκ τῆν των Σεπτων νηστει ω ων

 ε βδο μα δα προ θυ μως α παρ χο με νοι q Κυ ρι ω

 προ ε ο ορ τι ον υ υ μνον Ἰ των Βα ι ων α σω μεν

 πι στοι Ἰ ερ χο με ε νω εν δο ο ξη δυ να α μει

 θε ο τη τος q ε πι την Ι ε ρου σα λημ q νε κρω ω

 σαι τον θα να τον ~ δι ε τοι μα σω μεν ευ σε

 βως Ἰ τα της νι κης συμ βο ο λα Ἰ τους κλαδους των α ρε

 των Ἰ το Ω σα να α εκ βο η η σαι τω Ποι η τη η

 του παν το ο ος

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα—Καὶ νῦν
 Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προ-
 κείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» (σελ. 164).

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: Τὸ παρὸν Ἰδιόμελον παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Κε (La) (Τετράσημος) Ḳ
 Θ αυ μα στη η η η η η η η η η η
 του ου ου ου ου ου Σω τη η η η η η η η η

 η ρο ο ο ος η δι η η η η μα α

 α α ας φι λα α α α α α α α α παν

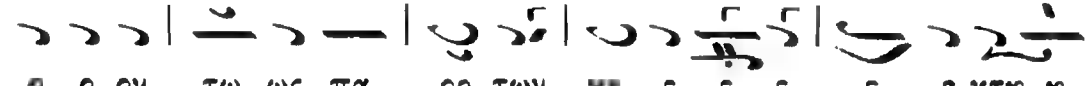

 θρω δ ω ω ω πο ο ο ο ο ο ο ος γνω ω ω

 ω ω ω γω ω ω ω ω μη ρ των με ε ε

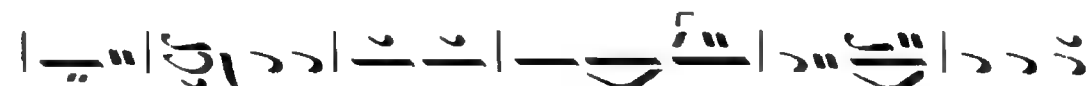

 ε ελ λο ο ο ο ο ον τω ω ω ων γα α α α αρ τη η

 η η η ην γνω ω ω ω σι ι ι ι ι ι ι ι

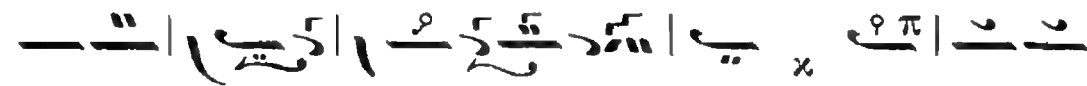

 εν ρ ως πα α α ω ως πα α ρο ο ο ο ο ο γο

 ο ο ον τω ως πα ρο των κε ε ε ε ε εκτη η

 με ε ε λε κε κτη με ε ε νο γο ο ο ος γη

 ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ε ο ο ο ο ο ο

 γο ο ο ο ο ο ο ος δ του ου ου ου ου Λα α α α

 α α ζα α α α α α ρου ρ και του πλου

· σι ι ου ου ου ου ου το ο ον βι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ον ᾱ ε στη η η η η

λι ι ι ι ι ι ι τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τω ω ω ω ων ε ε ε ε ε ε ε ε κα α α α τε

ε ε ε ε ε ε ρω ων κ το τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε

ε ε ε ε ε ε νο ο ο πτρι ι ι ι ι ι ι ι

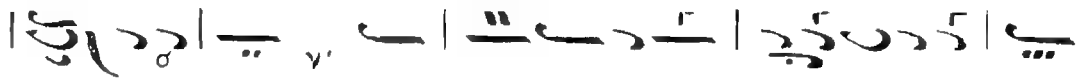
ζο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε νοι q του

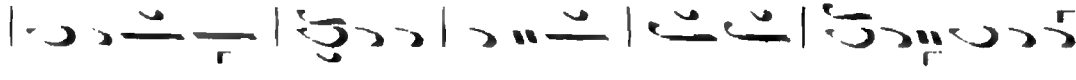
με ε ε ε ε ε εν φυ υ υ υ υ υ υ υ γω

ω ω ω ω γω ω ω ω με εν το α πη νε ε ε ες

ε ε ε ε ες και αι αι αι αι μι ι ι ι ι ι ι

σα α αν θρω ω ω γω ω ω ω πον ᾱ του δε ε

 λη ε ε ε ηη ζη λω ω ω ω ω ω ω ω σω

 ω ω ω ω ηω ω ω με εν το καρ τε ρε ε ε ε ε ε

 ε ■ ε ε ες και αι λαι αι αι μα ■ α α α κρο

 ο ο ο ο ηο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ υ υ υ

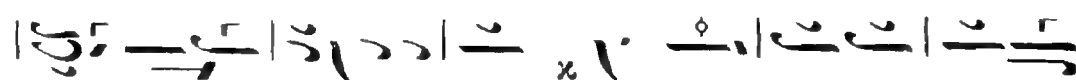

 υ υ ηυ και μα κρο θυ μον η προ ο ο ο ο ος τοι

 οι οι οις συν ■ α α αυ τω ω ω ω ω ω η του

 Α ἔρα α α α α α α α αμ κο ο ο ο ■

 ο ολ ποι οι οι οις εν θαλ πο ο ο ο ο ο με ε

 εν θαλ πο ■ με ε νοι ηη βο α α α α α α α

 ηα α α α α α αν η δι και ο κρι ι

 ι ι τα α Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

 ι ι ηι ι Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ηο ■

με εν φυ υ γω μεν το ο α πη η νε ε ε ες

και αι μι ι σα α α α α αν θρω πον

του ου δε ε ζη η λω ω σω μεν το καρ τι ε ρε

■ ■ ες και μα α κρο και μα κρο ο ο θυ υ

μον π ρ προ ος το συν α αυ τω ρ του Α θρα α αμ

κο, ο ο ολ ποις ηη εν θαλ πο ο με νοι βο ο ο

α α α α α α ηα ■ α α αν ηη Δι και ■

κρι ι ι τα α λ Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α ■ Σοι

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου
«Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...»

Εἰτα ὁ δεξιὸς τὸ Μαρτυρικὸν «Τῇ προσβίῃ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων» (ἰδὲ Παράρτημα).—Ὁ ἀριστερός Δόξα καὶ νῦν «Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων» (Προσόμοιον). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΤ΄

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰ ἔστιν Ἑορταζόμενος Ἅγιος καὶ τελεῖται Προηγιασμένη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» ψάλλομεν δις

τὸ παρὸν Ἰδιόμελον Ἦχος λ̣ Πα (Re) (Δίσημος) χ

^π
⁹ Τ ης ψυ χο θλα θους πλε ο νε ξι α ας ε λευ θε ε
 ε ρω ω σον Σω ω τηρ ῥ και με τα Λα ζα ρου του πε
 νη η τος εν τοις μο ολ ποις Α θρα α αμ ῥ α ρι ι ι
 θμη σο ον η η η μας 9 Συ γαρ εν ε λε ει πλου ου
 ου ου σι ο ος ων ῥ ε κου σι ως δι η η μά ας ε
 πτω ω ω χε ε ε ευ σας 9 και εκ φθο ρας εις π φθα ρ
 σι α αν με ε τε ε πα α νη η η γα α α γες ῥ
 ως συμ πα θης θε ο ο ος και φι ι λα αν θρω ω

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ
 στίχου «Ἐμὲ ὑπομενοῦσι...»

πο ος

Τὸ Μαρτυρικὸν «Ὁ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων δεξιόμενος» (ἰδὲ ἐν Παραρτήματι), τὰ
 τρία τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ προσόμοια «Πολλοὶς παραπτώμασι...» κτλ. κατὰ
 τὴν Τυπικὴν Διάταξιν σελ. 113—118 ὑποσημείωσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΤΉ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Π ορ φυ ραν αυ το κρα το ρι ι ας Ἦχος ᾠ Πα χ
 (δίσημος)

θε ο τε ευκτον q και βυσσεν ■ α φθαρσι ι ως ηη ε

στο λι ι αμε ε ■ νη η ψυ χη η η μου q την σε

κει ει αν ■ ξι ι ι ■ αν κα α θυ βρι σας Δ

πλου ου τον και τρυ υ φην ηη ε πι α μαρ τι ι ι ■

ποι η ■ με ε ε ε ■ ε νη q και κα τε παι ρο

με νη των ■ ο μο ο φυ ■ λων ηη ως ■ τον χο ον

Δα ζα α ρον πα ρι ι θω ω ων πλου ου σε ι ι ος q

Αλλ ι κα μη συν ■ κει ει υω κα λα α σθης q πτω χεν

σον τω πνευ μα τι ηη κει τω δι α σε πτω χε ευ οαν

τι ι ι Κυ ρι ι ω κρα α ξον q Ο πορ φυ ραν

υ βρε ■ ως προ Σταυ ρου ου φο ρε ε ε σας q και

γυ μνας αν Σταυ ρω πα γει ει εις θει ■ ε με τη τω της Ση ης

Βα σι λει ει ει ει ας εν δυ μα α τι γη εξ αι σχυ νης

αι αι αι αι ω νι ι ι ου Χρι στε ε ε ρυ υ σαι αι

αι με (Δις) Τὸ Μαρτυρικὸν «Ὡ τῆς καλῆς ὁμῶν ὁμολογίας» (ιδεὲ Παράρτημα), τὰ 3 τῆς σειρᾶς Ἑσπέρια κελ. κατὰ τὴν γνωστὴν διατύπωσιν (σελ 112—113).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΤΉ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύρια ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἐν δισήμῳ ῥυθμῷ

Π λου σι ι ος εν πα α θε ε σιν Ἦχος ᾠὴ Πά χ

υ υ πα α α αρ χω ω ν q την α πα τη λην της υ πο

κρι ι σε ε ως πε ρι ι κει ει μαι στο ο λην ᾠ ευ

φραι νο με ε νος εν τοις κα κοι οι οισ της α κρα σι ι

ι ας π και την α με ε τρον ασπλαγχνι ι ι αν ε

ε πι ι δει ει ει ει κνυ υ υ μαι q πα ρο ρω ω

ω ω ν μου το ον νου ου ουν ᾠ προ του πυ λω νος βε βλη με

ε ε ε νο ο ον της με ε τα νοι οι οι οι οι οι

ας χ λι μω το ον τα παν το ος α γα α θου ρι κχι

νο σου ουν τα την α προ σε ξι ι ι ι ι ι ι

ι ι αν ρ Αλ λα α Συ υ Κυ ρι ι ε ρ Λα ζα ρον

με ποι οι η η σον πτω χο ο ον μαρ τη μα α

των μη πο τε δε η θει εις ηη α πο τυ υ υ χω δα

κτυ υ υ υ υ λου θρο πι ι ζο ον τος ηη ο δυ νω με

νης μου ου τη ης γλω ω ω ω τ ης εν α σβε ε ε στω

ω φλο ο ο γι ε εν δε τοις του Πα τρι α αρ χου με

ολ ποις Α θρα α αμ κα τα α σκη η η

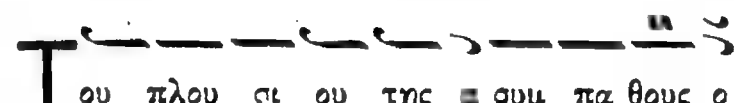
νω ω ω σον ω ως φι λα ανθρωπος

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου
«Ἐμὲ ὑπομενοῦσι . . .»

Τὸ Μαρτυρικὸν «Ἀχορέστω διαθέσει . . .» (ἰδὲ ἐν Παραρτήματι), τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Ὅλην ἀποθέμενοι» καὶ τὸ «Διοχημερεύει Ἀδζαρος . . .» (εἰρημολογικῶς), ἐκ τοῦ Μηναίου ■ μετὰ τοῦ Δόξα—Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Εἰσόδος, Ἀναγνώσματα, Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

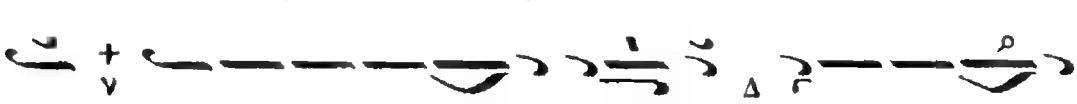
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΤ΄

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰ τελεῖται Προηγιασμένη, εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

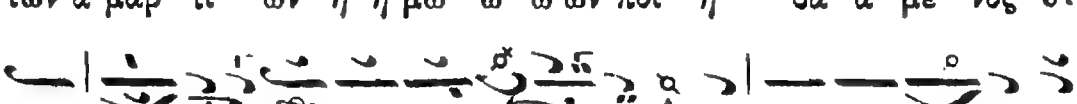

 ΤΟΥ ΠΛΟΥ ΣΙ ΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΘΟΥΣ Ο Ἦχος λ̣ ϣ̣ Νη̣ χ̣
 (δίσημος)

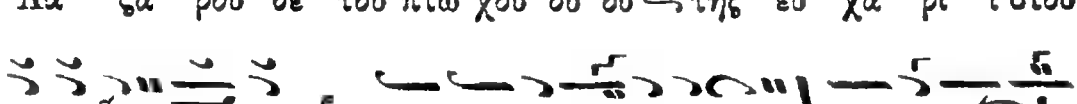

 ΜΟΙ ΟΙ ΩΣΕ ΕΩΣ Ξ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΘΟ Ο Ο ΤΟΥ ΓΝΩ

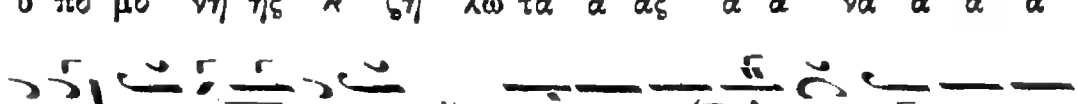

 Ω Ω ΜΗ ΗΣ ΡΥΣΑΙ ΑΙ ΜΕ ΧΡΙΣΤΕ Ε Ε Ο Ο ΘΕ

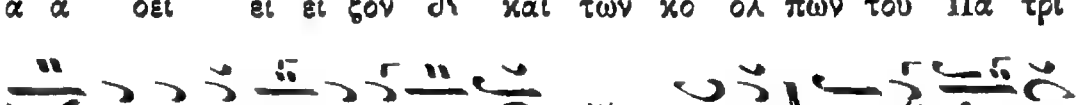

 ΟΣ ΔΙ ΔΙ ΑΣΤΑΥ ΡΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΥ ϣ̣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ

 ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ Η Η ΜΩ Ω Ω ΩΝ ΠΟΙΗΣΑ ΑΜΕΝΟΣ ΔΙ

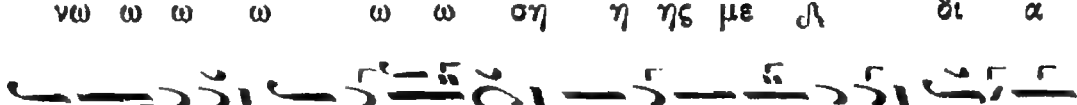

 ΛΑΞΑΡΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΥ ΟΥ ΟΥ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ

 ΥΠΟ ΜΟΝΗ ΗΣ Ξ ΞΗΛΩΤΑ Α ΑΣ Α Α ΝΑ Α Α Α

 Α Α ΔΕΙ ΕΙ ΕΙ ΞΟΝ ΔΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΟΛΠΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙ

 ΑΡΧΟΥ ΟΥ ΑΘΡΑ Α Α Α ΑΜΗΗ ΜΗ ΠΟ Ο Ο ΞΕ

 ΝΩ Ω Ω Ω Ω Ω ΣΗ Η ΗΣ ΜΕ ϣ̣ ΔΙ Α

 ΤΟ ΜΕ Ε Ε ΓΑ Α Α ΣΟΥ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΛΕ Ε

Κ υ ρ ι ε Δ α ζ α ρ ο υ θ ε λ ω ν τ α φ ο ν ι δ ε ι ν ρ ο
 με λ ω ν γ ν ω μ η τ α α α φ ο ν ο ι ο ι κ ε ι ε ι ε ι ν ρ π η
 ρ ω τ α ς ρ π ο υ τ ε θ ε ι ε ι κ κ τ ε , ε α α α υ τ ο ν μ α
 θ ω ω ν δ ε Ο ο ο υ ο υ κ η η γ ν ο ο ο ε ι ς ρ ε
 φ ω ω ν ε ι ς ο ο ο ν ε π ο ο ο θ ε ι ς Δ α α α ζ α α
 ρ ε δ ε ε ε υ ρ ο ε ε ε ξ ω και ε π η κ ο υ σ ε ν
 ο α π ν ο υ ς τ ω π ν ο η γ α υ τ ω ω ω δ ι ι δ ο ο ο ν
 τι ρ Σ ο ι ο ι τ ω Σ ω τ η ρ ι ι τ ω ω ν ψ υ χ ω ω ω ν η η
 η μ ω ν

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός...

Κ υ ρ ι ε ε π ι τ ο ν τ α φ ο ν τ ο υ τ ε τ ρ α η με
 ρ ο υ ρ ε π ι τ ο μ ν η μ α η η η λ θ ε ε ς Δ α ζ α α α α
 ρ ο υ και ε π ι φ ι ι λ ω δ α κ ρ υ α α ρ α α α

νάς ^χ νε ε κρο ο ο ο ον τε τρα η η η με ε ρον

η η η η γει ει ει ρας ρ ο Στα α χυς τη ης ζω ω

ω ης δι ο ο θα να τος ε δε θη φω νη ρ τα

σπαρ γα α να ε λυ υ θη η χε ε ερ σι

Το ο ο ο ο τε χα α ρα α ας πλη ρου ου ου το

το στι ι φορ των Μα θη η τω ων και μι

α πα ρα πα αν των ηη ε λει τουρ γει ει

το συ υμ φω νι ι ι α Ευ λο γη με

νο ο ος ει ει Σω ω ω τηρ λε ε η σο ον

η η η μας

Στίχ. "Οτι παρά τῃ Κυρίῳ τὸ ἔλεος . . .

Κυ ρι ι ε η φω νη Σου κα τε ε λυ υ σε

του Α α δου ου ου τα θα σι λει α ρ και ο λο γος

της Εξουσι α ας Σου ου η γει ει ρεν εκ τα α α α φου ς

τε ε ε τρα η η με ε ρον και γε γο ο νεν

■ Λα ζα α ρος της πα λι γγε νε σι ι ι ι ας προ οι

οι μι ■ ον σω ω τη η η η ρι ι ι ον ς

Πα αν τα δυ να τα α α Σοι οι Δε ε σπο ο ο

τα χ τω πα αν των Βα α σι ι ι λει χ δω ω

ρη η σαι τοις δου λοις Σου ι ι λα α σμον η η και το

με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. Αιναίτε τόν Κύριον π
πάντα τὰ ἔθνη . . .

Κυ υ ρι ■ π πι στω σαι θε ■ ε λω ων

του ου ους Μα α α θη τα α ας Σου ς την εκ νε

κρω ω ων Σου ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ς εν

τω μνη μα τι Λα ζα ρου ου πα α α ρα γε ε γο ■

νας και φω νη η σα α αν το ο ος Σου του

ου ου τον ρ ο Α δη ης σκυ λε ε ευ θη η

α πε λυ υ σε τον τε τρα η η η η με ρο ο

ον βο ω ω ων τα α Σοι ἔ Eu λο γη με ε ε

νε ε ε η η Κυ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α

Σοι

Στίχ. Ὅτι θκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς . . .

Σοι

Κυ ρι ι ε πα ρα λαμ βανων τους Μα θη η τα

α ας Σου ου εν Βη θα νι α πα α ρε ε γε νου ι

να ε γει ει ει ρη ης τον Λα ζα α α ρον και

δα κρυ σα ας επ α αυ το ον νο μω φυ υ υ σε ε ω ω ως

α α αν θρω πι ι ι νης ρ ως Θε ε ος ρ του ου

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η γει ει ει ει ρα ας

και ο ο α α Σοι Σω ω τη η η ηρ Eu λο

γη με ε ε νε ε π' Kυ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο

Δόξα. Ἦχος λ' ἦ ἦ (Re) (Δίσσημος χ
ξα α α Σοι

Ε πι στα ας τω μνη μα α τι Λα ζα α

ρου ο Σω ω τη ηρ η η μω ων κ και φω

νη η η η η η η η σας το ον νε ε κρο ον ο

ως εξ υ υ πνου εξ α α νε ε ε ε ε ε στη η

η σας ο πε σει ει ει σα α το ο τη ην φθο

ο ραν ο τη ε α φθαρ σι α ας τω ω πνε ε ο ο

μα α α τι ο και συν ε ηλ θε τω λο ο ο

γω ω ο θε ε με ε ε νος και ει

ρι ι ι ας ο εα αν τα ο ο υ υ υ ο

να κ σαι αι λ παν τα Σοι δου λευ ει ■ Φι ι λα α α α

■ α αν θρω πε λ παν τα α Σοι οι οι υ πο τε ■ ε

τα α α κται Δ Σω τη η η η η ρ η η η μων

δο ο ο ο ■ ■ ξα α α Σοι **Και νυν** λ

Τ ην ψυ υ χω φε, ε λη πλη ρω σα αν τε ς Τε. εσ. σα

ρα κο ο στην βο ο η η η η η η η σω μεν λ

Χαι ρε ε πο ο λις Βη η θα α α νι ι ι α λ πα

τρι ι ις η του ου ου ου Λα α ζα α ■ ρου ου λ

Χαι ρε ε τε ε Μα ρ θα και Μα ρι ι ι α λ αι του ου του ου

α δε ελ φαι λ αυ ρι ι ον Χρι στο ς πα α ρα α γι ι ι

νε ε ε ται λ ζω ω σαι ρη μα α τι τον τε θνε ω ω

τα α Α δε ε ελ φο ον λ Ου φω νη ης α κου σα ας ο

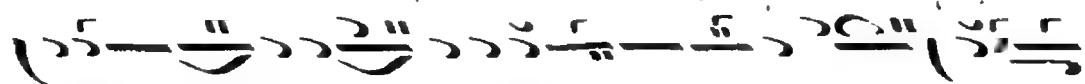
πι ι κρο ος και α κο ο ο ρε ε οτος Α α α α

α α θης π φο ο ο θω τρο μα α α ξα ας ς

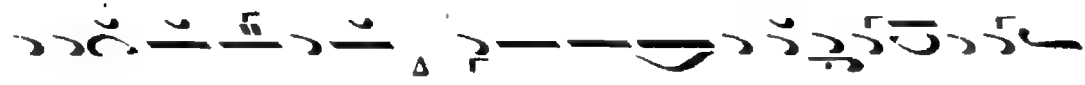
και με γα ο στε να α α ξα ας η α πο λυ υ

οι ει Λα ζα α ρον κει ει ρι ι αις ε ο σφι γμε ε

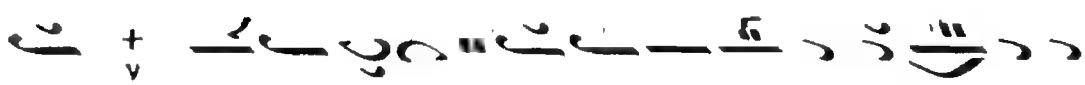
νον η Ου ου τω ω θα αυ μα α τι δη η μορ Ε βραι

αι ων εκ πλα α γεις η με βα ι ι ων και κλα α α δων

Αυ τω ω προσ υ παν τη η η η η η η σου ου ου

σι η και ο φθη σο ον ται ευ φη μου ουν τες παι αι αι

δε ες η Ον φθο ο νου ου ου ου σι πα ο α

τε ε ε ρες η Ευ λο γη με ε νο ος ο ε

ερ χο με ε νο ος η εν ο νο ο μα α τι ι Κυ υ

ρι ι ι ου η Βα σι λευς του Ι ι σρα α ο

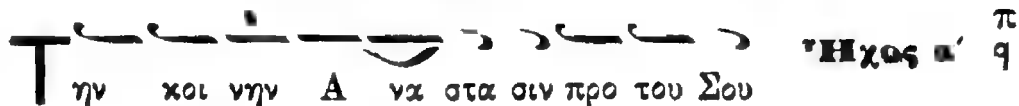
Εἴσοδος — Φῶς Ἰλαρὸν — Ἀναγνώσματα
κτλ. τῆς Προηγιασμένης.

η η η η η η η ηλ

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας Μικρὸν Ἀπόδειπνον, καθ' ὃ ψάλλεται καὶ ὁ
Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΡΩΉ

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον

Παθους πιστου μενος ἡ εκ νεκρων η γειρας τον Λαζαρον

Χριστε ο Θεος q Οθεν και ημεις ως οι Παιαιδες ἡ

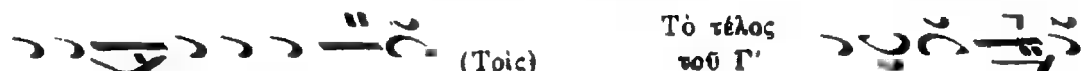
τατης νικης συμβολα φερωντες ἡ Σοι τω νικη

τη η του θα να α του βο π μεν q Ω σα να α εν

τοισ Υ ψι ι στοισ ἡ Ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ἡ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου (Τρις) Το τέλος του Γ' Κυ ρι ου ου ου

Εἶτα τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Τριφδίου.

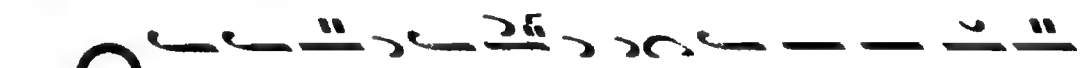

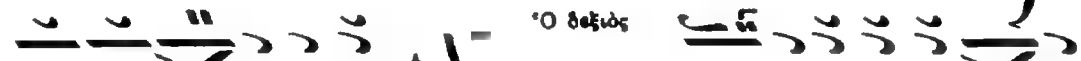
γραν δι ο δου σας ω σει ξη ραν ἡ και την Αι

(1) ἡ π' αὐτω: η Οθεν και ημεις ως οι Παιαιδες ἡ

 γυ πτι ι αν μο χθη ρι αν θι α φυ γων θι ο Ι σρα η

 λι της νε βο ο ο κ τω λυ τρω τη και θε

 ω ω η μων α α σω ω μεν

ΦΔΗ Γ' Δ

 Ου ρα νι ας Α ψι ι θος ο ρο φουρ γε ε

 Κυ υ ρι ι ε θι και της Εκ κλη σι ας δο μη η η

 τορ Συ με στε ρε ω σον εν τη ο γα α α α πη η τη η

 Ση θι των ε φε των η α κρο ο της θι των πι

 στων το στη ρι ι γμα θι

ΦΔΗ Δ' Δ

 θρω π

 Σ υ μου ι σχυ υς Κυ ρι ε Συ υ μου και δυ υ να α

 μις θι Συ θε ο ος μου κ Συ μου α γαλ λι ι α

 μα θι Πα τρι κους κο ολ πους μη λι πων q και την

η με τεραν πτω χει ει ει αν ε πι σκε φα α με ε

νος δι ο συν τω Προ φη η τη Αβ βα κου ουμ

Σοι οι κραυ γα α α ζω δι τη δυ να μει ει Σου δο α ξα

Φι λα αν θρω πε

ΩΔΗ Ε' Δ

να τι ι με πω σω α πο του προ σω που ου

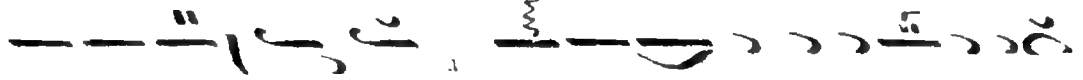
Σου το φω ως το α δυ υ τον δι και κα λυ ψε ε

ε με το αλ λοτρι ον σκο τος τον δει ει λαι ον δι

αλλ ε πι στρε φο ο ο σε με δι και προς το φω ως των

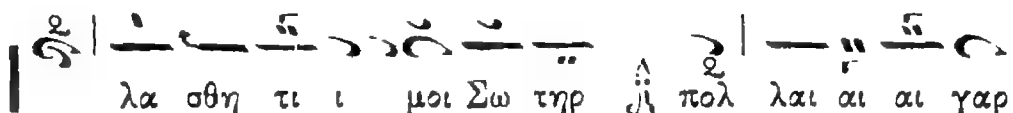

εν το λω ων Σου δι τας ο δου ους μου κα τε ευ θυ

νον δε ε ο ο μαι

ΩΔΗ ΣΤ' Δ

λα σθη τι ι μοι Σω τηρ δι πολ λαι αι αι γαρ

αι α νο μι ι αι αι μου δι και εκ βυ θου ου των κα

κων α να α α γα γε δε ε ο ρ μαι δὲ πρὸς Σε γαρ ε βο
 η σα δὲ και ε πα κου σο ον μου κ ο Θε ος της
 σω τη ρι ι α ας μου

ΦΑΗ Ζ' δ

Οι εκ της Ι ου δαι αι αι ας δὲ κα ταν τη
 σαν τες Παι αι αι δεσ εν Βα θυ λω ω νι ι προ α τε δὲ
 τη πι στει της Τρι α α α δος q την φλο ο γα της
 κα μι ι ι ι νου ς κα τε πα α α α τη η σαν φαλ λον
 τες δὲ Ο των πα τε ρων η μων Θε ε ος q Ευ λο

ΦΑΗ Η' δ

γη το ος ει

Αἰνοῦμεν r
 Εὐλογοῦμεν δὲ και προσ κυ νου με εν τον Κυ ρι ον δὲ

Τον Βα σι λε των Ου ρα νων η η Ον υ μνου ου
 ου σι δὲ Στρα τι αι αι αι αι των Α γγε ε ε ε λων δὲ Υ

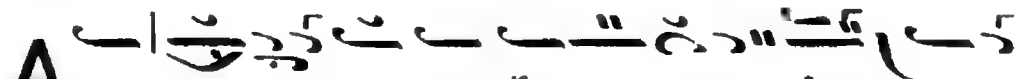

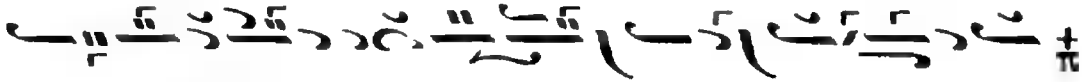

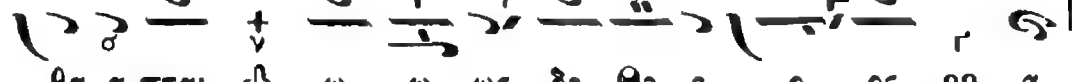
 A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων
ἡ οὕτω χάριν συμφωνίας πρὸς τὰ κατόπιν

 A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων

Ἐπισυνάπτομεν τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια «Λόγῳ Σου Λόγε Θεοῦ . . .» καὶ «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός . . .» πρὸς τὸ «Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς . . .» καὶ ἀμέσως ψάλλονται οἱ Δῖνοι

Ἦχος Ὑψι (Mi) (Δίσσημος) Ἥ

Σείχ. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ

 A να στα σις και ζω η των αν θρω ω ω

πων υ πα αρχων Χρι ι στι ς εν τω μνη μα τι Λα ζα ρου

ε ε πε στης η η πι στου με νος η μιν η η τας θυ ο ου

αι ι ι ας Σου ου μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ς

ο τι Θε ος και αν θρω ω πος ς εἰς Α γνης Παρ θε ε

νου πα α ρα γε ε ε γο ο ο ο νας ς ως με ε

εν γαρ θρο ο το ος η η ε πη ρω τα ας που τε ε

θα α πται ω ω ως δε Θε ε ο ος η η α

νε ■ στη σας ζώ η φο ρω νε ■■ μα α τι τον τε ε

ε τρα η η η με ε ε ε ρον

Στίχ. Αίνετε τὸν Θεὸν ἐν π.
τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ . . . ρ

Λα ζα ρον τε θνε ω ω ω τα α ~ τε τρα η

με ρον α νε στη η σας εξ Α δου Χρι ■ στε ρ προ του Σου

θα να του δι ι α π σει ει σας η του θα να α ■

του ου το κρα α α τος και δι ■ νο ο ος προσ φι

ι λους η την παν των αν θρω πων προ ο μη νυ υ ων η εκ

φθο ρα ας ε λευ ε θε ρι ι ι ι αν ρ δι ο

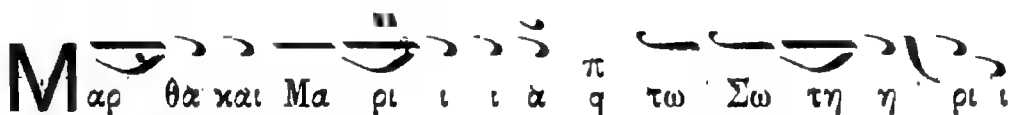
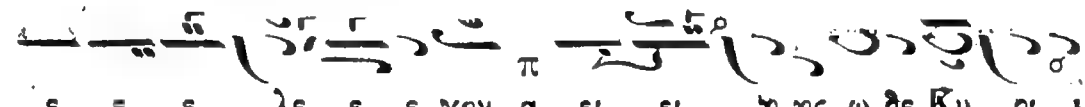
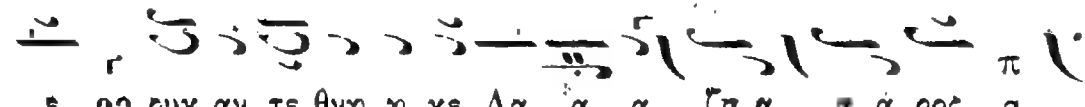
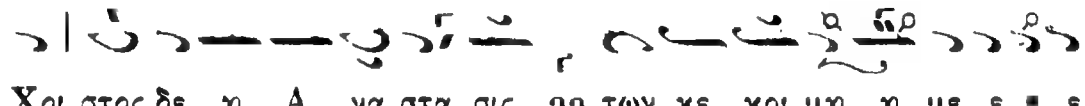
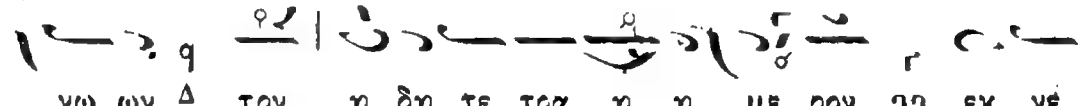

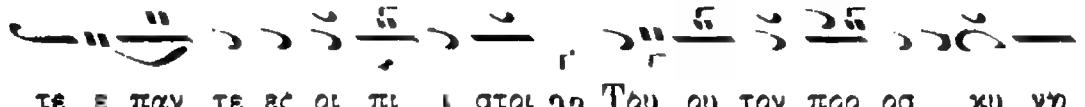
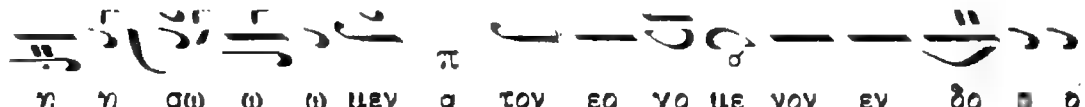
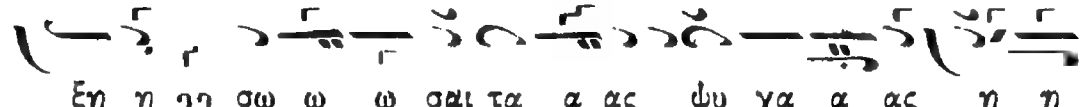
ο προσ κυ νουν τε ες Σου την παν το δυ υ να μον ■ ξου

σι ι ι α αν βο ω ω ω μεν ρ Ευ λο γη

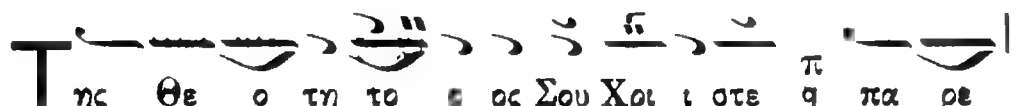

με νο ος ει ει Σω ω τη η ρ η ε λε ε η σο ον η η

η μας

Στίχ. Αίνετε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . . π
ρ

 Μαρ θα και Μα ρι ι ι α π τω Σω τη η ρι ι

 ε ε ε λε ε ε γον q. ει ει η ης ω δε Κυ ρι ι

 ε η η ουκ αν τε θνη η κε Λα α α ζα α α α ρος q

 Χρι στος δε η Α να στα σις η η των κε κοι μη η με ε ε ε

 νω ων Δ τον η δη τε τρα η η με ρον η η εκ νε

 κρω ων α α νε ε ε ε στη η η σε q Δε ε ου

 τε ε παν τε βς οι πι ι στοι η η Του ου τον προ ος κυ νη

 η η σω ω ω μεν q τον ερ χο με νον εν δο ο ο

 ξη η η σω ω ω σαι τα α ας φυ χα α ας η η

 η μων
 Στίχ. Αίνατε Αὐτόν ἐν ᾗχη σάλπιγγος . . . π q

 Τ ης Θε ο τη το ος Σου Χρι ι στε q πα ρε

 χων τοις Μα θη ταις Σου τα ου υμ βο ο λα η η εν ταις οχλοις

τα πει ει νους Σ α αυ τον q πο κρυ φαι ταυ τη ην

βου λο ο ο ο με ■ ■ νος q δι ο τοις Α πο στολοις

ως προ γνω στη ης και αι Θε ε ος η η του Δα ζα ■ ρου τον

θα α να α τον η η προ ■ η η γο ο ο ρε ε ευ

σας q ■ Βη θα νι ■ δε πα ρων τοις λα ■ οις q του

φι λου Σου τον τα φο ον α γνο ο ων η η μα θειν ■ ζη τει εις ω

ως ■ αν θρω πος δ Αλλ ο δι ■ Σου ου τε τρα η

με ε ρο ο ο ος Α να α στα ας η η το θει ει ο ον

Σου Κρα α α α το ος ε ■ δη η λω ω ω ■ q

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Ἦχος δὲ Πα (Mi)

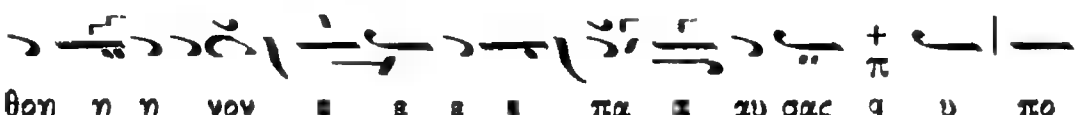
Σοι

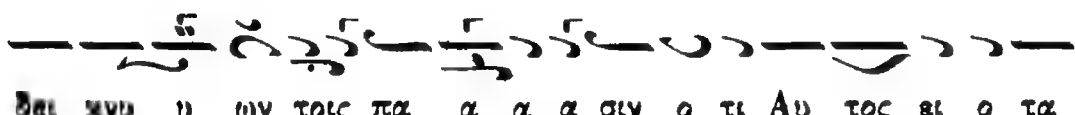
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε Αὐτόν

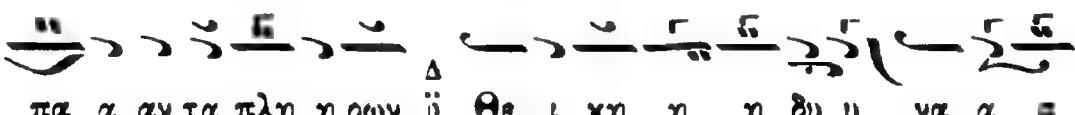
εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α ■ νω

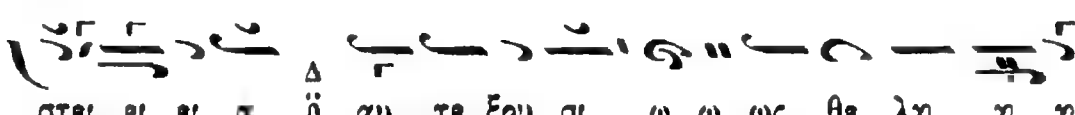

 τὰρ ται ο ο ον η γει ει ρας τον φι ι λο σ

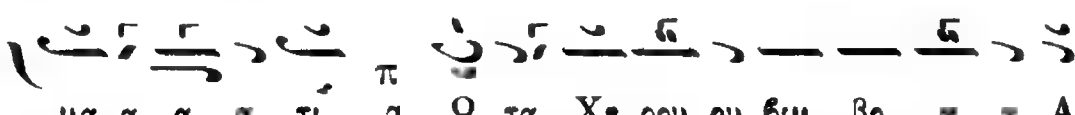

 Σου Χρι ι στε Δ και τον της Μαρ θας και Μα ρι ι ι ας λ

 θρη η η νον ε ε πα αυ σας q υ πο

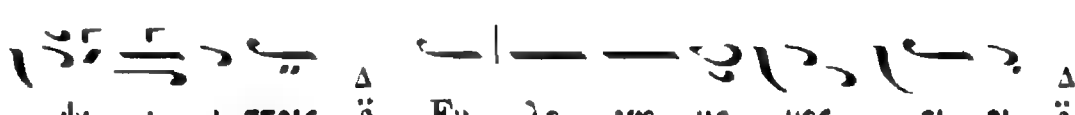

 θαι κνυ υ ων τοις πα α α α σιν ο τι Αυ τος ει ο τα

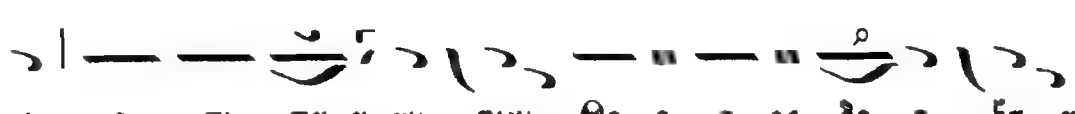

 πα α αν τα πλη η ρων Δ θε ι κη η η θυ υ να α

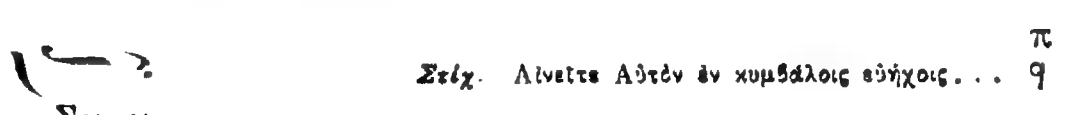

 στει ει ει Δ αυ τε ξου σι ω ω ως θε λη η η

 μα α α α τι π q Ω τα Χε ρου ου θιμ βο x x A

 πα α αυ στω ως Δ Ω σα να α α εν τοι οις Υ υ

 ψι ι ι στοις Δ Ευ λο γη με νος ει ει Δ

 ο ε πι πα α αν των θε ε ος δο ξα α

 Σοι οι

Στίχ. Αίνετε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις. . . q

Mαρ θα τη Μα ρι α ε ε θο α λ Δι

δα σκα λος πα ρε ε στι ι ι και φω ω ω νει ε. ε:

σε ἢ προ ος ε ε ελ θε q η δε δρο μαι αι α

ελ θου σα ο που ην ε στως ο ο Κυ ρι ι ος κ ι δου

ου σα α Α α νε ε βο ο ο η η η σε ἢ πε σκυ

σα α προ ε κυ υ νη σε ε Δ και τους α χραν τους πο

δα ας Σου κα τα φι λου σα α ε ε λε ε γε q Κυ

ρι ι ε ἢ ει η η ης ω ω ω δε ουκ αν α πε θα α

νε ε εν η μων ο ο α δελ φο ο ος

Ἦχος λῆ ἦ Νῆ (Re) ᾠ

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου
ὁψωθήτω ἡ χεὶρ Σου

μη ε πι λα θη των πε ε

νη η των Σου εις τε ε ε λος ἢ

Λ α ζα ρον τε θνε ω ω ω τα εν Βη θα νι α η

γει ει ρα α α ας τε τρα η η με ρο ον δι μο νον γαρ

ως ε· πε στης τω ω μνη μα α τι κ η φω νη ζω ω

η η η δι τω τε θνε ω ω τι ι γε ε ε γο ο

ο νε δι και στε να α ξας ο ο Α α α δης κ α

πε ε ε ε λυ σε ε ε φο ο ο ο θω δι

με γα α το θα α αυ μα α δι Πο λυ ε ■ ■ ■

λε ε ε ■ ε δι Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ■ ■

ο ο ξα α α α Σοι

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι Σοι Κύριε . . . δι

Κ α θως ει πας Κυ ρι ε τη Μα α αρ θα κ Ε

γω ει μι ι η η Α α να α α στα α α σις δι

ερ γω τον λο ο ο γον ε ε ε πλη ρω ω σα ας κ εξ

Α ο δου κα λε σας τον Λα α α ζα α α α ρον δι

κα με φι ι λαν θρω πα ■ q νε κρον τοις πα θε ε

σι εν δι ως συμ πα ■ θης ηη εξ ■ να α α α στη

σον δε ε ε ε ε ■ ■ ο ο μαι

Δόξα. Ἦχος Δι (Sol) (Δίσημος) χ

M ε ε ε ε ε ε ε γα και πα ρα ■ ξο

ο ξο ■ ον θα α αυ μα α τε ε τε ■ ■ ε λε σται αι

ση η η η η η η με ε ε ε ρον ο ■ ο τι

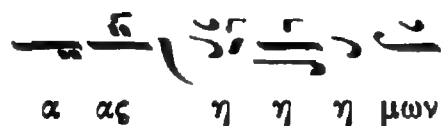
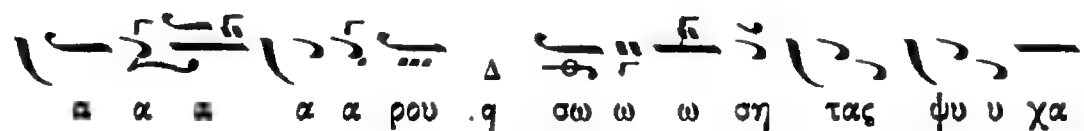
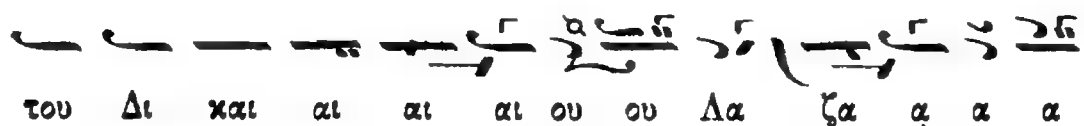
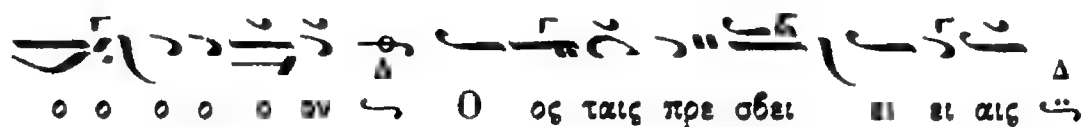
νε ε κρον ς τε τα ρ ται ■ ■ ον ς εκ τα α ■ α

φου Χρι στος φω νη η η σας η η η η γει ει ■

ρε και αι φι ι ι ι λον ε ■ α α α α α λε ■

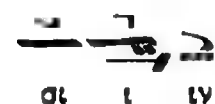
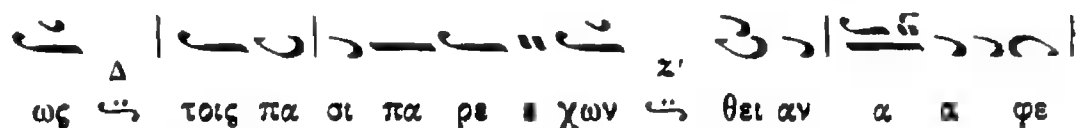
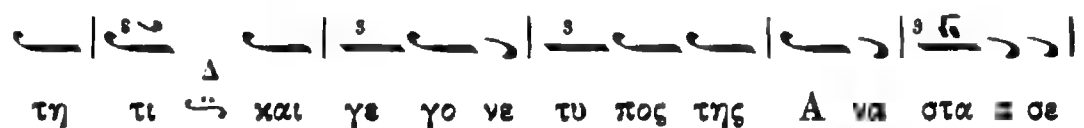
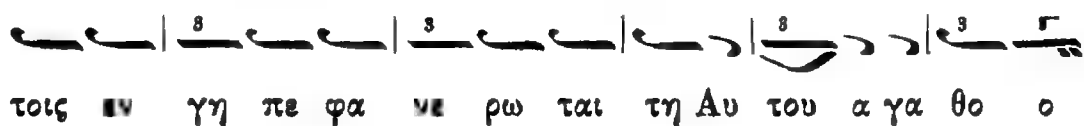
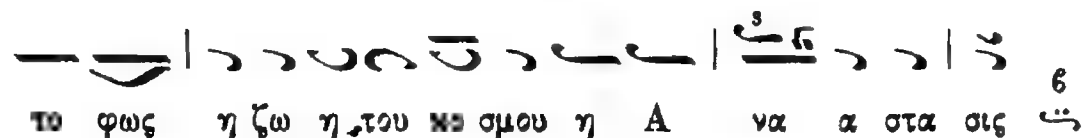
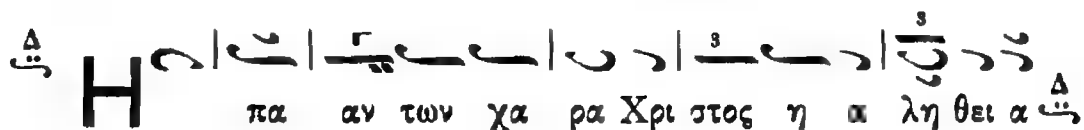
ε σε Δο ξο λο γη σω μεν Α αυ τον ς ως

υ περ ε ε ε ε ε εν δο ξο ■ ■ ο ο ο ο ο

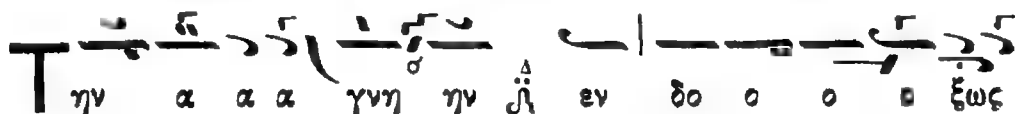
Καὶ νῦν :
Ὑπερβυλογημένη.

Δοξολογία—Σήμερον σωτηρία—Εἰσοδικόν «Αἰῶτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς»
Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν» (σελ. 804). **Κοντάκιον Ἦχος β'.**

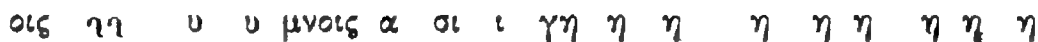

**Ἀντὶ Τρισαγίου: Ὅσοι εἰς Χριστόν.
Λειτουργία Χρυσόστομου.**

ΕΙς τὸ «*Ἐξαίρετως*» **ΧΟΣ** λ̣π̣δ̣ Νη (Re) (Δίσσημος) Χ

ТЪ КҮРІАКН.

Κοινωνιόν: Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων...

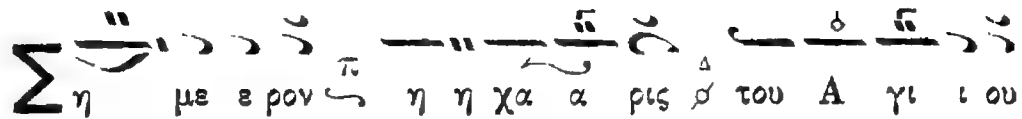
Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον

«Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν . . .»

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ὅταν ἀνομιᾶς παρατηρήσης, Κύριε . . .» ψάλλομεν τὰ παρόντα *Ἰδιόμεια*

Ἡχος λ_π Π_α (Re) (Δίσσημος) χ

Πνευματικός η μαρτυρῶν η η γὰρ ααγε

και παν τε ες αι αι ρο ο ον τες το ον Στα αυ

ρον Σου λε ε ε ε γο ο ο ο μεν ji Ευ λο γη με νος

ο ο ο ερ χο ο ο ο ο με ε ε ε νος ρ εν ο νο

μα α α τι ι ι Κυ ρι ι ι ου ρ Ω σαν να α εν

τοι οis Y ψι ι ι στες

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνακεν τοῦ ὀνό-
ματός Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε . . .

Στίχ. Ἀπὲ φυλακῆς πρωτας μέχρι νυκτός . . .

Ο ε χων θρο ο νον Ου ρα νο ο ον π και

υ πο πο ο δι ι ον τη ην γη η η η η η η ην Ο

του Θε ου Πα τρο ος Λο ο ο γος ρ και Υι ο ο ο ος

συ υν α ι ι ι δι ι ι ι ος ji ε πι πω λου

ου ου α α λο ο ο γου ρ ε με τρι ι ι ι ι α σε

ση η η η με ε ε ε ρον ρ εν Βη θα νι ι ι α

α ε ε ελ θω ω ων Ο ο θε εν Παι αι δε ε ες

Ε βραι αι αι ων κλα π θους χερ σι κα χο ον

τες ευ φη η η η μου ουν φω ω ω νη η Ω

σαν χ να χ εν ται σι σις Υ υ υ ψι ι ι

στοι σις Ευ λο γη με ε νος ο ο Ερ

χο ο ο ο ο ο με νος Βα σι λευς του Ι ι

ι ι σρα α α α η η ηλ

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῆ Κυρίῃ π
τὸ ἔλεος...

Δ ε ε ευ τε ε και η η μει εις Ση με ρον

πας ο ο ο ο ος Ι ι σρα α α ηλ η εξ

θνω ων Ε ε εκ κλη σι ι ι α ρ με τα του

προ φη του Ζα χα ρι ου ε βο η η σω ω μεν

Χαι αι ρε ε σφο ο ο ο δρα α θυ υ γα α τερ Σι ι

ω ω ων κη ρυ υ σ σε θυ γα α τερ Ι ι ρου

ου πα α λημ ο τι ι δου Βα α α σι ι λε

ε ευς Σου ου ε ερ χε ται αι αι Σοι πρα υ υς και αι

σω ω ζων ς και ε πι θε βη κως ε πι πω λον ο ο

νου υι ο ον υ πο ο ζυ γι ι ι ου

ο ο ορ τα α ζε ε ε τα α α των παι αι αι δων κλα

δους χερ σι ι κα τε χου ου σα ευ φη η μη η η

σον π Ω σαν να εν τοι οις Ι υ υ ψι ι ι

στοι οις Ευ λο γη με ε ε νος ο ο ο ερ χο ο ο

με ε ε ε νο ος Βα σι λε ευς του Ι ι ι ορα α

α ηλ

Στίχ. Αίνετε τὸν Κύριον
πάντα τὰ ἔθνη . . .

Τ ην σε πτην Α να στα α σιν τη ην Σην ς προ τυ

που ου με νος η η μιν ς η η η η γει ει ει ει ρας

θα νο ο ον τα α ρ τη προσ τα ξει Σου λ τον απνουν

Δα ζα α ρον ρ τον φι λον α γα θε του μνη μα το ος

τε ταρ ται αι αι ον ο θω δο ο ο ο τα ο θεν

και τω πω λω ε πε ε θης συ υμ βο λι ι κως ρ ως περ

επ ο χη η η μα το ο ος φε ρο ο ο με ε ε ε νο ος

τα θνη τε κμαι ρο ο με νο ος Σω ω ω τηρ

ο θεν και τον αι αι νο ο ον Σοι οι οι προσ φε

ε ε ρει ρ ο η γα πη με ε νο ος Ι σρα α ηλ

εκ στο μα των θη η λα α ζο ον των η και νη η πι ι ι

ι ω ω ν α α α κων α κα θο ρων των Σε Χρι ι

στε ρ εισ ερ χο με νον εις την Α γι ι ι α ν Πο

ο ο λιν ρ προ ε ε ε ε η η με ρω ω ν του

Πα α α σχα Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς . . .

Προ ο ε ε εξ η με ρω ω ων του Πα α α σχα

ηλθεν Ι η σου ου ους εις Βη η θα νι ι ι ι ι αν

και προσ ηλ θον Αυ τω οι Μα θη ται Αυ του ρ λε ε ε

γον τε ες Α α αυ τω Κυ ρι ι ε ῥ που θε λεις

ε τοι μα σω με ε ε εν Σοι αι φα γει ει ν το Πα α

α α σχα ῥ Ο δε α πε σται λε ε εν α αυ τους ρ

α πε ελ θε τε εις την πε να α αν τι ι κω

ω ω μην ρ και ευ ρη η σε τε αν θρω πον κε ρα

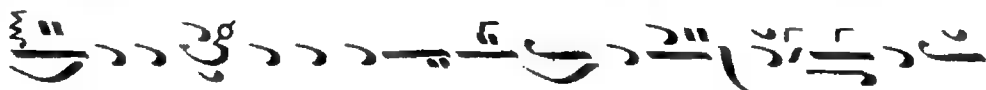
α μι ον υ δα το ος βα στα α α ζο ο ον

τα κο λου θη σα α τε ε ε αυ τω ρ και

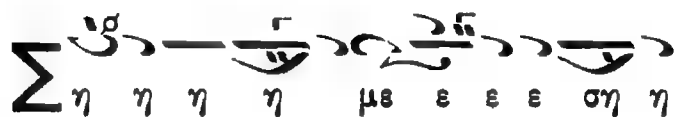
τω οι κο δε σπο ο τη ει ει πα α α τε ο Δι

θα α σκα α α λος λε ε ε γει ρ προς Σε ποι ω το

Πα α α σχα με ε τα α των μα θη τω ω ω ν μου

Δόξα, Καὶ νῦν π
Ἦχος ὁ αὐτός. χ

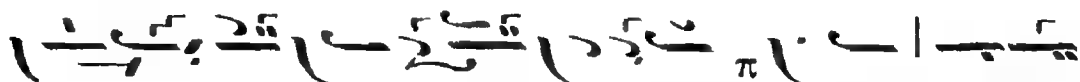
Σ η η η η με ε ε ε ση η

με ε ρον η χα α α α α ρι ις ρ του Α γι

ι ου Πνε ε ε ευ μα α το ος ρ η μα ας ου υν

η η η η η η η γα α γε και πα αν

τε ες αι αι αι ρο ον τες τον Σταυ ρο ο ο ον

Σου ου λε ε ε ε ε γο ο ο ο μεν Ευ λο γη

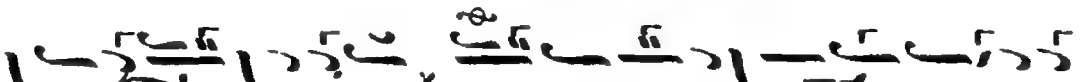
με ε ε ε ε νος ο ο ο Ερ χο ο ο ο ο ο ο ο

με ε ο Ερ χο ο με ε νο ο ο ο ο ο ο ος ρ

εν ο νο ο ο ο ο μα τι Κυ υ ρι ι ι ι

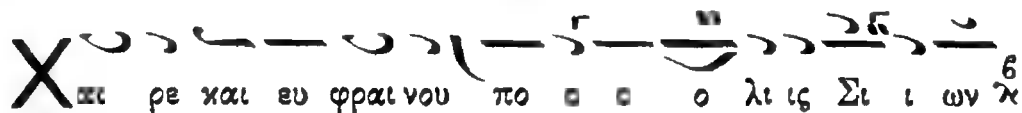
ι ι ι ι ι ου Ω ω σα α να α α α α α

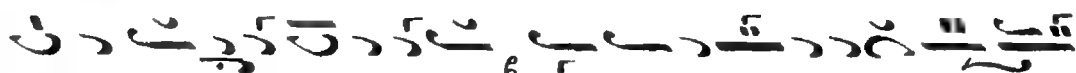
ε εν τοις Υ ψι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οις

Εἵσοδος — Φῶς ἱλαρον — Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. *Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἐξῆς*

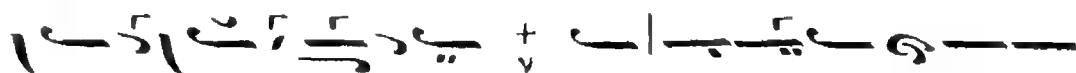
Ἰδιόμελα Ἦχος λῆ ἦ Νη (Re) χ

Χαι ρε και ευ φραινου πο ο λι ις Σι ι ων

τερ που και α α γα α α λου η Εκκλησι α του ου

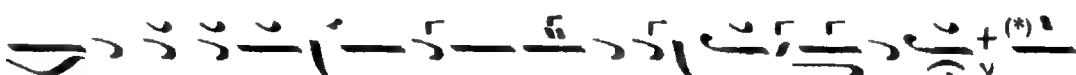
ου ου θε ε ε ε ου Ι I δου ου γαρ ο Βα σι

λευς Σου πα ρα γε γο ο νεν εν δι και ο ο συ υ υ νη

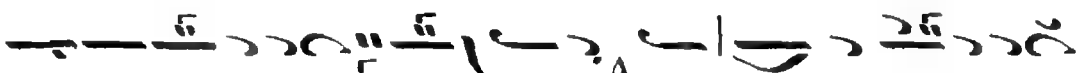
ε πι πω λου κα θε ε ε ζο ο με ε νος υ πο

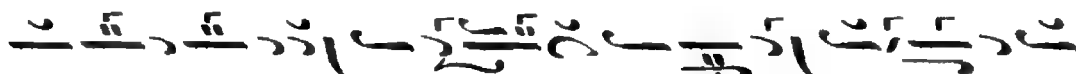
παι αι θων α νυ μνου ου ου ου ου με ε ε ε νος Ω

σα να α εν τοι οι οι οις Υ ψι ι ι στοι οις Ευ

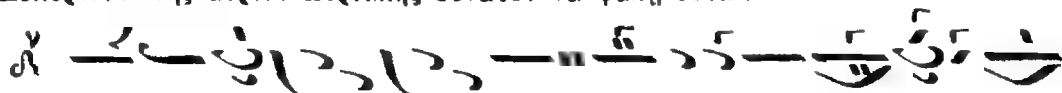

λο γη με ε νο ο ος ει ει ε χων πλη η θος

οι κτι ιρ μω ων ε λε ε ε η σο ο ον η η η η μας

(*) Τὸ τέλος τοῦ ἄνω τροπαρίου, ψαλησομένου καὶ ὡς δοξαστικοῦ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐθιῶν Κυριακῆς δυνατόν νὰ ψαλῇ οὕτω :

Ω οχ να ε εν τοις Υ ψι ι ι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οις Ἰ̇ Ευ λο γη με νο ο ος ει ει η η

ε χων πλη η η η θο ο ος οι κτι ιρ μω ων

ε λε ε η σα ο ον η η η η μας Ἰ̇

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον

Η λ θεν ο Σω τη ηρ ση με ρον ε πι την πο λιν Ι

ι ε ρου σα α λημ Ἰ̇ πλη ρω ωσαι αι την Γρα α φην Ἰ̇

και παν τε ε ες ε λα α θον ο εν ται αις χερ σι βα

α α ι ι ι ι ο̇ τους δε χι τω νας υ πε

στρω ω ω νυ ον Α αυ τω Ἰ̇ γι ι νω ω σκον τεσ ο τι

Αυ τος ε στι ιν ο̇ Θε ο ο ος η η η μων Ἰ̇ ω

ω τα α Χε ρου ου βιμ βο α α Α ο̇ πα ο̇ αυ στω ως Ἰ̇

Ω σα να α α εν τοι οις Ι̇ υ ψι ι ι στοις Ἰ̇

Ευ λο γη με ε νο ο ος ο̇ ει Ἰ̇ ο ε χων πλη

η θος οι κτι ιρ μω ων ε λε ε ε η σο ο ον

η η η η μας

Στίχ. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυ-
μαστόν τὸ ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ο τοις Χε ρου δι ι ι ιμ ε πο χου με ε

νο ος και υ μνου με ε νος υ υ πο των Σε ρα φι ι

ιμ ε πε θης ε πι πω λου Δα δι τι κως Α γα

α θε και παι δες Σε α νυ υ μνουν θε ε ε ε ο

ο πρε ε ε πω ως Ι ου δαι οι ε βλα σφη μουν πα

ρα α νο ο ο μως το κα θε κτον των Ε ε θνων

η κα θε ε δρα του πω ω ω λου προ ο ε ε τυ υ

υ που εξ α πι στι ι ας εις πι ι ι στιν με τα

α ποι ου ου με ε ε ε νον Δο ξα α Σοι Χρι ι

στε ε ι ι ι γη ο μο νος λε η η

η η η μων και αι αι φι λα α α αν θρω ω

ω προς

Δόξα, Καί νυν «Σήμερον ή χάρις»

Ἀπολυτίκια: «Τήν κοινήν Ἀνδρασι» δις (σελ. 304) καί τὸ παρὸν

Σ υν τα φεν τες Σοι δι α του Βα Ἦχος δ' Δι

πτισμα τος Χρι στε ο θε ος η μων της α θα να του ζω

ης η ξι ω θημεν τη Α να στα σει Σου και α νυ μουν

τες κρα ζο μεν Ω πα να εν τοις Υ φι ι ι

στοις Ευ λο γη με νος ο Ερ χο με νος εν νο

μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψιδίῳ Διάταξιν. Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου «Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμαί με πάθη . . .» καί τὸ Προκείμενον Ἦχος δ' Βευ

Εκ στο ο μα τος νη πι ι ων και θη λα ζο

ο ον των κα τηρ τι σω αι νον (Δις) Τὸ γ' οὕτω ι

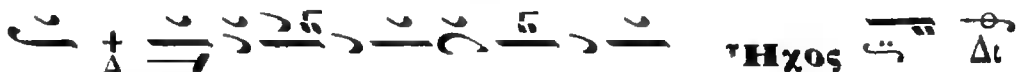
Εκ στο μα τος νη πι ων και θη λα ζο ο ον των

Ἀπό
χοροῦ

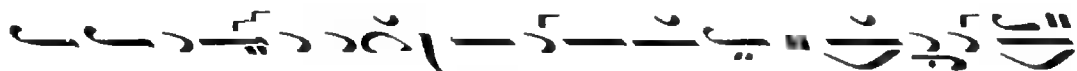

κατηρ τι σω κι νο ο ο ο ον

Τὸ «Πᾶσα πνοή», Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ ἐξῆς

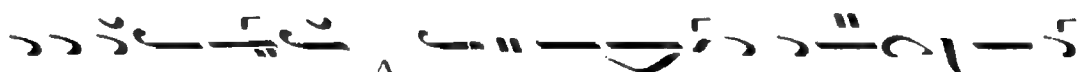
λε Δοξα Πα τρι και Υι ι ω

και Α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι ι Ση με ε ρο

ον ο Χρι ι στος ει σερ χε ε ται εν πο ο λει τη

η η Α γι ι α ε εν πο ο ο λω κα α θη η

η η η η με ε ε ε νος την α λο γι ι ι

α αν λυ υ υ υ ω ω ω των ε θνω ων την κα

α α κι ι ι ι ι ι στον ρ πα α α λαι αι κε

χε ερ σω με ε ε νην

Και νυν και α α ει και εις τους ω νας των αι ω

νων Α α μη ην Ση με ε ρο ο ον ο Χρι ι στος ως ανωτέρω.

Εἰτα ὁ δεξιὸς εἰς τὸν τόνον τοῦ Δι τοῦ β' ἤχου ἀρχίζει τὸν στίχον: Ἐλεήμων, ἐλεήσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου

λ ε ξ α λει ψον το α νο ■ μη μα ■ ■ μου π

καὶ ψάλλει τὸ πρῶτον τῶν Ἑσπερίων Ἰδιομέλων «Σήμερον ἡ χάρις . . .» (σελ. 318).

Καταβασαίαι. Ἦχος δ' ⁶ λ (Δίσσημος) ⁷ χ ϘΔΗ Α'

Ω ω φθη η η σα α α αν αι πη γαι της

α α θυ υ υσ σου ου νο ο τι δος α μοι ροι οι λ και

αι ■ νε κα λυ φθη θα λασ ση η η ης κυ υ μαι αι αι

νου ου σης τα θε ε με λι ι α α λ τη ■ ■ ■ ται γι ι

ι δι νε ε ευ μα α ■ τι ρ τα αυ της γα α αρ ε ε

πε τι μη η σα ας λ πε ρι ου ου σι ι ο ον λα α

■ ον δε ε Ε ε σωω σα ας λ α α δο ο ο ον

τα ■ α α ε πι νι ι ι ι ι χι ι ο ο ον υ

υ μνο ■ ον Σοι οι Κυ υ ρι ι ■ ε ϘΔΗ Γ' λ

Ν ου σαν κ κρο ο το ο μον προστα κ γμα κ τι
 ι ι Σω ω ω κ στε ρε αν ε θη λα α σε πε τραν
 Ι ορα η λι ι τη ης λα α ος κ η η ε πε ε
 τρα α Συ Χρι ι στε υ πα αρ χεις και αι πι ζω ω ω ω
 η η ρ εν η η ε ε στε ρε ε ω ω ω θη η
 η Ε εκ κλη σι ι α α κρα α ζου σα α κ
 σα α να α α κ Ευ λο γη με νο ος ει ει ο Ε ερ
 χο ο με ε νο ος
 Χ ρι στο ος ο ερ χο με ε νος ε εμ φα νω ως
 θε ε ο ος η η μων κ η η ξει και ου χρο νι
 ι ει εξ Ο ρους α τα σκι ι ι ου ου θα α α
 ε ε ος Κο ο ρης τι κτου ου ου ου ση ης α α

πειραν θρου π προφη η της παλαι φη η σι δ̣ι

ο παντες βο ω ω ω με εν δ̣ι Δο ο ξα τη δυ να α

μει ει Σου ου Κυ υ ρι ι ε ε 6
ΩΔΗ Ε' α

Την Σι ι ων δ̣ι επ̣ Ο ρους α να θη η θι ο ε ευ

α αγ γε ε λι ζο με ε νο ος α και την Ι ι ι ε

ρου σα λημ ο κη ρυσ σων π εν ι σχυ υ υ υ υ

ι ι ι υ υ υ ψω σο ον φω ω ω νην δ̣ι Δε δο ξα

σμε να ε λα λη θη η πε ρι Σου ου η Πο ο λι ις του Θε ε

ου ου ου α ει ρη η νη ε πι ι τον Ι ορα α

ηλ δ̣ι και σω τη η η ρι ο ον ε ε θνε σι ι 6
ΩΔΗ ΣΤ' α

Ε βο ο η η η η σα α αν εν ευ φρο

συ υ υ υ υ νη δι και ω ω ν τα πνευ μα τα α α

 νυ υν τω ω κο ο ο σμω ρ δι α θη η η η

 κη και νη η η δι ι α α α τι ι θε ε ε ται ᾱ

 και ραν τι σμα τι ι και νουρ γει ει ει ει ει σθω λα

 ο ο ος θει ου ου αι μα α το ος

6
 ϘΔΗ Ζ' κ

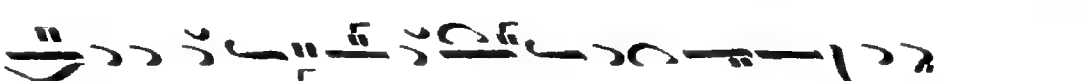

 ο δι ι α α σω ω σα ας εν πυ υ ρι π τους

 Α θρα μι αι ους Σου παι δας ρ και αι τους Χα αλ δαι

 αι ους ■ νε ε λων ρ οισ ■ δι ι κως δι και αι ου ους

 ■ εν η η θρευ σα αν λ Υ πε ρυ υ υ μνη

 τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ε ᾱ ο θε ος ο ο των Πα

 τε ε ε ρων Ε ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

(1)
 οὔτω : ᾱ ο θε ε ο ο ο ος λ των Πα τε ε ε

 ρων ᾱ Ευ λο γη το ο ο ος ■ ■

ΦΔΗ Η' ⁶κ Αἰνοῦμεν ⁶κ Εὐλογοῦμεν ⁶κ και προσ κυ νου ου με εν τον

Κυ ρι ι ον ^εκ

Ευ φραν θη η τι Ι ι ι ε ρου σα α λημ ^Δκ

πα νη γυ ρι σα τε πα α αν τες οι α γα πω ων τες Σι ι

ω ω ων ^εκ Ο Βα σι λευ ω ων γαρ εις τους αι ω

ω ω ω ω νας ^Δκ Κυ ρι ι ος τω ων Δυ να α α με ε

ω ω ων η' η ηλ θεν ^Δκ Ευ λα βει σθω πα α

σα η η γη ^Δκ πρ ο σω ω που Αυ του ου ου και

βο ο ο α α α τω ^Δκ Παν τα α τα ε ε ρ

γα α ^Δκ υ μνει ι τε το ον Κυ υ ρι ι ο ο

ο ο ον ⁶κ

Ἀντί «Τιμιωτάρας» ψάλλομεν τήν Θ' φδὴν τοῦ Κανόνος, ἥς ὁ Εἰρηδὸς ἔχει οὕτω:

ο ο ον ⁶κ

ος Κυ ρι ος και αι π φανεν η μιν ^εκ ου

στη σα σθε Ε ορ την κπι α γαλ λο με νοι κ Δε ευ τε

με γα λυ νω μεν Χρι στον κ με τα βα ι ων και κλαδων

υ υ μνοις κραυ γα ζον τεσ κ Ευ λο γη με νοσ ο ερ

χο με νοσ ἦ εν ο να μα τι Κυ ρι ι ου Σω τη ρος

η μων **Καταβασία της Θ' Ώδης** κ

Θ ο ος Κυ ρι ο ος και αι ε ε πε ε φα α

νεν η η μιν q Συ στη η σα α α σθε Ε ο ορ τη ην

και α γα αλ λο με ε νοι κ δευ τε ε με γα α λυ νο ο μεν Χρι

ι στον q με τ βα ι ι ων και κλα α δων υ

υ μνοι οι οις κραυ γα α α ζο ο ον τεσ q Ευ

λο γη με νοσ Ερ χο με ε νοσ ἦ εν ο να

μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σω τη η ρο ος η η μω ω

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δι' χ (Τρίσημος)
ω ω ων

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων (Δις)

Τὸ Γ' Α γι ος Κυ ρι ος ο θε ος η μω ω

Ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή τῶν Βασιῶν καὶ ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ ἀμέσως οἱ Αἱνοὶ εἰς στίχους ἀπὸ τοῦ «Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . .»
ω ω ων

Ἦχος δ' ς (Fa) (Δίσημος) Ἥ

Ο πλει στος ο χλος Κυ ρι ε στρων νυ εν εν τη ο

δω τα ι μα τι α αυ των Ἥ Αλ λοι δε ε κο πτον κλα

α δους α πο των δεν δρων και ε θα στα ζον Ἥ οι προ α

α γον τες δε και οι α κο λου θου ου ουν τες Ἥ ε ε

κρα ζον λε γον τες Ἥ Ω σαν να τω Υι ω Δα α βι ιδ Ἥ

Ευ λο γη με νος Ἥ ει ο ελ θων Ἥ και πα α α λιν Ερ

χο με νος Ἥ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλμῷ ὁ αἰνεῖς... Ἥ

Mελ λον τος Σου ει σι ε ε ναι εις την Α γι αν
 πο λιν Κυ ρι ε λ τα κλα θη των φυ των λ οι λα οι ε
 βα στα α ζον q Σε υ μνου ουν τες τον των ο ο λων Δε σπο την λ
 ο ρων τες Σε ε πι πω ω λου κα θη με νον λ ως ε
 πι των Χε ρου δι ιμ ε θε ω ρουν λ και δι α του το
 ου τως ε βο ων q Ω σα να τω Υι ω Δα α δι ιδ λ
 Ευ λο γη με νος ει ει ο ελ θων λ και πα α α λιν
 ερ χο με νος λ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

*Στίχ. Αίναίτε Αὐτόν
 ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ...*

Eξελ θε τε Ε ε θνη ε ξε ελ θε τε και λα
 οι λ και θε α σθε ση με ε ρον q τον Βα αι λε α
 των Ου ρα νων λ ως ε πι θρο νου υ ψη λου q ε
 πι πω λου ευ τε λου ου ους λ την Ι ε ρου α λημ προσ

Τ⁶ην κοι νην Α να στασιν ^Α προ του ■ κου ■ ου
 Πα θους Σου λ εις πι στω σιν πικ αν των προ εν δει ξα με
 νος Χρι στε ■ θε ος λ τον μεν Λα ζα ρον εν Βη θα νι ι ■
 τη κρα ται ■ δυ ναι μει ει Σου λ τε τρα η με ρον νε κρο
 ο ο ον εξ α ■ νε στη σας λ και τυ φλοις δε το βλε πειν
 ως φω το δο της ■ δω ρη σω Σω τηρ λ και εις την
 πο λιν την Α γι 'ι αν με τα των Σων Μα θη των ει σηλ θες
 κα α θη με νος ■ πι πω λον ■ ο ο νου ~ τα των Προ
 φη των εκ πλη ρων κη ρυ γμα α τα λ ως ■ πι των Χε
 ρου θιμ ■ πο χου με νος λ και παι αι θες Ε θραι αι ων με τα
 κλα δων και βα ι ων προ υ πην των Σοι λ Δι ο ■ και
 η μεις λ κλα δους ■ λαι ων βα στα ■ ζον τες και βα ι

ι α Δ χα ρι στως Σοι βο ω μεν λ Ω σα να εν τοις

Υ φι ι ι στοις λ Ευ λο γη με νος Ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Δόξα, καὶ νῦν. Ὑψος λ Πα (Re) (Δίσσημος) λ

Π ρο ο ε ε ξε η η με ε ε ρω ω ω ν του Πα

α α α σχα α α α α α α α ρ ηλ θε εν Ι η η

σου ους εις Βη η θα α νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

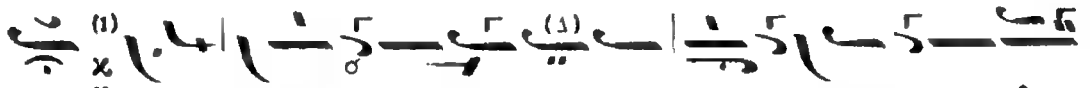
αν π και προσ η η η ηλ θον Α αυ τω οι Μα θη ται

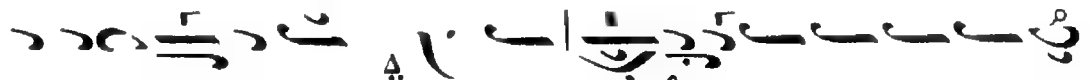
Αυ του ου λε ε γον τε ες Α α αυ τω ω ω

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι α

που θε λεις ε τοι μα σω με εν Σοι οι

φα γει ει εν το ο ο Πα α α α α α α α

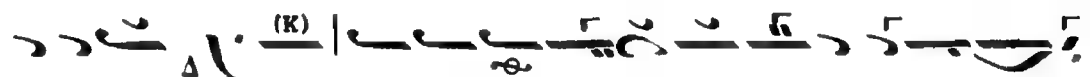

 σχα ⁽¹⁾ q ο δε ε ε ε ε α πε ε σται ει ει λε

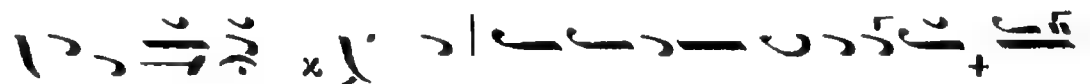

 εν α α αυ τους ^Δ η πελ θε ε τε εις την α πε

 να α αν τι κω ω ω μην ^Δ η ευ ρη η σε ε τε

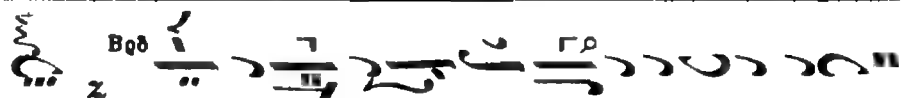

 α αν θρω πο ον q κε ρα μι ι ον υ υ υ δα

 το ο ος βα στα α α α α ζο ο ο ο ο ο

 ο ον τα ^Δ η α κο λου θη η σα τε α α αυ τω ω ω

 ω ω ω ω και τω οι κο δε σπο ο ο τη ει

 ει πα α α τε ^(K) π Ο Δι δα σκα α α λος λε ε ε ε

⁽¹⁾
 η ούτω π ^{Βοδ}
 λε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι Κυ υ ρι ι

 ε ε λ που ου θε ε ε ε ε λεις ^Δ τοι

 μα α σω με ε εν Σοι οι ^Δ η φα γειν το Πα α

 α σχα ^z Ο δ ε ε ε ε

ε ε γει $\text{προς σε ποι ω ω ω το Πα α α α}$

α α α α α α α σχα α α α ᾠ 'Από χορού

με τα των μα α θη η τω ω ω ω ω ω ω

Δοξολογία — 'Αντίφωνα 'Εορτής. *Εισοδικόν 'Ηχος* Δι
ω ω ν μου

Ε υ λο γη με νος ο ρ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου Θε ος Κυ ρι ος και

π φα νεν η μιν Σω σον η μα ας Υι Θε ου

ο πι πω λου ο νου ου κα θε σθεις ψα αλ λον

τας Σοι Αλ λη λου ι α
Τὰ 'Απολυτίκια «Τὴν κοινὴν 'Ανάστασιν»
καὶ «Συνταφέντες Σοι» καὶ τὸ Κοντάκιον
'Ηχος πλ. β'.

Δι τ ω θρο νω ου ρα νω τω πω λω πι της

γης ε πο χου με νος Χρι στε ο Θε ος των Α γγε

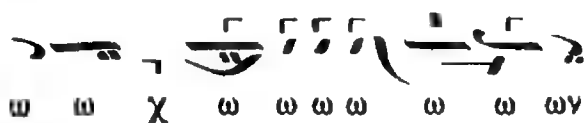
λων την αι να σιν και των παι δων α νυ μνη σιν προσ

ε δε ξω βο ω ων των Σοι ⁶ Ευ λο γη με νος ο Ερ
 χο ^Δ με νος ⁸ τον Α θαμ α να κα λε ■ ■ ■

χ ⁶ ^λ [⊖]
 οθαι αι αι

Τρισάγιον. Λειτουργία Χρυσοστόμου.
 Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως Ἦχος δ'

⁶ ^λ [⊖] ο ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε ε φα
 α νεν η η μιν ^π Συ στη η σα σθε Ε ο ορ τη ην και
 ■ ■ γα αλ λο ο με ε νοι ■ ■ Δε ■ ευ τε με γα
 λυ υ υ νο μέν Χρι ι στον ^Δ ^λ με τα βα ι ■ ■ ■ ■
 ω ων και αι κλα ■ ■ θων υ υ μνοι οι ος κραυ
 γα α ■ ζο ο οντες ^{2σηρδ} ^π Ευ λο γη με ■ νο ος
 ο Ε ερ χο ο ο ο ο ο με ε ε ο Ε ερ χο ο με ε
 νος ^Δ ^λ εν ο νο ο ο μα τι ι Κυ υ ρι ι ι ου
 Σω τη η ρο ος η η μω χ ω ω ω ω ω ω

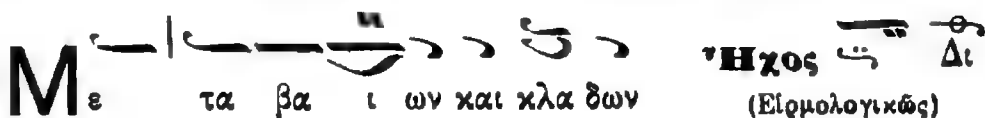

Κοινωνικόν: «Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομένου τοῦ φωτός

ω ω χ ω ω ω ω ω ω ων «Τὴν κοινὴν Ἀνδρᾶσαι».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

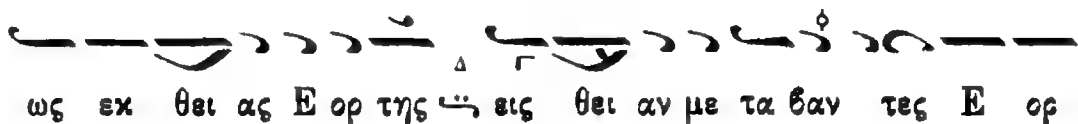
Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» εἰς στίχους ἑξ, ἥτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .» ψάλλομεν τὰ χθὲς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλέντα Ἰδιόμελα «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών», «Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ» καὶ «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος» δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα τὸ α' «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» Καὶ νῦν τὸ γ' «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ» (ἰδὲ σελ. 325). Προκείμενον «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου». Καὶ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ παρόντα 3 Ἰδιόμελα. (Ἀρχεται ὁ δεξιός).

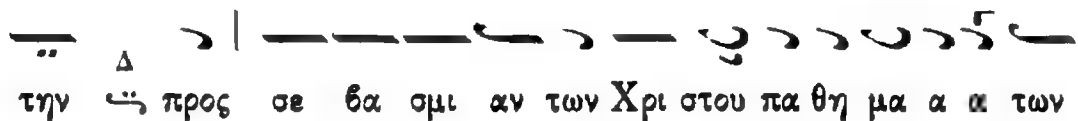
Με

τα βα ι ων και κλα δων

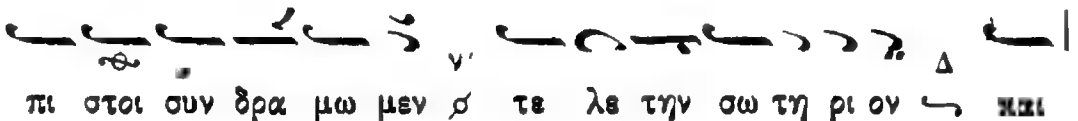
Ἦχος Δι
(Εἰρημολογικῶς)

ως εκ θει ας Ε ορ της εις θει αν με τα θαν τες Ε ορ

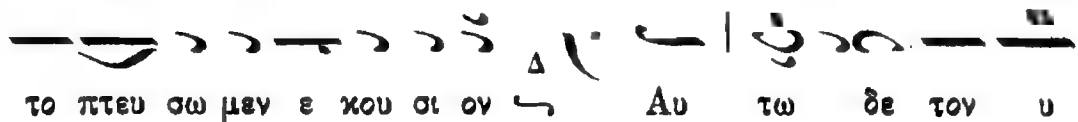
την προς σε θα σμι αν των Χρι στου πα θη μα α α των

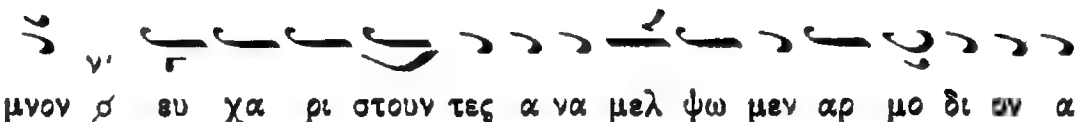
πι στοι συν δρα μω μεν ς τε λε την σω τη ρι ον και

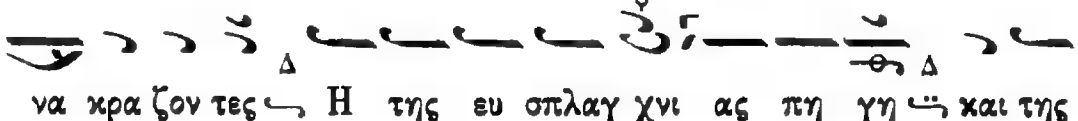
του τον υ περ η μων πα θος υ φι στα με νον και

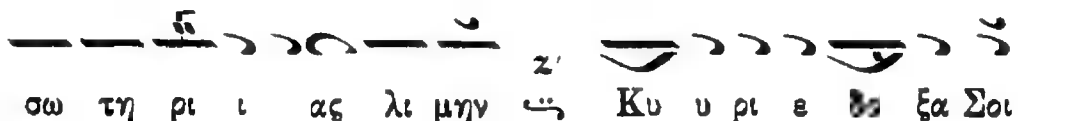
το πτευ σω μεν ε κου σι ον Αυ τω δε τον υ

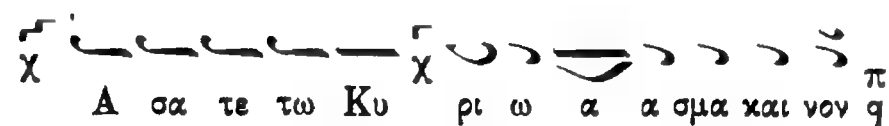
μνον ς ευ χα ρι στουν τες α να μελ ψω μεν αρ μο δι ον α

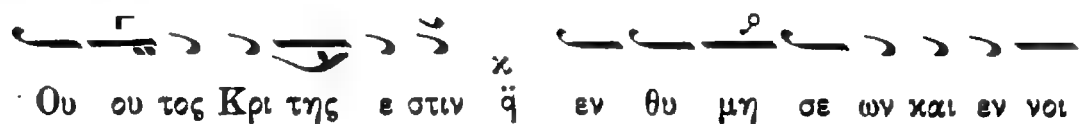
να κρα ζον τες Η της ευ σπλαγ χνι ας πη γη και της

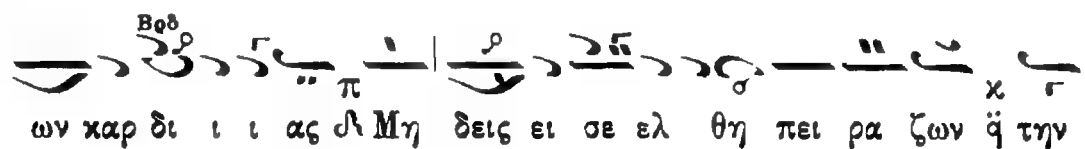

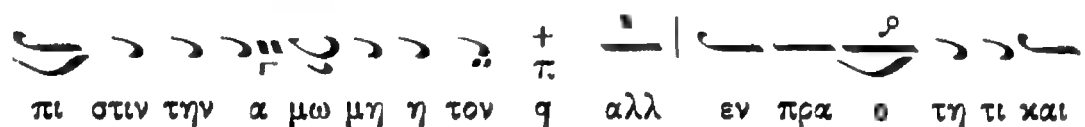
σω τη ρι ι ας λι μην Κυ υ ρι ε ξα Σοι

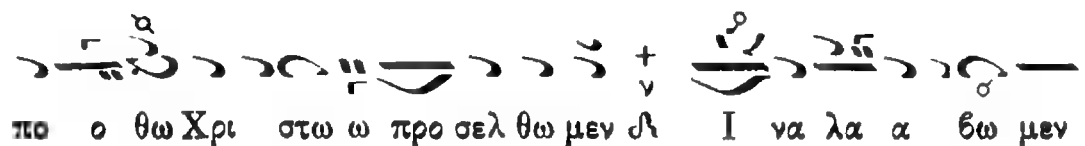
Ἦχος γ'
 Ἄ σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον π η

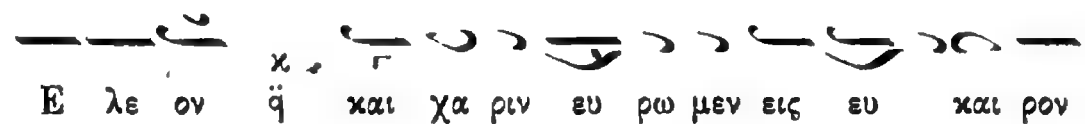
Φ
 θε ρον το εμ πε σειν εις χει ρας θε ου ζων τος χ η

 ου ου τος Κυ ρι της ε στιν χ η εν θυ μη σε ων και εν νοι

 ων καρ δι ι ι ας Δ Μη δεις ει σε ελ θη πει ρα ζων η η την

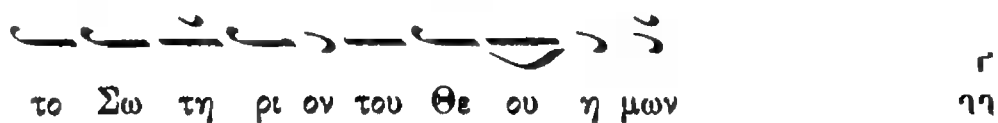

 πι σтин την α μω μη η τον η η αλλ εν πρα ο τη τι και

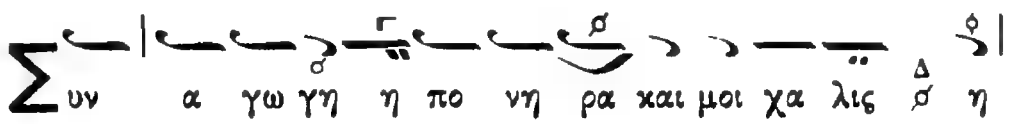

 πο ο θω Χρι στω ω προ σελ θω μεν Δ I να λα α βω μεν

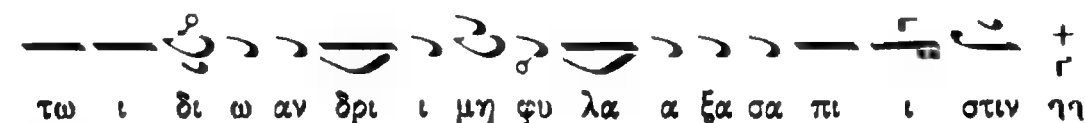

 Ε λε ον χ η και χα ριν ευ ρω μεν εις ευ και ρον

 βο η η θει ει αν Ἦχος βαρύς η η

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

η η
 το Σω τη ρι ον του θε ου η μων η η

Σ
 υν α γω γη η πο νη ρα και μοι χα λισ Δ η

 τω ι δι ω αν θρι ι μη φυ λα α ξα σα πι ι σтин η η

 τι κα τε χεις δι Δ θη κην η η ης ουκ η ης κλη ρο νο ο μοι η η

τι καυχασαι εν Πατρι ^Δ τον Υι ον αθεετησα σα ρ ⁺ π

τους Προφητας ουκ εδεεεξω ^Δ τον Υι ον καταγ

γειλαντας ηη καντα ι δι τε εε κνα αισχυν

θη τι ουτω βοων τα ηη Ωσα να ατω Υι ω

Δαα βι ιδ ^Δ Ευ λο γη με νος ο Ερχο με νος ^Δ εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου Δόξα. Ἦχος Δι χ

Με τα βά ι ων και κλαδων ως εκ θει ας Ε ορ

της εις θει αν με τα βα αν τε ες Ε ο ορ την προς σε βα

σμι αν των Χρι στου πα θη η μα των πι στοι συν δρα

μω μεν τε λε τη ην σω τη η η ρι ι ι ι ον και

Του ου τον υ υ περ η η μων πα θος υ φι στα με ε νον

κα το πτευ σω με εν κου ου σι ι ι ι ον

Αὐ τω ω δε ■ ε τον υ υ μνον ευ χα ρι στουν τες

α ■ α να με ε ελ ψω ω ω ω μεν αρ μο δι ον

α να κρα α ζον τες η της σπλαγ χνι ι ι ας πη

η γη και της σω τη ρι ι ι ι ας λι ι μη ην Κυ

ρι ι ε ε δο ο ■ ξα α α Σοι **Καὶ νῦν**
Ἦχος γ'

Φ δε ρον το εμ πε ε σει ειν q εις χει ει

ρας Θε ου ζω ω ω ω ω ω ω ν τος ηη Ου τος Κρι της

ε στιν q εν θυ μη σε ων και ε ε εν νοι οι ω ων καρ

δι ι ι ι ι ■ ας q μη δεις ει σε ελ θη πει

ρα α α α α ζων την πι στι ιν την α α μω ω ω ω

μη η η η το ον q αλλ εν πρα ■ τη τι και φο ■ ■

θω Χρι ι στω προσ ε ελ θω με εν ι να λα α α θω μεν

Ε ε ε λε ον ^κ και χα ριν ε ευ ρω μεν ^κ εις ε

ευ και ρον βο ο η η η η η η θει ει α α α αν

«Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην» μετὰ στίχου «Δόξα Σοι, ■ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα Σοι». Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ᾠδῆς ὁ Εἰρημός

Α λ λο ο ■ ο τρι ι ι αλ λο ο τρι ι ον ^κ

των μη τε ε ε ρων η πα αρ θε ε ε νι ι ι α ^κ

και ξε ε ε νο ον ^κ ταις παρ θε ε ε νοι οι οι οισ

η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι ■ ^κ ε πι

Σοι οι οι οι θε ο, ■ το ο ο κε ε ^κ αμ φο τε ε ρα

α ω κο ο νο ο μη η η θη ^κ Δι ο Σε

πα α ■ ■ σαι Αι αι φυ λαι Αι φυ λαι αι τη ης

γη ης ^κ α πα α αυ στως μα κα ρι ι ι ζο ο ο

ο με ε ε εν

Τρισάγιον — Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις Κυριακαῖς. Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν: «Σφαγὴν Σου τὴν ἀδικον».

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Κατανυκτικὰ** Πά ^ο χ

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Δ
ᾱ

Ο ^κτι το πε λα γος πο λυ των πα ρα πτω μα των μου

— ^ο Σω τηρ και δει νως βε θυ θυ σμαι ταις πλημ με λει αις μου ρ

— ^ο δος μοι χει ρα σω σον με ε ε ως τω Πε τρω ο Θε ος και

— ^ο ε λε η σο ον με

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Δ
ᾱ

Ο ^οτι εν νοι αις πο νη ραις ^Δ ρ και ^ο ε ερ γοις κα τα δε

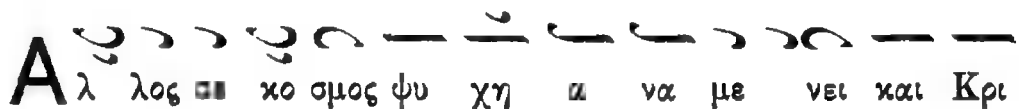
— ^ο δι κα σμαι Σω τηρ ρ λο γι σμον μοι δω ρησαι ε πι στρο φης

— ^Δ ο Θε ος ^Δ ι να κρα ζω σω σο ον με ^Δ ευ ερ γε τα

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέ- Δ
κραξά Σοι, Κύριε... Δ

Α γα θε και ε λε η σον με

Α λ λος κο σμος ψυ χη α να με νει και Κρι

της τα σα με ελ λων δη μο σι ε ε ευ ει ν κρυ πτα

α και δει να ρ μη ουν εμ μει νης τοις ω ω δε αλ λα προ

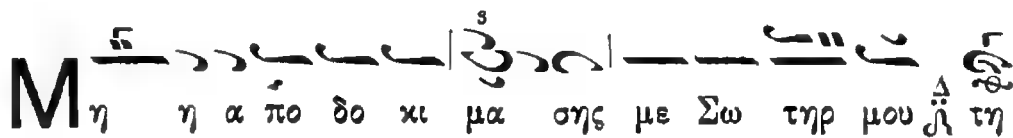

φθα σον βο ω τω Κρι τη θε ος ι λα σθη τι

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Δ
Σου προσέχοντα... Δ

μοι και σω ω σο ον με

Μ η η α πο δο κι μα σης με Σω τηρ μου τη

ρα θυ μι α της μαρ τι ας ου νε χο με νον q δι

ε γει ρο ον μου τον λο γι σμον προς με τα νοι αν q

και του Σου αμ πε λω ω νος ερ γα την δο κι μον α να δει

ξον με δω ρου με νο ος μοι της εν δε κα της ω ρας τον

μι σθον και το με γα ε ε λε ε ος Καί τὰ λοιπά τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος α' $\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{1}{\Delta}$

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

$\frac{\Delta}{\eta}$

Τ⁶ η πρε σβει ■ Κυ ρι ε ε ε παντων των Α γι ωων

και της Θε ■ το ■ κου η την Σην ει ρη νην dos η μιν και ε

λε η σον η μας η ως μο ο νος οι κτιρ μων π $\frac{1}{\Delta}$

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα . . .

$\frac{\Delta}{\eta}$

Η εν στα δι ω υ μων ο μο λο γι α Α γι οι

των δαι μο ■ νων χα τε πτυ ξε την δυ να μιν και της πλα νης

τους αν θρω πους η λευ θε ρω σε π η δι ο και τας κε φα λας

α πο τε μνο με νοι ε κρα ζε ε τε η γε νε σθω Κυ ρι ε

η θυ σι α των ψυ χων η μων ευ προ σδε κτος ■ νω πι

■ ον Σου η ■ τι Σε πο θη σαν τες κα τε φρο νη σα μενα π

της προσ και αι ρου ζω ης φι λα αν θρω πε η

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

Δ
Ἰ

Ω της κα λης υ μων πραγμα τει ας Α γι οι ο τι
αι μα τα ■ δω κα τε και Ου ρα νου ους ε κλη ρο νο μη
π και προς και ρο ον πει ρα σθε εν τες αι ω νι ι
ως ■ γαλ λε σθε q ον τως κα λον υ μω ων το εμ πο ρευ
μα Δ Ἰ φθα ρ τα ἄ γαρ κα τα λι πο ον τες τα Α α φθα ρ τα
Α πε λα θε ■ q και συν Α γ γε λοις χο ρευ ον τε ε ες
υ μνει τε α πα αυ στως Τρι α θα ο μο ου ου σι ι ον q

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

Δ
Ἰ

Π νευ φη μοι Μαρ τυ ρες υ μας ουχ η γη κα τε κρυ
πεν q αλλ ου ρα νος υ πε δε ξα το q η νοι γη σαν υ μιν
Πα ρα δει σου πυ υ λαι Ἰ και εν τος γε νο με νοι του Ευ
λου της ζω ης ■ πο λαυ ε ■ q Χρι στω πρε σβευ ■ τε q

δω ρη θη η ναι ται αις ψυ χαις η μων ἡ την ει ρη νην και το

με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα 4 ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ παρὸν

Δοξαστεκόν. Ἦχος ᾠ Πά χ

Ποι α του βι ι ι ου τρυ υ φη δι με ε ε

ε ε νει λυ υ πης α α με ε το ε ε χος q

ποι α δοξα ε στη κεν ε πι γης α με τα α α

θε ε ε ε τος q παν τα σκι α α ας α σθε νε στε ε ρα q

παν τ ο νει ει ει ρων α πα τη λο τε ε ρα q μι ι

ρο πη ηη και ταυ τα παν τα θα να α τος δι α α δε ε

χε ε ται αι Δ αλλ εν τω φω τι Χρι στε ε του προ σω

ω που ου ου Σου q και τω γλυ κα σμω της Σης ω ραι

ο τη η τος ηη ους ε ξε λε ε ε ξω ω α να α α

παυ σον ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν ἰ
Τὴν Παγκόσμιον
δόξαν.

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Κατανυκτικά** Πα ^ⲓχ

Στίχ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Η μαρ τον εις Σε Σω τηρ ως α σω το ουι ος

δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα ρ και ε λε η

σον με ο θε ος

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Κ ρα ζω Σοι Χρι στε Σω τηρ του Τε λω νου την φω

νην ι λα σθη τι μοι ω σπερ ε κει νω και ε λε η

σον με ο θε ος

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Τ ων πε πραγ με νων μοι δει νων εν νο ων τα Α το

πα ε πι τους Σου ους κα τα φευ γω οι κτιρ μους Τε

λω ω νην μι μου με νος και Πορ νην δα κρυ ου σαν και τον α

σω τον υι ον δι ο και προ σπι ι πτω Σοι ε λε

η μων ^π πρι ν με κα τα δι κα σης φει εισαι μου ο θε

ος και ε λε η σον με Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα ^π

Τας νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο

εκ Παρ θε νου τε χθεις ς και την καρ δι αν μου κα θα

ρι σον ^π να ον αυ την ποι ων του Α γι ου Σου Πνευ μα τος ^π

μη η με Ε ξου δε νω σης ς ^Δ πο του Σου προ σω που ^π

α με ε τρη τον ε χων το με γα α ε λε ος ^π

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος ^π Πα ^π χ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Οι την ε πι γει ον α πο λαυ σιν μη πο θη σαν

τες α θλο φο ροι ^π ου ρα νι ων α γα θων η ξι ω θη

σαν ^π και Α γ γε λων συμ πο λι ι ται γε γο να σι ^π Κυ ρι

ε πρε σθει αις αυ των ρ ■ λε η σον και σω σον η μας π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὀνόματά Σου προσέχοντα . . .

των α γι ων Μαρ τυ ρων πρε σθου ο ον των υ περ

η μων ρ και τον Χρι στον υ μνου ουν των πα σα πλα νη πε παυ

ται π και των αν θρω ω πων το γε νος πι στει δι α α σω

ζε ται Στίχ. 'Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .

Χ ο ροι Μαρ τυ ρων αν τε στη σαν τοις τυ ρα νοις λε

γον τες π η μεις στρα τευ ο με θα τω Βα σι λει των

δυ να με ων π ει και πυ ρι και βα σα α νοις ■ να λω

ση τε η μας ρ ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α δος τη ην

δυ να μιν Στίχ. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

Μ ε γα λη η δο ξα ην ■ κτη σα σθε ■ γι οι

δι α της πι στε ως π ου μο νον γα αρ εν τω πα σχειν τον

εχ θρον ε νι κη σα τε ^Δ αλ λα και με τα θα να τον

πνευ μα τα α α πε λαι νε τε ^π α σθε νουν τας θε ρα πευ ε

τε ^π ψυ χων και σω μα των ι α τροι ^π πρε σβευ σα τε προς

Κυ ρι ον ■ λε η θη ναι τας ψυ υ χας η μων ^π

Είτα 4 ἔκ τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ παρὸν Δοξαστικὸν

Οι ^Δ οι οι οι οι οι μοι ^π Ηχος ^π Δι ^π χ

Οι ον α α γω ω ω να ■ ■ χει ει Η ψυ υ χη η η η ^Δ

χω ρι ζο με νή ε ε εκ του σω ω ω ω μα α α

α τος ^Δ οι μοι το ο ο τε πο σα δα κρυ υ υ ει και

ουχ υ παρ χει ο ο ο ο ■ λε ω ω ων α α αυ την ⁶

προς τους Αγ γε λους τα ομ μα τα α ■ ρε που ου σα ^Δ

α πρα κτα κα ■ α θι ι ι κε ε τε ε ευ ει ⁶

προς τους αν θρω πους τας χει ρα ας ■ κτει ει ει ει

 νου ου ου ου σα ουκ ε ε ε χει ει το ο ον βο ο ο

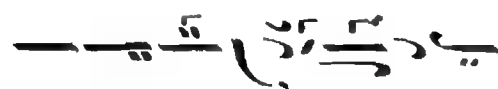

 η θου ου ουν τα α Δι ο α γα πη τοι μου α δε ελ

 φοι εν νο η σα αν τες η η μων το βρα χυ υ υ της

 ζω ω η η η η η η ης τοις με τα στα σι την

 α να πα αυ σιν πα ρα Χρι στου αι τη σω ω ω

 με ε ε ε θα και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα α

 ε ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν :
 Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου.

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Ἐν Κυριακῇ ἑσπέρας. Κατανυκτικά. 17

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Πα

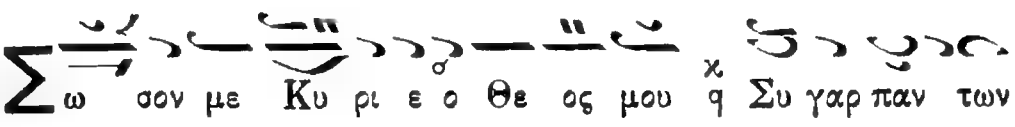

 Ε π οπε ρι νο ον υ υ υ μνον προ σφε ρο με εν Σοι

 Χρι στε ᾗ με τα θυ μι α μα τος και δων πνευ μα τι κων

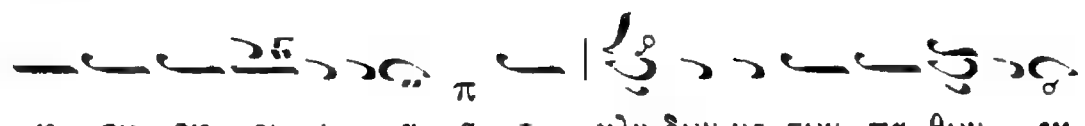

 ε λε η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι . . .

Πα

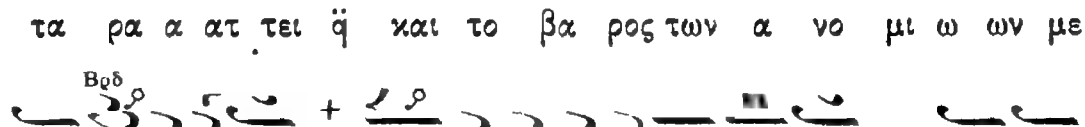
 Σ ω σον με Κυ ρι ε ο θε ος μου q Συ γαρ παν των

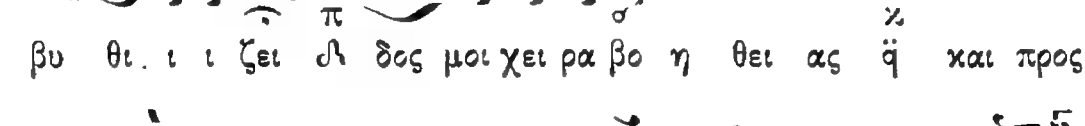
 η σω τη ρι ι α q ο κλυ δων με των πα θων εκ

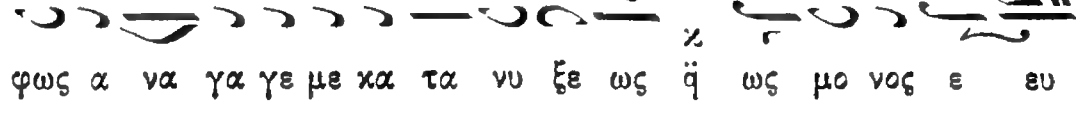
 τα ρα α ατ τει q και το βα ρος των α νο μι ω ων με

 βυ θι. ι ι ζει δ δος μοι χει ρα βο η θει ας q και προς

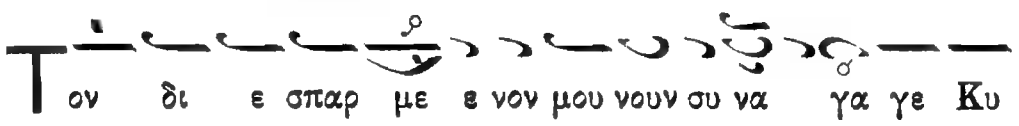
 φως α να γα γε με κα τα νυ ξε ως q ως μο νος ε ευ

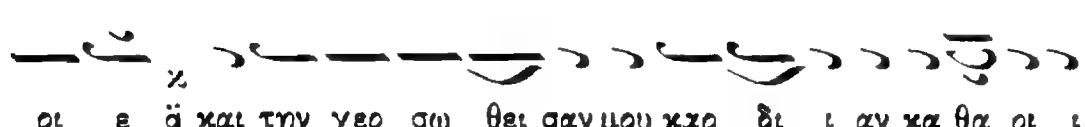
 σπλα γχνος και φι λα αν θρω πος

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

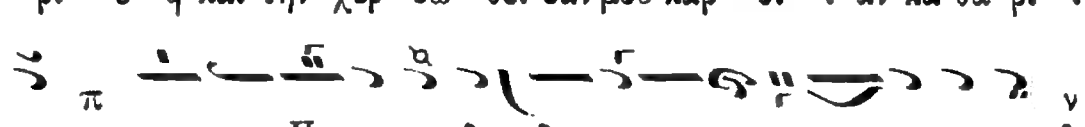
Πα

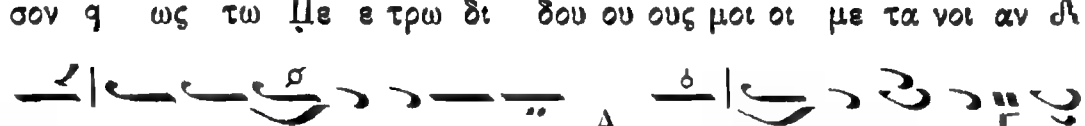
 Τ ον δι ε σπαρ με ε νον μου νουν συ να γα γε Κυ

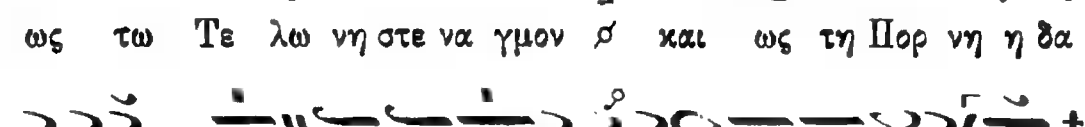
 ρι ε q και την χερ σω θει σαν μου κρ δι ι αν κα θα ρι ι

 σον q ως τω Πε ε τρω δι δου ου ους μοι οι με τα νοι αν δ

 ως τω Τε λω νη στε να γμον ς και ως τη Πορ νη η δα

 κρυ υ α q ι ι να με γα λη τη φω νη κραυ γα ζω Σοι q

ὁ θε ε ο ος σω ω σον με η ως μο νος ε ππ σπλαγχνος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . Πά
και φι λα αν θρω προς

Π ολ λα α κισ την υ μνω δι αν εκ τε λων χ ευ

ρε ε θην την α μαρ τι αν εκ πληρων q τη μεν γλωτ τη

α σματα φθεγ γο με νος q τη δε ψυ χη α το πα λο γι ι

ζο με ενος q αλ λε κα τε ρα δι ορ θω σον Χρι στε ε ο θε

ος q δι x της με τα νοι οι ας q και ε λε η σον με

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά, Ἦχος γ' ᾠ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

Πά

Με γα λη των Μαρ τυ ρων Σου Χρι στε η δυ να μις q

εν μνη μα σι γαρ κειν ται και πνευ μα τα δι ι ω κου ου σι q

και κα τηρ γη σαν εκ θρου την ξου σι εν τη πι στει

της Τρι αδος ᾗ α γω νι σα α με ε νοι υ περ τη

ευ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα... Πα

ει βει ας

Προ φη ται και Α πο στο λοι Χρι στου και Μαρ τυ

ρες ᾗ ε δι δα ξαν υ μναι σθαι Τρι α δα ο μο ου

σι ι ον ρ και ε φω τι σαν τα Ε θνη τα πε πλα νη με

ε ε να ρ και κοι νω νους Α γ γε ε λων ε ποι η σαν ᾗ

τους υι ου ους των αν θρω πων

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρα-
τηρήσης, Κύριε...

Πα

Οι Μαρ τυ ρες Σου Κυ ρι ε πι στει στη ρι χθεν

τες ᾗ ελ πι δι βε θαι ω θεν τες ρ τη α γα πη του

Σταυ ρου Σου ψυ χι κως ε ε νω θε ε εν τες ρ του εχ

θρου την τυ ρα νι ι δα ω λε σαν δι και τυ χον τες των στε

φα νων ᾗ με τα των Α σω μα των πρε σβευ ου σιν υ περ των ψυ

χω ων η η μων

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου
ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

Πα

Με γὰ λη του Σταυρου Σου Κυ ρι ε η θυ να

μις ᾗ ε πα γη γαρ εν το πω ᾗ και ε νερ γει εν

κο σμω ᾗ και α νε δει ξεν εξ α λι ε ων Α πο στο

ο ο λους ᾗ και εξ ε θνων Μαρ τυ ρας ᾗ να πρε σβευ ω σιν

υ περ των ψυ χω ων η η μων Δόξα. Ἦχος γ' Γα Πα

Παν τα μα ται α τη ης τα Αν θρω ω πι να α

ο σα α ουχ υ παρ χει ει με τα α θα α α α να α α α

το ον ᾗ ου πα ρα με ε ε νει ο πλου ου ου ου το ος ᾗ

ου ου νο δε ευ ει ει η δο ο ο ο ξα α ᾗ ε

πελ θων γαρ ο θα να τος ᾗ ταυ τα πα αν τα α ε ε ξη φα α

νι ι σται δι Δι α Χρι στε τω ω Α θα να τω Βα σι ι λει ᾗ

βο η η η η η η η σω ω μεν ᾗ τους
 με τα σταν τας εξ η η η μων α να παυ σον ε ε ε
 εν θα α πα α αν τω ων ε ε ε στι ιν ᾗ
 φραι νο με ε ε νων η κα α τοι κι ι α α

Καὶ νῦν· Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Κατανυκτικὰ

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

6
λ

Η θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι ᾗ των ε μων
 πταισμάτων Κυ υ ρι ε το χει ρο γραφον λ και το υ πο
 λοι πον της ζω ης μου q δι α με τα νοι οι ας ευ
 ρε στησαι Σοι λ αλ λο εχ θρος α πα τα με λ και
 πο λε μει την ψυ χην μου q Κυ υ ρι ε πριν εις τε

λος α πο λωμαι σω σον με

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

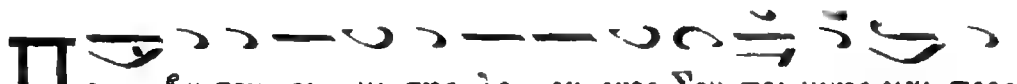
6
λ

 Τ³ ις χ³ ει μα ζ³ ο με νος και προστρεχων ^π τω λι
 με νι του ου τω ου δι α σω ζε ται ⁶ η τις α θυ
 νω με νος και προσπιπτων ^π τω α τρει ω του τω ου
 θε ρα πευ ε ται ⁶ η Δη μι ουρ γε των α παντων και
 Ι ^π τρε των νο σου των η Κυ υ ρι ε πριν εις τε

 Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε... ⁶ η
 λογ α πο λω μαι σω σον με

 Π³ λυ' νον με τοις θα κρυ σι ι μου Σω τηρ ⁶ ο τι
 ρε ρυ πο μαι εν πολ λαι αις α μαρ τι ι ι αις ⁶ δι α και
 προ σπι πτω ω Σοι ^π η μαρ τον ε λε η σον με ο θε ος ⁶ η

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα... ⁶ η

 Π³ ρο θα τον ει μι της λο γι κης Σου ποι μνης και προς
 Σε ε κα τα φε ευ γω ⁶ η το ον Ποι με να τον κα λον ⁶ η ζη

τη σο ον με τον πλα νηθεν τα ο Θε ος ἴ και ε λε η

σον με

Καί τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος δ' ⁶κ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

⁶κ

Ο εν δο ξα ζο με νος εν ταις μναι αις των Α γι

ων Σου Χρι στε ο Θε ος ⁶κ υπ αυ των δυ σω που με ε νος ρ π

κα τα πεμ ψω η μιν το με γα ■ λε ος ⁶κ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα...

⁶κ

Ο των Α γι ων Μαρ τυ υ ρων δε ξα α με νος

την υ πο μο νην ἴ και παρ η μων δε ε χου την υ μνω

δι ι αν Φι λαν θρω πε ⁶κ δω ρου με νος η μιν ταις αυ

των ι κε σι ι αις το με γα ε λε ος ⁶κ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

⁶κ

Ε⁵ χον τες παρ ρη σι ι αν προς τον Σω τη ρα Α γι
 6 οι κ πρε σβευ τε α παυ στως q υ περ η μων των α
 μαρ τω λων ρ φε σιν πται σμα των του με ε νοι q και
 ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

ε ρει α εμ ψυ χα ο λο καυ τω μα τα λο γι
 κα κ Μαρ τυ ρες Κυ ρι ι ου θυ μα τα τε λει α Θε
 ου Θε ον γι νω σκον τα και Θε ω ω γι νω σκο με να κ
 προ θα α τα q ων η μα αν δρα λυ κοις νε πι θα τος κ πρε
 σβε ευ σα τε και η μας συμ ποι μαν θη η ναι υ μιν ε πι

υ υ δα τος να παυ σε ως Δοξαστικόν. Ἦχος δ' Πα

Π ου ε στιν η του κο ο ο ο σμου ου προ σπα α α

 θει ει ει ει α π που ε ε στιν η των προ

 σκαι αι ρων φα αν τα σι ι ι α ρ που ε ε στιν

 ο χρυ σο ο ο ος και αι ο α α αρ γυ υ υ υ ρος ρ

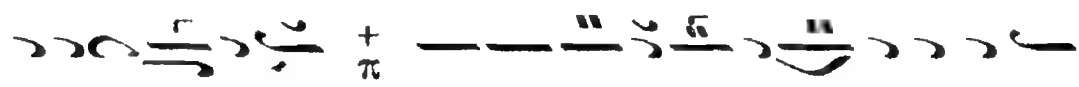
 που ε στιν η των ι κε των η πλημ μυ υ υ υ ρα και ο θο

 ο ο ο ο ο ρυ υ βο ος ρ πα α α α αν τα α

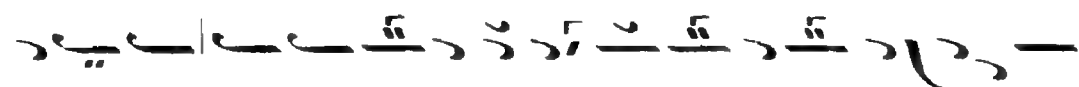
 τε ε ε φρα η παν τα α κο ο ο νις η πα α αν τα

 α σκι ι ι α ρ αλ λα δευ τε βο ο η σω ω μεν τω

 θα να α τω Βα σι ι λει η Κυ υ υ ρι ι ι

 ι ε των αι ω νι ι ων Σου α γα α θω ων α α ξι

 ι ι ω ω ω σον η τους με τα στα α αν τας ε

 εξ η η η μων ρ και να παυσον α αυ του ουσ εν

 τη α γη η η η η η ρω ω ω μα κα ρι ι ο

τη η τι ι

Καὶ νῦν :

Ὁ διὰ Σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαβίδ.

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Κατανυκτικὰ** $\frac{\text{9}}{\text{Κε}}$ $\frac{\text{7}}{\text{Χ}}$

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .

χ
9

Κυ ρι ε ■ μαρ τα νων ου παυ ο μαι ηη φι λαν θρω
 πι ας α ξι ου ου με νος ου γι νω σκω q νι κη σον μου την
 πω ρω σιν q μο νε Αγα θε ε και ε λε η σο ο ο ο ον με q

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι . . .

χ
9

Κυ ρι ε και τον φο βον Σου πτο ου ου ου μαι ηη και
 το πο νη ρον ποι ειν ου παυ ο μαι q τις εν δι κα στη ρι
 ω τον δι κα στη ην ου πτο ει ει ται ηη η τις ι α
 θη ναι βου λο με νος ηη τον ι α τρον πα ρορ γι ζει ως κα
 γω q μα κρο θυ με Κυ ρι ■ ε πι τη α σθε νει α.
 μου σπλαγχνη σθη τι q και ε λε η ο ο ο ο ο ον με q

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

Οἱ μοι τι ὦ μοι ὦ θὴν ἐγώ τη α καρ πω σου κη
και πτο ουμαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη αλλ
ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε ος ηη την
χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να δει
ξον q και ως τον α σω τον υι ον ηη δε ε ξαι με και ε λε

η σο ο ο ο ον με

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . .

Τα πλη θη των πται σμα α των μου πα ρι δε Κυ ρι ε
Παρ θε ε νου τε χθεις ηη και πα α σας ε ξα

λει φον τας α νο μι ας μου q λο γισμον μοι πα ρε χων ε πι

στρο φης ως μο νος φι λαν θρω πος ηη δε ε ο μαι και

ε λε η σο ο ο ο ον με

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγούμενης.

Μαρτυρικά. Ὑψος $\frac{\lambda \ddot{\eta}}{\pi \eta}$ $\frac{2}{K_E}$

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐπέκραξά σοι, Κύριε . . .

ων ε πι γει ων α παν των κα τα φρο νη σαν τες θ και

των βα σα νων αν θρει ως κα τα τολ μη σαν τες η των μα κα

ριων επι δων ουκ η στο χη σα τε ρ αλ λου ρα νω

ων βα σι λει ει ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε πα νε ευ

φη μοι Μαρτυρες ὅτι ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φι

λαν θρωπον θεον ηητω κοσμω την ειρηνην αιτησασθαι

καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τομεγαλεῖς

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . .

Τον θηρεον της πιστεως περιβαλλομενοι γ'

και τω τω πω του Σταυρου ε αυτους δι να στησαν

τε ς q προς τας βx σα νους εν δρειως απηυ το μο λη σαν ηη καλ'

δι α βο ο λου την πλανην και το θρασος κατηργησαν

οι Α γι οι Σου Κυ ρι ε ρ αυ των ταις ι κε σι αις

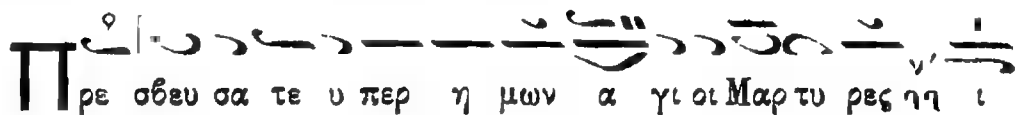

ως παν το δυ να μοσ θε ος ηη τω κο σμω την ει ρην ην

κτ τα πεμ φον και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ρ

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε...

Π ρε σθευ σα τε υ περ η μων α γι οι Μαρ τυ ρες ηη ι

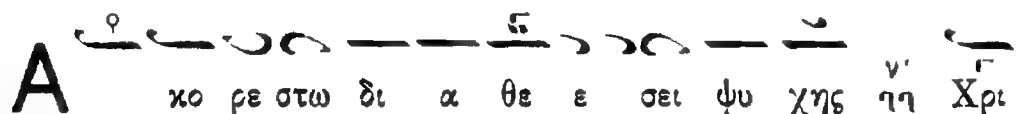

να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ρ υ μιν γαρ ε

δο θη χα ρις πρε σθευ ειν υ περ η μων

Στίχ. Ὕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

Α κο ρε στω δι α θε ε σει ψυ χης ηη Χρι

στον ουκ αρ νη σα με νοι α α γι οι Μαρ τυ ρες ρ οι τι

νες δι α φο ρους αι κι σμους πα θη μα των υ πο

μει ναν τες ρ των τυ ραν νων τα θρα α ση κα τη δη φι

σα τε ^π κλι νη και τρω τον την πι σιν φυ λα

ξαν τες εις Ου ρα νους με τε στη τε ^χ ο ο θεν και παρ ρη

σι ας τυ χον τες προς Αυ τον ^ν αι τη σα σθε δω ρη

θη η ναι η μιν το με γα ε λε ε ος Και εκ του Μη-
ναίου 4.

Ε ^{Δόξα.} ^{Ἦχος λ̣ ᾠ Πα} μνη η η σθην του Προ

φη η η του ου βο ω ω ων τος ᾠ ε γω ει ει μι ι

γη η η και αι σπο ο δος ^π και πα λιν κα τε νο

η η σα εν τοις μνη η η μα α σι ᾠ και ει

δο ον τα ο στα ᾠ τα γε γυ μνω με ε

να και ει ει ει πον ^π ρα τι ις ε

στι ι ι βα α σι ι λε ευς ᾠ η στρα τι ι ω ω ω

της η πλου σι ι ο ος η η πε ε ε ε νη ης ᾠ η

δι ι και αι ος η α μα αρ τω ω ω λος

αλ λα α Α α να α α παυ σο ον Κυ υ υ ρι ι ι

■ ἡ με τα δι και αι ω ων τους δου ουλους Σου

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Κατανυκτικά.**

Δι

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Με τα νοι αν ου κεκτημαι αλ λου δε πα λιν

δα κρυ α δι του ου ου το ι κε τευ ω Σε Χρι στε

προ τε λους ε πι στρε ε φαι και δου ναι μοι κα τα νυ

ξιν ο πως ρυ σθη σομαι της κο λα σε ε ω ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Εν τη φρι κτη πα ρου σι α Σου Χρι στε μη α κου

σω μεν ουκ οι δα υ μας την γαρ ελ πι ι ι δα ε πι

Σοι οι τω Σω τη ρι ε θε με θα ει και τα Σα πρό σταγ

μα τα ου πραττομεν δι α την α με λει χν η μων αλ λα

φει ει εισαι των ψυχων η μων δε ο με ε θα α
 Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

α της καρ δι ας μου τραυ μα τα εκ πολ λων α μαρ τη

μα α των φυ εν τα μοι ι τρευ σον Σω τηρ ο των φυ

χων και σω μα των ι α τρος Ο πα ρε ε χων τοις του

ου ου σε πται σμα των την συγ χω ρη σιν α ει πα

ρα σχου μοι δα κρυ α με τα νοι ας δι δους μοι

την λυ υ υ σιν των ο φλη μα των Κυ ρι και ε

λε η σον με
 Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα...

υ μνο ον με ευ ρων των ρε των ο εχ θρος τω

βε λει της α μαρ τι ας ε τρω σεν αλ λα Συ ως

τρος ψυ χων τε και σω μα των τα τραυ μα τα της ψυ

χης μου θε ρα πευ σον ο θε ος και ε λε η σον με

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

Οἱ Μαρ τυ ρες Σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το Σε

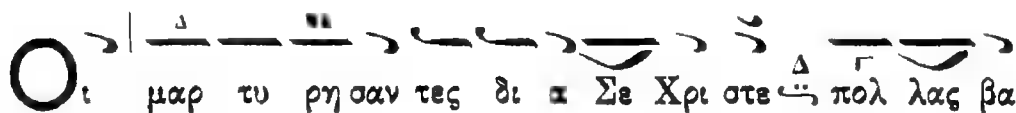

ουκ α πε στη σαν α πο των εν το λων Σου ταις αυ

των πρε σβει ει αις ε λε η σον η μα ας

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . .

Οἱ μαρ τυ ρη σαν τες δι α Σε Χρι στε πολ λας βα

σα α α νους υ πε μει ναν πρε σβει αις Κυ ρι και ευ

χαις αυ των παν τας η μα ας δι α φυ λα α ξο ον

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .

Οἱ α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο λι ι

ται ε πι γης α θλη σαν τες πολ λας βα σα α νους υ πε

μει ναν και τε λει ον α πε λα θον τον στε φα νον εν Ου

ρα νοι οis ι να πρε σβευ ω σιν υ περ των ψυ χων η η

μω ων Δ

Στίχ. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ■ τοis Μαρ τυ σι γε γο νεν

ο ο πλον α ητ τη τον ε βλε πον γαρ τον προ κει

με νον θα να τον και προ βλε πον τες την μελ λου σαν ζω

ην τη ελ πι δι τη εις Σε ε νε δυ να μουν το

αυ των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μα ρς

Δόξα: «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις...» (ιδὲ σελ. 49).

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Κατανυκτικά.**

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Ω ο Α σω τος υι ος ηλ θον γω Οι κτι ιρ

μων δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των μι σθι ων Σου η

κρυ· σι της με· τα νοι οι· ας ηη ι ι να καρ πο ον προ

σε νεγ· κω Σοι οι ε λε η μο συ υ νης

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα...

Ως Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης φω

τα γω γη σον τας καρ δι ας των Σε υ μνουν των Κυ υ ρι

ε δο ο ξα α Σοι

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψδίου.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος θαρὺς Γα.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Δο ξα Σοι Χρι στε ο Θε ος Α πο στο λων καυ χη

μα ηη Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων το κη ρυ υ γ μα Τρι ας

η ο μο ου ου σι ι ος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά
Σου προσέχοντα...

Α α γι οι Μαρ τυ ρες οι κα λως α θλη σαν τε

ες και στε φα νω θε εν τες ηη : πρε σβευ σα τε προς Κυ

ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Γ
η
Γ
η

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

Κα τα φρο νη σαν τες παν των των ε πι γης Α α

γι οι Μαρ τυ ρες ηη και εν στα δι ω τον Χρι στον αν θρει

ως κη ρυ ξαν τες η α μοι θας των βα σα α α νων παρ

αυ του ε κο μι σα σθε ηη αλλ ως ■ χον τες παρ ρη σι

ι αν αυ τον ι κε τευ σα τε ως θε ο ον παν το δυ

να μον ηη τας ψυ χα ας η μων σω ω σαι ηη των εις η μας

προ στρε χο ον των δε ο ο με ε θα

Γ
η
Γ
η

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

Π νε ευ φη μοι Μαρ τυ ρες θρεμ μα τα πνευμα τι κα

■ λο καυ τω ω μα τα λο γι κα ηη θυ σι ■ δε κτη ευ α

ρε στος τω Χρι στω ηη υ μα ας ουχ η γη κα τε κρυ φεν αλλ

Ου ρα νῶ ος υ πε δε ξα το ηη Αγ γε λων συμ με το χοι

γε γο να τε η μεθ ω ων ι κε τευ σα τε δε ο

με θα τω Σω τη ρι και Θε ω η μων ηη ει ρη νε ευσαι

τον κο σμον και σωσαι τας ψυ χα ας η η μων

A να παυ σον Σω τη η η η **Δόξα.** **Ἦχος βαρύς** ηη

ηρ η η μων Ζω ω ο δο ο τα ηη ους με ε

τε στη η σα α α ας α α δελ φους η η μων ηη εκ

των προ σκαι αι αι αι αι ρων κρα α ζον τα ας

δο ο ο ο ξα α α Σοι οι **Και νῦν** **Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...**

Ἦχος ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Ἦ Κυριακῇ ἑσπέρας. **Κατανυκτικά.** **Λ**

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Σ ε τον Βα οι λε και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α παυ

στως α νυ μνευ ου σιν δὲ ■ γω δε Σοι προ σπι ι ι πτω ως

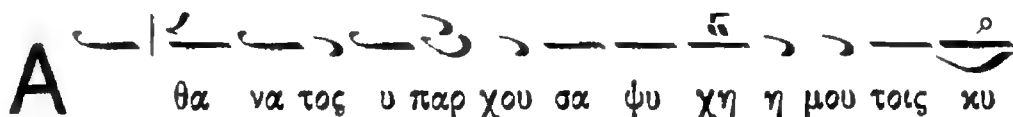

■ Τε λω νης κρα α ζων δὲ ο Θε ος γη ι λα σθη τι

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ... δὲ

ι μοι και σω σο ον με

θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη η μου τοις κυ

μα σι του βι ου μη κα λυ πτου δὲ α να νη ψον δο ω σα

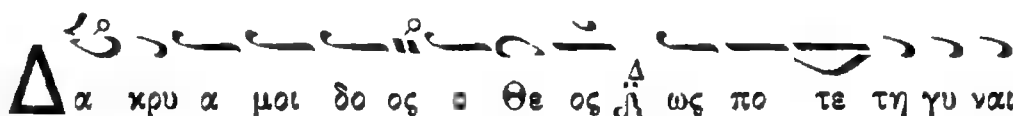

προς τον σο ον ευ ερ γε την δὲ ο Θε ος γη ι λα σθη τι

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε ... δὲ

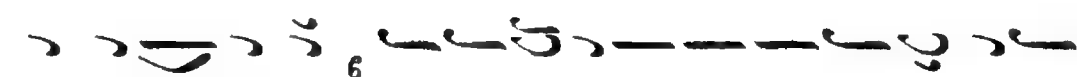
ι μοι και σω ω σο ον με

Δα κρυ α μοι δο ος ■ Θε ος δὲ ως πο τε τη γυ ναι

κι ι τη η α μαρτω λω δὲ και α ξι ω σον με βρε ■ ■

χειν τους πο δας Σου η τους ε με εκ της ο δου της πλα νης ε

λε ου θε ρω σαν τας δὲ κκι μυ ρον ευ οι βι ας Σοι προ σφε

ε ρειν δι ον κα θα ρον εν με τα νοι α μοι κτι σθεν τα δὲ

ι να Α κου ου σω κα γω ω της ευ κται ας Σου φω νης ὲ

η πι ι στις σου σε σω κε ε σε πο ρευ ου εις ει ρη νην ὲ
 Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . . ὲ

Ο ταν λα βω κα τα νουν τα πλη η η θη των πεπραγ

με νων μοι δει νων ς και εις εν νοι αν ελ θω της φο βε

ρας ε κει νης ε τα σε ως ᾠ τρο μω συ νε χο με ε νος προς

Σε ε κα τα φε ευ γω τον φι λανθρωπον Θε ον ὲ δι ο

μη με πα ρι ι ι δης ὲ ι κε τευ ω Σε μο νε α α

να μαρ τη τε ὲ δω ρησαι κα τα νυ ξιν τη τα πει νη μου

ψυ χη ὲ προ τε λευ της και σω ω σο ον με

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος ᾠ ὲ Νῆ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . . ὲ

Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ὲ παν τα το πον α γι α ζε τε

και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε δι και νυν πρε

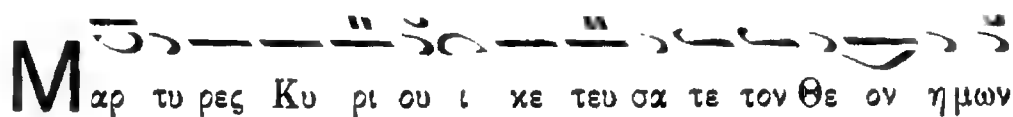

σθευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του εχ θρου ς τας φυ

χας η μων δε ο ο με ε θα

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά ^υ
Σου προσέχοντα . . . δι

Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τευ σα τε τον θε ον η μων

και Αι τη σα σθε ταις ψυχαις η μων δι πλη θος οι κτιρ μων

και τον ι λα σμον δι των πολ λων πα ρα πτω μα α των δε ο ο

με ε θα

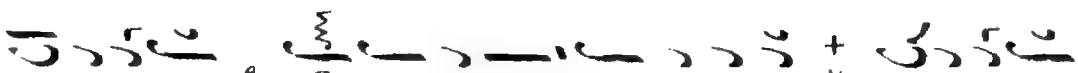
Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . . δι

Οι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε Ε πι λα θο με νοι

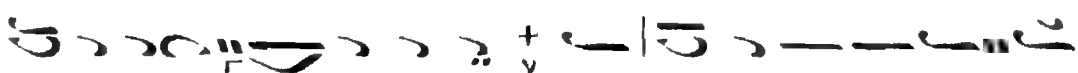
των εν τω βι ι ω δι κα τα φρο νη σαν τες τας των βα

σα α α νων ς δι α την μελ λου σαν ζω ην δι τα α αυ της

κλη ρο νο μοι α α νε δει χθη σαν δι ο ο ο θεν και Αγ

γε λοις ου υ να γα λλον ται δι αυ των ταις ι κε σι ι αις

δω ω ρησαι τω λα ω Σου το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

Εἰ τις αρετη και ει τις ε παι νος⁶ πρε πει τοις Α

γι οις^ν δι ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε νας^ν δι

δι α Σε τον κλι ναν τα Ου ρα νους και κα τα θαν τα δι ε

ξε χε αν το αι αι μα αυ των δι^Δ δι Σε ε τον κε νω

σαν τα Σαυ τον^Δ δι και μορ φην δου λου λα βο ον τα δι ε⁽¹⁾

τα πει νω θη σαν ε ως θα να α α του⁶ την πτω

χει αν Σου ου μι μου με νοι δι ων ταις ευ χαις δι κα τα

το πλη η η θος των οι κτιρ μων Σου ο Θε ος ε λε η

σον η μας

Δόξα: Θρηνώ και ὀδύρομαι... (Idē ēn seil. 47).

Και νῦν: Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...

η οὕτω: δι⁽¹⁾ ε τα πει νω θη σαν ε ως θα να α του^Δ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Εἰς τὰ Βιρηνικά :

$\overset{\vee}{\text{Ἀ}}$ 1 $\text{Κυ ρι ε} + \text{Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 2 $\text{Κυ ρι ε} +$
 Ε λε η σον $\overset{\Delta}{\text{ἤ}}$ 3 $\text{Κυ ρι ι ε Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ Σοι οι Κυ
 ρι ε $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ Α μην $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$

Εἰς τὰς Συναπτὰς :

1 $\overset{\vee}{\text{Ἀ}}$ $\text{Κυ ρι ε Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 2 $\text{Κυ ρι ε Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$

Εἰς τὸ «*Εἴπωμεν πάντες*» χ «*Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον*»
 (τρὶς χῆμα) εἰς ἑκάστην δέησιν.

Εἰς τὰ Κατηχούμενα :

$\overset{\vee}{\text{Ἀ}}$ χ 1 $\text{Κυ ρι ε} + \text{Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 2 Κυ
 ρι ε Ε λε η σον $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 3 Κυ ρι ε Ε λε η
 σον $\overset{\Delta}{\text{ἤ}}$ 4 $\text{Κυ ρι ε Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 5 Κυ
 ρι ε Ε λε η σον $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 6 $\text{Κυ ρι ε Ε λε η σον}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$

Παράσχου

Κύριε

1 $\overset{\vee}{\text{Ἀ}}$ $\text{Πα ρα σχου Κυ ρι ε}$ $\overset{\vee}{\text{ἤ}}$ 2 Πα ρα σχου
 Κυ ρι χ 3 $\text{Πα ρα σχου Κυ ρι ε}$ $\overset{\Delta}{\text{ἤ}}$ 4 Πα ρα

σχου Κυ ρι = Πα ρα σχου Κυ ρι ε χ Πα
 ρα σχου Κυ ρι ε λ Σοι οι Κυ ρι = λ Α α μην
 λ Και τω πνευ μα τι ι Σου λ Σοι οι Κυ ρι = λ

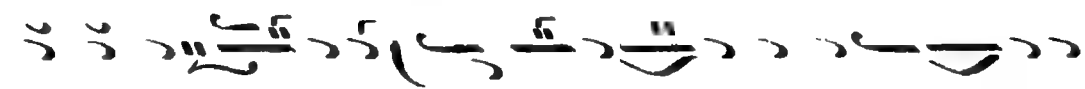
“ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ,”

Μέλος ἀρχαῖον. Ἦχος λ̣ Πα̣ (Τετράσημοι) χ̣

Κ α τε ε ευ θυ ηυ υ υ υ υ υ η η η
 η τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η η
 προ ο ο σε ε β ε ε ε ε ε ε ευ χ η η
 η η η μου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι
 ι α α α μα ρ ε νω πι ι ο ο ον
 Σου ου ου ου ρ ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω ω
 ων μου θυ σι ι ι ι α ε σπε ε ε ε ρι νη
 Κ τευ θυ υν θη τω η προ σε ε (Δίσημοι) χ̣ π̣

Ἔτερον Σύντομον

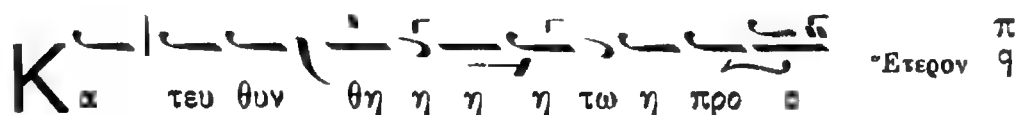
—

παρ σις τω ω ω ω ν χει αι ει ρω ω ν μου θυ σι ι ι

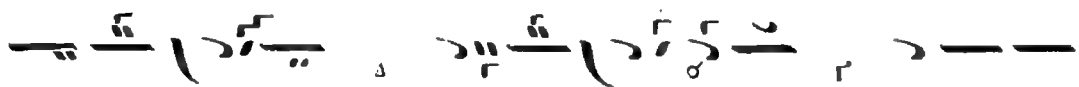
ι α δι ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι νη q

K α τευ θυν θη η η η τω η προ ■ Ετερον q

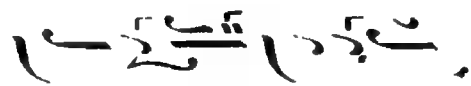
σε ευ χη η η μου q ως θυ μι ι α μα δι ε νω πι ο

ο ον Σου ου δι ε ε ε πα αρ σις η η των χει ρω

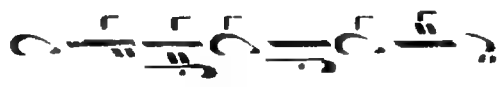

ω ω ω ν μου θυ σι ι ι ι α δι ε ε ε σπε ε ε

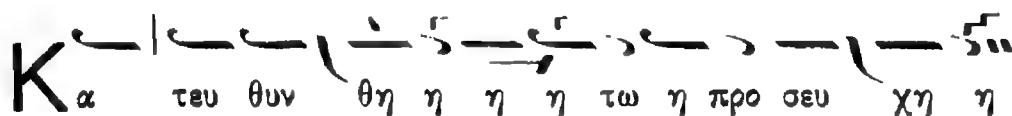
ε ε ε ρι ι νη

Τέλος

Ετερον

νη η η η η η η η Ηχος α' με θαρύν q

K α τευ θυν θη η η η η τω η προ σευ χη η

η η η η η μου q ως θυ μι ι ι ι α μα α ~

■ νω ω ω ω , πι ι ■ ■ ον Σου ου δι Δ

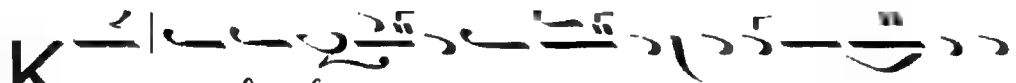

■ ■ παρ σις των χει ρω ω ω ω ν μου ου ου κ θυ

 οι ι ι ι α α ~ ε ε ε οπε ε ε ■ ε ε

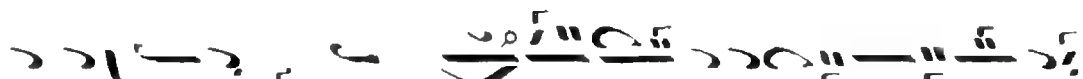

 ρι ι νη

*Ετερον
 Ήχος βαρύς ~

 Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο σε ε ευ χη η η

 μου ου q ως θυ μι ι α μα α ~ ε νω ω πι ι ο

 ■ ον Σου ου ου η η ε ε ε πα αρ σις η η των χει ρω

 ω ων μου ου η η θυ οι ι α α ■ ε ε ε οπε ε

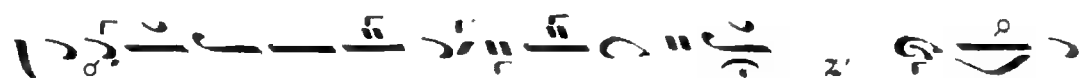

 ρι ι νη η

*Ετερον ~

 Κ α τευ θυν θη η η η η η η τω ω η προ

 σευ χη η η η η η μου ου ου η η ως θυ μι ι α α α

 μα ε νω ω πι ο ο ο ον Σου ~ ε ε

 παρ σις των χει ρω ω ω ων μου ου ου η θυ οι ι

 ι ι ι ι ι α α ε οπε ε ρι ι ι

νη η η

Ἔτερον

Ἦχος ᾶ Δι (ἁγία)

Κ τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο σιυ χη

η η η μου ου ᾶ ως θυ μι ι α α μα γη ε νω

ω πι ι ο ο ον Σου ου ᾶ ε παρ σις ἄ των χει ρω

ω ω ων μου ου ᾶ θυ σι ι ι ι α γη ε ε ε

οπε ε ε ε ε ε ρι ι νη

Τέλος ᾶ νη η η η η η η η

“ΝΥΝ ΛΙ ΔΥΝΑΜΕΙC,”

Τὸ παρόν, Ἰωάννον τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου Ἀγίας Σοφίας, συντμηθὲν καὶ διασκευασθὲν παρὰ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουντίου, Πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγ. Ἐκκλησίας. Τοῦτο δὲ μόνον δεῖ ψάλλεσθαι, ὡς ἀρχαιοπρεπὲς καὶ ἀποκλειστικῶς ψαλλόμενον ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ διὸ καὶ προτάσσεται, ὡς καὶ τὸ εἰς ἦχον α’ «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Ἦχος λ̣ Π̣α χ̣ (Τετράσημοι)

Α α μη η ην π Ν υ υ υ υ υ υ υ υν αἰ

αι αι αι αι αι αι Δυ να α α μει ει ει ει ει

ει ει εις ρ των ου ου ου ρα α νω ω ω ω ω

 𐎠 𐎡 𐎢 𐎣 𐎤 𐎥 𐎦 𐎧 𐎨 𐎩 𐎪 𐎫 𐎬 𐎭 𐎮 𐎯 𐎰 𐎱

η η μ ε ε ε ε ḡ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ηι ι ι ιν α α ο ρα α α α ω ω ω ω ω

ω ω ως ς λα τρε ε ε ε ε λα τρε ε ευ ου σι ι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γαρ ει ει ει εις πο
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γαρ ει ει ει εις πο

 O O O pe e e eu e tai ai ai ai ai ai ai Δ

Βα α σι ο Βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε υς

 της δο ο ο ο Εη η η η η η η ης ο

Καὶ γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων ἐν ἄλλῃ σιγῇ).

Ἰ θου ου ου ου ου ου ου ου
 θυ σε α μν υ υ υ υ υ

$\overline{\chi} \backslash \overline{\chi} \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \tau \epsilon \quad \epsilon \quad \tau \epsilon \quad \epsilon \quad \epsilon \quad \epsilon \quad \epsilon \quad \epsilon \quad \epsilon \quad \lambda \epsilon \iota \quad \omega \quad \mu \epsilon \quad \epsilon$

ει ει ει ει ει εις η τω ω ω ω ων Ου ου ου ου
 ει ει ει ει ει εις η τω ω ω ω ων Ου ου ου ου

ου χ των Ου ου ρα α α νω ω ω ω ων π' συ υ υ
 ου χ των Ου ου ρα α α νω ω ω ω ων π' συ υ υ

υ υ υν η η η η συ υν η η μι ι ι ι ι ι ι
 υ υ υν η η η η συ υν η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν χ ρα α α α α α α α α
 ι ι ιν χ ρα α α α α α α α α

α α τως λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α τως λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε λα α τρε ε ε ε ου ου ου σι ι ι ι ιν
 ε ε ε λα α τρε ε ε ε ου ου ου σι ι ι ι ιν

Ι ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γα αρ ει εισ πο ο
 Ι ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γα αρ ει εισ πο ο

ρε ε ε ε ε ευ χ ε εισ πο ρε ευ ε ται αι αι αι και
 ρε ε ε ε ε ευ χ ε εισ πο ρε ευ ε ται αι αι αι και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι χ ο Βα σι ι ι λς ε
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι χ ο Βα σι ι ι λς ε

ε ε ε ε ε ο Βα α α αι λε ευς τη η ης δο ο
 ε ε ε ε ε ο Βα α α αι λε ευς τη η ης δο ο

ο ο ξη η η ης χ
 ο ο ξη η η ης χ

Εἵσοδος

Ι δου ου ου ου ου χ θυ σι α μυ υ υ υ στι
 Ι δου ου ου ου ου χ θυ σι α μυ υ υ υ στι

ει εις τω ω ω ων Ου ου ου ου των Ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ων συ υ υ υ

υ υν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν α α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω

ω ως λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε λα α τρε ε ε ε ου ου σι ιν I

δου ου γα α α α α αι αρ ει ει ει ει πο ο

ο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πο ρε ευ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι q Ba α α α σι ι ι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ξη ης κ

Εἰσοδος

I δου ου θυ υ σι ι α α μυ σι ι κη η η η q τε

— — — — —
 λει ω μ ε ε ε ε ε ε ε ν η ρ ο ρ υ υ φ ο

ο ρ ει ει ει ει τ αι αι αι αι αι αι αι αι π ι σ τ αι

και πο ο ο ο ο ο ο θ ω π ρ ο α ο ο ο ο ε λ θ ω

ω ω π ρ ο ε λ θ ω ω με εν ι να με το ο χ ο ι ζ ω ω η

η η η ε κ αι ν ι ι ι ι ο υ ο υ γ ε ν ω ω με

ε ε θ α Α λ λ η λ ο υ ο υ ι α α α α α α α α α α

α α α α α Ἦχος λη Νη

Α μη η η η Ν υ υ υ υ υ αι αι αι αι αι αι

Δ υ ο υ υ υ ν α α α α α α α α α α α

α α μ ει ει ει ε των ου ου ου ρ α α των

Ο υ ο υ ρ α α ν ω ω ω ω ω ω ω η η ου υ υ υ υ

υ κ η η η η ου υ η η η η η η η η η η η η η η

ι ι ι ιν α α ο ρα α α α τω ω ω ω ω ω

ω ως ἴ λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λα α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ι ι δου ου ου ου γα α α α α α α αρ ει ει εις

πο ο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε

ι λε ε

ε η η η η η η η ης ἴ

Εἴσοδος

Ι δου ου ου ου ου ου ου ου θυ αι ι α α μ σ τι ι κ η η

η η τε ε τε ε λει ει ω ω με ε ν η θ ο ρ υ

φο ρει ει ει ει ται αι λ πι σται και αι πο ο ο ο θω ω ω η η

πο ο ο θω προ ο σε ε λ ε ε ε ε ε ε ε λ

ε ε ε ε ε ελ θω ω ω πο θω προ σε ελ θω ω

με ε ε ε ε ε εν ι να με ε ε ε ε

ε το ο ο ι να με ε το ο χοι οι ζω ω ω

η ης ι αι ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ου γε νω ω ω με ε θα α α α Α Α αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι α α α α α α α α α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

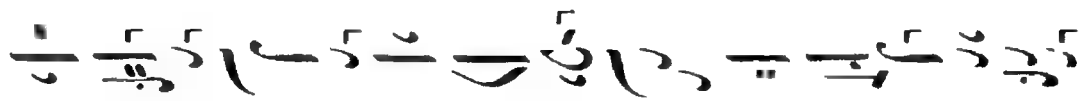
“ΓΕΥΣΑΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ,,

Τὸ παρόν, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου Ἀγίας Σοφίας (ιδ' αἰών), ὅπερ καὶ μόνον ψάλλεται ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχαιοπρεπεστάτου τούτου Κοινωνικοῦ «Γεύσασθε καὶ ἴδετε» προσήρμουσα καὶ τὸν στίχον «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» διὰ τὰς ἐν τῇ περιόδῳ τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς συμπίπτουσας μνήμας Ἀγίων, καθ' ἃς τελεῖται Προηγιασμένη. Ἐψάλη δὲ τοῦτο τὸ πρῶτον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ χοροῦ τοῦ ἡμετέρου Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης Δαμασκηνός» τῇ 10 Ἀπριλίου 1980 ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Πατριάρχου ΚΠόλεως (τοῦ Ε'), πανηγυρικῶς ἐορτασθεῖση ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς Παλιγγενεσίας.

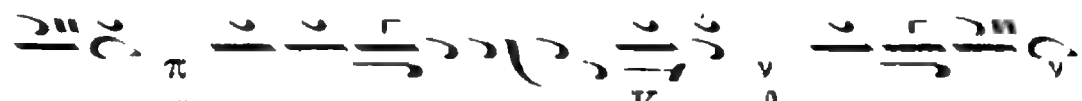
Ἦχος ᾠδῆς Κε χ

Εἰς Μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

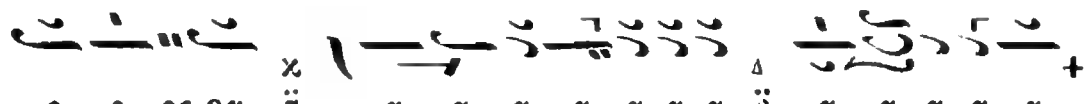

 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι στο ο ο ο η ο ο ο ο ο ο ο ο
 Δι ι

 ο
 ι

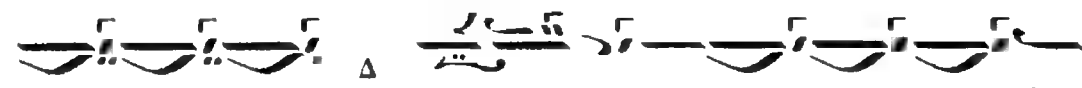

 η ο
 Δι ι

 ο
 αι αι ε

 ο
 ι και αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ο
 ο

 ο
 α

 α
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 χ ε

γα α γα α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α ἦχος ἦ Δι (ἁγία)

Α μη η η η η ην ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α λ α α α α γε ευ σα α

οθε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι ι ι ι ι ι ι ι

γι ι ι ι ι και αι Ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε και ι ι δε ε τε λ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 Ἦχος λ̣ π̣ Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 σα α α α α α α Γε ε ε ε σα α σθε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

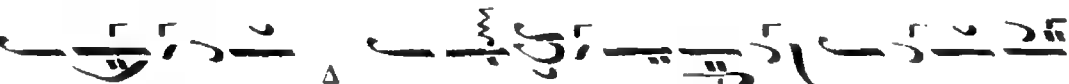

 ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 λε ε ε ε και αι ι ι ι ι δε τε ε ε ε ε

 ε ε ρ ο ο ο ο τι ι ι ι Χρι ι ι ι

 ι ι ρ Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο τι ι Χρι ι στο ο ο ο ο

 ηο ο ο ος ρ ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ḡ υ υ υ υ υ ο π Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι Χρι στος ο Κυ υ υ υ υ

ρι ι ο ος Α α α α α α α

α α α Α α α χα α α αλ λη

λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λε ε ε ε

ε ε κε χε ε ε ε γε ḡ ε ε κε ηα

α κε ηα α α κε ηα α κε ηα α α ηα κε ε ε ηα α

κε ε Α αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α

«Εἰς Ἅγιος . . . » Ἦχος Ζω (Τρίσημοι)

Ε ι εις Ἀ γι ος ει εις Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος η εις δο ο ξαν Θε ου ου Πα

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου

ου ι α α α

Τὸ αὐτὸ εἰς ἦχον πλ. δ'.

Ευ λο γη η σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και

ρω δι α παν τος η αι νε σεις Αυ του ου εν τω στο

μα τι μου Α αρ τον Ου ρα νι ι ον και πο τη ρι ον

ζω ης Γευ σα σθε και ι δε τε ο ο τι Χρι στος ο Κυ ρι

ος Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

α α

«Εἰη τὸ Ὄνομα Κυρίου» Ἦχος β'.

Ει η το Ο νο μα Κυ ρι ου Ευ λο γη με

νον πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος (Δίς)

Τὸ Γ'.
Ὁ δεξιὸς Το Ο νο μα Κυ ρι ου ει η Ευ λο γη

Χ με νον Α πο του νυ υν και ε ως του αι

ω ω ω νο ος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ύμνος Δι

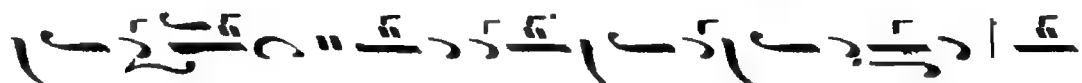
A γα πη σωω Σε Κυ υ ρι ι ε η η η I

οχυ υ υ υ υς μου ου Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω

μα α α μου και κα τα φυ γη η η η

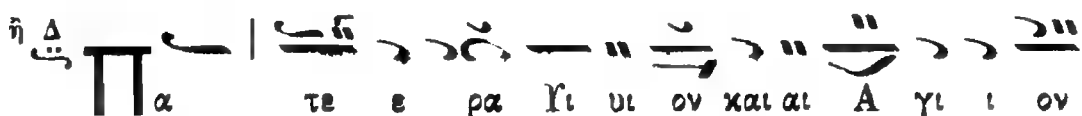

μου ου ου και αι ρυ υ υ στη η ης μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

6

πα τε ε ρα Υι υι ον και αι Α γι ι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι θα ο μο ου αι ι

ο ο ο ο ον και Α χω ω ω ρι ι ι στο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ον

6

E λαι ον ει ρη η η νης θυ αι ι αν Δι

— — — — —
 VE Ε Ε ΣΕ Ε Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

Και με τα του Πνευ μα το ο ος Σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ο ον και αι δι ι ι και αι αι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Τὰ ἐφεξῆς *Λειτουργικά* ἐμελοποιήθησαν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, Πρωτοψάλτου τῆς Ἀγίας Σοφίας (†900).

Ἦχος Δι (Τετράσημοι) Χ

Α γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Κυ υ υ υ υ ρι ι ι γι ι ο ος Σα θα α

ω ω ω ω ω ω ω ω πλ η η η η ρ η η η η ης

ο ο ου ου ου ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η

και η γ η η η η η η η η η η η η η η η

Τὸ ὡς ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα ἀρχικῶς μελωδούμενον «*Ἐπὶ Σοὶ χαίρει...*
■ *πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν*» δυνατόν καὶ να ψαλλῇ, οὕτω:

Ἦχος ᾠ (Δόσημοι) χ

λε ε ε ε ᾠ

Ε πι Σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με ■ ε ■ νη ᾠ

πα α σα η κτι ι σις ᾠ Α γγε ■ λων το συ στη μα ᾠ

και αν θρω ω πων το γε ε νος ᾠ η γι α σμε νε Να

ε ε ε ᾠ και Πα ρα δει σε λο γι ■ ε ε ᾠ Πα ρ θε

νι κο ον κυ χη μα ρ εξ Ης Θε ος ε σα ρ κω ω ω

θη ᾠ και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω ω π νων

υ πα α α ρ χων θε ο ο ος η η η μων π

Ἔτερον «*Ἐπὶ Σοὶ χαίρει*» Ἦχος ᾠ Πα (Δόσημοι)

Ε πι Σοι οι χαι αι αι ρει π Κε χα ρι ι ι ι

τω ω με ε ε νη ᾠ πα α σα η η κτι ι ι

σι ις ᾠ Α γγε ε ε λων το συ υ στη μα ■ ᾠ

ε ε ε ε ε ρα χ πλα α α α τυ υ τε ε ε

ε χ πλα α α τυ υ υ τε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α αν ρ Ου ου ρα α ανω ω ων πειρ

γα α α α α α α α α α α Απειρ γα α α

σα α το ο ο ρ Ε ε πι ι Σοι οι χαι αι αι αι ρει ρ

Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νη η ρ πα α σα α α α η η κτι ι ι σι ις

δο ο ο ο ξα α α Σοι οι οι οι οι

«Τὴν γὰρ Σὴν μήτραν» ἤχος Δι χ (Τετράσημοι)
 Ἐπὶ Σοὶ χαίρει . . . » [σελ. 412] καὶ ἐπισυνάπτεται τὸ παρόν.

Τ ην γα αρ Ση η η ην μη η η η η η η η

η η η η η τρα α α α α αν θρο ο ο ο ο ο ο

θρο ο ο ο ο νο ο ον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι

٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

καὶ τὴν Ση η η η η η η η η η η Γα α

ⲟⲩ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛ ⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲧⲏⲛ ϭⲏ ⲡⲏ ⲡⲏ

Γα οτε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α

— — — \ 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

 ε ε ε ε π λ α α τ υ τ ε ε ε υ ε ε ε ε ε ε ε π λ α

[illegible]

 α α α α α αν 6 Ου ρα α γω ω ω ω ω ω ω ων 8

 Ou pa vw w w w w w w w w w w w w

ἡ ὥω ω ω ω ω ω ω ω ν α πειρ γα α α σα το ο

Ε πὶ Σοὶ οἱ οἱ οἱ χαὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ αὶ

και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω ω ω ω νων υ

πα α α αρ χω ω ων θε ο ο ο ο ο ος

η η η η μων

την γαρ Ση η η ην μη η η η η τρα αν

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ον ηη

θρο νο ον η ε ε ποι οι κ η η η η η

η κ η η η η η η η η θρο νο ον ποι οι

η η σε ε ε ε ε ε ε ε και την Ση ην Γα

στε ε ε ρα α πλα α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ραν πλα τυ τε ε ε ραν

ου ου ρα α νω ων ηη α πειρ γα α α Α πειρ

γα σα το Ε ε πι Σοι οι οι οι οι

χαί αι αι ρει ει κ Ke χα α ρι ι τω ω με ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε Ke χα ρι τω με ε

ε ε ε ε νη η κ πα α α α α α α σα ρη η

κτι ι ι οι ι ις ηη Δο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α κ Δο ο ο ξα α Σοι οι οι

«Τῆς μετανόιας ἀνοίξόν μοι» Ἦχος βαρὺς

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και ιι υι ω ηη και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τῆς με τα νοι α ας α α νοι ξον μοι πυ υ
Τῆς σω τη ρι α ας ε ευ θυ νον μοι τρι ι

λας Ζω ω ο δο ο ο τα α Ορ θρι ι ζει ει γαρ το
βους θε ε ο το ο ο κε ε Αι σχραι αις γα αρ κα τε

ο πνευ μα μου ου ρη προς Να ο ον το ον Α α γι ι ο
ερ ρυ πω σα α την ψυ χη γν α α α α μα αρ τι ι

ον Σου ου ου ηη νη ον φε ερων του σω ω ω μα α α
αι αι αις ως ρα θυ υ μως τον βι ι ι ο ο ο ον

το ος ηη ο ο λον ε σπι λω με ε ε ε ε
μου ου ο λον εκ θα πα νη η η η η η

νο ον ~ Αλλ ω ως Οι κτιρ μων κα α α
ας Ταις Σαι αις πρε σβει αι αις ρυ υ υ υ

α α θα α ρον Ευ σπλα αγ χνώ ω ω Σου ου
υ υ σαι αι με πα α α α σης α

ε λε ε ε ε ε
κα θαρ σι ι ι ι ι ας

Και νυ υ υν α α ει η και εις τους αι ω

ω ω ω να α ας ηη των ω ω ω ω νω

ων α α μην ~ «Της σωτηρίας εϋθυνόν μοι . . .»
ώς ανωτέρω.

Στίχ. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου

ε ξα λει φον το α νο ο μη μα α α μου ~

Τα πλη η η η θη η η τῶν πραγ με

νων μοι οι δει ει ει νω ων ρ εν νο ω ων ο

τα α α α α α α λα ας τρε ε ε μω ω λ

την φο ο θε ρα αν η η με ρα αν τη ης Κρι

ι ι σε ε ω ως Α αλ λα θα αρ ρω ων ηη

εις το λε ος της ευσπλαγχνι ι ας Σου ως ο ο ο

Δα βι ιδ βο ω ω ω Σοι ρ Ε λε η η σο ο ον

με ο θε ε ο ο ος λ τα το με ε ε γα α Σου

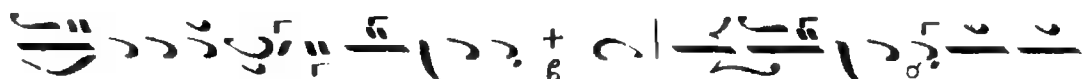
Ε ε λε ε ε ο ο ο ο ος

«Της μετανοίας ανοιξόν μοι» Ἦχος Δι

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γε υι ω

και Α γι ι ι ω Πνευ ε μα τι

Τ ης με τα νοι οι ας α νοι ξον μοι πυ υ υ λας
Της σω τη ρι ι ας ευ θυ νον μοι τρι ι ι θους

 Ζω ω ω ο δο ο ο τα α Ορ θρι ι ζει γαρ το
 Θε ε ε ο το ο κε ε αι σχραι αις γαρ κα τερ

 πνε ευ μα μου προς Να ον το ον Α α γι ι ι ο
 ρυ υ πω σα την ψυ χην α α α α μα α αρ τι

 ο ον Σου ου Να ον φε ρον του ου σω μα α τος
 ι ι αι αις ως ρα θυ μως το ον βι ο ον μου

 ο ο ο ο ο ο λον ἡ ε σπι ι λω με ε ε
 ο ο ο ο ο ο λον εκ δα α πα νη η η

 νον Αλλ ως Οι κτι ιρ μων κα α α θα α α α
 σας Ταις Σαις πρε σθει ει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι

 α α ρον ρ ευ σπλα α αγ χνω Σου ε ε λε ε ε ε ει
 αι αι με (Τὸ τέλος ὡς ἐξῆς).

Τὸ τέλος
τοῦ Θεοτοκίου

 ρ πα α. α ση ης α κα θαρ. σι ι ι ας

 Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω ω ω νων Α α μην

Καὶ ψάλλομεν τὸ Θεοτοκίον
 «Τῆς σωτήριος εὐθυνόν μοι»
 ὡς ἀνωτέρω παρεσημάνθη.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Πεντηκοστάριον «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν»
 εἰς ἤχον πλ. β'. (ἔχτει εἰς σελ. 20—21).

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Α') ΤΗ Α' Β' Γ' ΚΑΙ Δ' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

§ 1. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος ψάλλεται, ὡς γνωστόν, *τμηματικῶς* τῇ α' β' γ' καὶ δ' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν :

Ὁ Ἱερέυς : Εὐλογητός ὁ Θεός — Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης : Τρισάγιον—Παναγία Τριάς,—Πάτερ ἡμῶν.—Κύριε, ἐλέησον δωδεκάκις,—Δόξα καὶ νῦν,—Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου,—Δοξολογία,—Πιστεύω,—Ἄξιόν ἐστιν. Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, ὁλόκληρον. Εἴτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος (ἀργὸν) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ σχετικὴ Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἑκάστον τῶν ὁποίων ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ τὸ «Ἀληλούϊα»(1). Εἴτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον,—Τρισάγιον,—τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον (2),—Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,—Ἀσπίλε καὶ Ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ Κάθισμα «Τὴν ὡραιότητα».

Β) ΤΗ Ε' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ψάλλεται *ὁλόκληρος* ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, συνήθως μὲν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐνιαχοῦ ὅμως ψάλλεται καὶ ἐν Ὁρθρῳ.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

§ 2. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλομεν δις μὲν εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος τὸ ἀργὸν «Τὸ προσταχθὲν *μυστικῶς*», ἀπαξ δὲ τὸ σύντομον (ιδὲ κατωτέρω), ἄνευ ὁμῶς τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ ὁποῖον ψάλλεται ἐὰν ἡ Ἀκάθιστος τελεῖται μετ' Ὁρθρου. Καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Εἴτα ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' φδὴ τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἐνθα εἰς ὑποσημειώσεις καταχωρίζεται ἡ περαιτέρω Τυπικὴ Διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου.

(1). Κατὰ τὴν Α' καὶ Γ' Στάσιν ἀρχίζει ὁ δεξιὸς χορὸς, κατὰ δὲ τὴν Β' καὶ Δ' ὁ ἀριστερός, ὡς καὶ τὸ σύντομον «Τῇ Ὑπερμάχῳ».

(2). Τῇ Α' Παρασκευῇ ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα» κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (ζήτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων), ἐκτός, ἐὰν τῷ ἐπαύριον Σαββάτῳ συμπίπτη ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων 40 Μαρτύρων, ὅτε ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιόν των.

«Θεὸς Κύριος» (1) Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Ν̣̣̣̣̣̣. Τετράσημοι χ̣̣̣̣̣̣ (Ὀλίγον γοργῶς)

Θ̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ Κυ υ̣̣̣̣̣̣ ρι

ι̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ και̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ πε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ φα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣

α̣̣̣̣̣̣ νε̣̣̣̣̣̣ εν̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ μιν̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ Ευ̣̣̣̣̣̣ λο̣̣̣̣̣̣ γη̣̣̣̣̣̣

με̣̣̣̣̣̣ νο̣̣̣̣̣̣ς ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ Ε̣̣̣̣̣̣ ερ̣̣̣̣̣̣ χο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ με̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣

νο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ς εν̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ νο̣̣̣̣̣̣ μα̣̣̣̣̣̣ τι̣̣̣̣̣̣ Κυ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ ρι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣

ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ου̣̣̣̣̣̣

Τετράκις, τὸ μὲν α' ἀνευ στίχου
τὰ δὲ τελευταῖα τρία μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων :

Τὸ Β' : Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ Ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ.

Τὸ Γ' : Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ δυνάμει Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Τὸ Δ' : Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα δὲ ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς», δις μὲν τὸ ἀργόν, ἅπαξ δὲ τὸ σύντομον.

Μέλος ἀρχαῖον (2). Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Ν̣̣̣̣̣̣ (Τετράσημοι) χ̣̣̣̣̣̣

Τ̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ προ̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ στα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ γα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ χθε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣

(1). Τὸ «Θεὸς Κύριος» προτάσσεται τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐὰν ἡ Ἀκαθίστος τελεῖται ἐν Ὁρθρῳ, παραλείπεται δέ, ἐὰν τελεῖται μετ' Ἀποδείπνου.

(2). Εἰς ὀλίγιστους δυστυχῶς Ναοὺς, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον, ἀκούεται ψαλλόμενον τὸ ἐξοχόν τοῦτο ἀρχαῖον μάθημα, ὡς καὶ τὰ ἀργὰ «Τῇ Ὑπερμάχῳ», «Ἰδοὺ Νυμφίος» καὶ εἴ τι ἕτερον, καταργηθέντα ὑπὸ τινων μεγαλοσχημῶν ὑμνωδῶν, ἀνάξια τῆς προσοχῆς των θεωρούντων τὰ ἀφθαστα ταῦτα προϊόντα τῆς μούσης τῶν ἀρχαίων Διδασκάλων, ἅτινα εὐτυχῶς διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔντεχνα ἀργὰ μαθήματα χάνουσι τὴν ἀξίαν των καὶ ἀνίαν—ἐπιτραπήτω νὰ εἰπωμεν—προξενούσι ψαλλόμενα παρ' ἐνὸς ψάλτου, ἀνευ πολλάκις καὶ αὐτῶν τῶν ἰσοκρατῶν δι' ὃ οὐχὶ ἀσκοπον θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν ὅπως, προκειμένου νὰ ψάλλωσι τοιαῦτα ἀργὰ ἀρχαῖα μαθήματα, ψάλλωσιν αὐτὰ ἀμφοτέροι οἱ χοροὶ ἡνωμένοι (ἀπὸ χοροῦ), ἔστω καὶ ἅπαξ, ὥστε νὰ παραχθῇ τὸ διὰ τῶν μαθημάτων

ε ε ε ε εν μυ στι ι ι κω ω ω ω ως ᾱ

λα θω ω ω ω ων εν γνω ω ω ω ω ω σει ει ει

ει ει ει ει εν τη η σκη η η η η η η η η η

νη η του ου ου ου ου Ι ω ω ω ση η η η

ηφ ᾱ σπου δη η η η η πε ε ε ε ε ε

ε στη η η η η ο Α α σω ω ω ω ω ω ω ω

μα α α τος ᾱ λε ε ε ε ε ε γω ων τη η Α α

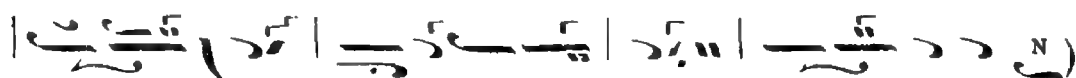
α πει ει ει Α πει ρο γα α α α α α μω ω

ω ω ω ω ο ο κλι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι να α ας

τη κα τα βα α α α α α α σει ει ει ει ει

ει ει ᾱ του ου ου ου ου ους Ου ου ου τους Ου

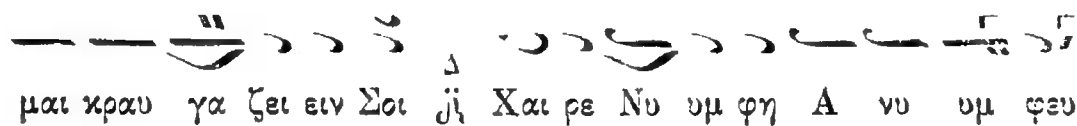
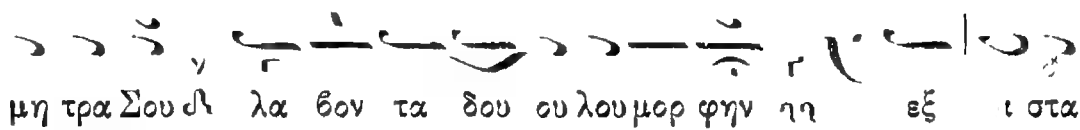
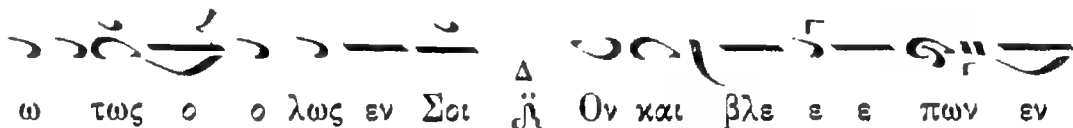
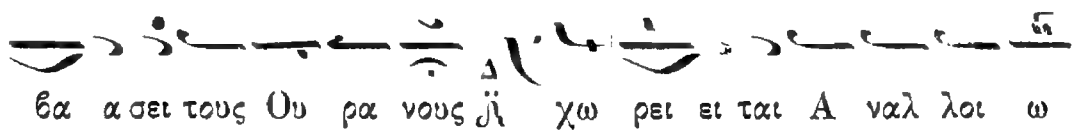
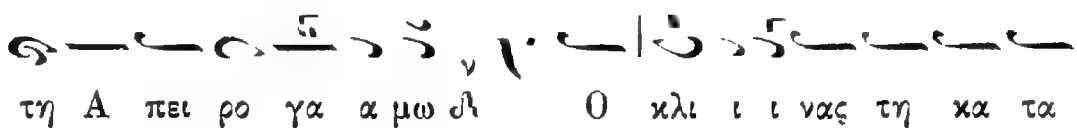
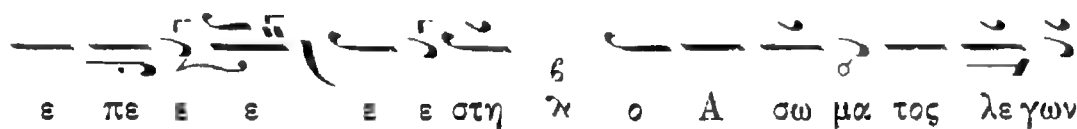
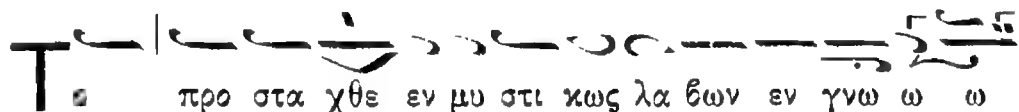
τούτων ἐπιδικώμενον εὐχάριστον ἀποτέλεσμα καὶ μὴ δυσφημῆται ἡ πάτριος ἡμῶν μουσική. Τὸ αὐτὸ δέον νὰ γίνεται καὶ κατὰ τὰ Χερουβικά, τὰ τοῦ Μεγ. Βασιλείου Λειτουργικά, τὰ Κοινωνικά κτλ.

 φε ε ε ε β ε ε ε υ τε ε ε ε

ῥόξα: Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός. ν
 Καὶ νῦν: Τὸ σύντομον οὕτω: ℣

Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου. Ἀκολουθῶς δὲ ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ (1)

Ἦχος ἦτος Βου ξ Ὁδὴ Α' ἦ

Α νοι οι ξω το στο μα μου και πληρω θη η
 σε ται Πνευ μα τος ἦ και λο ο γον ε ρευ ξο μαι τη βα
 οι λι ι δι Μη τρι ἦ και ο φθη σο μαι φαι δρω ς πα νη γυ
 ρι ζων π και α σω γη θο με νος τα αυ της τα
 θαυ μα τα (Δις) ἦ

Υ περ ἄ γι θε ο το κε σω ω σόν η μας ἦ
Χ ρι στου ου βι βλον εμ ψυ χον σφρα γι σμε ε
 νην Σε Πνευ μα τι ἦ ο με ε γας Αρ χα γγε λος Α γνη
 θε ω με νος ἦ ε πε φω νει Σοι χαι ρε χα ρας δο χει
 ον π δι η ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται ἦ

(1). Ἡ παρούσα διάταξις τοῦ Κανόνος τηρεῖται κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας Παρασκευὰς (α', β', γ' καὶ δ') τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Διὰ δὲ τὴν Ε' Παρασκευὴν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ Ἀκάθιστος μετ' Ἀποδείπνου, σημειοῦμεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐν ὑποσημειώσεσι τὰ δέοντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

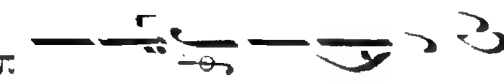
A δα αμ ε πα νορ θω σις Χαι ρε Παρ θε ε νε
 θε ο νυμ φε ἡ του A δου η νε κρω σις Χαι ρε Πα να
 μω με ἡ το πα λα τι ον του μο νου Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευμα τι
Ρ ο δον το μα ραν τον Χαι ρε η μο ο νη θλα
 στη σα σα ἡ το μη η λον το ευ ο σμον Χαι ρε η τε
 ξα σα ἡ το Ο σφρα δι ον του παν των Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 α πει ρο γα με κο σμου δι α σω σμα

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω νων A μην

A γνει ει ας θη σαυ ρι σμα Χαι ρε δι Ης εκ του

μον χαι ρε τοις πι.στοις ^Δ Χαι ρε Α μνας κυ η σα α σα

 π Θε ου Α μνον τον αι ρον τα q κο ο σμου παν τος τα πται

 ^Δ Χαι ρε θερ μον Ι λα στη ρι ον Στίχ. Δόξα. ⁶

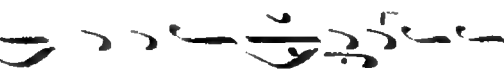
Ο ρ θρος φα ει νος ^{z'} Χαι ρε η μο ο νη τον η

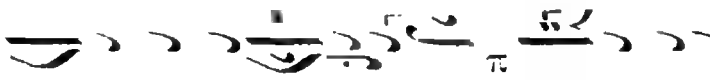

 ^Δ η λι ον φε ρου σα Χρι στον ^Δ φω τος κα τοι κη τη ρι ι

 ⁶ π ον ⁶ Χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα q και τους ζο φω δεις

  Στίχ. Καὶ νῦν. ⁶

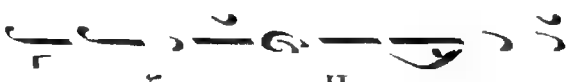
Χαι ρε πυ λη μο νη Ην ο Λο ο γος δι ω ω δευ

  σε μο νος η μο χλους και πυ λας Α δου Δε σποι να τω

 π Το κω Σου συν τρι φα α σα q Χαι αι ρε η θει α ει σο δος ^Δ

Τὸ τέλος
ὁ δεξιός.

(1)

 των σω ζο με των Πα νυ μνη τε

Και ἀρχίζει ὁ ἀριστερός
τὴν Δ' ᾠδὴν.

(1). Κατὰ τὴν Ε' Παρασκευὴν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον, ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» εἰς ἀρχαῖον ἀργὸν Βυζαντινὸν μέλος δίχορον καὶ εἰτα ἀναγινώσκειται ἡ Β' στάσις τῶν Οἱκῶν τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς ἀρχεται τῆς Δ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη ^Δ ⁶ 'ΩΔΗ Δ' ⁶ ^κ

ε πι θρο ο νου θε ο τη τος ⁶ ^κ εν νε φε λη κου ου φη

ηλ θεν Ι η σους ο Υ περ θε ος ⁶ ^κ τη ^κ κη ρα τω

πα λα μη και δι ε σω ω σε ρ τους κραυ γα ζον τας δο ξα Χρι

στε ε τη δυ να μει Σου

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶ ^κ
σῶσον ἡμᾶς.

Ε ν φω ναις ^κ σμα των πι ι στει ^Δ ⁶ Σοι βο ω ω

μεν Πα νυ μνη τε ⁶ ^κ Χαι ρε πι ον Ο ο ρος ^Δ ^κ και τε τυ

ρω με ε νον εν Πνευ μα τι ^κ χαι ρε λυ χνι α και στα μνε

μαν να φε ρου σα ρ το γλυ και αι αι αι αι νον ^κ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶ ^κ
σῶσον ἡμᾶς.

λα στη ρι ον του κο ο σμου ^Δ ⁶ χαι ρε Α α χραν τε

Δε σποι να ⁶ ^κ χαι ρε κλι μα ξ γη η θεν παν τας α νυ ψω ω

σα χα ρι και ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα

γου ου σα ρ εκ θα να του πα αν τας προς ζω η ην τους υ

μνουν τας Σε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε
σώσον ἡμᾶς.

Ου ρα νων υ ψη λο τε ε ε ρα α χαι αι ρε

γης το θε με λι ο ον εν τη Ση νη δυ υ Α χραν τε α

κο ο πως βα στα σα σα και ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει

αν βα ψα σα ρ εξ αι μα α των Σου τω Βα σι λει ει των

Δυ να με ων

Στίχ. Δόξα Πατρί...

Νο μο θε την η τε κου σα α λη θως χαι ρε Δε

σποι να τον τας α νο μι ας πα αν των δω ρε α αν

(1). Ὡς συνήθως ψάλλεται ἡ περικοπή «Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον», ἐσφαλμένως ἀποδίδεται τὸ νόημα τοῦ ὕμνου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς ἐγκωμιάζει τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτι ἐβάστασεν ἐν τῇ κοιλίᾳ Αὐτῆς τὸ θεμέλιον τῆς γῆς, ἥτοι τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς γῆς. Φρονοῦμεν ὅτι, ὡς ἀνωτέρω διεσκευάσθη τὸ τροπάριον, ἀποδίδεται πλήρως τὸ νόημα, ἀνευ οὐσιώδους μεταβολῆς τοῦ μέτρου.

ε ξα λει φον τα ἅ α κα τα νο ο η τον βα θος υ φος

αρ ρη η τον ἁ Α πει ρο γα με δι ης η μει εις ε θε

ω θη μεν

6
Στίχ. Καὶ νῦν ... ἅ

Σ ε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω ἁ α χει ρο ο πλο κον

στε φα νον ἅ α νυ μνο λο γου ου μεν χαι ρε Σοι Παρ θε ε

νε κραυ γα ζον τες ἅ το φυ λα κτη ρι ον παν των και χα

ρα κω μα ρ και κρά ται ω ω μα ἁ ^{Τὸ τέλος} ^{ἢ β' χορός.} και ι ε ρο ον

κα τα φυ γι ον

Καὶ ἄρχίζει ὁ δεξιὸς
τὴν Ε' Ὁδὴν.

6
ὉΔΗ Ε' ἅ

Ε ξε ε στη τα συμ παν τα ἅ ε πι τη θει α

δο ξη Σου ἁ Συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε νε ἅ

ε σχες εν μη η η τρα τον ε πι παν των Θε ο ον ἁ

και τε ε το κας α χρο νον ἱ ον ἅ πα σι τοις υ μνου

σι Σε ε σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα Στίχ. Ὑπεραγία Θεο- 6
τόκε, σῶσον ἡμᾶς. 7

Ο δο ον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε Πα να μω

με Δ η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ι ας σω σα σα κο

σμον χαι ρε Θε ο ο νυ υμ φε Δ α κου σμα και λα λημα φρι

κτον 7 χαι ρε Εν δι αι τη μα 7 του Δε σπο ο του της

κτι σε ως Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε. 6
σῶσον ἡμᾶς. 7

σχυ υς και 7 χυ ρω μα αν θρω πων χαι ρε Α χραν

τε Δ το 7 ο ο ο πε α γι α σμα τος της δο ξης 7

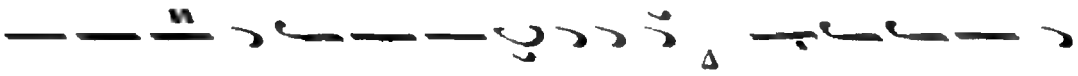

νε κρω σις Α α α δου Δ Νυμ φων ο λο ο φω τε Δ

χαι αι αι αι ρε 7 των Α γγε λων χαρ μο νη 7 χαι

ρε η βο η θει α 7 των πι στω ως δε ο με νων Σου 7

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

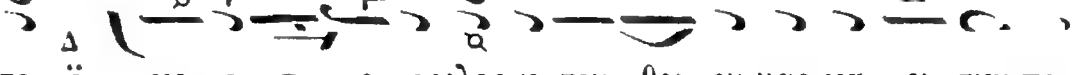

Π υ ρι ι μορ φον ο χη μα του Λο γου χαι ρε

 Δε σποι να ἦ ε ἐμ ψυ υ χε Πα ρα δει σε το Ξυ υ λον εν

 με σω ε χων ζω ης τον Κυ ρι ι ον ἦ Ου ο γλυ κα σμος

 ζω ο ποι ει ἦ πι στει τους με τε χον τας ἦ και φθο ρα α α

 υ πο κυ ψαν τας

Συίχ. Δόξα Πατρί... ἦ

 Ρ ων νυ υ με νοι σθε νει Σου πι στως α να βο ω μεν

 Σοι ἦ χαι ρε πο ο λις ἦ του Παμ θα σι λε ως ἦ δε

 δο ξα σμε να και α ξι α κου στα πε ρι ης λε

 λα λην ται σα φως ἦ Ο ρος λα το μη τον ἦ χαι ρε

 βα α α θος α με τρη τον

Στείχ. Καὶ νῦν... ἦ

 Ε υ ρυ υ χω ρον σκη νω μα του Λο γου χαι ρε Α χραν

 τε ἦ κο ο ο ο χλος η τον θει ον μαρ γα ρι την προ

 α γα γου ου σα χαι ρε Παν θαυμα στε ἦ παν των προς

Θε ον κα ταλ λα γη η' των μα κα ρι ζον των Σε 6
κ

Τὸ τέλος
ὁ α' χορός. Θε ο το ο κε ε κα στο τε Και ἀρχίζει ὁ ἀριστερός
τὴν 5' φθὴν. 6
ῶΔΗ 5' κ

Τ ην θει αν τα αυ την και παν τι μον π τε λουν τες

Ε ορ την οι θε ο φρο νες της θε α μη το ο ρος q δε

ευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ἡ τον εξ Αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζον τες (Δίς) Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, 6
σώσον ἡμᾶς. κ

Π α στας του Λο ο γου α μο λυν τε q αι τι α της

των παν των θε ω σε ως q χαι ρε Παν α χραν τε q των

Προ φη των πε ρι η χη μα ἡ χαι ρε των Α πο στο ο

λων το εγ καλ λω πι σμα Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, 6
σώσον ἡμᾶς. κ

Ε x Σου η δρο ο σος α πε στα ξε q φλο γμον πο λυ

θε ι ας η λυ σα σα q ο ο θεν βο ο ω μεν Σοι q

χαι ρε ο ποκος ο εν δροσος Ον Γε δε ων Παρ θε ε νε

προ ■ θε α σα το

Στίχ. Δόξα Πατρί... 6
7

δου Σοι χαι αι ρε κραυγα ζο μεν q λι μην η μιν

γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ι ον q εν

τω πε λα γει των θλι ψε ων j και των σκαν δα λων πα αν

των του πο λε μη το ρος

Στίχ. Καί νυν... 6
7

Χ α ρας αι τι ι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι

ομον του κραυγα ζειν Σοι χαι ρε η α α φλε κτος βα τος q Ne

φε ε ε ε ε λη ο λο φω τε j Το τέλος
ό β' χορός. (1) η τους

πι στους α πα αυ στως ε πι οχι α ζου σα

Καί αρχίζει ο δεξιός
την ζ' ψδὴν.

(1). Τῇ Ε' Παρασκευῇ, εἰάν ἡ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἄνωτέρω τροπάριον, τὸ ὁποῖον μέχρι τέλους ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς, ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς ψάλλον τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» δίχορον ἀργοσύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως αἱ λοιπαὶ ψδαὶ τοῦ Κανόνος, ὡς ἔπονται.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτισεῖ οἱ Θεοὶ ᾠ

ὁ φρονεῖς παρὰ τὸν Κτιστὰν τὰ ᾠ Ἀλλὰ πυροὺς οὐκ οὐκ

λὴν ᾠ ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον ᾠ

Ἰπερῦμνη ἡ τε ᾠ ὁ τῶν Πατέρων Κύριος ᾠ και

Θεοὺς Εὐλογητοὺς εἰ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς.

ᾠ

Αὐνοῦ μὲν Σεβόντες χαίρετε ᾠ χημα Ἡ

λιου τοῦ νοητοῦ ᾠ Ἀμπελος ἀληθινὸν βοο

τρυν τὸν πεπειρόν ἡ γεωργήσασα ᾠ οἰνον στα αζόν

τὰ ᾠ τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα ᾠ τῶν πιστῶν Σεδοξα

ζόντων

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς.

ᾠ

ατὴ ἡ ἡράτων ἀνθρώπων ἡ κυήσασα ᾠ

χαίρετε ὁ νυμφεὶς ᾠ ἡ ῥα ἀβδὸς ἡ μυστικὴ ἡ

η αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα⁶ η

χαι ρε Δε σποι οι να η δι ης χα ρας πλη ρου με θα^Δ και ζω

ην κλη ρο νο μου μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ⁶
σῶσον ἡμᾶς. η

Ρη το ρευ ου ου σα ου σθα νει γλωσ σα Δε σποι να υ

μνο λο γησαι Σε⁶ η υ περ γαρ τα Σε ρα φειμ⁶ η υ

ψω ω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε ε Χρι στον⁶ η Ον

ι κε τε ευ ε η πη^π σης νυν βλα θης ρυ σθαι^Δ τους

πι στως Σε προσ κυ νουν τας

Στίχ. Δόξα Πατρί... ⁶ η

Ευ φη μει ει Σε ε μα κα ρι ζον τα τα πε ρα

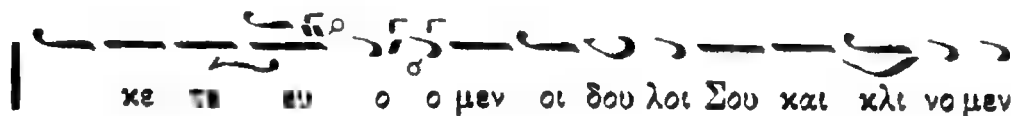
τα⁶ η και^π να κρα ζει Σοι⁶ η χαι ρε ο το ο μορ εν

ω⁶ η δα κτυ λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Λο ο γος

Α γνη⁶ η Ον ι κε τε ευ η η^π βι βλω ζω ης τους δου λους Σου^Δ η

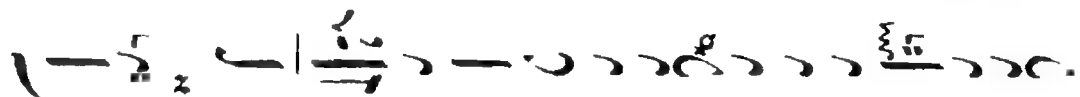
κα τα γραφαι θε ο το κε

Στίχ. Καὶ νῦν ... 6
7

κε ο ο μεν οι δουλοι σου και κλινομεν

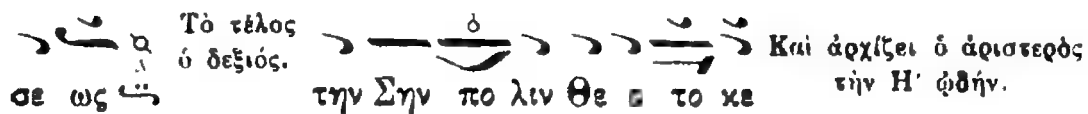
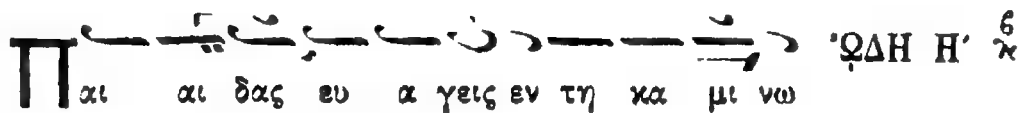
γο νυ καρ δι ι ας η μων κ κλινον το ου ους σου Α

γνη η και σω σον τους θλιψε οι βυθι ζο με ε νους

η μας κ και συν τη ρη η σον q α α σης ε χθρων α λω

Τὸ τέλος
ὁ δεξιός.
σε ως την Σην πολιν θε ο το κε Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερός
τὴν Ἡ' ψδὴν.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

ο Το ο κος της θε ο το κου δι ε σω σα το ἡ το τε

μεν τυ που με νος κ νυν δε ε νερ γου με ε νος q την οι

κου με νην α πα σαν α γει ρει φα αλ λου ου σαν ἡ τον

Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα q και υ περ υ ψου ου τε

εις παν τας τους αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε 6
7
σώσον ἡμᾶς.

N η δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ξω τον πα αν

τα βα στα ζον τα ■ θα στα σας γα λα κτι ε ξε θρε ψας κ

νευ μα τι τον τρε φο ον τα q την Οι κου με νην α πα

σαν Ͽ A γνη ω ψα λ λο ο μεν Ͽ τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα

ερ γα q και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

M ω ση ης κα τε νο η σεν εν θα τω το με ε

γα μυ στη ρι ον του Το κου Σου Ͽ παι δες προ ει κο νι σαν

του το εμ φα νε στα τα κ με ε σον πυ ρος ι στα με νοι

και μη φλε γο ο με ε νοι Ͽ α κη ρα τε A γι α Παρ

θε νε q ■ θεν Σε υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

O ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θεν τες Ͽ στο λη ην

α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν τη κυ ρι α Σου κ

και οι κα θε ζο με ε νοι ρ εν σκο τει πα ρα πτω σε ων

φως το πτευ σα μεν φω το ος κα τοι κη τη η ρι ον

Κο ρη Ο θεν Σε υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι

ω νας

Στίχ. Δόξα.

Νε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουνται ζω η την

γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας ευ λα λοι οι

λα λοι πρω ην χρη μα τι ζο ον τες λε προι α πο

θαι ρον ται νο σοι δι ω ω κο ον ται πνευ μα των

α ε ρι ων τα πλη θη ητ την ται Παρ θε ε νε βρο των

η σω τη ρι α

Στίχ. Καὶ νῦν.

Η κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι αν δι η

ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν χαι ροις Παν τευ. λο γη τε ^β κ

σκε πη και κρα ται ω ω μα ρ τει χος και ■ χυ ρω μα των

με λωδουν των Α γνη η ^Δ ϊ τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα

^{Τὸ τέλος}
^π ^{ὁ β' χορός.} ■ ^β ^κ
 ερ γα ρ και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω νας Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς ΩΔΗ Θ' ^β κ
τὴν θ' ᾠδὴν.

A ^ρ πας γη γε νη ης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα

δου χου με νος ^β κ παν η γυ ρι ζε τω ω δε ρ α υ λων

No ο ων φυ σις γε ραι ρου σα ^β κ την Ι ε ραν παν η

γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ ϊ και βο α α α α

α α τω χαι ροις παμ μα κα ρι στε ^β κ Θε ο το ■ κε

■ Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ^β κ
σῶσον ἡμᾶς.
 Α γνη η α ει παρ θε νε

| να Σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν οι δι α Σου

ου της χαρας ἅ με το χοι γε νο με νοι της α ι δι ου ἅ

ρυ σαι η μα ας πει ρα σμου ἅ βαρ θα ρι κης ■ λω σε ως

και πα σης αλ λης πλη γη ης ἅ δι α πλη η η η

η η θο ος Κο ρη πα ρα πτω σε ων ἅ ε πι ου ου σης βρο

τοις α μαρ τα νου σιν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

6
κ

Ω φθης φω τι σμο ος η μων και βε θαι ω σις ο

θεν βο ω μεν Σοι ἅ χαι ρε Α στρον α θυ υ τον ρ ει σα γον

κο ο σμω τον με γαν Η λι ον ἅ χαι ρε Ε δεμ α νοι ξα

σα την κε κλει σμε ε νην Α γνη η ἅ χαι ρε στυ υ υ

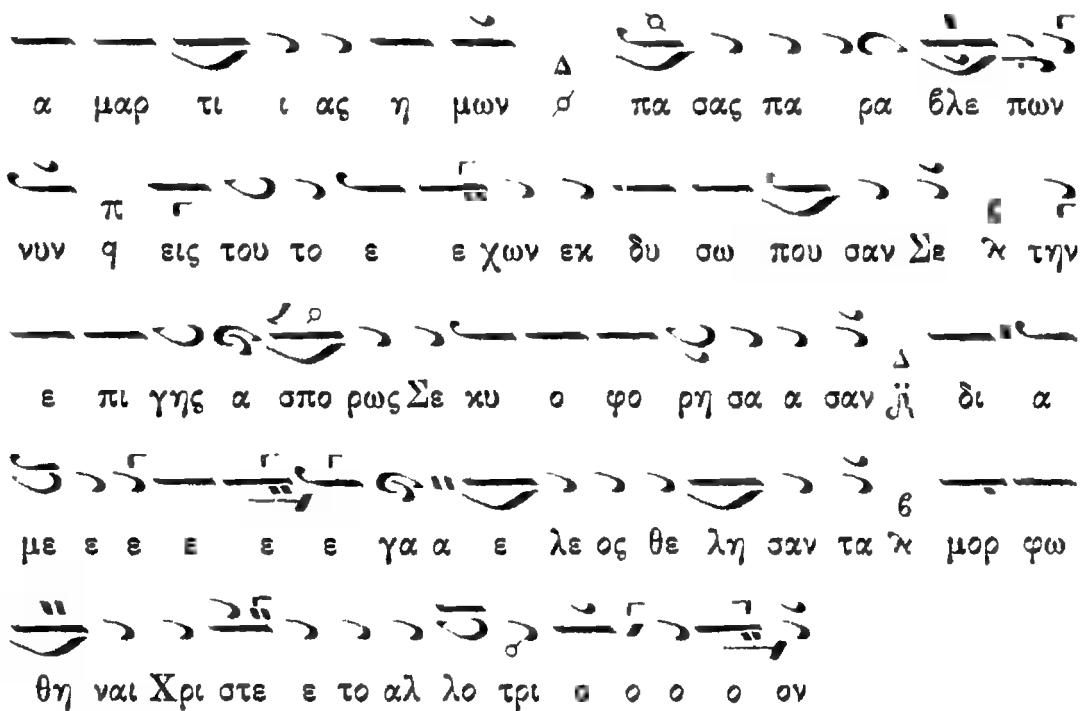
υ λε ε πυ ρι νε ει σα γου σα ἅ εις την α νω ζω ην το αν

θρω πι νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

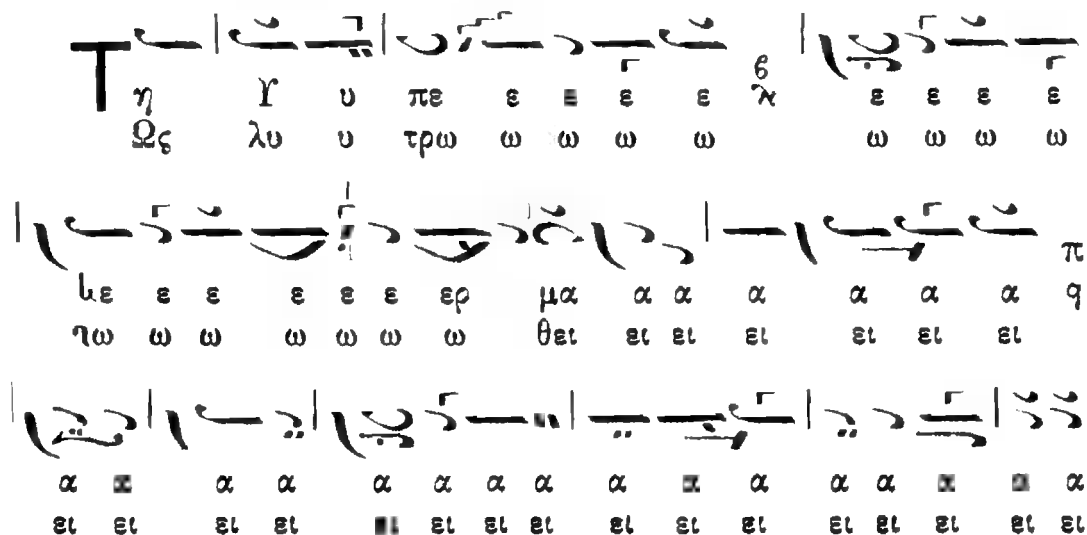
6
κ

Σ τω μεν ευ λα θω ως εν Οι κω Θε ου η μων και

Κατὰ τὴν α', β', γ' καὶ δ' Παρασκευὴν, μετὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» ἀργῶς εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὠρισμένη στάσις τῶν Οἰκῶν κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ (σελ. 425) εἰρημένα. Τῇ δὲ Ε' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένου ὁλοκλήρου τοῦ ᾠδαρίου «Ἑκτατοῦ Ὑμνου μετ' Ἀποδείπνου», μετὰ τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς θ' ὥδης τοῦ Κανόνος (1) ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τελευταία (Δ') στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. — «Τῇ Ὑπερμάχῃ» (χῦμα). — Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. — Ἀσπὶλε, ἀμόλυντε. — Ἀπόλυσις καὶ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» «Τῇ ὡραιότητι».

Μέλος ἀρχαῖον Ἦχος λϚ Νη (Τετράσημοι) χ

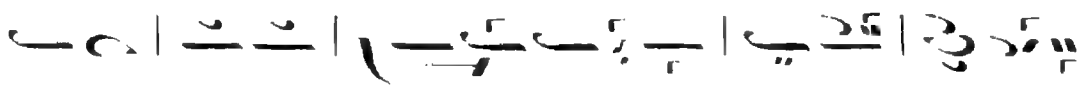
(1) Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἶναι ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου († 883).

 α α α α α α χω ω ω ω ω ω ρ
 ει ει ει ει ει ει σα α α α α α

 ω ω στρα α α στρα τη η γω ω ω ω ω ω
 α τω ω ω των δει ει νω ω ω ω ω ω ω

 τα α α α α α α ρα α α α α α νι ι ι ρ
 ε ε ε ε ε ε βε ε ε ε ε ευ χα α α

 κη η η η η η η η η η η η η η η
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 η η η η η η η η η ρη τα νι κη η
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ευ χα ρι ι

 τη η κ η η η η η κ η η η
 στη η η η η η η η η η η η η

 ρι ι ι ι ι ι κ ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 ρι ι ι ι ι ι ρι ι ι ευ χα ρι στη η

 ρι α α ρα α α α α
 ρι α α ρα α α α α

A
 να α α α α α α α α α α
 Αλλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Εκ πα α α α α α α α α α α

Χαιαι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ υ υ γυ Χαι ρε Νυ υ

(N) υ υμ φη η δ Α νυμ φε ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ε ε ε ε Α νυμ φε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον ἀργοσύντομον ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἀρχαίου Ἰ χ
παρὰ Ἑμμ. Φαρλέκα.

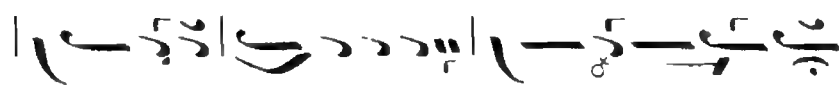
η υ υ πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

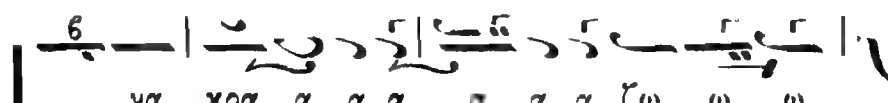
λε ε ε ε ε ε ε ε ερ μα α α α
γω ω ω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει

α α α α α α α α α α α α α α α α α
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α α των

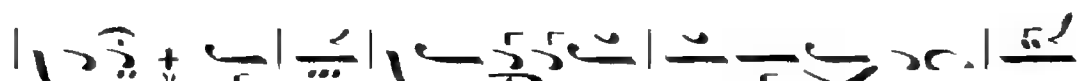
τη η γω ω ω ω ω ω ω ω α τα α α α α
δει ει γω ω ω ω ω ω ω ω Ε ε ε ε ευ

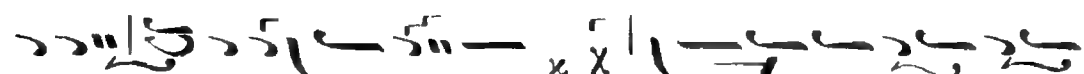
Νι κη η τη η η η η η η η η η
χα ρι ι στη η η η η η η η η

 κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν

 να κρα α α α α α α ζω ω ω Σοι π ρ

 Χαι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε Χαι ρε Νυ υ υ υ υ υ μ

 φη η δ Α νυ υ υ υ υ υ μ φε ε ε Α νυ μ

 υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον. δὲ (Δίσημοι) χ

 Τ η υ περ μα χω Στρα α τη γω τα νι κη τη η

 ρι α ε Ως λυ τρω θει σα τω ν δει νων ευ χα ρι

 στη η ρι α ε Α να γρα φω Σοι η πο λις Σου θε

 ο το κε δὲ Ἀλλ ως ε χου α το κρα τος α προσ

μα α χη τον ⁶ Εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ

θε ρω ω σον ^Δ I να κρα ζω ω Σοι ^Δ Χαι ρε Νυ υμ φη

A νυ υμ φευ τε ε ε ε ^Δ Ἄλλον

Τ η υ περ μα α α χω ^π Στρα α τη γω τα

νι κη τη ρι α ⁶ ^κ

Ω ⁶ λυ τρω θει ^π ει ει σα ^q τω ων δει νων ευ

χα ρι στη ρι α ⁶ ^κ

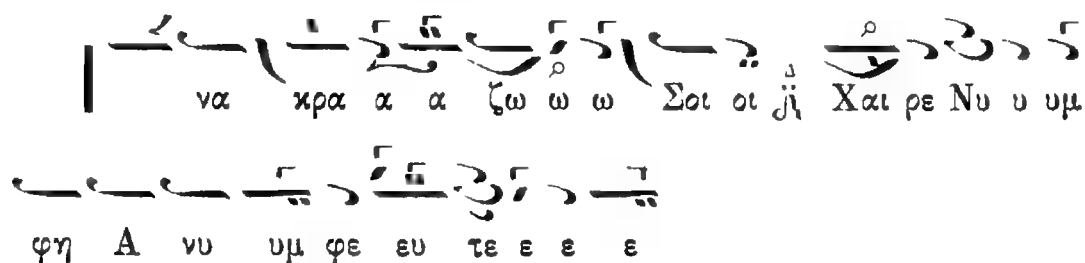
A ⁶ να γρα φω Σοι ^Δ η πο ο λι ις Σου θε ⁶

το κε ^ν ^Δ

A λ λως ε ε ε χου σα α το κρα τος α προσ

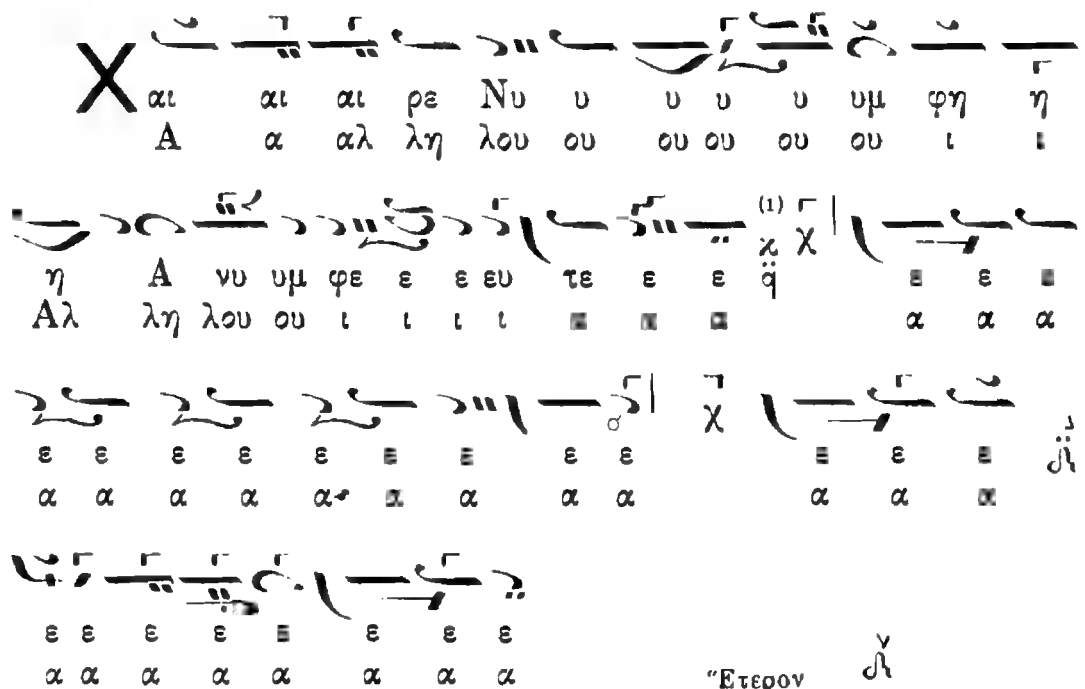
μα χη τον ⁶ ^κ

Ε κ παν τοι ω ων με κιν δυ νων ε λευ θε ρω σον ^ν ^Δ

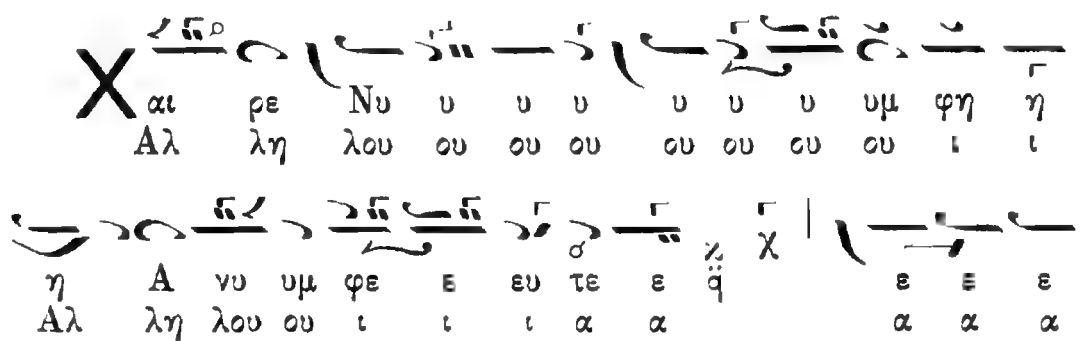

ΕΙΠΩΛΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

«Χαίρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα» ^νχλ (Δίσημοι) ^νχ

“Ετερον ^νχλ

(1). Ἡ χρονικὴ ἀγωγή (χ) δίδουσα ταχύτεραν τὴν ὥθησιν καθιστᾷ τοὺς μετ’ αὐτὴν πρῶτους χρόνους βραχυτέρους τῶν προηγουμένων οὐχὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀλλὰ κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$, οὕτως ὥστε τρεῖς πρῶτοι χρόνοι νὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς δύο, ἔξ δὲ πρὸς τέσσαρας. Ἐπομένως ἡ ἀνωτέρω γραμμὴ, ἡ περιεχομένη μεταξὺ τῶν δύο χρονικῶν ἀγωγῶν (χ καὶ χ) καὶ 12 πρῶτους χρόνους περιλαμβάνουσα, ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 δισημοῦς ἢτοι 2 τετρασήμους πόδας.

“ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ,”

Ψαλλόμενον εἰς τὴν Ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν».

Τὸ παρὸν τοῦ Διδασκάλου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (1814)

εἰς ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος. **Ἦχος γ' ᾠή** **χ**

ην ω ραι αι ο ο ο ο τη η η τα α α
 α α ᾗ τη ης πα αρ θε ε νι ι ι ι ι ας
 Σου ου ου ᾗ και το υ υ υ πε ε ε ερ λα α αμ
 προ ο ο ο ον ᾗ το ο τη ης α α γνει ει ει
 ει ει ας Σου ου ου ᾗ ο Γα θρι η η ηλ κα
 τα α α πλα α α γει εις ᾗ ε βο ο ο ο ο α α α
 Σοι οι θε ε ε ο το ο ο ο ο κε ε q
 ποι οι οι ο ον Σοι ε ε εγ κω ω ω ω μι ι ι
 ο ο ο ο ον ᾗ προ σα γα α γω ω ε ε
 πα α α α α ξι ο ο ον ᾗ τι ι δε

ο νο ο ο μα α σω ω ω ω Σε ε ῥῖ α πο ρω

ω ω ω και ε ε: ξι ι στα α μαι αι ῥ Δι ο ως

προσ ε τα α γη η ην βο ω ω ω ω Σοι ῥ

Χαι ρε η η Κε ε χα ρι ι ιτω με ε νη ηη

η η η η η Τὸ αὐτὸ διεσκευασμένον. ῥῥ ῥ

την ω ραι αι αι ο ο ο ο ο τη η η τα α α

α α ῥ τη η η η η ης Παρ θε ε νι ι ι ι

ι ι ι ας Σου ου ου ῥῖ και το υ υ υ πε ε

ε ε ερ λα ααμ προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο

της α α γνει ει ει ει ει ει ει ας Σου ου ου ῥῖ

ο Γα θρι η η ηλ κα τα α α πλα α α γει εις ῥ

ε βο ο ο ο ο ο α α α Σοι οι θε ε ο ο ο

το ο ο ο ο ο κε ■ ε ρ Ποι οι ο ο ν Σοι ε ε ε γ ω ω

ω ω ω μι ι ■ ο ο ο ο ο ν ρ προ σα γα α α γω ω

ε ε πα α α α α α α α ξι ■ ο ο ν ρ

τι ι ι ι δε ε ο νο ο ο μα α α α

ω ω ω ω Σε ε ε ρ α πο ρω ω ω ω ω και

ε ε ξι ι στα μαι ρ Δι ο ως προ ο ο ε τα ■

α α γη η η η ν βο ω ω ω Σοι ρ Χαι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι ρε ■ ρ η

Κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε ν η η η η

«Τὴν Ὁραιότητα» σύντομον. (ἀργῶς) χ ρ Τρίσημοι
μετὰ δισημῶν

ην ω ραι ο τη τα ■ α α ρ της παρ θε

νι ι ας Σου ρ και το υ περ λαμ προ ο ο ο ν ρ

το της α γ νει ει ας Σου ^{Δίσσημοι} ο Γα θρι ηλ κα τα πλα

γει εις ^{Bδο} ο ε θο ο α Σοι θε ο το ο κε ρ

ποι ον Σοι εγ κω μι ο ο ο ον ^χ ο προ σα γα γω ε

πα α ξι ον ^Δ τι δε ο νο μα σω ω Σε ε ε ^χ ο

α πο ρω ω και αι ε ξι στα μαι ^Δ δι ο ως προ σε

τα α γην βο ω ω ω Σοι ^χ ο Χαι αι αι αι αι ρε ε ε ^Δ ο

η Κε χα ρι τω με ε ε νη η η η

*Ετερον
Τέλος

^ρ ^χ ^ο Χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι ρε ε ε ^χ ο η Κε χα ρι τω με ε νη η η η

Εἰς τὸ «Δι' ὀρχῶν» ὁ χορός :

^ρ **A** α α α α α α α α α μην

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΡΘΡΩ.

(Ἐνιαχοῦ ὁ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ὁρθρου).

§ 3. Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός—Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης: (Ὡς Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα) τὰ ἐξῆς: Ἅγιος ὁ Θεός . . . Πάτερ ἡμῶν, —Κύριε, ἐλέησον (δωδεκάκις), —Δόξα καὶ νῦν —Δεῦτε προσκυνήσωμεν.— «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. . .» καὶ «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανθήσεται ἡ Βασιλεύς. . .», —Τρισάγιον, —Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου κτλ. τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐξαψάλμου, οὗ ἀναγνωσθέντος, ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγ. Συναπτήν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν» καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς», οὗτινος προτάσσομεν τὸ «Θεός Κύριος» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σ. 426). καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα τὸ Ἀρχὸν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις τῶν Οἰκῶν, μεθ' ἣν καὶ πάλιν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ ἀναγινώσκεται ὁ 50ὸς ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεός. . .». Εἶτα ψάλλομεν τὴν α' καὶ γ' ψδὴν τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης ψδῆς (σελ. 430). Αἴτησις, «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Αὐτῇς «Τῇ Ὑπερμάχῃ», Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος α' «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ». Κε. (Τετράσημοι) Χ

Ο

Με γας Στρα α τη η η η γο ο ο ο ος

των α α υ υ λω ων Α αγ γε ε ε λων εις

πο λιν Να α ζα α α ρε ε ε ε ε ετ ε πι ι

στα ας Βα α σι ι λε ε ε α μη νυ υ

ει ει Σοι Α α χρα α αν τε ε ε ε των Αι

ω ω νω ω ων και Κυ υ υ υ υ ρι ον

Χαι αι αι ρε λε ε ε ε γων Σοι οι οι Ευ λο γη η

με ε νη η Μα α ρι ι ι α A κα

τα α λη η η πτο ο ον και α α νε ερ μη η νε

ευ το ον βα α α θος βρο τω ω ω ω ν η

η A α να α κλη η η η σι ι ις

Καί συνεχίζεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Δ' ᾠδῆς «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ» μέχρι τῆς ΣΤ' (σελ. 434). Εἶτα ψάλλομεν τὴν 5' ᾠδὴν τῶν δύο Τετραψαλμίων.

1) Τοῦ Α' Τετραψαλμοῦ ᾠδὴ 5'. Ὑψος λ π Δι
(Εἰσιρίδις: «Τοῦ θείου τῆν θάλασσαν»)

A γι οι του θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

A θλουντες οι Μαρ τυ ρες και ως λι θoi εκ λεκτοι

ε πι γης κυ λι ο με νοι οι κο δο μι αν α πα σαν

του ε χθρου τε λει ως κα τε στρε φαν και Να οι θε ου ου

ε χρη μα τι ι σα αν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰμᾶς ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τετελεχότας Μάρτυρες· τὸν τῆς νηστείας δρόμον, τρέχειν ἡμᾶς καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλάμποντας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τοὺς δούλους Σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς Σὲ τὸν Ὑπερά-
γαθον, Σῆς βασιλείας ποιήσον κοινωνοὺς, τῶν θείων Μαρτύρων Σου, ἱεραῖς
μεσιτείαις Πολυέλεε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη Πανύμνητος, τοῖς ὕμνοισί Σε πιστῶς, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, καὶ
χαρισμάτων θείαν διανομήν, δοθῆναι ἰκέτευε, τὸν Πανάγιον Λέγον Μητρο-
πάρθενε.

2) Τοῦ δ' Τετραφιδίου Ὡδῇ 5'. Ἦχος λ̣ ᾗ Κε

(Πρὸς τό: «Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην»)

Α ᾠ γι οἱ του θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Τ ην μνη μην εκ τε λουντες των Μαρ τυ υ ρων

ρι ω α να πεμ ψω μεν τους υ υ υ μνους ρ ση με ε ρον

εν θε ως ευ φραι νο με νοι

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαρροῦντες ἐν τῇ πίστει, Ἀθλοφό-
ροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμνῶ Σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ Σε,
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες Παρθέने, Χρι-
στὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, σκιρτᾶτε τὰ Οὐράνια οἰκοῦντες, Ἀθλο-
φόροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοῦς πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου,
Χριστέ, σὺν Ἀγίοις Σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. *Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.*

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς εἰκέτας Σου, ἐγκαθόρμισον εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς, δοᾶν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*

Ἡ τοῦ Νόμου τὸν Δοτήρα, Ἀειπάρθενε, κυήσασα ἰκέτευε, τὰς ἀνεμίας ὑπεῖξαι πάσας ἐν κχιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστῶτι, τοῖς καλῶς προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας νηστείας σπουδὴν.

Ἡ Ζ' ῥῥῥ τοῦ δευτέρου Τετραψέλου. **Ἦχος πλ. α' Κε.**

Ε^ο υ^ο λο γη τος ει ο Θε ος ο δει ει ξας γεν ναι αι

ους ηη υ περ Σου π θλουν τας τους Μαρ τυ ρας η Ο

Υ περ υ μνη η τος και Ι περ εν δο ο ξος

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους πρέσβεις ἡμῖν εἰς Σὲ παρασχόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, προσώποις ἑ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ . . .

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, καὶ τὴν Τεκοῦσαν δεῖξας ἀγενεύουσαν, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ θῆρας φιμώσας, καὶ σθένος πῦρ εἰς δόξαν τῶν Ἀγίων Σου, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἀπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πίστει Σοι ἐν δέῳ λειτουργήσαντας.

Ἦχος. ^ο **Εἰρμός.** ^η

Ε^ο υ^ο λο γη το ο ος ει ει ο Θε ος ηη ο βλε

ε πων εϋ υσ σους η η ο κα θη με νος ε πι των Χε ρου

εϋ μ ρ ο γ περ υ μνη η τος και γ περ εν δο ο ξος ρ

Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' ψδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Παῖδας εὐαγεῖς...» (σελ. 443) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Η' ψδὴ τῶν Τετραψιδίων.

Τοῦ α' Τετραψιδίου Ὡδὴ Η'. **Ἦχος πλ. β'.** Δι.

(Εἰρμός: «Ἐκ φλογός τοις Ὁσίοις»)

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Τ ων Α γι ι ων Μαρ τυ υ υ ρων τα κα τορ θω μα

τα ε που ρα νι οι Νο ο ο ες υ περ ε θαυ μα σαν

του των προ σευ χαις τα λε η Σου Δε σπο τα εν η μιν

πλου σι ως θαυ μα στω σο ον Οι κτιρ μον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὸ πῦρ θεῖα δρόσῳ καταπατήσαντες, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσατε ἡμᾶς τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τὴν Δεσπότην, θερμαῖς ὑμῶν πρεσβεύσεις.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὑπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὁρθοδόξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς Κυρηναίας Σε, καὶ ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 6' Τετραψύδιου ᾠδῇ Η'. Ὑψὺς πλ. α' Κε ρ

(Εἰρημός: «Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως»)

Α γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρε σβεῦ α τε υ περ η μων ρ

Χ ροι Μαρ τυ ρων Α γι οἱ ἡ μνη σθη τε των πο ο

θω νυ μου ουν των υ μας ρ και υ περ υ ψου ουν των

εις παν τας τοὺς αι ω ω ω ω νας

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἴπει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χριστόν, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον (¹).

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός. Ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ, . .

Παρθένος θρέφος τέτοκε· Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐγγενθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ ὑμνεῖτω Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις Αὐτοῦ.

Στήλαι ἀνδρείας ὥφθησαν, πτώσιν διαδόλου θριαμβεύοντες οἱ Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

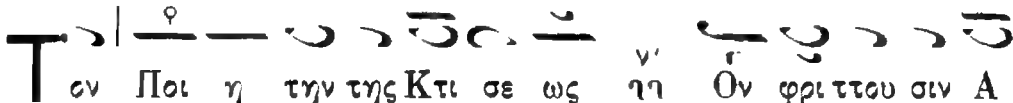
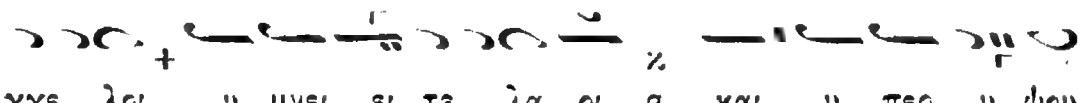
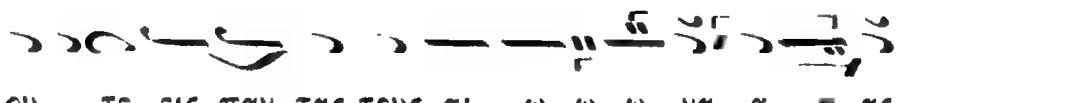
Τὸν Ἀδράμ κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύριε τοὺς δούλους Σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς Σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Αἶ νου μεν Εὐ λο γου ου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

ρ

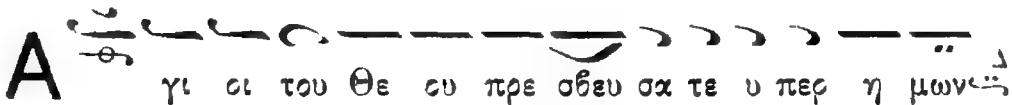
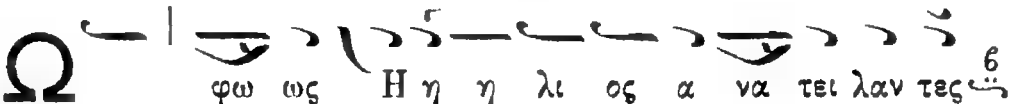

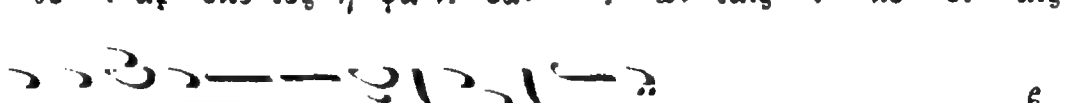
(¹) Εἰς τὴν Η' φδῆν τῶν Κανόνων ἀντὶ τοῦ «Ἀόξα Πατρί» ψάλλεται ὁ στίχος «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον».

 Τον Ποι η την της Κτι σε ως η' Ὅν φριττου σιν Α

 γγε λαι υ μνει ει τε λα οι ρ και υ περ υ φου

 ου τε εις παν τας τους αι ω ω ω να α ας

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Ἀπας γηγενίς» (σελ. 446) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Θ' ᾠδὴ τῶν Τετραψάδιων.

Τοῦ α' Τετραψάδιου ᾠδὴ Θ'. Ὑψος πλ. 6'. Δι.

(Εἶρημός: «Θεὸν ἀνθρώποις»)

 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

 Ω φω ως Η η η λι ος α να τει λαν τες

 πα σαν την γην α κτι σιν ευ σε βει ει ας οι Μαρ τυ ρες

 και λαμ πα σι θαυ μα των ε φω τι σαν και της πο λυ

 θε ι ας σκο τος η φα νι σαν ων ταις ι κε σι αις

 ο Θε ος η μας ε λε η η σο ον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκαταγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίασθαι, καὶ τελέσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἡ Σὴ φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικώδει μεταστάντας

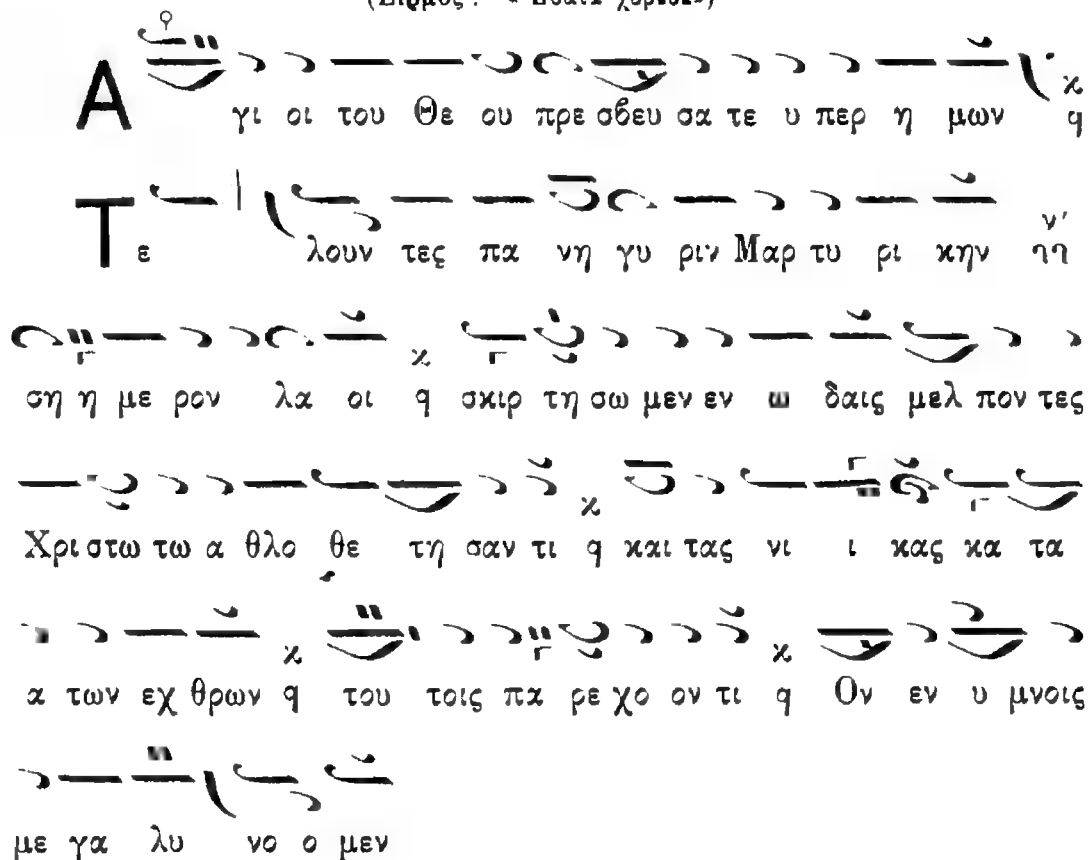
κελεύσει Σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς Σοῦ τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγησάτω πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτί, τῷ τοῦ προσώπου Σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωνῇ Ἀγγέλου δουλῆς τὸν Ἀγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύησας. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλιον Σου πρόσδεξαι, ἃς ἐν τῷ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

Τοῦ δ' Τετραψδίου ᾠδὴ Θ'. Ἦχος πλ. α' Κε.

(Εἰσμός: «Ἦσατ' ἁόρουε»)

 Α ᾠδὴ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

 Τ ε λουν τες πα νη γυ ριν Μαρ τυ ρι κην ᾠδὴ

 ση ἡ με ρον λα οι ρ σκίρ τη σω μεν εν ω δαις μελ πον τες

 Χριστω τω α θλο θε τη σαν τι ρ και τας νι ι κας κα τα

 α των εχ θρων ρ του τοις πα ρε χο ον τι ρ Ον εν υ μνοις

 με γα λυ νο ο μεν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅνουξι ξεόμενοι, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες. Διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁμορουσιότητι, ἀνυμνῶ Σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτῇ ζωαρχικῇ, ἀτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος Σου, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν

Σοί, καὶ Παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ Τεχθεὶς· Ὅν μεγαλύνοντες, Σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

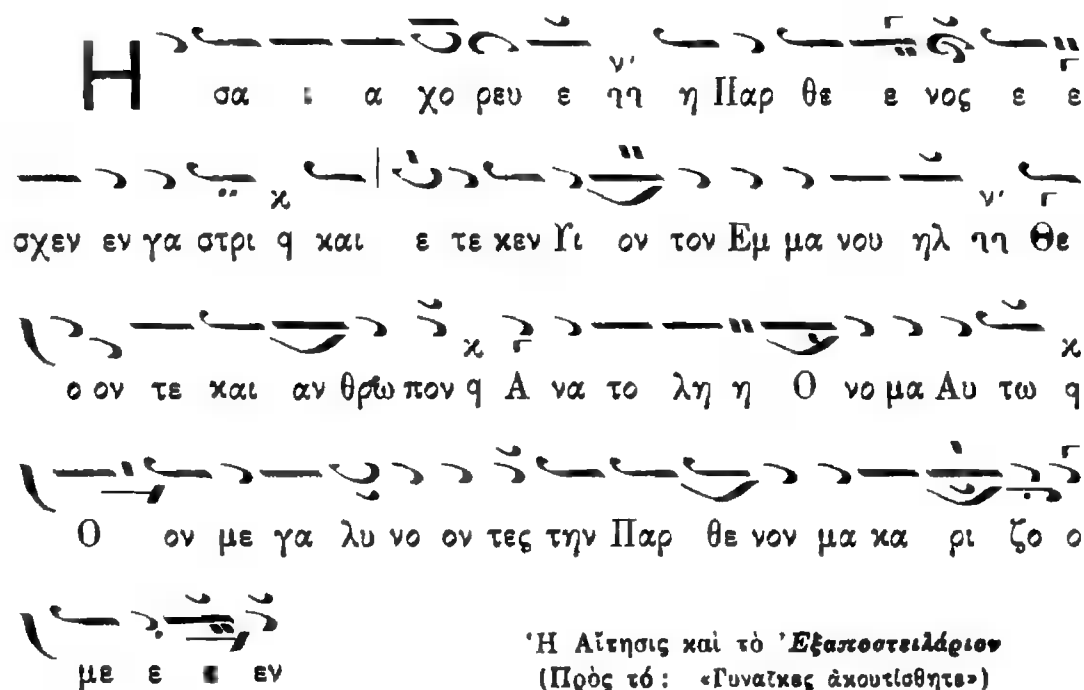
Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Τὸ γενναῖον στράτευμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων καὶ Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ψδαῖς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν, δαιμονικὰς φάλαγγας σαφῶς· οὓς ἀναμέλποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Ὅταν πᾶν τὸ πλάσμα Σου, ἀναστήσης, κρίνεσθαι Χριστέ, οὓς προσελάβου καὶ νῦν, δούλους Σου πιστούς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὰ ἐν δίψῃ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις Σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἰρμός. χ η χ

 σα ἰ α χο ρευ ε η η Παρ θε ε νος ε ε
 σχεν εν γα στρι η και ε τε κεν Ὑι ον τον Εμ μα νου ηλ η η θε
 ο ον τε και αν θρω πον η Α να το λη η Ο νο μα Αυ τω η
 Ο ον με γα λυ νο ον τεσ την Παρ θε νον μα κα ρι ζο ο
 με ε εν

Ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλῆριον
(Πρὸς τὸ: «Γυναῖκες ἀκουσῃτε»)

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον· ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται καὶ χαρὰς Εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου. (Δις)

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς. Στιχηρὰ προσόμοια 4 (πρὸς τὸ «Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν») Ἦχος δ'.

Στίχ. *Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . .*

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ Σὲ νῦν ἐλευσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστερὰν καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν καὶ βοήσει Σοι, Παναγία τὸ Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, Σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος...

(Τὸ αὐτὸ)

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη Σοὶ Δέσποινα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος, Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατέβηθι, εἰκτεῖρας τὸ πλάσμα Σου, φθονερῶς πολεμηθὲν καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσαν, καὶ τὴν Σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατέβασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις...

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ Σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ δοήσει Σοι· χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλῃ· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ τῇ Σῇ εἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. ὙΉχος ᾧ Πα

λωσ ^(Δ)σαν ἡ ἡ γν ουκ ε ε γνω ᾧ ἡ κου

ου ου σε εν ἡ θε ε το ο κος q ε λα

λει γαρ προς Αυ τη ην ο Αρ χαγ γε ε λος q του Ευ αγ γε

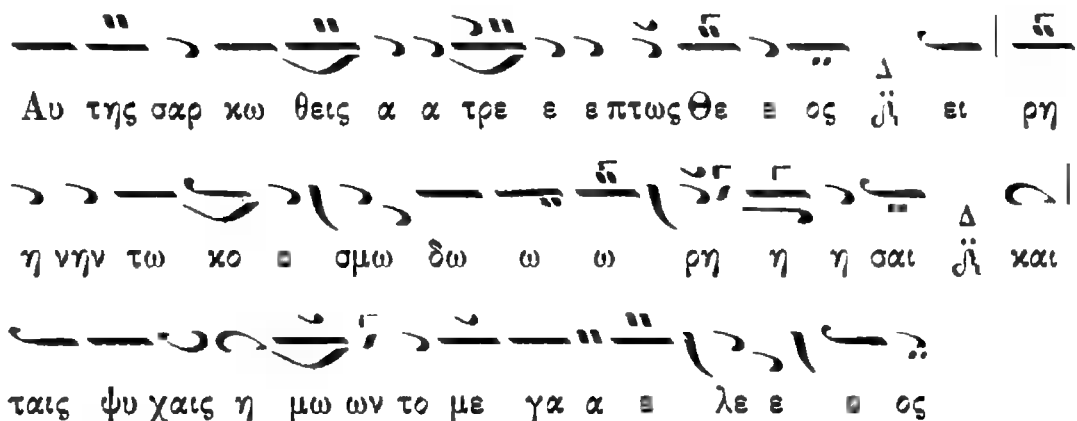
λι σμου τα α ρη η μα α τα q Ο θεν πι στως

δε ξα με ε ε νη τον α σπα α σμον ᾧ συν ε ε λα α

δε ε ε Σε τον προ αι ω ω ω νι ο εν θε ε ε

ον q Δι ο ο ο ο και η η μεις ᾧ α γαλ λο ο

με νοι βο ω ω ω με ε εν Σοι q Ο εξ

Δοξολογία Μεγάλη — Τὸ Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» (σελ. 429) —
 Ἑκτενής καὶ Ἀπόλυσις.

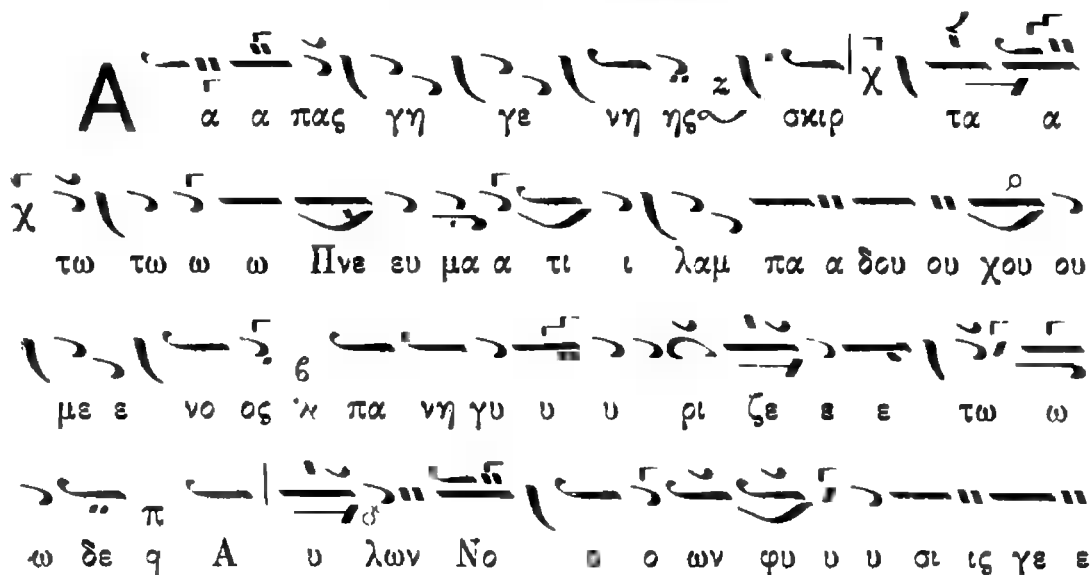
Η ΠΡΩΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ

Α') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΨΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

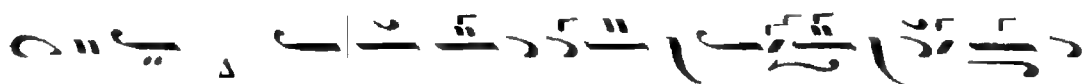
Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» τρίς, τὸ Ψαλτήριον, τὸ Κάθισμα «Ὁ Μέγας στρατηγός» (σελ. 464) δίς, ὁ 50ὸς ψαλμὸς χῦμα, καὶ ὁ Κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς πάλιν τὸ Κάθισμα ἅπαξ. Εἰς τὴν 5' ᾠδὴν τὰ Τριψόδια (σελ. 465), καὶ μετὰ τὴν Αἴτησιν: «Τῇ Ὑπερμάχῳ» (χῦμα), ὁ Οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης», τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψοδίου. Ἀκολουθῶς ἡ 5' καὶ ἡ 6' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριψοδίων (σελ. 468). Αἱ Καταβασαί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δίς, οἱ Αἶνοι εἰς 4. Δόξα—Καὶ νῦν: «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (σελ. 474), Δοξολογία Μεγάλη καὶ «Τὸ προσταχθέν».

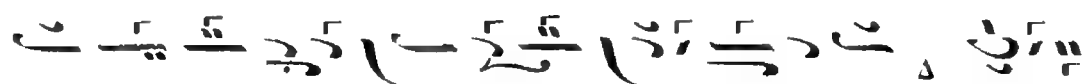
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ (Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ 5' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου). Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν: «Τὸ προσταχθέν» (σελ. 429), «Τῇ Ὑπερμάχῳ» (σελ. 455), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως» Ἦχος δ'

 ραι αι ρου σα α κ την Ι ε ραν Πα νη η η

 γυ υ ριν ᾱ της θε ο ο ο μη η η η το ο ο

 ρο ο ος και βο ο α α α α τω ᾱ Χαι αι

 αι αι ροις κ Παμ μα κα α ρι ι στε ᾱ

 θε ο το ο ο κε ε Α α γνη η η η η η

 Α ει ει πα αρ θε ε νε ε ε ε

Κοινωνικόν: »Ποτήριον σωτηρίου», Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

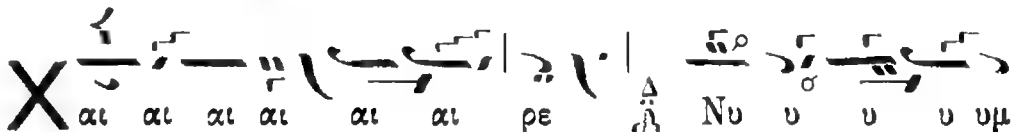
Β') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΨΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΟΡΘΩ

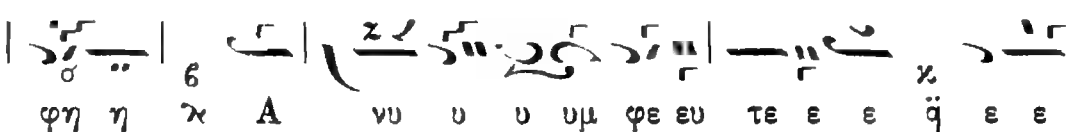
Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκεται τὸ παραλειφθὲν Ψαλτήριον καὶ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν πρόσθεν διατύπωσιν.

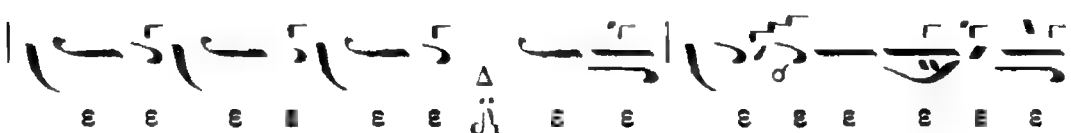
ΕΠΩΔΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

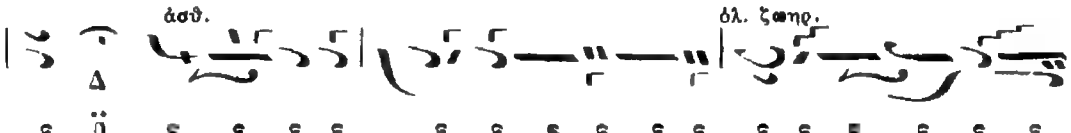
Μελοποιΐα τοῦ Μουσικολογ. κ. Κωνσταντίνου Ψάλτοπούλου,
α' ψάλτου τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

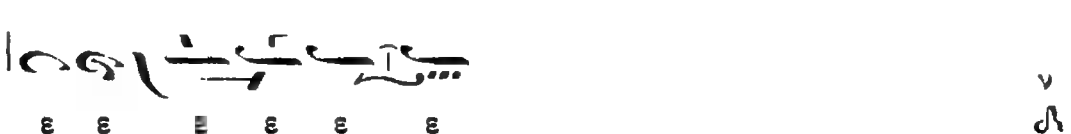
Ἦχος λη' Νη. (1/4, Ἀργῶς).

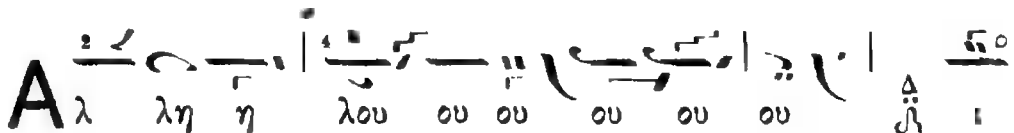

 αι αι αι αι αι αι ρε Nu υ υ υ υμ

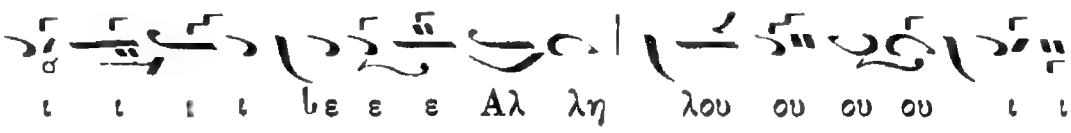

 φη η κ Α νυ υ υ υμ φε ευ τε ε ε ε ε

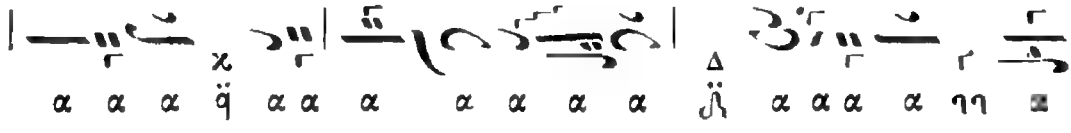

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε

 Α λ λη η λου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ε ε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι

 α α α ε α α α α α α α α α α α

 α α α α α

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν (ἰδὲ σελ. 13).

Διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ. ὙΉχος λ̣ ϝ̣ Ν̣η̣ (Δίσσημος) Ὡ̣

Δοξα Πατρι καὶ Υἱο καὶ Ἀγίω

Πνεύματι Ταις των Ἀποστο

λοῦν πρεσβεῖσαι εἰς ἡμεῖς λέγει ἡμεῖς μωὼν

ἐξαλείψον τὰ ἁπλῆθη ἔστων ἐμῶν

ὧν ἐγκληματά των

καὶ νυν καὶ ἀεικαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των

αἰῶνων Ἀαμή ἡ ἡν Ταις της Θε

οἰκουμένην πρεσβεῖσαι εἰς ἡμεῖς λέγει ἡμεῖς

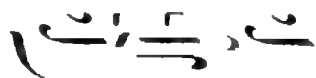
μωὼν ἐξαλείψον τὰ ἁπλῆθη ἔστων ἐμῶν

ὧν ἐγκληματά των

ν Ἐλεῆμιον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, ν
 Δ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου Δ

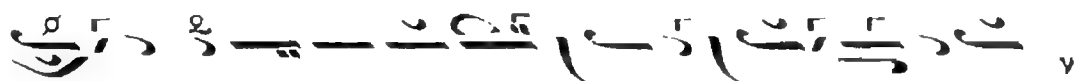
Ε ξα λει ει ψο ο ον το ο α νο μη η η

μα α α μου

ν
 Δ

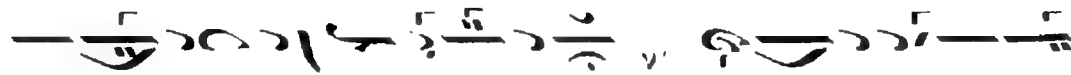
Α να στας ο ο Ι η η η σους Δ α πο του

τα α α φου ου κα θως προ ο ο ει ει ει ει πεν Δ

ε ε δω ω ω κε εν η η η μιν Δ την αι ω ω

ω ω νι ι ο ον ζω ω ην ηη και με ε γα ε ε

λε ε ο ο ο ος

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΨΑΛΜΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

εἰς τελετὴν Ἑγκαινίων κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν Εἵσοδον τῶν Ἱερῶν
Λειψάνων, ὡς ψάλλει αὐτοὺς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως
καὶ Νέστου καὶ ἡμέτερος Σ. Γέρων ὁ ἀπὸ Ἐφέσου κ. κ. Χρυσόστομος,
γραφέντες καθ' ὑπαγόρευσιν Αὐτοῦ.

Ἦχος λ' α' π
9

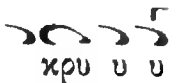

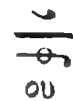

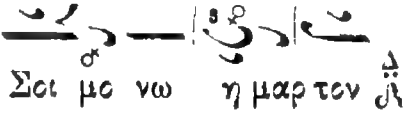
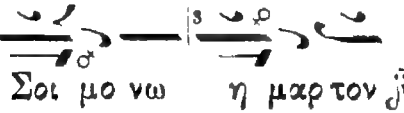
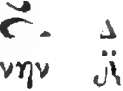
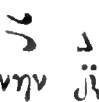

Α ρα α α τε πυ υ υ λας ρ οι α αρ
χον τε ες η η η μων π και ε πα αρ θη η η
τε π πυ υ λαι Αι ω ω ω ω νι ι ι αι 9 και
εις ε λε ευ σε ε ε ται ο Βα α σι λε ευς της
δο ο ο ο ξης π 9

«Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιεὺς τῆς δόξης ;»

Κυ ρι ος κρα ται ο ος και
Δυ να α το ος 9 Κυ υ ρι ι ος Δυ να το
ο ο ος εν πο λε ε ε ε ε μω 9 Κυ ρι ος
των Δυ να α α με ε ων 9 Αυ το ος ε ε στιν ο
Βα σι λε ευς της δο ο ο ο ο ξης π 9

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελις	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διωρθωμένα
3	11	 κρυ υ υ	 κρυ υ υ
4	2	 λω	 λω
6	5	 κι ι	 κι ι
9	8	 ε ε	 ε ε
12	3	 μων	 μων
12	7	 ου	 ου
13	1	 στε	 στε
13	7	 ον	 ον
13	8	 με	 με
14	4	 Σοι μο νω η μαρ τον	 Σοι μο νω η μαρ τον
15	10	 νην	 νην
16	4	 Μη	 Μη

Σελίς Στίχος Ἐσφαλμένα

Διωρθωμένα

16

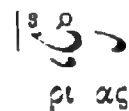
9

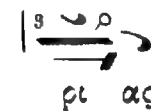

 Σε

 Σε

16

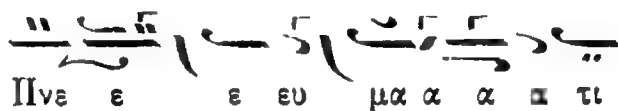
11

 ρι ας

 ρι ας

18

3

 Πνε ε ε ευ μα α α τι

18

8

 ω με ε ε ε

32

3

 ρος

 ρος

33

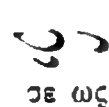
3

 με

 με

34

6

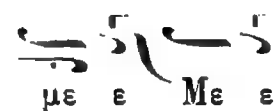

 σε ως

 σε ως

40

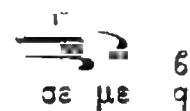
5

 με ε με

 με ε Με ε

43

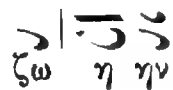
6

 σε με q

 ε με q

69

4

 ζω η ην

 ζω ην μου

70

10

Τὴν σύντομον Καταβασίαν τῆς Θ' ᾠδῆς ζητεῖ ἐν σελ. 127.

77

12

 τα κρι

 τα κρι

79

9

τα κρι

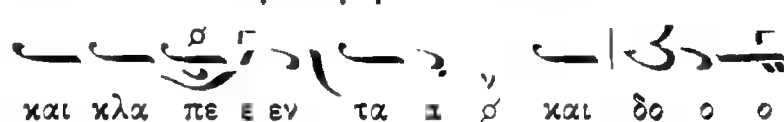
τα κρι

81

5

«Τὸν ἀπάτη πονηρᾷ πεισθέντα» κτλ. δύναται νὰ ψαλῇ καὶ οὕτω :

 Τον α πα τη πονη ρα α α πει σθε ε εν τα ρ

 και κλα πε ε εν τα τι ρ και δο ο ο

Σελίς Στίχος Ἑσφαλμένα

Διωρθωμένα

153

8

το ον

του ου

161

4

θος

θος

188

3

βρυ γμον

βρυ γμον

199

10

τη η

τη η

213

2

τε

τε

215

8

δη ης q

δη ης q

229

8

Ὁ θραυσθεὶς πρῶτος χαρακτήρ εἶναι
ἀπαλείψατε δὲ τὰς χρονικὰς ἀγωγὰς χ καὶ χ

240

5

Αἱ διαστολαὶ χρησιμοποιηθεῖσαι διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν λέξεων πρὸς ἐπισήμανσιν τοῦ ἰσοσυλλάβου καὶ ὁμοτόνου αὐτῶν, κατὰ λάθος ἐτέθησαν εἰς τὴν μουσικὴν γραμμὴν :

Οἱ ἐν κρυπτῷ | ἀρετὰς | ἐργαζόμενοι

πνευματικὰς | ἀμοιβὰς | ἐκδεχόμενοι

Ἐν ᾧ ἡ μουσικὴ διαίρεσις ἔχει οὕτω :

Οἱ ἐν κρυ πτω ω α ρε τα ας ἐρ γα ζο

ο με ε νοι

q

πνευ μα τι κα ας α μοι βα ας εκ δε χο

με ε νοι q ου

Σελίς Στίχος Ἐσφαλμένα

245 1
τα πει ει

261 2 π
q

267 3
τα α q

267 9
ι ι ε

271 5
σα α

315 6
με γα

320 5
λε ευς

365 9
των ι κε

384 7
χει αν Σου

411 11
ε ε ευ

415 4
και Πα

418 1
θορο ο ο

419 3
Κε χα

422 1
Σου ου ου

Διωρθωμένα

τα πει ει

π
q

τα α q

ι ι ε

σα α

με γα

λε ευς

των ι κε

χει αν Σου

ε ■ ευ

και Πα

θορο ο ο

Κε χα

Σου ου ου

Σελίς Στίχος Ἑσφαλμένα

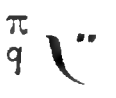

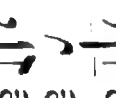
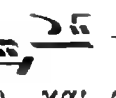

443 7

γεις

Διωρθωμένα

γεις

Διὰ τὸ ἔσπευσμένον τῆς διορθώσεως, πάντως ἔχουσι διαφύγει τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἄλλα σφάλματα, παραλείψεις ἰδίᾳ χρονικῶν σημείων — κλασμάτων καὶ ἀπλῶν — καὶ λύσεων φθορῶν, ὡς καὶ τὰ ἐκ θραύσεως στοιχείων (ιδίως ἀποστρόφων), ὧν τὴν διόρθωσιν ἐπαφίμεν εἰς τοὺς κ. κ. Ἑκτελεστάς. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐκ λελανθασμένης τοποθετήσεως τῶν διαστολῶν τῶν τετρασήμων ποδῶν, ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἰδίᾳ γραμμαῖς, λόγῳ συγχύσεως τῆς στοιχειοθεσίας ἐκ προϋπαρχουσῶν ἐν τῷ κειμένῳ διαστολῶν δισημῶν ποδῶν.

99 5 π |

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀφιέρωσις, Ἑγκρίσις Ἱερᾶς Συνόδου, Αἵτησις ἐκδότου πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, Ἐκθέσις Ἐπιτροπῆς, Ὁδηγίαί καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Ἱεροψαλτικοῦ ἔργου, Ὁδηγίαί διὰ τὴν χρῆσιν συγκεκομμένων λέξεων καὶ σημείων α'—ις'

1. **Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικὸν Ἀποστίχων, Καταβασίαι ἄργαί καὶ σύντομοι, ὁ Ν' ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς» εἰς ἦχον πλ. δ', «Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι», «Τὴν Τιμιωτέραν» μετὰ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' ᾠδῆς, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν σελ. 1—28
2. **Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὰ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Καταβασίαι, «Τὴν Τιμιωτέραν», Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν σελ. 29—46
3. **Σάββατον τῶν Κεκοιμημένων.** Δοξαστικὰ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκια, Καταβασίαι, «Τιμιωτέρα», Δόξα Αἰνῶν καὶ Ἀποστίχων, Κοντάκιον σελ. 47—57
4. **Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.** Δοξαστικὰ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Καταβασίαι ἄργαί καὶ σύντομοι, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν (διπλοῦν), Κοντάκιον σελ. 58—80
5. **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.** Δοξαστικὰ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, Κοντάκιον σελ. 80—93
6. **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς Ἑσπερινός.** Ἰδιόμελα Ἑσπερινοῦ, Μέγα Προκείμενον, Ἰδιόμελον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου καὶ ἕτερον συντετμημένον, «Θεοτόκε Παρθένε», «Πάντων προστατεύεις» σελ. 93—107
7. **Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.** Ἀκολουθία Ὡρῶν, Μακαρισμοί, Λειτουργίας Προηγιασμένων Τυπικὴ διάταξις σελ. 107—113
8. **Καθαρὰ Δευτέρα** (πρωί). Ἰδιόμελον Προηγιασμένης καὶ Μαρτυρικὸν σελ. 114—116
9. **Μέγα Ἀπόδειπνον** σελ. 116—131
10. **Τρίτη Α' Ἑβδομάδος.** Ἰδιόμελον καὶ Μαρτυρικὸν Προηγιασμένης σελ. 132—134
11. **Τετάρτη Α' Ἑβδομάδος.** Ὁμοίως σελ. 134—139
12. **Πέμπτη Α' Ἑβδομάδος.** Ὁμοίως σελ. 139—141
13. **Παρασκευὴ Α' Ἑβδομάδος.** Ἰδιόμελα Προηγιασμένης, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν Ἀγίου Θεοδώρου σελ. 141—150
14. **Σάββατον Α' Ἑβδομάδος.** Ἀπολυτίκιον καὶ Δοξαστικὸν Αἰνῶν Ἀγίου Θεοδώρου σελ. 150—152
15. **Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.** Δοξαστικὰ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Καταβασίαι, Δοξαστικὸν Αἰνῶν σελ. 152—163

16. *Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.* Ἑσπέριον προσόμοιον, Μέγα Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», Ἰδιόμελον «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν» ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, καὶ ἕτερον συντετμημένον, Μαρτυρικόν, Θεοτοκίον σελ. 163—169
17. *Β' Ἑβδομάς.* Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 169—176
18. *Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.* Προσόμοια καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ, Ἀποστίχων καὶ Αἰνῶν, Μεγαλυνάριον Ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ σελ. 176—188
19. *Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.* Προσόμοια Ἑσπερινοῦ, Ἰδιόμελον «Χαλινούς ἀποπιύσας» ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, καὶ ἕτερον συντετμημένον σελ. 188—194
20. *Γ' Ἑβδομάς.* Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 194—200
21. *Γ' Κυριακῇ Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως).* Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Κατοβασίαι «Ὁ θεϊότατος» ἄργαι καὶ σύντομοι, «Τιμιωτέρη», Δοξαστικὸν Αἰνῶν, Δοξολογία καὶ Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος, «Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνούμεν», «Δύναμις» ὁργὸςύντομον ἀρχαῖον καὶ ἕτερον ἡμέτερον, Μεγαλυνάριον τοῦ Σταυροῦ σελ. 201—229
22. *Τῇ Γ' Κυριακῇ Ἑσπέρας.* Προσόμοια, Ἰδιόμελον «Ἀτενίσαι τὸ δμῆ» ἄργον Ἰακώβου καὶ ἕτερον συντετμημένον σελ. 229—234
23. *Δ' Ἑβδομάς.* Ἰδιόμελα, Προσόμοια καὶ Δοξαστικά Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 235—246
24. *Δ' Κυριακῇ Νηστειῶν.* Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος, Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν σελ. 247—252
25. *Τῇ Δ' Κυριακῇ Ἑσπέρας.* Προσόμοια, Ἰδιόμελα «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας» καὶ «Λησταῖς λογισμοῖς» ἄργα Ἰακώβου καὶ σύντομα Θεοτοκίον σελ. 253—262
26. *Ε' Ἑβδομάς.* Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης σελ. 262—270
27. *Ἀκολουθία Μεγάλου Κανόνος.* Τυπικὴ διάταξις, Ἰδιόμελον Ἀποστίχων, Προσόμοιον καὶ Θεοτοκίον, Ἰδιόμελον καὶ Προσόμοιον Προηγιασμένων τῆς Πέμπτης, Ἰδιόμελον καὶ Δοξαστικὸν Παρασκευῆς σελ. 270—279
28. *Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος* (ἐν τέλει τοῦ Βιβλίου) σελ. 425—486
29. *Ε' Κυριακῇ Νηστειῶν.* Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας, Δοξαστικὸν Αἰνῶν σελ. 279—284
30. *Τῇ Ε' Κυριακῇ Ἑσπέρας.* Προσόμοιον, Ἰδιόμελον Ἀποστίχων «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος» ἄργον Ἰακώβου, καὶ σύντομον σ. 284—290

31. **Ἑβδομάς πρὸ τῶν Βαΐων.** Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς καὶ Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ Λαζάρου σελ. 290—304
32. **Σάββατον τοῦ Λαζάρου.** Ἀπολυτίκιον, Καταβασίαι, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, Κοντάκιον, ὁ Εἰσμός τῆς Θ' ὥδης «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν» διὰ το Ἑξαιρέτως σελ. 304—318
33. **Κυριακὴ τῶν Βαΐων.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Προκείμενον, τὰ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ Ἰδιόμελα, Καταβασίαι «Ὁρθήσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀδύσσου» ἀργαί, Ἑξαποστιλάριον, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, Εἰσοδικὸν σελ. 318—344
34. **Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἀποστίχων, «Ἀλλότριον τῶν μητέρων» ἀργὸν σελ. 344—348

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ἦχος Α'	σελ. 349—353	Ἦχος Β'	σελ. 354—358
Ἦχος Γ'	» 358—363	Ἦχος Δ'	» 363—367
Ἦχος πλ. α'	» 368—373	Ἦχος πλ. β'	» 373—376
Ἦχος βαρὺς	» 376—378	καὶ	Ἦχος πλ. δ' » 380—384

Β'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

«Κύριε ἐλέησον» καὶ «Παράσχου Κύριε»	σελ. 385
«Κατευθυνθήτω» ἀργὸν ἀρχιεῖον καὶ σύντομα εἰς διαφορὰς ἤχους	» 386—390
«Νῦν αἱ δυνάμεις» (Χερουβικὸν) Ἰ. Κλαδᾶ Ἦχος πλ. β'	» 390
Ἦχος Α' (σ. 392) Ἦχος βαρὺς (σ. 394) Ἦχος πλ. δ'	» 396
«Γεύσασθε καὶ ἴδετε» (Κοινωνικὸν) Ἰ. Κλαδᾶ Ἦχος α'	» 398
Ἦχος δ' (σ. 401) Ἦχος πλ. β' (σ. 403) Ἦχος βαρὺς	» 405
«Εὐλογῆσω τὸν Κύριον» καὶ «Εἶπεν τὸ Ὄνομα Κυρίου»	» 406—408

Γ'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Ἀγαπήσω Σε, Κύριε», «Πατέρα, Υἱόν», «Ἐλεον εἰρήνης»	σελ. 408
«Ἅγιος, Ἅγιος» ἀργὸν ἀρχαῖον, «Ἀμήν», «Σὲ ὕμνοῦμεν», «Τὴν γὰρ Σὴν μήτραν»	» 409—414
«Ἐπὶ σοὶ χαίρει» Ἦχος α' (σ. 415) Ἦχος β' (σ. 417) Ἦχος πλ. δ' (σ. 419)	

Δ'. «ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΑΝΟΙΞΟΝ ΜΟΙ,,

Ἦχος β' καὶ ἡχος βαρὺς	σελ. 421—424
------------------------	--------------

Ε'. Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἐν Ἀποδείκνῳ καὶ ἐν Ὁρθρῳ	σελ. 425—477
«Ταῖς τῶν Ἀποστόλων» κτλ. εἰς ἤχον πλ. δ'. Ψαλμικοὶ στίχοι Ἑγκαινίων. Παροράματα, Περιεχόμενα	σελ. 478—488

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Ἐγκόλπιον τοῦ Ἐκκλησιαζομένου Χριστιανοῦ

Ἐγκόλπιον Ἑκκλ. Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1931 (ἔτος ὀγδοον)

ΜΟΥΣΙΚΑ

Ἀνοιξαντάρια εἰς ἦχον πλ. α' καὶ τινες ἄλλοι Ὕμνοι

Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 150